தட்சிணாமூர்த்தி

DAKSHINAMURTI

दक्षिणामूर्ति

பாகம்] [இரண்டு

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் - 1991

சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்நிதானம்

அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

எட்டாவது ஆண்டுக் குருபூசை விழாமலர்

9 — 4 — 1991

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2022

மெய்கண்டார் ஆண்டு 768 பிரமோதூத-பங்குனி-26உ

தட்சிணாமூர்த்தி

DAKSHINAMURTI

दक्षिणामूर्ति

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

வெளியீடு எண் : 392

தட்சிணமூர்த்தி

(ஆகமம் & சில்பம் - பிற்பகுதி)

DAKSHINAMURTI

(AGAMAM & SILPAM)

II nd Part

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து

இருபத்துமூன்றுவது குரு மகாசந்நிதானம்

சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள்

அருளாணையின் வண்ணம்

வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

1991

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
டயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடூழி தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான முனிவர்.

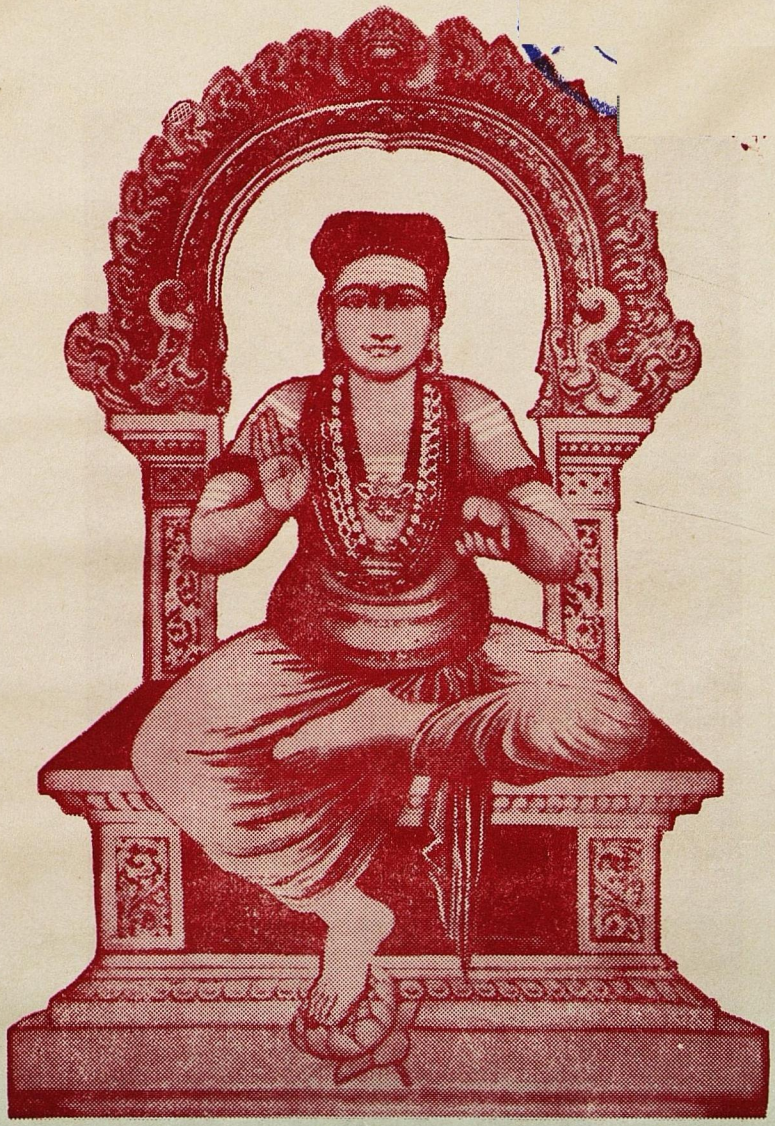

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
குருமுதல்வர் அருள்திரு நமச்சிவாயமூர்த்திகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகள்

(சிவப்பேறு பங்குனி திருவோணம்)

உரிமைப் பதிப்பு ;

விலை ரூ 30-00

ஆக்கியோன் :

S. நாராயணசுவாமி, எம். ஏ., பி. எட்.,

திருவிடைமருதூர்.

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்

— திருவாவடுதுறை. —

எடுத்தாண்ட நூல்கள்

1. சிவபராக்கிரமம்
2. திருமுறைகள்
3. பிரதிமாலட்சணம்
4. காசீப சில்பரத்னம்
5. காமிகம்
6. காரணம்
7. அஜிதம்
8. ரௌரவம்
9. தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷத்
10. ,, மந்திரம்
11. ,, திரிசதி
12. ,, சகஸ்ரநாமம்
13. மந்திர சாரம்
14. மந்திரசார சாரசங்கிரகம்
15. சிவத்தலங்களின் வரலாறு
16. துறைசை ஆதீனக் கையெழுத்துப் பிரதிகள்
17. கலைக்களஞ்சியம்
18. தென்னிந்திய சிவவடிவங்கள்
19. சிவமூர்த்தங்கள்
20. தமிழகச்சிற்ப ஓவியம்
21. கவின்மிகு கலைகள்
22. மயிலை கும்பாபிஷேகமலர்
23. மெய்கண்டார் - திங்களிதழ்
24. தட்சிணமூர்த்தி பத்ததி
25. சிற்பமும் கலைவாழ்வும்
26. இந்து சமய கடவுள்களின் திருவுருவங்கள்
27. சகலாகமசார சங்கிரகம்
28. தட்சிணபிஷேக கிரமம்
29. தினமணி - ஞாயிறு சுடர்
30. தென்னிந்திய கல்வெட்டுச் சாசனங்கள்.
31. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுகள்
32. Indian Architecture
38. Temple of south India
34. Mahabalipuram
35. Frech Indology Books
36. Elements of Hindu Iconography
37. Dakshinamurti puja
38. Art of south India
39. Nolamba sevlpture
40. Heritage of the Tamils temple arts,
41. Temple cars of medieval Tamilaham
42. Temple gateways in south India
43. Iconography of south India
44. Diyana Ratnavali
45. Hindu Icongraphy - by Gobinatha Rao

INTRODUCTION

The Siva worship is universal. The Lord siva means allround welfare. The vedas, the Puranas, the Agamas, the Thirumurai - all these extole Lord siva in many ways.

A treatise called "Sivaparakramam" describes more or less 64 different forms of this omnipresent Lord siva. Out of these 25 Siva murthas, only one taken to be very important. These 25 Siva murthas have orginated from the five faces of Lord Sadhasiva. Out of these - that which is a personification of knowledge of wisdom is called Dakshinamurti. This Dakshinamurti came out of one of the five faces of Sadhasiva called Agoramurthy.

This Dakshinamurti, preceptor God, can be seen on the southern ghosta of all Siva temples and also on the gopuras, vimanas and prakaras in different aspects.

This is the 2nd part of the book Dakshinamurthi published in the year 1991. The word Dakshinamurti denotes the Devine wisdom. This preceptor God Dakshinamurti, who reveals to His worshippers or bhaktas the ultimate truth of Saiva Siddhantha is praised in the Sangam literature as " the God that has His abode under the banian tree ".

The eternal dance of Lord Siva is the peak of Anandha or Bliss. This truth is personified by the Lord Nataraja. This is explained to us by the idole Dakshinamurti. This

second part of the book on Dakshinamurti deals with the various forms (hither to unknown) and also about rules and regulations of the prethistai of the idol.

In addition we have included in the book the sthothras, Ashtotharas, Sahasranamams, Thrisadhi of Lord Dakshinamurti. Inscriptions, palms leaves, wooden plants and screens in which are found the various figures of Dakshinamurti are also included in this book.

On top all these, this book is published with the blessings of His-Holiness Sivapprakasa Pandarasannithi Avargal the 23rd Guru mahasannithanam of Thiruvavaduthurai Adeenam. Who has dedicated his life for the uplift of the Tamil language, temples and the saivism. I pray the Golden Feet of His - Holiness Guru mahasannidhanam who had ordered me to bringout this book, on the Panguni Thiruvonam Gurupooja Day.

S. NARAYANASWAMY. M. A., B. Ed.,
T. A. A. D MIDDLE SCHOOL,
THIRUVIDAIMARUDUR.

முன்னுரை

' ஆட்டுவிப்பாய் நீயீனைக்கீ(டு) அவ்வீனையும் நீதானே
ஈட்டுவிப்பாய் யென்ன இசைத்தீடுவ்(து) எத்தாலோ
காட்டு விப்பாய் பொய்அகலக் காண்பார்க்கு நின்னேஇன்பாய்
ஊட்டு விப்பாய் ஆவடுதண் துறைநமச்சி வாயனே. ''

— ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் பண்டார சாத்திரம்
நமசிவாயமாலை

எல்லாப் பொருள்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குகின்ற சிவபெருமான் அடியவர்களுக்கு உற்ற துயர் நீக்கி நிறைவளம் பொழிந்து அருள் பாலிக்கும் பொருட்டுப் பல்வேறு மூர்த்தங்களை மேற்கொள்கிறான். சிவபராக்கிரமம் எனும் நூல் சிவபெருமானின் 64 திருவுருவங்களை எடுத்து இயம்புகிறது. இச்சிவமூர்த்தங்கள் பல்வேறு சமயங்களில் அடியார்கள் உய்யும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டவை ஆகும்.

தட்சிணம் என்ற சொல்லுக்கு '' ஞானம் '' என்பது பொருள். சனகாதி முனிவர் நால்வர்க்கும் ஞானநிலையினை உணர்த்தும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப் பெற்ற மூர்த்தமே தட்சிணமூர்த்தி ஆகும். ஆதீன வெளியீடாகிய தட்சிணமூர்த்தி முதற்பாக நூலில் அருங்கருத்துக்கள் பலவற்றை அடியேன் தொகுத்துக் கூறியுள்ளேன். தட்சிணமூர்த்தி இரண்டாம் பாகமாகிய இந்நூலில் சிறப்புமிக்க பல்வேறு வகையான உருவ அமைப்புகளும், காமிகம் முதலான ஆகமங்கள், உபநிஷத்துக்கள், பிரதிமாலட்சணம் முதலான நூல்களில் காணப்படும் பல அருங்கருத்துக்களும் இடம் பெறுகின்றன. மேலும் தட்சிணமூர்த்தி அஷ்டோத்ரம், திரிசதி, சகஸ்ரநாமம், தோத்திரங்கள் மற்றும் பிரதிட்டை விதிகள் முதலியனவும் விரிவான செய்திகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1990 – ஆம் ஆண்டு '' தட்சிணமூர்த்தி '' முதற்பாக நூல் வெளிவந்த போது அடியேனுக்கு ஊக்கமளித்து அருளாசி வழங்கியருளிய சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் ' தட்சிண

மூர்த்திப் பிரதிட்டா விதி, நாமாவளி பிரதிமாலட்சணம், ஆகமங்களில் காணப்படும் பல நிலைகளில் உள்ள ஞான மூர்த்தியின் திருவடிவங்கள் ஆகிய பல்வேறு செய்திகளையும் தொகுத்துத் தனி நூலாக வெளியிடுக' என்று அடியேனுக்கு அருளாணையிட்டருளினர்கள்.

சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் அருள் ஆணையினைச் சிரமேற்கொண்டு அருள்திரு நமசிவாய மூர்த்திகளின் திருவடிகளைத் தொழுதும் சிந்தித்தும் இந்த நூலினை எழுத முற்படலானேன்.

சிவக்ஷேத்திர குருக்ஷேத்திர செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் செய்து ஞானச்செங்கோல் செலுத்தியருளும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 23-வது குருமகாசந்நிதானம் சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள் ஒன்றுக்கும் பற்றுத எளியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு இப்பணியில் ஈடுபடுத்தி ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்கியருளும் அளப்பருங்கருணைக்கு அடியேன் மனம்மொழி மெய்களாலாகிய வணக்கங்களை எழு பிறப்பும் செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூலினை எழுதுவதற்கு அடியேனுக்கு ஊக்கம் வழங்கி எழுதியவைகளுள் அவ்வப்போது வேண்டும் திருத்தங்களும் செய்து உதவி அருளிய இவ்வாதீனத்தின் முனிபுங்கவராகிய புலவர். தவத்திரு சுயம்புநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும்; திருவிடைமருதூரில் இயங்கி வரும் ஆதீனம் மேனிலைப்பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற சமஸ்கிருத ஆசிரியர் சிரோன்மணி S. வைத்தியநாத ஐயர், திருவிடைமருதூர் ஆதீனம் நடுநிலைப்பள்ளி முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் S. சிவஞானம், ஆதீனச்சமயப்பிரசாரகர் சென்னை ஆங்கிரேஸ S. வேங்கடேச சர்மா, முதலிய பெரியோர்களுக்கும் எனது பணிவான வணக்கங்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல் இயற்றுவது தொடர்பாக பல இடங்களுக்குச் சென்று செய்திகளைச் சேகரிக்கும் காலங்களில் அவ்வவ்விடங்களில் உடனிருந்து உதவிய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் திருவருளும் குருவருளும் சிறப்பாக அமைந்து மேன்மை எய்திடப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

9—4—91 - பங்குனி - திருவோணம் நன்னாளில் இவ்வாதீனத்து 22-வது குரு மகாசந்நிதானம் அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள் எட்டாம் ஆண்டுக் குருபூசை விழாவில் இந்நூல் இவ்வாதீனத்தின் 23 - வது குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச் சந்நிதி அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் வெளியிடப்பெறுகின்றது. அடியேனையும் பணிகொண்டு நன்னெறிப் படுத்தியருளும் சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் திருவடித் தாமரைகளை மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி மகிழ்வதையன்றி அடியேன் யாது செய்ய வல்லேன்.

அன்பர்கள் அனைவரும் இக்குருபூசை நன்னாளில் இந்நூலினைப் பெற்று வளம் பெற பிராத்திக்கின்றேன். இந்நூலில் காணும் குற்றம் நீக்கி குணங்கொண்டு போற்றிட வேண்டுகின்றேன்.

வளர்க துறைசையாதீனம்

அடியேன்,

S. நாராயணசுவாமி எம். ஏ , பி, யிடி.

ஆசிரியர்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அம்பலவாண தேசிகர்

நடுநிலைப்பள்ளி, திருவிடைமருதூர்

28—3—91

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	தட்சிணமூர்த்தி	
2.	பிரதிமாலக்ஷணம் - தட்சிணமூர்த்திபேதங்கள்	... 1
3.	திருவுரு அமைப்பும் விளக்கமும்	... 9
4.	உத்திரகாமிகாமம் (கிரியாபாதம்)	... 35
5.	உத்தர காரணகமம்	... 59
6.	பூர்வகாரணகமம் (தட்சிணமூர்த்தி - பிரதிமாலக்ஷணவிதிப் படலம்)	... 61
7.	,, (தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபன படலம்)	... 63
8.	தேர்ச்சிற்பங்களில் தட்சிணமூர்த்தி	... 82
9.	ஓவியத்தில் தட்சிணமூர்த்தி	... 87
10.	உத்தரகாமிகாகமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி	... 98
11.	அஜிதாகமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி ரூபம்	... 101
12.	ரௌரவ ஆகமத்தில் தட்சிணமூர்த்தி லட்சணம்	... 102
13.	ரௌரவோத்தர ஆகமம் (தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி	... 104
14.	தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி (10-வது படலம்)	... 109
15.	தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷத் (விளக்கம்)	... 113
16.	,, அஷ்டோத்தர நாமாவளி	... 119
17.	தட்சிணமூர்த்தி த்ரிசதி நாமாவளி	... 123
18.	கல்வெட்டுகளில் தட்சிணமூர்த்தி	... 128
19.	DAKSHINAMURTI	... 133
20.	காணவேண்டிய கலியம்சம் உள்ள தட்சிணமூர்த்தித் திருவுருவங்கள்	... 146
21.	தட்சிணமூர்த்தி பத்ததி – ஸ்தோத்ரம் – நவரத்னமாலா ஸ்தோத்ரம்	... 149 – 157
22.	தட்சிணமூர்த்தி சஹஸ்ரநாமாவளி	... 159
23.	நவரத்னமாலிகா – மந்த்ரவர்ண பதஸ்துதி	... 175
24.	பிரபஞ்ச சாரசார சங்கிரகம்	... 178
25.	தட்சிணமூர்த்தி முதல்பாகத்திலுள்ள திருவுருவங்கள்.	... 187

தட்சிணாமூர்த்தி

திருக்கயிலையில் :

திருக்கயிலாய மலையில் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணி மண்டபத்தின் நடுவில் எழிலுடன் விளங்கும் அரியணையில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருக்கின்றார். சிவபிரானைக் கண்டு தரிசிக்கும் பொருட்டு, பிரமதேவனின் குமாரர்களாகிய சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் ஆகிய நால்வரும் திருக்கயிலையை அடைந்தனர். திருக்கயிலையில் ஒருசார் அழகிய அமைக்கப்பட்ட பர்ணசாலையில் உமாதேவி, தனிமையில் தவமியற்றுகின்றாள். அங்கு வந்த பிரமகுமாரர்கள் உமாதேவியை வணங்கிவிட்டு, பரமன் விளங்கும் பதியினை அடைந்து, நந்தியம் பெருமானின் அனுமதி பெற்றுச். சிவபிரான் திருமுன்பு சென்று ஆனந்தக் கண்ணீர் வார, அப்பெருமானின் திருவடிகளைப் பன்முறை வணங்கி, எழுந்து நின்று தொழுத வண்ணம் சிவபரம் பொருளே! வேதாகம புராணங்களை விதிப்படிக் கற்றும், எங்கள் மனம் தெளிவடையவில்லை. ஆணவம், கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மல இருள் எங்களை விட்டு அகலவில்லை. ஆகையால் ஐகத் குருவாக விளங்கியருளும் தாங்கள் எங்களுக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்து அருள் புரிய வேண்டும் என்று வேண்டினர். சிவபெருமான் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இரங்கி அவர்களை அமரச் செய்து அவர்களுக்கு உபதேசிக்கும் பொருட்டுக் குருவடிவம் தாங்கியருளிய காட்சியே தட்சிணாமூர்த்தி திருவுருவாகும்.

மூவகை வடிவங்கள் :

சிவபிரானுடைய திருவுருவங்கள் போகவடிவம், யோக வடிவம், வேக வடிவம் என மூவகைப்படுத்திக். கூறுவர் சான்றோர். பெருமான் தான் போகியாக இருந்துகாட்சி தந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தை வழங்கியருளுகின்றார். யோகியாக அமர்ந்து காட்சி தந்து உயிர்களுக்கு யோகத்தின் தன்மைகளை யெல்லாம் உணர்த்தி அந்த யோகத்தால் உண்டாகும் முக்தி இன்பத்தைக் கொடுத்தருளுகின்றார். வேக உருவத்துடன் காட்சி தந்து உயிர்களின் வினைகளை யெல்லாம் அழித்து அருள்பாலிக்கின்றார்.

மேற்கூறிய மூவகை வடிவங்களுள் யோக வடிவம் தாங்கி ஆன்மாக்களுக்கு யோகத்தையும், அந்த யோகம் புரிவதற்குரிய ஞானத்தையும் வழங்கியருளும் வடிவம் தான் தென்முகக் கடவுளாகிய தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவடிவமாகும்.

தட்சிணமூர்த்தி என்பதற்கு, தெற்கு நோக்கிய தெய்வ வடிவம் எனப் பலரும் பொருள் கூறுவர். இங்கே தட்சிணம் என்பது தெற்கு என்னும் பொருளைத் தராது, ஞானம் என்ற பொருளையே தரும். "த" "க்ஷி" "ணம்" – இவை மூன்றும் மிக பீஜாட் சரங்களாகும். ஒவ்வோர் அட்சரத்திற்கும் விசேடமான பொருள் உண்டு.

ஸ்ரீமத் பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் அருளிய அட்டாட்ட விக்கிரகலீலை என்னும் விருத்தப்பாவில் சிவபிரான் 64 திருவடிவங்களை மேற்கொண்டார் என்று கூறுவர். இவற்றுள் முக்கியமாக 25 வடிவங்களை மட்டும் சிறப்பாக எடுத்துக் கொண்டு போற்றுவர். மேற்கூறப்பட்ட மகேசனுடைய வடிவங்களுள் ஞானமயமாகவும், ஞானத்தை அருளும் ஜகத்குருநாதனுகவும் விளங்கும் திருவடிவமான தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானது வடிவமே மிகமிகச் சிறப்பாகப் போற்றித் துதிக்கப்பட்டு வரும் வடிவமாகும்.

திருக்கோயில்களில் :

திருக்கோயில்களில் – தேவ கோஷ்டத்தின் தென்புறத்திலும், இராஜ கோபுரம், விமானம், மதிற்சுவர் முதலானவற்றிலும் தென்திசை நோக்கிப் பல்வேறு நிலைகளில் காணும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவங்களைக் கற்சிற்பங்களாகவும், சுதைச் சிற்பங்களாகவும், ஆகமங்களிலும் சிற்பநூல்களிலும் கூறிபவாறு உற்சவமூர்த்தியாகவும் நம்முன்னோர்கள் நமக்கு வடிவமைத்துத் தந்துள்ளனர்.

மகேஸ்வர வடிவங்கள் :

சதாசிவமூர்த்திக்குத் திருமுகங்கள் ஐந்து என ஆகமங்களும் சிற்பநூல்களும் கூறுகின்றன. அவைகள் 1. ஈசானம், 2. தத்புருஷம் 3. அகோரம், 4. வாமதேவம், 5. சத்யோஜாதம் என்பன ஆகும். 1. ஈசானமுகத்திலிருந்து – சோமாஸ்கந்தர், நடராஜர், ரிஷபாரூடர், கல்யாண சுந்தரர், சந்திரசேகர் திருவுருவங்களும் 2. தத்புருஷ முகத்திலிருந்து – பிட்சாடனர், காமாரி, காலாரி, சலந்தராரி, திரிபுராந்தகர் திருவுருவங்களும் 3. அகோரமுகத்திலிருந்து – கஜசம்ஹாரர், வீரபத்திரர், தட்சிணமூர்த்தி, ஸ்ரீதரமூர்த்தி, விஷாபஹரணர் திருவுருவங்களும், 4. வாமதேவமுகத்திலிருந்து கங்காளர், சக்ரதானர், கஜாந்திகர், சண்டேச அனுக்கிரகர் ஏகபாதர் திருவுருவங்களும், 5. சத்யோஜாதமுகத்திலிருந்து – லிங்கோத்பவர், சுகாசனர், உமாமகேசர், ஹரிஹரர், அர்த்தநாரி, திருவுருவங்களும் தோன்றின. இத் திருவுருவமைதிகள் இன்றும் திருக்கோயில்களில் விளங்குகின்றன.

தட்சிணமூர்த்தியின் பலவடிவங்கள் :

ஞான	தட்சிணமூர்த்தி	நவாக்ஷரி	தட்சிணமூர்த்தி
வியாக்யாந	,,	தாரக	,,
யோக	,,	கபில	,,
வீணதர	,,	விபுல	,,
மேதா	,,	கிரிசர	,,
வரத	,,	சாஸ்த்ர	,,
யோகபட்டாபிராம	,,	அர்த்தநாரீஸ்வர	,,
சக்தி	,,	ருத்ரரூப	,,
ஆஸன	,,	வீர	,,
தர்ம வியாக்யாந	,,	ராஜ	,,
உத்குடிகாசன	,,	லக்ஷ்மீ	,,
சுகாசன	,,	கீர்த்தி	,,
அர்த்தநாரீஸ்வரவீணதர	,,	பிரம்மவித்யா	,,
சாம்ப	,,	சுத்த	,,
ஹரிகுருசிவயோக	,,	திவ்ய	,,
ரிஷபாரூட	,,	வேத	,,
ரிஷபாரூடஞானயோக	,,	ருத்ர	,,
தீட்சாநுக்ரஹ	,,	விஷ்ணு	,,
வீராசன	,,	வீணகான	,,
அமிர்தகலச	,,	ஸ்வதா	,,
பத்மாசன	,,	சம்ஹார	,,
அர்த்தபத்மாசனயோக	,,	வாகீஸ்வர	,,
ஊர்த்துவஜானுவீணதர	,,	கேவலநிஷ்கள	,,
ரிஷபாரூடவீணதர	,,	அஷ்டாதச	,,
ஜடாமண்டல	,,	சௌபாக்ய	,,
ராஜலிங்காசனயோக	,,	ஞானருத்ரா	,,
ஜடாபார	,,	அகோர	,,
தியானஹஸ்த	,,	உக்ர	,,
சர்வக்ஞ	,,	கௌரிஆலிங்கன	,,
சித்தி	,,	பாசாங்குசவியாக்ஞான	,,
பாலா	,,	கைலாசவாசி	,,
போகா	,,	மேதாப்ரஜ்ஞாப்ரதாயினி	,,
ஏகாக்ஷர	,,		

இன்னும் அநேக திருவுருவப் பேதங்கள் திருக்கோயில்களிலும், சுகஸ்ர நாமங்களிலும் காணலாம்.

சிவபிரான் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தட்சிணாமூர்த்தி வடிவம் கொண்டு கல்லால மரநிழலில் எழிலுடைய ஆசனத்தின் மீது வீராசனங் கொண்டு எழுந்தருளி விளங்கியிருத்தலை வேதங்களும், ஆகமங்களும், தேவாரப்பனுவல்களும் பல்வேறு வகையாக விளக்கிக் கூறுகின்றன. தலபுராணங்களின் துதிப்பாக்களில் அந்தந்தத் தலத்தில் விளங்கும் தட்சிணா மூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவ அமைதி தெளிவாக எடுத்துரைக்கப் படுகிறது.

"சித்ரம் வடதரோர் மூலே விருத்தா சிஷ்யா குருர்யுவா !
குரோஸ்து மௌனம் வியாக்யானம் சிஷ்யாது சின்னஸம் சய ॥

கல்லால மரநிழலில் வீற்றிருக்கும் குருநாதர் மிகவும் இளையவராகக் காணப்படுகிறார். சிஷ்யர்களோ மிகவும் வயது முதிர்ந்தவர்களாகக் காணப் படுகிறார்கள். குருவானவர் யாதொரு வார்த்தையும் பேசாமல் வாய்மூடி மௌனியாகச் சின்முத்திரையால் விளக்கம் தருகின்றார் என்று மேற்கண்ட வடமொழி சுலோகம் குருவின் தோற்றத்தை விளக்குகின்றது.

நல்ல குருநாதர் :

வாய்மொழிகளால் கற்பிக்கும் ஆசாரியனைவிட, ஒப்புயர்வற்ற தன் தூய இனிய வாழ்வின் சிறப்பினால் மாணவர்களுக்கு உள்ளொளி பெருகச் செய்யும் திறம் உடையவனே, மிகவும் சிறந்த நல்ல பேராசிரியன் ஆவான். அதனாலேயே திருப்புகழில் "ஊமைத் தேவர்" என்று போற்றப்படுகிறார். பரஞ்சோதி முனிவர் கூறுகையில் 'பூரணமாய்" மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை, இருந்தபடி இருந்து காட்டி" என்று போற்றித் துதிக்கின்றார்.

சுந்தரர் காட்டும் திருக்கோலம் :

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவின்றியூர்த் தேவாரத்தில் தென்முகக் கடவுளின் திருக்கோலக் காட்சியினைப் பின் வருமாறு அருளிப் பாடியுள்ளார்.

"காது பொத்தரைக் கின்னரர் உழுவை
கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப்பரும் சீயம்
கோதில் மாதவர் குழுவுடன் கேட்பக்
கோல ஆல்நிழற்கீழ் அறம் பகர
ஏதம் செய்தவர் எய்திய இன்பம்
யானுங்கேட்டு நின்னிணையடி அடைந்தேன்
நீதிவேதியர் நிறைபுகழ் உலகில்
நிலவுதென்திரு நின்றியூ ராளே"

இத்தலத்தில் ஞானம் புகட்டும் ஆலமர் செல்வனின் இரண்டு காது களிலும் இசை எழுப்பும் இன்னரர்கள் இருக்கின்றார்கள். பாம்பும், புலியும் சிங்கமும் ஒருபக்கத்தில் விளங்க சிறந்த மாதமுனிவர்கள் கூட்டமாக அமர்ந் திருக்கின்றனர். ஆலமர் செல்வனை சிவபிரான் கல்லாலமரநிழலில் எழுந்தருளி தம்முனிவர்களின் ஐயம் எல்லாம் நீங்கி, உண்மைப் பொருளினை உணரும்படி அறம் உரைத்தருளுகின்றார்.

துறைசைப் புராணம் :

சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற வன்மையான திருவடியைச் சேர வொட்டாமல், உயிர்களையெல்லாம் மயங்கச் செய்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும் மலங்களையும் போக்கி, அன்புமிக்க அடியார் கூட்டத் தோடு கூடி, நீங்கள் அடையக் கூடிய முக்தி இன்பமானது இத் தன்மையை உடையது, என்று சனகாதி முனிவர் நால்வருக்கும் பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களின் சின்முத்திரையால் சொல்லாமற் சொல்லி, கல்லால மரநிழலின் கீழ். மன்மதன் மேலே நெற்றிக் கண் நெருப்பை வீசி இறைத்து அமர்ந்திருந்த குருநாதரை வணங்குவோமாக என்ற கருத்தமைந்த சாத்திரம் சாமிநாதமுனிவர் இயற்றிய துறைசைப் புராணப் பாடல் வருமாறு :

> "செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஓட்டாமல்
> உயிரையெல்லாம் தியக்கம் செய்யும்
> அம்மலம்க ழீஇமிகுந்த அன்பரொடு
> மருவிநீர் அடையு முத்தி
> இம்முறையாம் என நால்வர்க்(கு) இருவிரல்சின்
> முத்திரையால் இயம்பி ஆல்கீழ்
> மன்மதன்மேல் நுதற்கண் அனல் இறைத்திருந்த
> குருபரனை வணக்கம் செய்வாம்."

இத்துறைசை ஆதீனத்து முனிவரின் பாடல் தென்முகக் கடவுளின் சின்முத்திரை விளக்கத்தை நமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

கோஷ்டப்பகுதியில் :

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் சிலா ரூபத்தினைச் சிவாலயங்களின் தேவகோஷ்ட தென் பகுதியில் காணலாம். தெட்சிணமூர்த்தியின் திருச் சந்நிதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் முகத்தான் சில தலயங்களில் இப்பெருமான் முன்பு நான்கு தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டு மண்டபம் போல அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது சிங்கங்களின் மீது தூண்கள் அமைக்கப் பெற்று மண்டபத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் கருங்கல் சங்கிலிகள் தொங்கவிடப்பட்டு இருப்பதையும் காணலாம். இம்மண்டப அமைப்பு மூன்றும் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டது. என ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

உதாரணமாக திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான திருவாலங்காடு ஸ்ரீ வடவாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் விளங்கும்

தட்சிணமூர்த்திசந்நிதியில் அமைக்கப்பெற்ற மண்டபத்தைக் கூறலாம். தூண்களின் இருமருங்கிலும் மூன்றும் குலோத்துங்க சோழனது திருவுருவமும் உள்ளது. மேலும் இம்மன்னனது திருவுருவம் தெற்கு ஆவரணத்திலும் உள்ளது.

சிவாலயங்களின் தேவ கோஷ்ட மாடங்களில் மூன்று விதங்களாகப் பிரதிமங்களைப் பிரதிட்டை செய்துள்ளனர். நம் முன்னோர்கள் தென் திசையிலிருந்து தொடங்கி மேற்கு மற்றும் வடக்கு வரை பிரதிட்டை யானது நிறைவடைகின்றது.

1. தலவிநாயகர், அகஸ்தியர், தட்சிணமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர் பிரமன் துர்க்கை என்ற முறையிலும்,

2. தலவிநாயகர், நடராஜர், தட்சிணமூர்த்தி, அர்த்தநாரீஸ்வரர், பிரமன், கங்காவிசர்ஜனர் துர்க்கை என்ற முறையிலும்

3. அகத்தியர், தட்சிணமூர்த்தி, விஷ்ணு அல்லது யோகம் செய்யும் விதத்தில் மான்மழுவோடு சிவன், பிரமன், துர்க்கை என்ற முறையிலும் காணப்படும். தெற்குப்பகுதி மற்றும் வடக்குப் பகுதியில் இன்னும் சில சிவமூர்த்தங்கள் பெரிய சிவாலயங்களில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளதனை நேரில் கண்டு தெளியலாம்.

திருவுருவதத்துவம் :

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் கல்லால மரத்தின் கீழ் வீராசனம் கொண்டு எழுந்தருளி சனகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் காட்சியினைத் திருக்கோயில்களில் இன்றும் நாம் காண்கிறோம். இப்பெருமானுக்கு நான்கு கரங்கள். பின் கரங்களின் முறையே அக்னியும், உடுக்கையுடன் இணைந்த சர்பமும் விளங்கும். முன் இடக்கரத்தில் ஸ்வதச் சுவடி காணப்படும் இல்லையேல் கரம் கீழ் நோக்கிய வாறு காணப்படும் முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையினைக் கொண்டு விளங்கும். மேலும் மிருகங்களும் பறவைகளும் காணப்படும். சிலதலங்களில் முனிவர்களின் கூட்டமும் காணப்படும். யோகிக்குரிய அனைத்து லட்சணங்களும் இப்பெருமானிடத்தே விளங்குதலைக் காணலாம்.

திருநீறு :

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் வெண்ணீறு அணிந்து பளிங்கு போன்ற திருமேனியினைக்கொண்டு விளங்குவது தூய்மைத் தன்மையினைப் புலப் படுத்துகிறது.

திருமுடி :

சிரசில் விளங்கும் திருமுடிகள் (ஜடைகள்) வைராக்கியத்தையும், ஞான நோக்கினையும் புலப்படுத்துகிறது.

சுவடி :

கரத்தில் விளங்கும் சுவடி சிவஞானம் ஆகும். சிவ ஞானத்தால் மும்மலங்கள் நீங்கி வீடு பேறு அடையலாம் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

அக்கினி :

பின் இடக் கரத்தில் ஏந்தியுள்ள அக்கினி யுகமுடிவுக் காலத்தில் அனைத்துப் பொருளையும் அழித்துச் சாம்பலாக்க வல்லது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உடுக்கைநாகம் :

பின் வலக்கரத்தில் உடுக்கையும் அதில் நாகமும் காணப்படும். உடுக்கையானது சிருஷ்டித் தொழிலையும், நாகபாசமானது உலகினை நம்பி ஆன்மாக்கள் உழலுவதனைக் காட்டுகிறது.

சின்முத்திரை :

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் நீங்க, உயிர் சிவபரம் பொருளின் திருவடியியாபகத்துள் இரண்டறக் கலத்தலை உணர்த்துவது.

உருத்திராக்கம் :

கழுத்தில் அணிந்துள்ள 36 மணிகொண்ட உருத்திராக்கமாலை முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் குறிக்கும். சின்முத்திரைக் கரத்தில் விளங்கும் ஜபமாலை ஆன்மாக்கள் ஐந்தெழுத்தை('நமசிவாய')செபித்து கடைத்தேற வேண்டும் என்பதனைக் காட்டுகிறது. பெருமானுக்கு நமசிவாய என்ற திருநாமமும் அதே அவருக்கு மந்திரமாகவும் உள்ளது. இதில் ஐந்து எழுத்து உள்ளதால் " பஞ்சாட்சரம் " என்று கூறுவர். தீட்சா காலத்தில் குருவானவர் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கும் மந்திரமும் இதுவேயாகும்.

பஞ்சாட்சரம் :

இம்மந்திரத்தின் பெருமையினை வேதங்களும், திருமுறைகளும் பலவாறாக எடுத்து இயம்புகின்றன.

பஞ்சாட்சர மந்திரம் 125 பேதங்களைக் கொண்டது என்று சான்றோர் கூறுவர். இப்பேதங்கள் யாவும் ஆன்மாக்கள் அடையும் நன்மைகளை உணர்த்துகின்றன. முதலாவது ஆளுங்கிருத்தியத்தைப் புரியவல்லது.

ஈசானமாகிய — "ந" காரத்தில் உச்சாடனத்தை யுதவவல்ல அகோர பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆகக் கூறப்படும் சர்வ பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

தற்புருஷமாகிய — "ம" காரத்தில் வித்வேஷண பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி, 25 ஆகக் கூறப்படும் யக்ஷணி பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

அகோரமாகிய — "சி" காரத்தில் தம்பன பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சஞ்சீவி பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

வாமதேவமாகிய — "வ" காரத்தில் பேத பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சர்வபரிபாஷர் பஞ்சாரத்தில் முடிகிறது.

சத்யோஜாதமாகிய — "ய" காரத்தில் மூலாதார பஞ்சாட்சரத்தில் தொடங்கி 25 ஆக முடியும் சதுஷ்பீட பஞ்சாட்சரத்தில் முடிகிறது.

மேலும் இம்மந்திரத்தின் பல்வேறு வகைகளையும், நிலைகளையும் உபநிஷத்துக்கள் சைவத் திருமுறைகள் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் சிவரகசியம் சித்தாந்த சிகாமணி, பஞ்சாட்சர ரகசியம், சித்தாந்த சாதனம், சைவ பூஷணம் மந்திர சாரம், மந்திர சார சங்கிரகம் முதலான நூல்களில் காணலாம்.

மேலும் சில ஆயுதங்களை இவரிடத்தே காணலாம்.

மான்மழு :

பின் கரத்தில் விளங்கும் " மான் " மான் போன்ற மருண்ட மனத்தினை உடைய ஆன்மாக்கள் உள்ளனர் என்பதையும், தீய சக்திகளை மனத்திலிருந்து அகற்றவேண்டும் என்பதனை மழுவும் உணர்த்துகிறது.

அமிர்தகலசம் :

ஒரு சில தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவ அமைப்பில் இடக்கரத்தில் அமிர்தகலசம் விளங்குகிறது இக்கலசம் எல்லா உயிர்களுக்கும் பேரின்ப வாழ்வை அளிக்கவல்லவர் என்பதனைக் காட்டுகிறது.

திரிசூலம் :

இது மூன்று நுனிகளை உடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உரியது. மூன்று உண்மைப் பொருளை உணர்த்தவல்லது.

கபாலம் :

" வைராக்யம் " என்பதனை உணர்த்தவல்லது.

முயலகன் :

பாசத்தில் கட்டுண்ட ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகில் முயலகன் போல் அவதியுறுவர் என்பதனைக் காட்டுகிறது.

யோகதண்டம் :

இது மரத்தினால் ஆக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். கவட்டை போன்று விளங்குவது. ஜபமாலையினைக் கையில் கொண்டு யோகதண்டத்தின் மீது கரத்தினை வைத்துக் கொள்ளுதலாகும். மேலும் யோகதண்டம் போன்று நிமிர்ந்து யோக நிட்டையில் இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாகும்.

வீணை

இது ஓர் இசைக்கருவி, இசையின் உண்மையான நுணுக்கத்தை தும்புரு, நாரதர், சுகர் முதலான ரிஷிகளுக்கு ஐயம் நீக்கியருளுவதைக் காட்டுவது

இந்த வீணைதரர் காட்சியினை, விளநகர் திருவாவடுதுறை, திருவிடை மருதூர், திருபுவனம் ஆகிய தலங்களின் ராசகோபுரங்களில் காணலாம்.

நெற்றிக்கண் :

இவரது நெற்றிக்கண் காமனை எரித்ததை உணர்த்துவதாகும். தவம் புரிவோர் காமனை வென்ற வைராக்கிய முடையவர்களாகத் திகழவேண்டும் என்ற உண்மைகளைக் காட்டுவதாகும்.

கல்லாலமரம் :

அடர்ந்து, பரந்த கல்லால மரநிழல் மாயமான உலகச் சூழலைப் புலப்படுத்தும், அதன் கிளைகள் மாயையின் வகைகளைப் புலப்படுத்தும்.

இடபம் :

பெருமானின் கீழ் விளங்கும் இடபம் உழைப்பினையும், வேதங்களையும் தருமங்களையும் உணர்த்துவ தாகும்.

பிறஉயிரினங்கள் :

பாம்புகள், பறவைகள், சிங்கங்கள், மான்கள் முதலிய மிருகங்கள் யாவும் இவரிடத்தே பகைமை நீங்கி இருத்தலாகிய ஒற்றுமையினை உணர்த்துகின்றது.

உதரபந்தம் :

இவர் உதரபந்தமாக அணிந்துள்ள நாகம் குண்டலினி சக்தியைக் காட்டுவ தாகும்.

வீராசனம் :

அநேக ஆசனங்கள் இருப்பினும் இப்பெருமான் வீராசனம் கொண்டு எழுந்தருளி ஈடு எடுப்பற்ற தலைமைத் தன்மையை உணர்த்துகின்றார்.

மௌனம் கொண்ட தென்திசைத் திருமுகம் :

இவர் தென்முகமாக அமர்ந்திருப்பது ஆன்மாக்கள் எல்லாம் இவரை நோக்கி வடக்கு முகமாக இருந்து தியானம் ஜெபம் முதலியன செய்ய வேண்டும் என்பதனை உணர்த்துகிறது. சாந்தம் தவழும் திருமுகம் ஆழ்ந்த சிந்தனையைப் புலப்படுத்தும். இப்பெருமானின் கண்கள் மூக்கின்

நுனியினைப் பார்த்தவாறு உள்ளதால் ஒருமை மனத்தை அதாவது ஏகாக்கிர சித்தத்தை உணர்த்துவனவாகும். மௌனமானது புலனடக்கத்தையும் அறிவின் மேம்பாட்டையும் உணர்த்துவ தாகும்.

முனிவர்கள் திருவுருவங்கள் :

முனிவர்கள் யாவரும் ஆலமர் செல்வனாகிய குருநாதன் சொல்லாமற் சொன்னவற்றைக் கேளாமற் கேட்டுணர்ந்து அவன் பாத கமலங்களை நினையாமல் நினைந்து பாசங்களிலிருந்து நீங்கப் பெற்று என்றும் அழியாத பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்று இன்புறுவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக தத்துவப் பொருளை உணர்த்த வந்த பெருமானாகிய தட்சிணாமூர்த்தி ஆலயங்களில் பல நிலைகளில் (உருவ அமைதிகள்) அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். இப்பெருமானைப் பற்றிக் கூறும் ஆகமச் செய்திகளும் சில்பநூல்களின் விளக்கங்களும், பிரதிட்டை முறைகளும், மந்திரங்களும், உருவ வழிபாட்டின் உண்மைப் பொருளும் இங்கு அறிந்து தெளியும் பொருட்டு படங்களின் மூலமாகவும், சில மூல பாடத்திற்கு விளக்கமும் தொடர்ந்து வருவதனை உணரலாம்.

ஆகவே பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவியைப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தெளிந்த சிந்தை உடையவர்களாகத் தென்முகக் கடவுளின் திருவடிகளைத் தொழ வேண்டும். தொழுதால் ஞானம் உண்டாகும். ஞானம் எல்லா வகைச் செல்வங்களையும் பேரின்ப வாழ்வையும் நல்கும்.

" குரவே ஸர்வ லோகநாம் பிஷஜே பவரோகிணம் ।
நித்யே ஸர்வ வித்யானாம் தட்சிணாமூர்த்தயே நம : ॥
அப்ர மேயத்வயாதீத நிர்மல ஜ்ஞான மூர்த்தயே ।
மனோகிசர்ம் விதுராய தட்சிணாமூர்த்தயே நம : ॥ "

ஸ்ரீ மாதவ சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய துதிப்பாக்கள்

பேயன்ன புறச்சமயப் பிணக்குநூல்
வழியனைத்தும் பிழையே அன்றி
வாய்அன்மை தெளிந்துசைவ சித்தாந்த
வழிதேறி ஆதீத வாழ்வில்
போயண்மி அஞ்செழுத்தும் திருநீறும்
கண்டிகையும் பொருளாக் கொண்ட
நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்துஇறைஞ்சும்
பெரும்பேறு நான் பெற்றேனுல்.

— காஞ்சிப்புராணம்.

சீரும் கல்வியும் செல்வமும் ஞானமும்
பாரும் விண்ணும் பரிக்கும் இறைமையும்
சாரும் தென்குளந்தாபுரி மேவிய
கார்உண் கண்டனைக் கைதொழு வார்கட்கே.

— குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வாழ்த்துகிலேன் திருப்புகழை
மனங்கொளேன் திருவடியைத்
தாழ்த்துகிலேன் சென்னியினைத்
தமியேனைக் கருக்குழியில்
வீழ்த்துவையோ பேரறிவை
விளக்குவையோ அறியகிலேன்
ஊழ்த்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ்
இளங்காட்டில் உறைவோனே.

— இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

காடுகொண்ட சடைமுடிக் கண்ணுதல்
தோடுகொண்ட கடுக்கைத் தொடையலான்
ஏடுகொண்ட பொழில் இளங் காட்டினுன்
வீடுகொண்டனன் மீட்டு எனதுஉள்ளமே.

— இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

பண்இசை, வெம்பரிதி, மதி, திலதயிலம்,
நீஇரும்பு, பாணிஉப்பு,
விண்அணிலம், உடல்உயிர், நீர்நிழல், உசீசிப்
பளிங்கு, பகல்விளக்கு, பால்நீர்,
கண்இரவி, உணர்ஒளி போல்பிறிவரிய
அத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளி வைத்துஎனை ஆண்ட துறைசை நமச்
சிவாயகுரு சரணம் போற்றி.

— பஞ்சாக்கரதேசிகர் துதி

இருதய நாப்பண் அஞ்செழுத்து உருவின்
இறைவனை உயிர்க்கொலை செயாமை
அருள்பொறி அடக்கல் பொறை தவம் வாய்மை
அன்பு அறிவு என்னும் எண்மலர் கொண்டு
ஒருமையொடு அருச்சித்திடுக என்று அடியார்க்கு
ஒள்ளிய தீக்கை செய்து உணர்த்தத்
திருஅமர் துறைசை உறை அருள் குருவாம்
திருநமசி வாயர்தாள் போற்றி.

— ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் தோத்திரம்

புதியான் பழையான் புறத்தான் அகத்தான்
முதியான் இளையான் முதலான் முடியான்
பதியான் கலிசைப் பகவன் பெருமை
மதியால் எவர்தே றிடவல் வாரே.

கொண்டனை என்னை உன்னைக்கொடுத்தனை மலநோய்நீங்கக்
கண்டனை வினைகள் எல்லாம் கழித்தனை உடலின்பாரம்
விண்டனை பரமானந்தம் விளைத்தனை கலிசைவாழும்
அண்டனே உண்டு கொல்லோ அடியேனன் செயும்கைமாறே.

— கலிசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

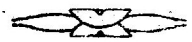

தட்சிணமூர்த்தி

பிரதிமாலக்ஷணநி - தட்சிணமூர்த்தி பேதங்கள்

प्रतिमालक्षणानि - दक्षिणामूर्तिभेदाः ।

व्याख्यानदक्षिणामूर्तिः । (வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி)

अथ वक्ष्ये विशेषेण दक्षिणामूर्तिलक्षणम् ।
लम्बयेद्दक्षिणं पादं वामाङ्घ्रेर्नलकाग्रकम् ॥

सव्योर्वग्रे निधातव्यं वामपादं तु शाययेत् ।
नतमध्यर्धमानं स्याच्चतुर्भुजसमन्वितम् ॥

दक्षिणे पूर्वहस्तं तु ज्ञानमुद्रां तु धारयेत् ।
दक्षिणे परहस्तं तु अक्षमालाधरं परम् ॥

वरदं वामहस्तं स्यादण्डहस्तमथापि वा ।
वामजानूपरिष्टात्तु वरदे तलपृष्ठकम् ॥

वामजानूपरिष्टात्तु दण्डं चेत्कूर्परं न्यसेत् ।
वामे तु परहस्ते तु वह्निं वा व्यालमेव वा ॥

अर्धार्जवक्त्रं * सर्वाङ्गमार्जवं स्फटिकोपमम् ।
विकीर्णमूर्धजं वापि जटामण्डलमेव वा ॥

.....वद्धमूर्ध्नि वा जटामकुटमेव वा ।
चतुर्भुजस्त्रिनेत्रस्तु कुन्देन्दुधवलप्रभः ॥

श्वेतविद्रुमहेमाभश्श्यामाभो वा प्रकीर्तितः ।
व्याघ्रचर्माम्बरो वापि दिव्याम्बरधरस्तु वा ॥

---

* 'अर्धार्जवक्त्र' मित्यर्धस्य 'अर्धेन्द्रुवक्त्रसर्वाङ्गममदास्फटिकोपमम्' इति पाठान्तरम् ।

उत्तरीयसमोपेतश्शुक्लयज्ञोपवीतकः ।
विकीर्णमूर्धजो वापि जटामकुट एव वा ॥

पट्टिकावन्धनो वापि सत्करोटिकया युतः ।
धुर्धूरारत्नधैर्नागपत्रैश्चन्द्रेण मण्डितः ॥

पञ्चमुद्रासमोपेतो गङ्गाकिङ्किणिसंयुतः ।
अधस्ताद्वटवृक्षस्य शैलादूर्ध्वं श्रितः पुनः ॥

व्याघ्रचर्मोपरिष्टात्तु स्थितो वीरासनोऽथवा ।
लम्बितं दक्षिणं पादं तज्जानूपरि संस्थितम् ॥

वामाङ्घ्रिनलकं कुर्यात्सव्यहस्तं तु मुद्रया ।
सन्दर्शसंज्ञयोपेतो वामहस्तस्थपुस्तकः ॥

अथवा नागसंयुक्तो वामहस्तस्समीरितः ।
वरदं तं विजानीयाज्जानुस्थमणिबन्धकः ॥

दण्डहस्तो यदा स स्यात्प्रकोष्ठं * जानुसंस्थितम् ।
विकसत्पद्मसङ्काशस्त्वधस्ताद्विस्तृताञ्जलिः ॥

परहस्तद्वये चाक्षमालाज्वालासमन्वितः ।
पद्मं वा चोत्पलं वापि व्यालं वामे तु कल्पयेत् ॥

कटकौ तौ प्रकर्तव्यौ प्रसन्नसमलोचनः ।
नासाग्रदृष्टियुग्वामहस्तो वा स्यात्सुपुस्तकः ॥

सजटामकुटा देवचूचुकास्यगलान्तकाः ।
तत्तत्कलासमोपेताश्शुक्लयज्ञोपवीतिनः ॥

शुक्लाद्यम्बरसंयुक्ता भस्मरुद्राक्षसंयुताः ।
कौशिकः काश्यपश्श्यामस्त्वितरौ पीतवर्णकौ ॥

रक्तवर्णो भरद्वाजो धूम्राभावत्रिगौतमौ ।
एषामेकद्वयं वापि त्रयं वा पार्श्वयोर्न्यसेत् ॥

---

* 'दण्डहस्तो यदा स स्याद्' इति पाठान्तरम् ।

व्याख्यानमूर्तिरेवं स्याद्रेयमूर्तिस्ततो मतः ।

(उत्तरकामिकागमे एकपञ्चाशत्तमपटले ॥)

— உத்தரகாமிகாகமம்

दक्षिणामूर्तिमीशानं कुर्याद्वटतरोरधः ।
लम्बयेद्दक्षिणं पादं वामाङ्घ्रेर्नलकाग्रकम् ॥

सममेवं विधातव्यं वामपादं तु शाययेत् ।
दक्षिणे पूर्वहस्ते तु ज्ञानमुद्रां तु धारयेत् ॥

दक्षिणे परहस्ते तु कारयेदक्षमालिकाम् ।
वरदं वामहस्ते तु दण्डं वा परिकीर्तितम् ॥

वामजानूपरिष्टात्तु दण्डं चेत्कूर्परं न्यसेत् ।
वामे परकरे तत्र वह्निं वा मृगमेव वा ॥

विकीर्णमूर्धजं वापि जटामण्डलसंयुतम् ।
जटाभिर्बद्धमूर्तिर्वा जटामकुटशोभितम् ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशं ..... ।
वामे धुर्द्धूर(धुस्तूर?)पुष्पं च नागं च शिरसि स्मृतम् ॥

दक्षिणेन्दुकलायुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ।
सितवस्त्रोत्तरीयं च सितयज्ञोपवीतिनम् ॥

व्याघ्रचर्माम्बरोपेतं त्रिनेत्रं क्लेशवर्जितम् ।
रुद्राक्षं कण्ठमालां च हृन्मालां च विधापयेत् ॥

नारदो जमदग्निश्च वसिष्ठो दक्षपार्श्वके ।
भारद्वाजश्च शुनकस्त्वगस्त्यो वामपार्श्वके ॥

वन्दितैः किन्नरार्द्यैस्तु सेवितं भक्तिसंयुतैः ।
अपस्मारोपरिष्टात्तु लम्बपादतलं न्यसेत् ॥

धर्मव्याख्यानमूर्तिः स्यादेवं सर्वशुभावहम् ।

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

दक्षेण मुद्रां प्रतिपादयन्तं सिताक्षसूत्रं च तथोर्ध्वभागे ।
वामे च पुस्तामखिलामवाप्तां बिभ्राणमूर्ध्वेन सुधाधरं च ॥

सिताम्बुजस्थं सितवर्णमीशं सिताम्बरालेपनमिन्दुमौलिम् ।
ज्ञानं मुनिभ्यः प्रतिपादयन्तं तं दक्षिणामूर्तिमुदाहरन्ति ॥

(विष्णुधर्मोत्तरे ॥)

— விஷ்ணுதர்மோத்தரம்

चतुर्भुजं त्रिनेत्रं च द्वीपिचर्माम्बरान्वितम् ।
आवृतालङ्कृता भङ्गी शश्यर्ककुसुमान्वितम् ॥

सद(न्द्रं?)शं दक्षिणं हस्तं पुस्तकं वामहस्तके ।
सव्यके चाक्षमालां च व्याल वै वामहस्तके ॥

पादाग्रे दृष्टिपातं तु किंचिद्भङ्गसमायुतम् ।
लम्बितं दक्षिणं पादं तस्योर्वग्रस्य चोपरि ॥

वामपादस्य नलकं संयुतं कारयेत्सुधीः ।
हिक्कामध्यं समारभ्य कटके मणिबन्धकात् ॥

ह्यन्तरं त्रियवं प्रोक्तमृषिसङ्घैस्समावृतम् ।
अगस्त्यश्च पुलस्त्यश्च विश्वामित्रोऽङ्गिरास्तथा ॥

एवं व्याख्यानमूर्तिं तु गेयमूर्तिं शृणुष्वथ ।

(पूर्वकारणागमे एकादशपटले ॥)

— பூர்வகாரணாகமம்

ज्ञानदक्षिणामूर्तिः । (ஞானதட்சிணாமூர்த்தி)

तदेव वीणाहीनं तु ज्ञानमुद्राभयान्वितम् ।
वामं प्रसारितं हस्तं वामजानूरुकूर्परम् ॥

दक्षिणे त्वपरे चाक्षमाला वामेऽब्जमुत्पलम् ।
शुद्धश्वेतनिभं वर्णं शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥

ज्ञानमूर्तिरिति ख्यातं सर्वकारणकारणम् ।

(अंशुमद्भेदागमे पञ्चसप्ततितमपटले ॥)

— அம்சுமத்பேதாகமம்

अथवा पूर्वहस्ताभ्यां ज्ञानमुद्राभयौ धृतौ ।
वामं प्रसारितं वाथ वामजानूर्ध्वकूर्परे ॥

अपरे दक्षिणे त्वक्षमालामुत्पलमन्यतः ।
ज्ञानमूर्तिरिति ख्यातं सर्वकारणकारणम् ॥

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)
— சில்பரத்னம்

योगदक्षिणामूर्तिः । (யோகதட்சிணமூர்த்தி)

अन्योन्याङ्घ्रितलं विप्र ! स्फिक्पिण्डाधः प्रकल्पयेत् ।
ज्ञानमुद्रां हृदि स्थाने त्वभ्यन्तरमुखं करम् ॥

वरदं वामहस्तं तु मेढ्रपीठोपरि न्यसेत् ।
अपरे दक्षिणे चाक्षमालाब्जं वामहस्तके ॥

नासाग्रं तु समीक्ष्याक्षमार्जवं सूत्रदेहकौ ।
अपरे तु जटालम्ब्य ऋषिभिस्सेवितं परम् ॥

योगमूर्तिरिति ख्यातं ध्याने दुःखनिवृत्तिदम् ।
लम्बयेद्दक्षिणं पादं वाममुत्कुटिका (त्कटुका ?)सनम् ॥

योगपट्टिकयावध्य देहं चोत्कुटिका(त्कटुका ?)न्विकम् ।
प्रसार्य्य वामहस्तं तु वामजानूपरि द्विज ! ॥

प्रागिवैव कृतं शेषं सोऽप्येवं योगमूर्तिं वै ।
ऊरुमूर्ध्नि समाश्रित्य अन्योन्यं पादपार्ष्णिकौ ॥

योगपट्टिकयोपेत जङ्घामध्ये द्विजोत्तम ! ।
प्रसार्य्य पूर्वहस्तौ द्वौ जानूपरि निधापितौ ॥

अपरे दक्षिणे चाक्षमाला वामे कमण्डलुम् ।
जटामण्डलसंयुक्तं ततश्चन्द्रशेखरम् ॥

नीलग्रीवासमायुक्तं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ।
अपरे शाययेदुक्षं नानासर्पविभूषितम् ॥

हृन्मा.....रुद्राक्षैस्तु * ।
एवं त्वनेकभेदेन दक्षिणामूर्तिरुच्यते ॥

(अंशुमद्भेदागमे पञ्चसप्ततितमपटले ॥)

— அம்சுமத்பேதாகமம்

व्याख्यानसहितस्त्वेव सन्दर्शस्य समास्ययुक् ।
तन्नाक्षिपातयोगेन सदाकुञ्चितलोचनः ॥

प्रसृतो वामहस्तस्याद्योगमूर्तिरयं मतः ।
अथ कुञ्चितवामाङ्घ्रियुग्मस्फिग्गतपार्ष्णिकः ॥

उद्धृतं तस्य जान्वग्रं दण्डकूर्परकान्तियुक् ।
सदंस(सन्दर्श ?)दृष्टिपातश्च आभङ्गं चैव पूर्ववत् ॥

नानामृगैस्तु संकीर्णं नानाव्यालैस्तु संयुतः ।
नानामुनिगणैस्सार्धं सिद्धविद्याधरैरपि ॥

भूतैश्च किन्नरैरन्यैः पुष्पवृक्षैश्च मण्डितम् ।
शैलं कुर्यात्तु तत्पार्श्वे वटवृक्षस्तु शाद्वलः ॥

फलशाखोपशाखाढ्यो नानापक्षिसमायुतः ।
तन्मूले दक्षिणे छायानिषण्णः कू(कृ ?)पया युतः ॥

रत्नोपशोभिते पीठे व्याघ्रचर्मोत्तरच्छदे ।
आसीनो मुनिभिस्सम्यक् कौशिकादिभिरादरात् ॥

शिवद्विजकुलस्यादिभूतैस्तु परितस्थितैः ।
आगमाहितचेतोभिः परमेशेन दीक्षितैः ॥

एवं तु दक्षिणामूर्तेर्मूर्तिभेदा उदाहृताः ।
आसीनो वा स्थितो वापि ऋषिभिस्संवृतो न वा ॥

वटवृक्षविहीनो वा भूताद्यावृत एव वा ।
भूतस्थलम्बपादो वा दक्षिणेशस्समीरितः ॥

(ऊत्तरकामिकागमे एकपञ्चाशत्तमपटले ॥)

— உத்தரகாமிகாகமம்

---

* 'अपरेचाययो वृक्षो नानासर्पविभूषितः । हृन्माला कर्णमालाध्या दैववृक्षे विराजितम् ॥' इति पाठान्तरम् ।

अन्योन्याङ्घ्रितलं सम्यक् स्फिक्पिण्डाधः प्रकल्पयेत् ।
ज्ञानमुद्रां हृदि स्थाने त्वभ्यन्तरमुखं करम् ॥

वरदं वामहस्तं तु मेढ्रपीठोपरि न्यसेत् ।
अपरे चोत्पलं चाक्षमालां पूर्ववदाचरेत् ॥

नासाग्रं स्वं समीक्ष्य स्वमार्जवं देहमाचरेत् ।
सुविकीर्णजटायुक्तं योगमूर्तिरिति स्मृतम् ॥

लम्बयेद्दक्षिणं पादं वाममुत्कुटि(त्कटु ?)कासनम् ।
संबद्ध्य योगपट्टेन देहोत्कुटि(त्कटु ?)काङ्घ्रिकौ ॥

प्रसार्य वामहस्तं तु वामजानूपरि स्थितम् ।
एतच्च योगमूर्तिस्स्याच्छेषं पूर्ववदाचरेत् ॥

ऊरुमूलं समाश्रित्य अन्योन्याबद्धपार्ष्णिकम् ।
योगपट्टिकयोपेतं जङ्घामध्ये विशेषतः ॥

प्रसार्य पूर्वहस्तौ द्वौ जानूपरि निधापितौ ।
अपरे दक्षिणे वाक्षमालां वाम(मे ?)कमण्डलुम् ॥

जटामण्डलसंयुक्तं करोट्यर्धेन्दुशेखरम् ।
नीलग्रीवासमायुक्तं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ॥

योगमूर्तिविशेषाख्यं शेषं प्रागिव कारयेत् ।

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

वीणाधरदक्षिणामूर्तिः ॥ (வீணைதர தட்சிணாமூர்த்தி)

तदेव वामपादेनोत्कुटि(त्कटु ?)कासनसंयुतम् ।
पूर्वहस्तद्वयोर्वीणाधृतं युक्त्या द्विजोत्तम ! ॥

शेषं प्रागिव कर्तव्यमेतद्वीणाधरं भवेत् ।

(अंशुमद्भेदागमे पञ्चशप्ततितमपटले ॥)

— அம்சுமத்பேதாகமம்

ऊर्ध्वाधोमध्यकटकौ तस्यां सर्पकरावुभौ ।
वीणा तु दक्षिणे वाम्रे(दक्षिणोवंम्रे ?)ऽदक्षिणे कटक(के ?)स्थितः ॥

दक्षिणं कटकं चोरुस्थितायां विनिवेशयेत् ।

(उत्तरकामिकागमे एकपञ्चाशत्तमपटले ॥)

— உத்தரகாமிகாகமம்

तदेव वामपादेनोत्कुटिकासनसंयुतम् ।
पूर्वहस्तद्वये वीणा चेत्तद्वीणाधरं स्मृतम् ॥

(शिल्परत्ने द्वाविंशपटले ॥)

— சில்பரத்னம்

कटकं दक्षिणं हस्तमधोमुखं तदुच्यते ।
वामहस्तं तु कटकमूर्ध्ववक्त्रं तदुच्यते ॥

तन्वीं निवेशयेदूरुकाग्रे दक्षिणपादके ।
वामहस्तस्य कटके सव्यहस्तं तथोपरि ॥

ऊरुबाह्यं त्रिमात्रं तु कटकोर्ध्वं युगाङ्गुलम् ।
दण्डायामसमिति प्रोक्तं विस्तारं तु द्विमात्रकम् ॥

वा(ला ?)बुवक्त्रं तु षण्मात्रमुत्सेधं तु तदर्धकम् ।
एतदेव विशेषं तु शेषं पूर्वोक्तवद्भवेत् ॥

दक्षिणामूर्तिरेवं स्याच्छ्णु मन्मथनिग्रहम् ।

(पूर्वकारणागमे एकादशपटले ॥)

— பூர்வகாரணாகமம்

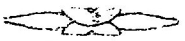

திருவுரு அமைப்பும் விளக்கமும்

ஞானம், இசை, கூத்து இவற்றின் பிறப்பிடமும், பேராசானும் சிவனே என நாம் முன்பே கண்டோம். நிருத்தமூர்த்தி என்ற அத்தியாயத்தில் இறைவனின் நாட்டியம் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தட்சிணமூர்த்தியாக அமர்ந்து யோகம், இசை முதலான பிறகலைகளைப் போதிக்கும் ஆசானாக விளங்குகின்றார். ரிஷிகளுக்கு யோகமும், ஞானமும் போதிக்கும் போது இறைவன் தென்முகமாய் அமர்ந்து அருளுகின்றார். தட்சிணம் என்றால் ஞானம் என்பதாகும். இதுவே தட்சிணமூர்த்தி என்ற சொல் ஆராய்ச்சியின் விளக்கமாகும். இறைவனின் இந்த இயல்பு கலை, சாத்திரங்கள் பயில்வோரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமயக் குரவர்கள் இறைவனின் இந்த இயல்பு பற்றிப் பலவாறாக அருளிப்பாடியுள்ளனர். நிருத்த மூர்த்தியின் தாண்டவம் ஆனந்தம் அளிப்பது போல், தட்சிணமூர்த்தியின் திரு உருவமானது ஆழ்ந்த அமைதி அளிப்பது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நான்கு வகைகள் :

சாத்திரங்கள், வீணை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு கூறுகளைப் போதிக்கும் ஆசானாக தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார். சாத்திரங்களைப் போதிக்கும் போது இவரை வியாக்கியான மூர்த்தி என்று அழைப்பர். இந் நான்கினுள் சாத்திரங்கள் போதிக்கும் ஆசானாகவே பெரும்பாலும் நாம் இத்திருவுருவத்தினை அமைத்துப் போற்றுகின்றோம். இந்து சமயத்தில் சிவ, விஷ்ணு ஆலயத்தில் (சிவபெருமானும், திருமாலும் ஆணைந்த கோயில்களில்) தென்புறச்சுவரில் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவமானது அமைக்கப் பட்டிருப்பதனைக் காணலாம்.

வியாக்கியான தட்சிணமூர்த்தி :

இமயத்தின் தனித்த இடத்தில் கல்லாலின் கீழ் அமர்ந்து இருப்பார். புலித்தோலினால் ஆன ஆசனத்தின் மீது பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளதாகவும் சில குறிப்புகள் உண்டு. ஆசனத்தின் கீழே வலக்கால் கீழ்நோக்கித் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். இடது கால் மடிக்கப்பட்டு, வலது தொடை மீது அமைந்திருக்கும். இக்கோலத்தை "வீராசனம்" என்பர். தொங்கும் வலக்கால் கீழே உள்ள "அபஸ்மாரபுருஷன்" முதுகில் ஊன்றப் பட்டிருக்கலாம் அல்லது அவ்வாறு இல்லாதும் இருக்கலாம். இவருக்கு மூன்று கண்களும் நான்கு கரங்களும் உள்ளன. மூன்வலக்கரம் "ஞானமுத்திரையாக" (சந்தர்சனமுத்திரை) இருக்கும். முன்புறமுள்ள

(Ref : HINDU iconography By Dr. Gobinatha Rao)

இடக்கரம் வரதமுத்திரையாக இருக்கும். அல்லது தண்ட முத்திரையாக நீட்டப்பட்டிருக்கும். முன்கரமானது இட முழங்கால் மேல் விளங்கும். பின் உள்ள லக்கையில் அக்ஷமாலை இருக்கும். பின் இடக்கையில் அக்னி அல்லது சர்ப்பம் இருக்கும்.

இடக்கையில் ஒன்று வரதம் அல்லது தண்ட முத்திரையில் இருக்கலாம். முன்னதானால் மற்றொரு இடக்கரத்தில் நீ. சர்ப்பம், புத்தகம், தாமரை அல்லது நீலோற்பலம் பிடித்து இருக்க வேண்டும் எனவும் வேறோர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. மனவலிவு எண்ண ஓட்டங்களைக் காட்டும் விதத்தில் உடலின் பிறபாகங்கள் வளைவற்று நீர்க்கமாக இருக்க வேண்டும். ஜடாபாரம், ஜடாபந்தம், ஜடாமகுடம் ஜடை அல்லது பட்டபந்தத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிரசுடன் இருப்பார். எவ்வாறுயினும் ஜடையில் '' தூர்தூரா '' மற்றும் இதர காட்டும் மலர்கள் செருகப் பெற்றிருக்கும். ஜடாபாரத்து மத்தியில் முகமலர்ந்த கங்கை நன்கு தோன்றவேண்டும்.

ஸ்படிகத்தை ஒத்த வெண்ணிறமாக மேனியானது விளங்கும். வெண்மை, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு முதலான நிறங்களில் உடல் இருக்கலாம் என வேறோர் இடத்தில் காணப்படுகிறது. இவரது உடலானது ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்க வேண்டும். தூய வெள்ளாடை, அல்லது புலித்தோல் மற்றும் மார்பில் யக்ஞோப வீதம் அணிந்திருக்க வேண்டும். மார்பின்மீது வெள்ளைச் சந்தனம் பூசி இருக்க வேண்டும். இடக்காதில் சங்கபத்திரமும், வலக்காதில் குண்டலமும் இருக்கும். அல்லது இருகாதுகளிலும் ஏதேனும் ஒன்றில் மட்டும் சங்க பத்திரங்கள் அல்லது குண்டலங்கள் காணப்படலாம். மார்புவரை இறங்கிய உருத்திராக்க மாலை சமூத்தில் உண்டு, மனச்சலனம் ஏதும் இல்லாத திருமுகமாக அமையவேண்டும். நாசியின் நுனி மீது பார்வையானது படிய வேண்டும். காரணகபத்தின்படி கால் கட்டைவிரல் மீது பார்வை பதிய வேண்டும், தர்மத்தை உபதேசிக்கும் இம்மூர்த்தியினை வணங்குவோர் எல்லா நலன்களையும் பெறுவர் என சிற்பசாஸ்திரம் கூறுகிறது.

குருவைச் சூழ்ந்தவர்கள் :

சாத்திரங்களைக் கற்கும் பேராவலுடன் ரிஷிகள் இப்பரம குருவைச் சூழ்ந்து இருப்பர், பல நூல்களில் இம் மாணாக்கர்களின் பெயர்கள் பல விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, அம்சுமேதாகமத்தில் – நாரதர், ஜமதக்கினி, வசிஷ்டர், பிருகு, பரத்வாஜர், சனகர், அகஸ்தியர் பெயர்கள் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. காமிகாகமத்தில் – கௌசிகர், காஸ்யபர், பரத்வாஜர், அத்ரி, கௌதமர் முதலான ரிஷிகளின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. மற்ற இரு முனிவர்கள் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் மொத்தம் ஏழுபேர் என்கிறது. காரணகமத்தில் – அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், விஸ்வாமித்திரர், ஆங்கிரஸர் முதலான ரிஷிகளின் பெயர்கள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன முனிவர்களின் தலையில் ஜடாமகுடம் அமைதல் வேண்டும்.

இவர்கள் கழுத்தில் உருத்திராக்கமாலையும் மார்பில் வெண்மையான யக்ஞோபவீதமும் அணியச் செய்தல் வேண்டும். உடலில் திருநீறு அணிந்தும், வெள்ளை உடை அணிந்தும் இருக்க வேண்டும். இம் முனிவர்களின் உயரம், தட்சிணமூர்த்தியின் மார்புக்கு மிகக் கூடாது. கௌசிகர் மற்றும் காஸ்யபர் நிறம் கருப்பாகவும் (பெயர்குறிப்பிடாது), மற்ற இருவர் மஞ்சளாகவும், பரத்வாஜர் சிவப்பாகவும், அத்ரி, கௌதமர் சிவப்பு கருப்பு நிறக்கலவையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்னக் காமிகாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்முனிவர்கள் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் இரு புறங்களில் இருக்கையில், இருவர் இருவராய் ஒருபுறமும் மூவர் மூவராய் ஒருபுறமும் அமரச்செய்யலாம். இருமருங்கிலும் மூவர் மூவராயும் இருக்கச் செய்யலாம்.

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் இருமருங்கிலும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் பிறரும் இருக்க வேண்டும்.

அபஸ்மார புருஷன் வலக்கரமானது " ஸர்ப்பமுத்திரையுடன் " இருக்க வேண்டும். அதாவது அவனது கைகள் விரித்து, பாம்பு படம் எடுப்பது போல் வலக்கரம் இருக்க, இடக்கரம் பாம்பினைப் பிடித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

உபநிடதமும் - சம்ஹிதையும் தரும் உருவ விளக்கம் :

தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷதமும், சூதசம்ஹிதையும் தட்சிணமூர்த்தியின் ரூபத்திற்குப் பல்வேறுவிதமான பொருளைக் கூறுகின்றன. கல்பகோடி கால முடிவில் அண்டம் முழுவதையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு ஒளி மயமான மகிழ்வான முகத்துடன் இவ்விறைவன் காணப்படுகின்றார். இவரே தட்சிணமூர்த்தி ஆவார், ஞானம் என்பது தட்சிணம் என்று அழைக்கப்படும். தென்திசையானது எப்போதும் (சிவனின் முன்புறம்) அவரை நோக்கியுள்ளது. ஆகவே தட்சிணமூர்த்தி வடிவில் இத்தத்துவம் அடங்கியுள்ளதால் இப்பெருமான் " தட்சிணமுகா " என்று போற்றித் துதிக்கப்படுகின்றார். இவரது காலடியில் உள்ள அபஸ்மார புருஷன் உயிர்களின் அறியாமையின் உருவஅமைப்பாகும். இவ்வறியாமையை இறைவன் தனது திருவடிக்கீழ் அடக்கிவைத்துள்ளார். இவரது கையில் விளங்கும் நூல் (சுவடி) அனைத்து ஆன்மாக்களது அறிவினையும், ஒளிபெறச் செய்யத்தக்கது. இவர்கரத்தில் உள்ள அக்ஷமாலை தத்துவங்களைக் குறிப்பதாகும், குறைவிலா நிரந்தர இன்பமும், சக்தியுமாக இவரது உடல் உள்ளது. விரிந்து படர்ந்த ஆலமரத்தின் இருண்டநிழல் மாயையைக் குறிக்கும். முன்னரே வேதங்களைக் கற்ற முனிவர்களுக்கு " ஆத்மவித்யா தத்துவத்தினை"க் (ஆன்மாக்கள் பற்றிய அறிவு) கற்பிக்கின்றார். சம்சார பந்தங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கின்றார். நிரந்தரமானவரும், பிறப்பு இறப்பு அற்றவருமான தட்சிணமூர்த்திப்பெருமான் கமலாசனம் அல்லது பத்மாசனத்தில் " ஓம் " எனும் வடிவில் காட்சிதருகின்றார்.

தியோகார் – தட்சிணமூர்த்தி (P I. L X X I):

தியோகாரில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவமானது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சிற்பத்தில் நடுநாயகமாக இருக்கும் கல்லாலின் கீழ் உள்ள ஓர் மேடையின் மீது அமர்ந்து காட்சி தருகின்றார். இடக் காலானது கீழே தொங்கியும், வலக்கால் ஆசனத்தின் மீது குத்திட்டும் இருக்கின்றன. தலையில் ஜடாபந்தம் காணப்படுகிறது. பின்புற வலக்கரம் அக்ஷமாலையினைத் தாங்கி இருக்க, முன் வலக்கரம் ஞானமுத்திரையாக உள்ளது. பின் இடக்கரம் நீளமான ஒரு பொருளைப் பற்றியபடி உள்ளது.

மேற்படிப் பின்கரத்தில் திகழும் பொருளானது தெளிவாக இல்லை. இது மறைநூல் சுவடியாகவோ அல்லது "கூர்ச்சமாகவோ" (தர்ப்பைக்கட்டு) இருக்கலாம். முன் இடக்கை விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில் கூறியபடி அமிர்தகலசம் தாங்கியுள்ளது. இடையில் உள்ள உடையானது முழங்கால்வரை தொங்குகிறது. இடப்புறத் தோளில் காணப்படும் "கிருஷ்ணஜினம்" எனப்படும் மான்தோலானது வலதுதொடைவரை தொங்கியதாக அமைகிறது. மானின் தலையும் மானின் முன்கால்களும் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. "உபவீதம்" என்ற பாணியில் இத்தோல் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெருமானின் முழுத்திருவுருவமானது சற்றே முன்புறம் கவிந்தும், இவரது ஜடையிலிருந்து இரண்டு மூன்று புரிகள் தோளின் மேல் தொங்கியும் உள்ளன. ஆகமங்களில் வலியுறுத்தப் படுவதுபோல் இத்திருவுருவ முக அமைதி அழகுறக்காட்டப் பட்டுள்ளது.

இந்த உருவத்தின் இருக்கையின் கீழ்ப்பகுதியில் – இடக்காலின் அருகில் இரு மான்கள் உள்ளன. இவைகளும் போதனையைக் கேட்கும் பாவத்தில் உள்ளன. இதே விலங்குகள் புத்தரின் தர்ம உபதேசத்தின் போது காணப்படுவது நினைவுகூரத் தக்கதாகும்.

இப்பெருமானின் (தட்சிணமூர்த்தி) பின்புறம் துறவி ஒருவர் தனது இடக்கையில் அக்ஷமாலையுடன் நிற்கின்றார். நுனி சிறுத்த தாடியுடனும் கிரீடம் போன்று, உச்சித்தலையில் கட்டப்பட்ட ஜடையுடனும் இருக்கின்றார். மேலும் பெருமானின் இடப்புறம், ஆலின் கீழ் உள்ள கல் ஆசனத்தில் ஓர் உருவம் காணப்படுகிறது. இது முனிவராகவோ அல்லது வியாக்கியான மூர்த்தியாகவோ இருக்கலாம். பின்னதாகக் கொண்டால் மேலே கூறிய திருவுரு யோக தட்சிணமூர்த்தியாகும். இத்திருவுரு யாது எனத் திட்டமாகக் கூறமுடியவில்லை.

இத்திருவுருவத்தின் வலக்கரம் அக்ஷமாலையைப் பற்றி இருந்தாலும் சின்முத்திரையுடன் உள்ளது. இடக்கரம் "பூ – ஸ்பரிச" முத்திரையில் உள்ளது. நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஜடாமகுடத்துடன் தலையும், மான் தோல் போர்த்திய உடலும் அமைந்து உள்ளன. வலக் கால் இருக்கையின் கீழே பூமியில் ஊன்றியும், இடக்கால் மடித்து ஆசனத்தின் மேலும்

உள்ளன. முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும் உடையானது கீற்ப்புறம் உள்ளது. முன் கூறியது போலவே இவருக்கும் பின்புறத்தில் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலையுடனும் இடக்கரத்தில் கெண்டியுடனும் ஒரு முனிவர் காணப்படுகிறார். பாய்வதற்கு முன் பதுங்கிப் படுத்திருக்கும் நிலையில் சிங்கத்தின் உருவம் இப்பீடத்தின் அடியில் உள்ளது. சிங்கத்தின் தலையானது நிமிர்ந்தும் அதன் முன் கால்கள் நீட்டியும் காணப்படுகின்றன.

தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் இவ்விரு திருமேனிகளைச் சூழப் பறப்பது போலக் காணப்படுகின்றனர். இரு தேவர்கள் மட்டும் தம் கரங்களில் மாலையுடன் விளங்குகின்றனர். இதற்குமேல் தனிநிலையாகப் பிரமன் மட்டும் காணப்படுகின்றார். தமது இருபுயங்களிலும் நான்கு கரங்கள் விளங்க பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். இவரது கரங்கள் சின்முத்திரை அல்லது அபய ஹஸ்தமாக விளங்கும். வலக்கரமும், கமண்டலம் தாங்கிய இடக்கரமும் உண்டு. வலமும் இடமும் வானில் பறந்தபடி பிரமன் புகழ் பாடும் தேவர்களும், இவர்களின் தேவியர்களும், காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

ஆலூர் ஆலய தட்சிணாமூர்த்தி :

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஆலூர் எனும் தலத்தில் காணப்படும் தட்சிணாமூர்த்திச் சிற்பம் மிக அழகுடன் ஆக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். லலாடபட்டாவினால் கட்டப்பட்டுள்ள ஆடை மிக்க வேலைப்பாடு கொண்டது. இடக்காதில் பத்ரகுண்டலமும், வலக்காதில் மகரக்குழையும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், கழுத்தில் உருத்திராக்க மாலையும் சன்னவீரமும் அதன்கீழ் உதரபந்தமும் காணப்படுகின்றன. உபவீட பாணியின், அவரது மேனியில் வஸ்திரம் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வல முன்கரம் சின்முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. இடது முன்கரம் சுவடிகொண்டு முழங்காலின் மீதும், விளங்குகிறது. வலப் பின்புறக் கரத்தில் நாகமும், பின் இடக்கரத்தில் அக்னியும் காணப்படுகின்றன. வலக்காலானது அபஸ்மார புருஷன் மீது பதிந்திருக்கிறது. இடக்கால் வலத் தொடைமீது வீராசனமாக விளங்குகிறது. இச்சிற்பம் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும்.

திருவொற்றியூர் தட்சிணாமூர்த்தி :

திருவொற்றியூர் சிவாலயத்தின் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் காணப்படும் மூர்த்தி காலத்தால் பிற்பட்டது. நேர்த்தி இல்லை. கரட்சியின் பரதிபலிப்பும் குறைவு. விசிறி போன்ற அமைப்பில் ஜடைகள் (ஜடாமண்டலம்) உள்ளன. நெற்றியின் மேல் லலாடபட்டம் உள்ளது. முன்னர் கூறப் பட்டுள்ளது போன்ற பொருள்கள் யாவும் கைகளில் விளங்குகின்றன. இவை தவிர, தொழுது அமர்ந்துள்ள நிலையில் ஒரு முனிவரும் உள்ளார். இவர் பத்மபீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார்.

சுசீந்திரம் - ஞான தட்சிணமூர்த்தி :

தென் திருவாங்கூர் - சுசீந்திரத்தில் உள்ள சிற்பம் அண்மைக் காலத்தது ஆகும். நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய ஜடாமகுடம் இவரது சிரசினை அலங்கரித்தபோதும் ஓரிரு சடைகள் மேலிருந்து கீழாகத் தோளில் தொங்குதலைக் காணுகின்றோம். இம்மூர்த்தி சுகாசனமாக அமர்ந்துள்ளார். வலப் பின்கரத்தில் தாமரையும், இடப் பின்கரத்தில் சர்ப்பமும், விளங்குகின்றன. முன்வலக்கரம் சின் முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. முன் இடக்கரம் சுவடி கொண்டு விளங்குகிறது.

காவேரிப்பாக்கம் – தட்சிணமூர்த்தி :

காவேரிப்பாக்கத்தில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி திருவுருவம் பல்லவர் காலத்தைச் சார்ந்ததாகும். இவரது சிரசில் உள்ள அடர்ந்த சுருள் முடிகள் எல்லாம் ஜடாபாரமாக அமையப் பெற்றுள்ளன. வலப் பின் கரத்தில் அக்ஷமாலையும், இடப் பின் கரத்தில் அக்னியும் (?) உள்ளன. முன் வலக்கரம் வியாக்யான முத்திரையுடனும் முன் இடக்கரம் சுவடி ஏந்தியும் விளங்குகின்றன. இப்பெருமான் உத்குடிகாசனத்தில் காட்சிதருகின்றார். இவரது கழுத்தில் இரண்டு ஹாரங்களும் (ருத்திராட்சமாலை, கண்டாபரணம்), மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், ஒரு காதில் விருத்த குண்டலமும், மற்றொரு காதில் அணி ஏதும் இல்லாமலும் காணப்படுகின்றன. பெருமானின் கீழ்ப்பகுதியில் உபதேசம் கேட்கும் நிலையில் மான் ஒன்றும், நாகம் ஒன்றும் உள்ளன.

திருவெங்கவாசல் ஞானமூர்த்தி : (Pl. Lxxv)

புதுக்கோட்டை – திருவெங்கவாசல் சிவாலயத்தில் கருப்பக்கிருகத் தென்புறச் சுற்றுச் சுவர் மாடத்தில் (படம் 61) ஞானதட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். இங்கு இப்பெருமான் "உத்குடிகாசனத்தில் " விளங்குகின்றார். இவரது இடக்கரம் இட முழங்கால் மீது நீண்டு தொங்குகின்றது, திரு. கே. என்பவர் சில வெண்கலத் திருவுருவங்களைச் சேர்த்துவைத்துள்ளார், இந்த ஞான தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தையும் திருவொற்றியூரில் காணும் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தையும் காணவேண்டும். இவைகள் வடிவமைப்பில் ஒன்றுபோலவே உள்ளன. இத் திருவுருவத்தின் பின் கரங்களில் சிறிது மாற்றம் உள்ளன. பின் வலக்கரத்தில் அக்னியும், பின் இடக்கரத்தில் சர்ப்பமும் தாங்கி இடம் வலம் மாறுபட்டுள்ளது என்பதனை அறியவும்.

ஞான தட்சிணமூர்த்தி :

வியாக்யாந மூர்த்தி, ஞானமூர்த்தி திருவுருவங்களின் அமைப்பில் வேறுபாடுகள் அதிகம் இல்லை. ஆனால் ஞானமூர்த்தியின் திருவுருவமானது

பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலை இருக்க வேண்டும். பின் இடக் கரத்தில் " உத்பலாமலர் " தாங்கி இருக்க வேண்டும். முன் வலக்கரமானது ஞான முத்திரையுடனும், முன் இடக்கரமானது அபய முத்திரையுடனும் அமைதல் வேண்டும்.

யோக தட்சிணமூர்த்தி :

முதல் அமைப்பு :

இத்திருவுருவம் மூன்றுவித வடிவமைப்புகளில் அமையப்பெறு கின்றன. " ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில் " இரு கால்கள் அமைந்தும், முன் வலக்கரம் மார்புக்கருகே யோக முத்திரையிலும், முன் இடக்கரம் மடிமீது யோக நிலையிலும் அமைந்தும் இருக்கும். பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலையும், பின் இடக்கரத்தில் தாமரைமலரும் இருக்கும். பார்வையானது மூக்கின் நுனியினைப் பார்த்தவாறும், கீழ் நோக்கித் தொங்கும் சில ஜடைகள் தோள் மீதும் காணப்படும். இப்படியாக அமைந்த இத்திருவுருவத்தைச் சூழ முனிவர்கள் பலர் தொழுது நிற்குமாறு அமைத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது அமைப்பு :

இந்த இரண்டாவது அமைப்பு முறையில் காணப்பெறும் யோக மூர்த்தியின் திருவுருவம் இடக் கால் மடித்து உத்குடிகாசன நிலையில் இருக்கும். உடலையும், இடக்காலையும் இணைத்துக்கட்டப்பட்ட யோக பட்டையானது விளங்கும். வலக்காலானது ஆசனத்தின் கீழே தொங்கும் நிலையில் காணப்படும். முன் இடக்கரமானது நீட்டப் பட்டு, மடக்கப் பட்ட முழங்கால் மீது விளங்கும். மற்ற உருவ அமைப்புகள் யாவும் முதல் அமைப்பு சிற்பத்துக்குக் கூறப்பட்டது போலவே இருக்கும்.

மூன்றாவது அமைப்பு :

இந்த மூன்றாவது அமைப்பு முறையில் காணப்பெறும் யோக மூர்த்தியின் கால்கள் வளைந்து பின்னி இருக்கும் (யோக நரசிம்மர் போல,) (தட்சிணமூர்த்தி – முதற்பாகம் – 27ம் பக்கம் காண்க). கால் களையும் உடலையும் (இடுப்புப் பகுதி) யோக பட்டத்தால் பிணைக்கப் பட்டிருக்கும். முன் இருகரங்களும் நீட்டப்பட்டு முழங்கால் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும், பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலையும், பின் இடக்கரத்தில் கமண்டலமும் விளங்க வேண்டும். ஜடாமண்டலத்தின் முன்புறச் ஜடைப்பகுதியில் பிறைச்சந்திரனும், சர்ப்பமும் பிறவும் அமைத்தல் வேண்டும். இந்நிலையில் உள்ள படிமத்தின் உடல் வெண்மை நிறமாகவும், ஆனால் கழுத்து மட்டும் கருமை நிறமுள்ளதாகவும் அமைத்தல் வேண்டும். இத்திருவுருவத் திருமேனியில் அணிகளும், பாம்பு களும் ஆபரணங்களாக விளங்க அமைத்தல் வேண்டும்.

திருவொற்றியூர் தட்சிணமூர்த்தி : (PI. LXXVI)

திருவொற்றியூர் சிவாலயத்தின் தென் பிரகாரத்தில் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் யோகாசனத்தில் (படம் – 62 – மேல்பகுதி) அமர்ந்துள்ளார். இத் திருக்கோயிலின் சுவரில் உள்ள கல்வெட்டுகள் யாவும் இப்பெருமானை படம்பக்க நாயனார் என்று கூறுகின்றன. சோழமன்னர் வீரராஜேந்திர தேவரால் (கி. பி 1067 – 68) இத்திருக்கோயிலானது திருப்பணி செய்யப் பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. மூல மண்டபத்தின் தென்புறத்தில் அமைந்த இத்திருவுருவத்தினை, நோக்கும்போது முதல் வடிவமைப்பாகக் கூறியுள்ள ஞானமூர்த்தியின் வடிவமைப்பாகவே விளங்குதலால் இப்பெருமானை ஞான தட்சிணமூர்த்தி என்றே துணிந்து கூறலாம். வேலைப்படுகள் அமைந்த இப்பெருமானின் ஜடைகள் எல்லாம் ஒரு சேர அமைந்து "ஜடாமகுடமாக" விளங்குகிறது. காதுகளில் குண்டலமும், கழுத்தில் ஹாரமும், உருத்திராக்க மாலையும் அணிசெய்ய யக்ஞோபவீதம் திருமார்பில் எடுப்பாக விளங்கப் பெருமான் காட்சிதருகின்றார். இப்பெருமான் "ஸ்வஸ்திகாசனத்தில் உள்ளங்கால் தெரிய அமர்ந்துள்ளார், பின் வலக்கரத்தில் சூலம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சூலத்தின் மேற்பகுதி சிதைந்து அடிப்பாகம் மட்டுமே தற்போது காணப்படுகிறது. பின் இடக்கரத்தில் கபாலம் இருக்கிறது. முன்வலக்கரம் சின் முத்திரையினைக் கர்ட்டுகிறது, முன்இடக்கரம் ஞான ஆசானுக்குரிய பாவத்தில் உள்ளது. தற்காலம் பொருள்விளங்காத "குலீஸ்வரர்" என எழுதப்பட்டுள்ளது.

காஞ்சி கைலாசநாத சுவாமி ஆலயச்சிற்பம் (PI. LXXVII):

இரண்டாவது (படம் – 62 – மேல்பகுதி) வடிவமைப்பைச் சேர்ந்த இச் சிற்பத்தில் சிவன் தன் இடக்காலை மடித்து இருக்கைமீது குத்திட்டு வைத்துள்ளார். இக்காலும் உடலும் யோக பட்டையால் பிணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. முன் வலக்கரமானது யோக முத்திரையினைக் காட்டுகிறது. முன் இடக்கரமானது அபய ஹஸ்தமாக விளங்குகிறது. பின் வலக்கரம் அக்ஷமாலையினைப் பற்றியிருக்கிறது, பின் இடக்கரம் அக்னியை ஏந்தி யுள்ளது. சில ஆகமங்களில் பின் கரத்தில் தாமரையினை ஏந்தியிருப் பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவரது வலக்கால் ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி கீழே தொங்கவும், ஆலின் நிழலில் முன் கூறிய சிற்பங்கள் போலவே அமர்ந்துள்ளார். சிவனை நோக்கியவாறு மான்கள் அவரது திருவடிக் கீழ் உள்ளன. முன் வலக்கரத்தில் படம் எடுத்த நாகம் உள்ளது. இதுவும் இறைவனை நோக்கியபடி உள்ளது. இவ்விறைவனின் தலையின் இருமருங் கிலும் இரு பூதங்கள் அமர்ந்துள்ளன. மேலும் இச்சிற்பத்தின் இருபுறமும் அமைந்துள்ள சுவரின் மாடத்தில் முனிவர்கள் அமர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் பெருமானின் யோக விளக்கத்தைச் சிரத்தையுடன் செவி ஏற்கும் தோற்றத்தில் உள்ளனர். இக்கோயிலில் உள்ள மற்றொரு தட்சிணமூர்த்தி யின் சிற்பம் பத்ர பீடத்தில் காணப்படுகிறது. இப்பீடம் ஒரு மலைமீது காணப்படுகிறது. பெருமானின் வலக்கரத்தில் சர்ப்பத்தினைக் காண் கிறோம்.

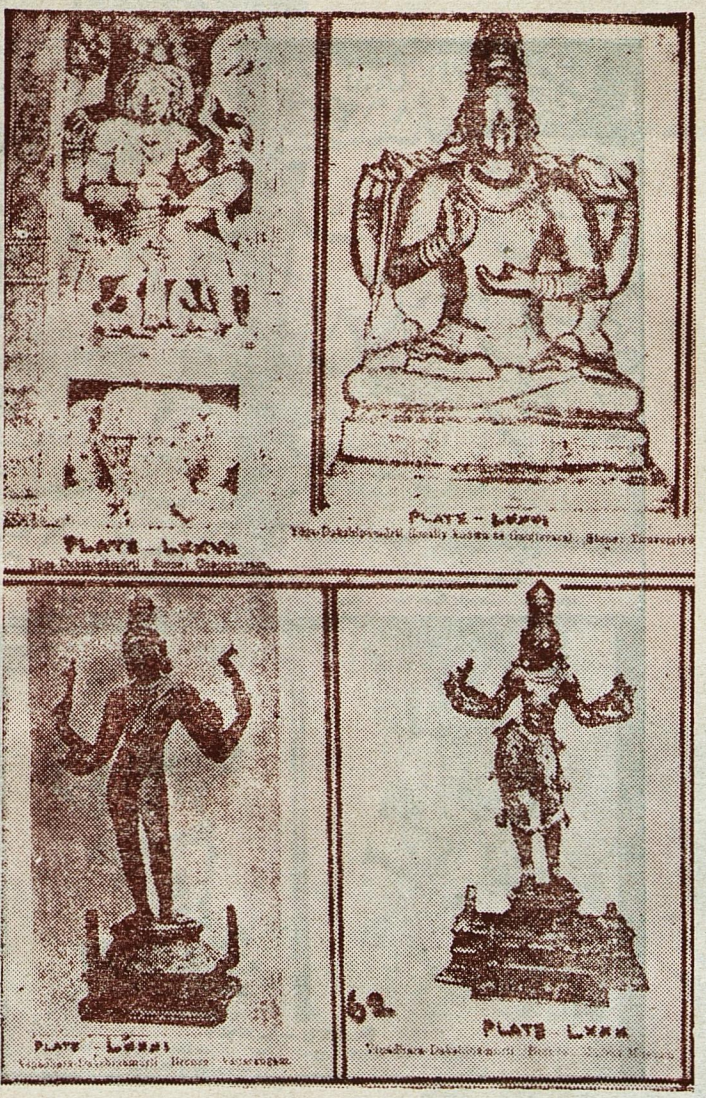
PLATE - LXXVI
PLATE - LXXVII
PLATE - LXXVIII
PLATE - LXXIX

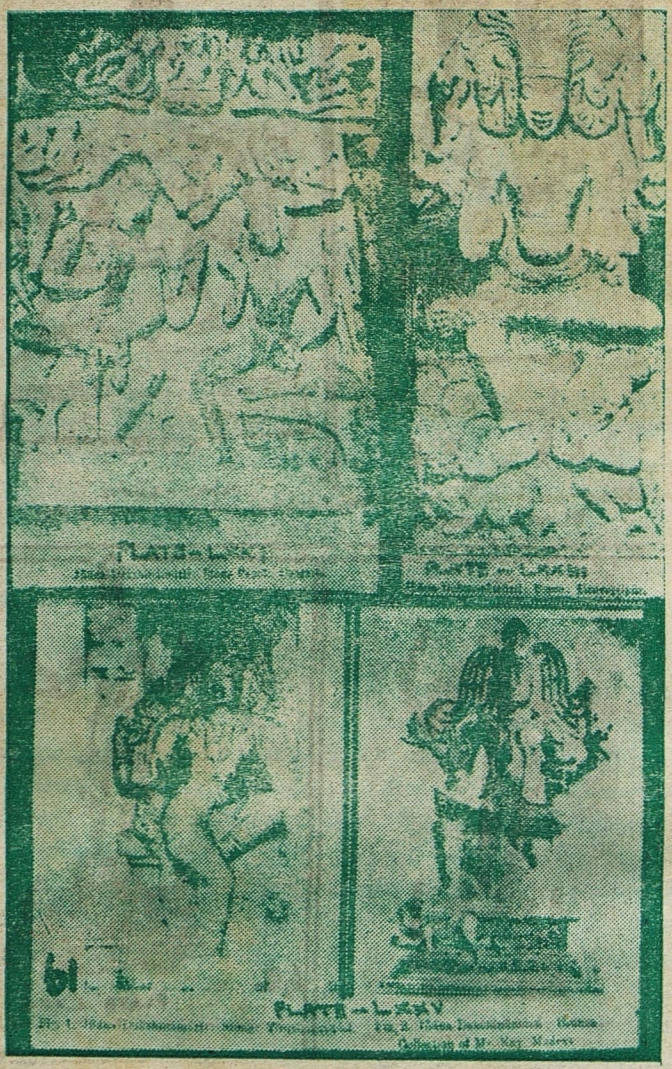

பக்கம் - 14.

நஞ்சன்கோடு யோகதட்சிணமூர்த்தி
படம்-63 — பக்கம்-17

பாதாமி - வீணைதர அர்த்தநாரீஸ்வரர்
படம்-64 — பக்கம்-19

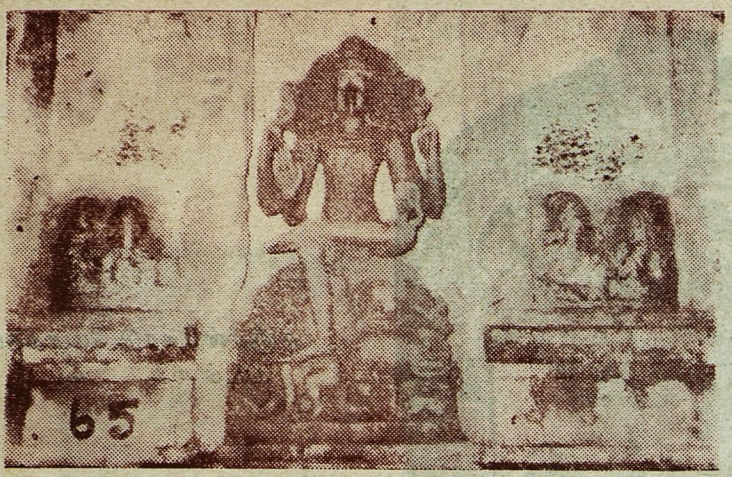

முவலூர் — குருமூர்த்தி

படம் - 65 பக்கம் - 20

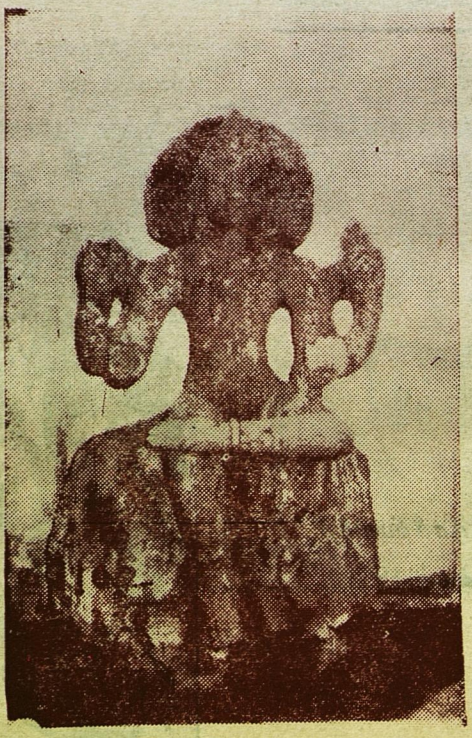

முவலூர் — திருக்கோயிலின்

திருமாளிகைப்பத்தில் — தட்சிணமூர்த்தி

படம் 102 பக்கம் - 20

மைசூரில் உள்ள நஞ்சன்கோடு ஆலய யோக தட்சிணமூர்த்தி :
(Pl Lxxlx)

மைசூரில் உள்ள நஞ்சன்கோடு ஆலய தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் மூன்றுவதாகக் கூறப்பட்ட வடிவமைப்பான — " உக்குடி காசன " முறையில் அமர்ந்துள்ளதாகக் கூறலாம். கால்கள் உடலோடு யோக பட்டையினால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் அமர்ந்துள்ள நிலையிலிருந்தே (படம்-63) யோக தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். பின் இடக் கரத்தில் வீணை உள்ளதால் வீணாதர தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். முன் வலக்கரம் சின்முத்திரை காட்டுகிறது. முன் இடக்கரம் நூலினைத் தாங்கியுள்ளது. எனவே வியாக்கியான தட்சிணமூர்த்தியாகிறார். மேற்சொன்ன மூன்று வகை வடிவமைப்புகளும் சேர்ந்த இச்சிற்பம் சிறப்பாக இங்கு அமைந்துள்ளது. ஆலின் கீழ் அமர்ந்துள்ள இவர் முன்பு ரிஷபம் உள்ளது. இது இறைவன் அமர்ந்துள்ள பீடத்தின் முன்பாக அமைந்துள்ளது. இப்பெருமான் ஆசனத்தின் கீழ், பீடத்தின் மத்தியில் இடக்கையில் லிங்கம் ஒன்றினை ஏந்தியபடி லிங்காயத்துக் குருக்கள் ஒருவர் அமர்ந்துள்ளார். இவரைக் குருவாகக் கொண்டு இருபுறமும் இவரது சீடர்கள் அஞ்சலி ஹஸ்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். தட்சிணமூர்த்திக்குப் பின் " பிரபாவளி " உள்ளது. இதன் இருமருங்கிலும் பக்கத்திற்கு ஒருவராக முனிவர்கள் அஞ்சலியுடன் காணப்படுகின்றனர்.

வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி :

குரல் இசையையும், கருவி இசையையும் போதிக்கும் பேராசானாக இறைவன் போற்றப்படுகின்றான். இம்மூர்த்தியின் வடிவமைப்புகளைப் பற்றிக் காமிகாகமம், அம்சுமானாகமம், காரணாகமம் முதலான ஆகம நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அம்சுமானாகமம் – இடக்கால் உத்குடிகாசன நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்கிறது. முன் இரு கரங்களும் வீணைஏந்தி இருக்க, மற்ற இரு கரங்களும் வியாக்கியான மூர்த்தி போல் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

காமிகாகமம் – ஞான தட்சிணமூர்த்தியின் முன்புறமுள்ள வல இடக்கரங்கள் " கடக " பாவத்தில் இருக்க வேண்டும் என்கிறது. வல உள்ளங்கை கீழ்ப்புறமும், இடஉள்ளங்கை மேல்புறமும் நோக்கியிருக்க வேண்டும் என்கிறது. கடக முத்திரையிலிருந்து சற்றே வேறுபடும் முத்திரையினைச் சர்ப்பகரம் என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

இடக் கரம் உயர்ந்து, வலக்கரம் அதற்குச் சற்றே தாழ்ந்து நீண்ட வாத்தியமான வீணையினை முறையாகப் பிடிப்பது போல் இருக்க வேண்டும். வீணையின் நுனியை இடக்கரமானது பற்றி இருக்கவும், வலக்கரம் அதன் அடிப்பாகத்தைப் பற்றி இருக்கவும் வேண்டும்.

வீணையினை எவ்வாறு ஏந்தி இருத்தல் வேண்டுமென்பது பின் வருமாறு கூறப்படுகின்றது. வீணையானது வலத் தொடையில் இருந்து மூன்று அங்குலம் நீண்டு இருக்க வேண்டும். கடக ஹஸ்தம் உள்ள இடக்கரத்திற்கு, நான்கு அங்குலம் மேலே இருக்க வேண்டும். இவ்விரு புள்ளிகளின் இடையே உள்ள தூரம்தான் வீணையின் தண்டுப்பகுதியின் நீளமாகும்.

பொதுப்படையான சில கருத்துக்கள் :

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் முகம் " சந்தர்சன " முத்திரையில் உள்ள கரத்தின்பக்கம் திரும்பி இருக்க வேண்டும், பார்வையும் இக்கரத்தில் படிய வேண்டும். தட்சிணமூர்த்தியினைச் சுற்றிப் பலவித மிருகங்களும், ஊர்வனவும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், மாணவர்களும், பூதகணங்களும், கின்னரர்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். நன்கு வளர்ந்த மரங்கள் அடர்ந்த குன்றில் ஆலமரநிழலில் இப்பெருமானின் திருவுருவம் இருக்கவேண்டும். ஆசனமானது வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய தாகவும், அதில் புலித்தோல் விரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் சிவபிராணகிய தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் கருணைப் பொலிவோடு தோன்ற வேண்டும். இப்பெருமானைச் சுற்றி " சிவாத்விஜாக்களின் " (சிவப்பிராமணர்கள்) முன்னோர்களான ரிஷிகள் அமர்ந்திருக்கவேண்டும், தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் நின்ற கோலம் அல்லது அமர்ந்த கோலம் ஆகிய இரு நிலையிலும் இருக்கலாம். பெருமானின் திருவடிகள் அபஸ்மாரபுருஷன் மீது ஊன்றியும், ஊன்றாமலும் இருக்கலாம் ஆலமரமும், பூதமும் இருக்கலாம்; இல்லாமலும் இருக்கலாம்.

சென்னை – அருங்காட்சியக வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி :

(P. L. Lxxxl. Lxxx)

சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியின் வெண் கலத்திருவுரு ஒன்று உள்ளது. இம்மூர்த்தியின் வலத்திருவடி பூமியில் ஊன்றி இருக்க, இடத்திருவடி சற்றே வளைந்து முன்புறம் வைக்கப் பட்டுள்ளது. மூன் இரு கரங்களும் " கடக " முத்திரையில் உள்ளன. இடக்கரம் மேல் நோக்கியும், வலக்கரம் கீழ் நோக்கியும் உள்ளன; தனியே வீணை ஒன்று செய்து இருகரங்களிலும் பொருத்த இருந்தனர் எனப் புலனாகிறது. ஆனால் வீணைகாணப்படவில்லை. பின் வலக்கையில் பரசும், பின்இடக்கையில் மானும் (மிருகா) உள்ளன. இத்திருமேனியில் வேலைப்பாடுள்ள அணிகலன்கள் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இது போன்ற அமைப்புள்ள மற்றோர் (படம்-62 – கீழ்ப்பக்கம்) வெண்கலத் திருவுருவம் தஞ்சை மாவட்டம் – வடரங்கத்தில் (கொள்ளிடக்கரைக்கு அருகில் சீர்காழி வட்டம்) உள்ளது. இத்திருவுருவம் காலத்தால் முற்பட்டதும் கலைநயம் கொண்டதுமாகும்.

அர்த்தநாரீஸ்வர வீணைதரமூர்த்தி :

பாதாமி குடைவரைக் கோயிலில் வீணைஏந்திய அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் காணலாம். இத்திருவுருவத்தின் முன்வலக் கரத்தில் (படம் – 64) பரசு உள்ளது. இதனை நாகம் ஒன்று சுற்றிக் கொண்டுள்ளது. புஜத்தில் சர்ப்ப வலையத்தை அணிந்திருக்கின்றார். மற்றொரு வலக்கரத்திலும் இடக்கரத்திலும் வீணையினை ஏந்திக் காட்சி தருகின்றார். மற்றொரு புஜத்தில் அரவு சுற்றி உள்ளது. வலக்காதில் சர்ப்ப குண்டலம் உள்ளது. இத்திருவுருவச் சிரசின் வலப்பாகத்தில் பிறைச் சந்திரனும் மண்டையோடும் தாங்கிய ஜடாமகுடம் விளங்குகிறது.

அழகிய கலைநுட்பத்துடன் கூடிய கழுத்து அணியும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும் உள்ளன. வலப்புறம் மான் தோலானது இடுப்பு வரை அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது வேலைப்பாடுள்ள பீடத்தின் மீது சற்று வளைந்தபடி "கரண்டமகுடத்தோடு" இடப்புறம் அம்பிகை காணப்படுகின்றாள். கொண்டையில் கல்பதித்த ஆபரணங்களும், ஆபரணங்களுடன் கூடிய ஜடையும், புஜங்களில் பல கங்கணங்களும் காணப்படுகின்றன. கணுக்கால்வரை நீண்டு உள்ள பட்டாடையைப் பிடித்திருக்கும் மேகலையும் உள்ளது. முன்காலில் சிலம்பு இருக்கின்றது. இடக்கரத்தில் நீலோற்பல மலரும் காணப்படுகிறது, சிரசினைச் சுற்றி "பிரபமண்டலம்" உள்ளது, வீணைதர அர்த்த நாரீஸ்வரரின் இடப்பாகத்தில் பணிப்பெண் இருக்கின்றாள். இடக்கையை மடித்தும் அதில் பாத்திரம் ஒன்றினைத் தாங்கியும் உள்ளாள். பலவித ஆபரணங்கள் அணிந்து உடலில் மெல்லிய ஆடை உடுத்தியிருக்கின்றாள். கூந்தலானது "தம்மில்லா" முறையில் கொண்டையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

வலப்புறத்தில் விளங்கும் ரிஷபமானது நிலத்தின் மீது தனது பார்வை படிய சாத்வீகமாக உள்ளது. ரிஷபத்தின் பின்புறம் மனித உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது. உடலானது மெலிந்து காணப்படுவதால் பைரவராகவோ அல்லது பிருங்கி முனிவராகவோ இருக்கலாம் என யூகிக்கப்படுகிறது. மேலும் இவரது கரங்கள் அஞ்சலி ஹஸ்தமாக உள்ளன. அர்த்த நாரீஸ்வர வீணைதரமூர்த்தியின் தலைப்பகுதிக்கு மேல் தேவர்கள் பறந்தபடி துதித்தவாறு உள்ளனர். இம்மூர்த்தியானவர் நிற்கும் பீடத்தின்கீழ் சில கணங்கள் நாட்டியமாடும் நிலையிலும், சில கணங்கள் இசைக்கருவிகளை மீட்டும் நிலையிலும் உள்ளன. காணவேண்டிய கலைச் சிற்பங்களில் இம்மூர்த்தியானவர் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றார்.

மூவலூர் - குருமூர்த்தி

*மூவலூர் எனும் தலம் கும்பகோணம் - மயிலாடுதுறை கற்சாலையில் உள்ளது, இத்தலம் வைப்புத்தலமாக போற்றப்படுகின்றது. இங்கு அருள் வழங்கும் பெருமானின் திருநாமம் ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுரர் என்பதாகும். இத் திருக்கோயிலின் கருப்பக்கிருகத் தெற்குத் தேவகோஷ்ட மாடத்தில் (படம் – 65) சிற்பியின் கைத்திறத்தால் அமைந்த ஜகத்குருவாக விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவ அழகினைக்கண்டு கொண்டே இருக்கலாம். ஆனந்தத்தின் மேலீட்டால் ஆடல் வல்லானின் சடைகள் விரிசடையாக இருப்பதை நாம் ஆலயங்களில் கண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கோ ஞானத்தின் மோன நிலையாதலால் விரிசடைகள் எல்லாம் அமைதியாக (மேலிருந்து கீழ்நோக்கி) அப்படியே செயலிழந்து ஜடாபாரமாகக் காட்சிதருகின்றன. இவர் பின் கரங்களில் நாகமும், அக்கினியும் ஏந்தி முன் கரங்களில் சின் முத்திரையும், சுவடியும் விளங்க சர்வாபரணமும் அணிந்து வீராசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இத்திருவுருவத்தின் உயரம் சுமார் 3½ அடியாகும். இங்கு கல்லாலமரம் காணப்படவில்லை. பெருமான் வீற்றிருக்கும் மலையின் இடப்பக்கம் கட்டீரமான தோற்றத்துடன் நந்தியம் பெருமான் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளார். அதற்கு மேல் யானையின் முகமும், கீழ்ப் பகுதியில் சிங்கமும், மான்களும், விளங்குகின்றன. பெருமான் தனது வலப்பாதத்தினை மிரண்டுஓடும் முயலகன் முதுகில் பதிய ஊன்றியுள்ளார். அவன், அழுத்தம் தாங்க மாட்டாமல் எழமுயலுகின்றான். முயலகன் தலைக்கு மேல் பகுதியில் கொம்புடைய மான் செயலற்று நிற்கின்றது. பக்கச்சுவரின் வலப்பக்கம் இருமுனிவர்களும், இடப்பக்கம் இருமுனிவர் களும் அமர்ந்துள்ளனர்.

திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பெருமானைத்துதித்து வழிபடும் போது, மூவலூர்ப் பெருமானை நினைவு கூர்ந்து " வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே " (வழித்துணைநாதர் என்ற பெயரும் மூவலூர்ப்பெருமானுக்கு உண்டு) என்று பாடிப்பரவினர் போலும்.

---

* (இந்த வைப்புத்தலமாகப் போற்றப்படும் மூவலூர் தலத்தில்தான் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வராகிய ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள், திருக்கோயிலின் கீழைவீதியில் தேர் நிலைக்கு அருகில் உள்ள வளாகத்தில் திருவவதாரம் செய்தார்கள். அவதாரத் தலத்தில் அவர்கள் வழிபட்ட ஸ்ரீ அம்பலவாணவிநாயகர் ஆலயமும், அவரது திருப் பெயர் கொண்ட நூலகமும் (ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் நூலகம்) உள்ளன.)

திருப்பணி :

இந்த ஆலயம் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் திருப்பணி செய்யப்பட்டதாகும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அருளிய பாக்களில் இத்தலத்தின் சிறப்பினை உணரலாம். விக்கிரமசோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசேந்திரன், பாண்டியன் ஸ்ரீ வல்லபன், விஜயநகர – வீரவிருப்பண்ண உடையார், அச்சுததேவராயர், தஞ்சை நாயக்க மன்னர்களான அச்சுதநாயக்கர், சேவப்பநாயக்கர் ஆகிய மன்னர்கள் இத்திருக் கோயில் திருப்பணிகள் பல செய்து, நிவந்தம் அளித்த செய்திகளை இவ்வாலயத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

திருமாளிகைப்பத்தியில் மற்றொரு மூர்த்தி :

இத்திருக்கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்தில் (முதல் ஆவரணத்தில்) உள்ள திருமாளிகைப்பத்தியில் காலத்தால் முற்பட்ட தட்சிணாமூர்த்தியின் (படம் – 102) திருவுருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது. ஜடாமண்டலத்துடன் காணப்படும் இவரது பின்கரங்கள் அக்கினியையும் சுடரையும் ஏந்தியுள்ளன. முன் வலக்கரம் சிதைந்து உள்ளது. (இக்கரம் ஞானமுத்திரையினைக் கொண்டிருக்கும்) முன் இடக்கரம் சுவடியினை ஏந்தியுள்ளது. பத்ர பீடத்தில் வீராசனம் கொண்டு திகழும் இவர் கழுத்தில் கண்டாபரணத்தையும், மார்பில் யக்ஞோபவீதத்தையும் கொண்டுள்ளார். கால்களில் காப்புகள் திகழ்கின்றன. இந்த ஞானமூர்த்தியினைக் காணும் போது இப்பெருமான் இவ்வாலயத்தின் மிகப்பழமையான மூர்த்தியாக இருக்கலாம் என்ற ஐயம் ஆராய்ச்சியாளர்களின் மத்தியில் நிலவுகின்றது. இருப்பினும் இவ்வாலயத்தில் இருதட்சிணாமூர்த்திகளைக் காண்பது உண்மை நிலையினை உணரத்தூண்டும்.

அம்பிகை வழிபடும் யோக மூர்த்தி

இத் தென்முகக் கடவுளின் திருவுருவம் (படம் - 66) காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் திருக்கோயிலில் உள்ளது. இது போன்ற திருவுருங்கள் பல நிலைகளில் அந்த ஆலயத் தூண்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஜடாமகுட தாரியாகவும் சாந்த முகத்துடனும் விளங்கும் யோகப் பெருமானது மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், மகரகண்டியும் கழுத்தில் ஒரு உருத்திராக்கமும் காணப் படுகின்றன. ஜடாமகுடத்தில் சந்திரன் காணப்படுகிறது. வீராசனத்தில் விளங்கும் இப்பெருமான் சற்று சாய்ந்த அமைப்பில் உள்ளார். பின் இரு கரங்களில் மானும், மழுவும் ஏந்தியுள்ளார். பின் இரு கரங்களை மேல் முகமாக இணைத்தாற்போன்றும் மகுடத்திற்கு, மேலும் அழகு செய்வ தாகவும் உள்ள மாலையும் காணப்படுகிறது. காதுகளில் மகரக்குழையும், காதோலையும் அணிசெய்கின்றன. இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை வஸ்திரம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது முன் வலக்கரம் ஜபமாலையுடன் கூடியதாக அமைந்த ஞான முத்திரையுடனும், முன் இடக்கரம் தண்ட ஹஸ்தமாக உள்ள யோக முத்திரையினைக் கீழ்நோக்கிக் காட்டியவாறும் அமைந்துள்ளன.

இப் பெருமானின் வலப்பக்கம் ஞானமுத்திரையினைத் தாங்கிய நிலையில் படமெடுத்த நாகம் காணப்படுகிறது. முனிவர்கள் இருவர் அமர்ந்த நிலையிலும் ஒரு முனிவர் நின்ற நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர். மலையின் மீது அமர்ந்து யோகநிஷ்டையில் விளங்கும் பெருமானின் வலப்பக்கம் உமாதேவியார் சர்வாபரணங்களுடன் உடம்பைப் பணிவாக வளைத்த நிலையில் இருந்துகொண்டு பக்தியுடன் தனது வலக்கரத்தால் பெருமான் திருநெற்றியில் திலகம் (சந்தனம்) வைத்து ஆராதிக்கின்றாள். பெருமானின் வலத்திருவடிக்கீழ் தருமத்தின் திருவுருவான ரிஷபம் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது. இந்த புடைப்புச் சிற்பத்தை பத்மமானது (தாமரை) தாங்கியுள்ளது. இத்தகைய அமைப்பு வேறு எங்கும் காணாத வகையில் இங்கு அமைந்துள்ளது.

ஆதி கோமுக்தீஸ்வரர் - விமானத்தில் ஞானமூர்த்தி

திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் இராஜகோபுர வாயிலுக்கு அருகே (உட்பக்கம்) வலப்பக்கம் ஒரு தனிக்கோயில் விளங்குகின்றது. இதுவே ஸ்ரீ ஆதிகோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயில் ஆகும். கருப்பக்கிருகமும், முகமண்டபமும் விளங்க ஏகதள விமானத்துடன் இக்கோயில் விளங்குகின்றது. விமானத்தினைச் சுற்றிலும் (படம் – 67) எட்டு நந்திகளும் பூதங்களும் காணப்படுகின்றன. இத்தலம் திருநந்தித் தலம் என்று போற்றப்படுவதால் மதிற்சுவரில் நந்தியின் உருவத்தைக் காணமுடியாது. அதற்கு மாறாக மதிற்சுவர் நந்திகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து விஸ்வரூபமாக அதிகார மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார் என்பது இத்தல புராண வரலாறு ஆகும். (துறைசைப் புராணத்தில் விளக்கம் காண்க) இத்தகைய சிறப்பு பொருந்திய இக்கோயிலின் விமானத்தின் தென் பகுதியில் மௌனமூர்த்தியினைக் காணலாம். இது ஓர் சுதைச்சிற்பமாகும். திருமுடியில் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன் விளங்கப் பெருமான் தன் வலத் திருவடியினைச் சற்று முன்னேக்கியபடி நீட்டியும் முயலகனது முதுகின் மீது திருப்பாதப்படமானது பதியவும் அமர்ந்துள்ளார். இடக்கால் குத்திட்டு அதன் மேல் தண்ட ஹஸ்தமான முன் இடக்கரத்தை வைத்துள்ளார். ஞானமுத்திரையினைக் காட்டும் முன் வலக்கரமானது சற்றுமாறுக இங்கு பூமியைத் தொட்டவாறு காணப்படுகிறது. பின் கரங்களில் மானும் மழுவும் காணப்படுகின்றன. நினைத்த ஒன்றினை சிந்தனைக்குக் கொண்டு வருதல் போன்ற ஒரு யோக முறையினை இவரது திருவுருவத்திலிருந்து நாம் உணருகின்றோம். சிந்தனையாளர்களும், ஞானவான்களும் ஏகாந்தமாகத் தனிமையான இடத்தில்தான், இப் பெருமானின் உருவ அமைதி போல இருப்பது உண்டு. உலகத்திற்கே ஆதி மூர்த்தியாக விளங்கும் இம்மோன மூர்த்தியை இங்கே கண்டு அனுபவிக்கலாம். மேலும் இத்திருக்கோயிலின் தென்வாயிற் பகுதியில் (கற்சிற்பங்கள்) அருங்காட்சியகம் அமைப்பதன் பொருட்டு, தொகுத்து வைக்கப் பெற்ற பல்வேறுபட்ட தெய்வத் திருவுருவங்களைக் காண்லாம். இவற்றில் மூன்று தட்சிணாமூர்த்தி உருவங்கள் நல்லூர் கோயிலிலிருந்து இடைக்கப்பெற்றனவாகும். அந்தத் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவங்களின் அமைதியினை இங்கு வருகை புரிவோர் கண்டு மகிழலாம்.

மாமல்லபுரம் - வீணுதர சிவன்

மாமல்லபுரம் எனும் மகாபலிபுரம் சென்னைக்குத் தெற்கே 55 கி. மீ தொலைவில் கடற்கரை ஓரமாக அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூராகும். இங்குள்ள கோயில்கள் அனைத்தும் குடைவரை மற்றும் கட்டுமான நிலையில் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சிற்பமும் நமக்குப் பிரமிப்பை ஊட்டுவதாகவும் அழகின் செறிவாகவும் அமைந்துள்ளது.

இது பல்லவர் காலத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு கடற்கரைப் பட்டினமாகவும், துறைமுகமாகவும் விளங்கியது. இதற்குக் "கடன் மல்லை" என்ற பெயரும் உண்டு. இது பல்லவர் காலத்தில் பேரரசுக விளங்கிய முதலாம் நரசிம்மவர்மன் (கி. பி. 630 – 668) காலத்தில் மிகவும் செல்வச் செழிப்புடனும் பெரும் புகழுடனும் விளங்கியது. மேலை நாட்டினருக்கும், கீழை நாட்டினருக்கும் இது சிறந்த வணிகத் தலமாக இருந்தது.

நரசிம்மவர்மன் என்பவன் தன் தந்தை மகேந்திரவர்மனைப் போலவே கலைத்துறையிலும், வணிகத்துறையிலும் சிறந்து விளங்கினன். பல்லவர்கள் காலத்துக்குச் சற்று முன்பு தமிழகத்துக் கோயில்கள் செங்கற்களாலேயே கட்டப்பட்டுவந்தன. பல்லவர்கள் காலத்தில் தான் கருங்கற்கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. கோயில்களைக் கட்டும்போது தனித்தனிக் கருங்கற்களை இணைத்துச் சுவர் எழுப்பியும், நீண்ட கருங்கற்களைக் கொண்டு மேற்கூரை வேய்ந்தும், தூண்கள் வைத்தும் கட்டப்பட்டன. விமானம் கோபுரம் முதலிய நுட்ப வேலைப்பாடுகள் செய்யும் போது அவற்றைச் செங்கற்களைக் கொண்டு செய்தும் அவற்றில் எழில்மிக்க சிற்பங்களைச் சுதை வேலைகளாகச் செய்தும் வண்ணம் தீட்டியும் கோயிலுக்கு எழிலூட்டினர்.

கலையார்வம் கொண்ட நரசிம்மவர்மன் கைதேர்ந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு நூதனமாகப் பெரிய சிறிய கற்பாறைகளை உச்சிமுதல் சேதம் ஏற்படாதவாறு குடைந்து பெரியதும் சிறியதுமான ரதங்களின் அமைப்பில் கோயில்களை அமைத்தான். இவற்றிற்குக் குடைவரைக் கோயில்கள் என்று பெயர்.

அதாவது மலையைக் குடைந்து செய்யப்பட்ட கோயில்கள் என்று பெயர். இத்தகையனதான் மாமல்லபுரத்தில் (மகாபலிபுரம்) கடற்கரை ஓரமாக அமைந்த குடைவரைக் கோயில்கள். இவற்றைப் பஞ்சபாண்டவ ரதங்கள் என்றும் திரௌபதி ரதம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மகாபலிபுரம் தருமர்ரதம் (மாடத்தில்)
ஸ்வதிகாசன விஷ்ணுதர சிவன்
படம் - 68 பக்கம் - 25

மகாபலிபுரம் தருமர்ரதம் (மாடத்தில்)
வைதஸ்திக ஸ்தானத்தில்
விஷ்ணுதரர்

ஸ்ரீ ஞானதக்ஷிணமூர்த்தி
ஐயாரப்பர் ஆலயம்
மயிலாடுதுறை

படம் - 70 பக்கம் 27

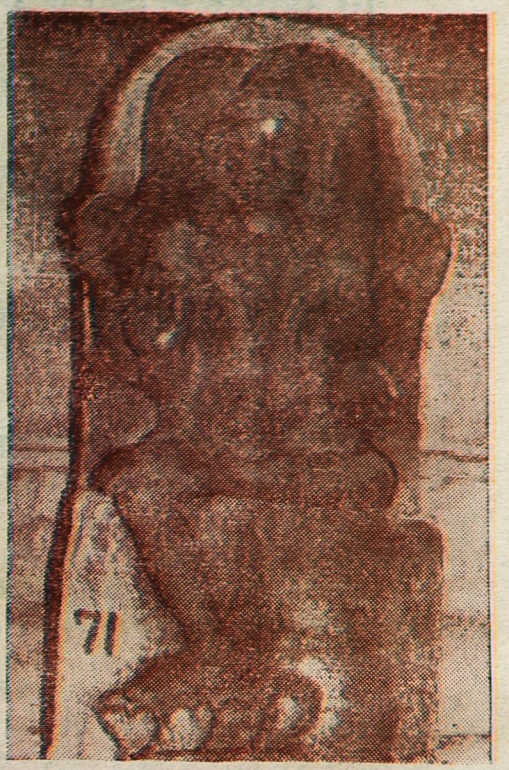

திருவீழிமிழலை
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி
(முயலகன் இல்லாமல்)

படம் - 71 பக்கம் 28

திருப்பெண்ணாகடம் சுடர்க்கொழுந்துநாதர் திருக்கோயில்

ஞானமூர்த்தி

படம் - 72 — பக்கம் 30

காஞ்சிபுரம்
அம்பிகை வழிபடும்யோகமூர்த்தி
படம் - 66 பக்கம் - 22

திருவாவடுதுறை
ஆதிகோமுக்தீஸ்வரர் — விமானத்தில் —
ஞான முர்த்தி (சுதைச்சிற்பம்)
படம் - 67 பக்கம் - 23

அவற்றுள் ஒன்று தருமர்ரதம் என்பது. அதன் வெளிச்சுற்றுப் பகுதி மாடங்களில் இரண்டு வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ் வீணைதரர் நின்ற நிலையில் விளங்குகின்றார். இத்திருவுருவத்தினை விவரிக்கின்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியர் திரு. கோபிநாத ராவ் வீணைதரசிவன் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் மற்றொரு வீணைதரசிவனும் உள்ளார். ஆகமூன்று திருவுருவங்களை மகாபலி புரத்தில் காணலாம்.

ஸ்வஸ்திகாசன வீணைதர சிவன் :

இந்த வீணைதரசிவன் நின்ற நிலையில் சற்று மாறுதலான அமைப்பில் விளங்குகின்றார். அதாவது ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில் (படம் – 68) நின்று முன் இருகரங்களில் வீணை ஏந்தி அதனை மீட்டும் நிலையில் உள்ளார் ஒரு காலை நிலையாகவுன்றி மற்றொரு காலை அதற்குக் குறுக்கே வைத்து நிற்கும் அமைதியே ஸ்வஸ்திகாசன மென்று சொல்லப்படும். இந்நிலையினை ரிஷபாந்திக சிவமூர்த்தங்களிலும், கொடிப் பெண்வடிவங்களிலும் காணலாம். நின்று கொண்டிருக்கின்ற அபஸ்மாரத்தின் தலைமீது தனது பின் இடக்கரத்தை வைத்துப் பதித்து அழுத்துகின்றார். பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலை போன்ற அமைப்பும் உள்ளது. கரங்களில் காப்புகள் அழகு செய்கின்றன. இவரது ஜடைகள் ஒருங்கே அமைந்து தொங்கிய நிலையில் உள்ளன. காதுகளில் குழையும் குண்டலமும் விளங்குகின்றன. கழுத்தில் உருத்திராக்க மணிகள் கோக்கப்பட்ட மாலை விளங்குகின்றது. இடுப்பில் வஸ்திரக் கட்டும், வலப்பக்க இடுப்பில் வஸ்திரக்கட்டுப் பகுதியும் விளங்குகின்றன. புன்முறுவலுடன் கூடிய கிழ்நோக்கிய பார்வையுடன் இப்பெருமான் காட்சிதருகின்றார். இக்காட்சியினை அப்படியே சற்று மாறுதலாகத் தாராசுரம் திருக்கோயிலின் (சோழர் கலைப்பாணி) மகா மண்டபத்தூணில் வீணைதரர் முயலகன் தலைமீது தனது திருவடியைப் பதியவைத்திருப்பதைக் காணலாம். வேறு எங்கும் காணப்படாத வகையில் அமைந்த இச்சிற்பத்தின் கலை அழகினை வர்ணித்துக் கொண்டே போகலாம்.

வைதஸ்திக ஸ்தானகத்தில் வீணைதரர் :

இதே தருமர்ரத சுற்றுச்சுவர் மாடத்தில் (படம் - 69) மற்றொரு வீணைதர சிவன் காணப்படுகின்றார். இவர் இரண்டு பாதங்களையும் முன் பக்கமாக விலக்கியவாறும் தலையினை வலப்பக்கம் சாய்த்த வாறும் காணப்படுகின்றார். (சமபாத ஸ்தானக நிலையில் இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. ஒன்று வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்றும் மற்றொன்று அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்றும் பெயர் பெறும். சமபாத ஸ்தானக நிலையில் சமமாக வைக்கப்பட்ட பாதங்களின் பெருவிரல்களின் இடைவெளி ஒரு விதஸ்தி [இரண்டு சாண்] அளவிருப்பின் இக்கோலம் வைதஸ்திக " ஸ்தானகம் " என்று சொல்லப்படும்) லாவகமாக வளைந்து நிற்கும் இவரது முன்

கரங்களில் வீணையினை ஏந்தியுள்ளார். பின் கரங்களில் ஒன்று ஜபமாலை போன்ற அமைப்புடன் காணப்படுகின்றது. மற்றொன்று தொங்கும் பாவனையில் உள்ளது. கரங்களில் மும்மூன்று காப்புகள் விளங்குகின்றன. இடையில் வஸ்திரக்கட்டு அமைந்துள்ளது. அதில் முன் வலக்கரத்திற்கும் இடுப்புக்கும் இடையே வஸ்திரம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. நெற்றிப் பட்டையுடன் கூடிய ஜடைகள் எல்லாம் மேல் நோக்கியவாறு கட்டி அமைந்த ஜடாமகுடமாக உள்ளது. புன்னகை தவழவிளங்கும் இவர் கீழ் நோக்கிய பார்வையுடன் வீணையின் நாதப் பேரொலியால் தன்னையும் மறந்த நிலையினை உடையவராக அமைக்கப் பட்டிருப்பது சிற்பியின் கைத் திறத்திற்குச் சான்றாக அமைகிறது.

மயிலாடுதுறை - ஐயாறப்பர்கோயில் தட்சிணமூர்த்தி

இக்குருமூர்த்தி – இவ்வாதீனத்திற்குச் சொந்தமான மயிலாடுதுறையில் விளங்கும் ஐயாறப்பர் திருக்கோயிலின் தெற்குத்தேவ கோஷ்ட மாடத்தில் (படம்–70) விளங்கியருளுபவர். கல்லால மரம் தனிக்கற்பலகையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்த வியாக்கியான மூர்த்திப்பெருமான் பத்ர பூரிமமும், மூன்றும் பிறைச் சந்திரனும் கூடிய ஜடாபாரத்துடன் விளங்குகின்றார். பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்த இப்பெருமான் தனது இடமுழங் காலினைச் சற்று மேல் நோக்கியவாறு (தூக்கிறற் போன்று) வீராசனம் கொண்டு அமர்ந்துள்ளார். கண்டாபரணமும், ஐம்பத்து நான்கு உருத்திராக்க மணிகள் கொண்ட மாலையும், யக்ஞோபவீதமும் இவரது திருமார்புக்கு அழகூட்டுகின்றன.

பின் இருகரங்களில் அழித்தலுக்குரிய அனலும் (சுடர்) ஜபத்திற்குரிய ஜபமாலையும் தன்தோளைவிட்டு எப்போதும் அகலாத சர்ப்பமும் (நாகம்) உள்ளன. முன்வலம் இடம் ஆகிய இருகரங்களிலும் முறையே வியாக்யான முத்திரையும், சிவஞானபோதச் சுவடியும் விளங்குகின்றன. வியாக்ர சர்மத்துடன் கூடிய சுரோணிப்பட்டையும், கால்களில் வீரகண்டாமணி, சிலம்பு, தண்டை ஆகியவையும் எடுப்பாக உள்ளன.

இப்பெருமானின் பின்னல் கழுத்து மணிகள் அணிந்த நந்தியம் பெருமான் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றார். இவரது வலத்திருவடி ஜடாமண்டலத்துடன் கூடிய முயலகனின் நடுமுதுகில் பதிந்துள்ளது. மாயத்தால் சிக்குண்ட ஆன்மாக்கள் படும் துன்பம் இவன் முகத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது. 6—5—1990 அன்று இத்திருக்கோயிலில் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தமையால் கோயில் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்றது.

திருவீழிமிழலை
பத்ம பாதம் வைத்த பரமன்

தஞ்சை மாவட்டத்தில் – மயிலாடுதுறை திருவாரூர் புகைவண்டிப் பாதையில் உள்ள பூந்தோட்டம் நிலையத்திற்கு மேற்கில் 10 கி. மீ, தூரத்தில் திருவீழிமிழலை எனும் தலம் உள்ளது. குப்பகோணம், திருவாரூர் நகரங்களிலிருந்து இத்தலத்திற்குச் செல்ல பேருந்து வசதிகள் உண்டு.

சுவாமி — வீழிநாதர்

அம்பிகை — சுந்தரகுஜாம்பிகை

இத்தலம் சமயாசாரியர்கள் மூவர் அருளிய 23 தேவாரத் திருப்பதிகங் களைக் கொண்டது. இத்திருக் கோயில் துறைசை யாதீனத்திற்குச் சொந்தமானதாகும்.

கோயிலமைப்பு :

ஸ்ரீ வீழிநாதர் கோயில் மாடக்கோயில் அமைப்பினதாகும். சுவாமி மற்றும் அம்பாளுக்குத் தனித் தனிக் கோயில்கள் உள்ளன. கிழைக்கோபுர வாயிலின் அருகில் உள்ள வெளவால் நத்தி மண்டபம் கட்டட வேலைப்பாடு மிக்கது. விண்ணீழி விமானத்தைக் கொண்ட கருப்பக் கிருகத்தில் வீழிநாதரின் (இலிங்கத்திருமேனி) பின்புறம் பெருமான் திருமணக் கோலத்தில் அருட்காட்சி வழங்குகின்றார். கருப்பக்கிருகத்தின் வாயிலில் அரசாணிக் காலும், பந்தற்காலும் தூண்களாக உள்ளன. இத்திருக்கோயில் சிற்பம், கட்டடம், கல்வெட்டுச் சிறப்புகளைக் கொண்டது ஆகும்.

சிற்பச் சிறப்பு :

இத்தகைய சிறப்புடைய திருக்கோயிலின் தேவ கோஷ்ட வரிசையில் பத்ம பாதம் வைத்த மோனமூர்த்தி அருட்காட்சி (படம் - 71) வழங்கு கின்றார். இப் பெருமானின் திருமுடி கூடமகுடத்துடன் கூடியதாக அமைந்த ஜடாமண்டலமாகும். காதுகளில் காதோலையும், மகரக்குழையும் விளங்குகின்றன. திருமார்பில் எடுப்பாக விளங்கும், உருத்திராக்கமாலை, கண்டாபரணம், யக்ஞோபவீதம் ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

இவரது பின்கரத்தில் அக்னியும், வலக்கரத்தில் மேல் நோக்கி உருட்டும் பாவனையில் அமைந்த ஜபமாலையும் உள்ளன. முன் வலக்கரம் ஞான முத்திரை காட்டுகிறது. முன் இடக்கரம் சுவடியைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு இவர் பத்ரபீடத்தில் வீராசனம் கொண்டு விளங்குகின்றார். இவரது வலத் திருவடி தாமரை மலரின் மீது பதிந்துள்ளது. இங்கு முயலகன் இல்லாதது நோக்கத் தக்கதாகும்.

நன்கு நிமிர்ந்த திருக்கோலத்தில் அமைந்த இத்திருவுரு ஒரே கல்லால் ஆக்கப்பெற்ற புடைப்புச்சிற்பம் போல் காணப்படுகிறது. இங்கு பெருமானின் திருப்பாதத்தைத் தாங்கும் தாமரை உடுக்கை போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. சோழர் காலக் கலைப்பாணியில் அமைந்த இத்திருவுரு வழிபடுவோருக்கு நன்னெறி புகட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

அருளாளர்களாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கும், திருநாவுக் கரசருக்கும் படிக்காசு அருளிய பரமன், இங்கு யோக நிலையில் தாம் அமர்ந்து என்றைக்கும் நிலையாக உள்ள இறைநிலையினை உணர்ந்துகின்றார் போலும்.

திருப் பெண்ணாகடத்து ஞானமூர்த்தி

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பெற்ற 22 நடுநாட்டுத் தலங்களுள் திருப்பெண்ணாகடமும் ஒன்றாகும்.

இறைவன் — : சுடர்க்கொழுந்து நாதர்

இறைவி — : கடந்தை நாயகி

திருப்பெண்ணாகடம் சிவாலயத்தின் கருப்பக்கிருக விமானம்–கஜப் பிரட்ட விமானமாகும். விமானத்தின் அழகும் அதனுள் விளங்கும் (படம்-72) சுதைச் சிற்பங்களின் அழகும் நம்மை வசீகரப் படுத்துவனவாக விளங்குகின்றன. இவ்விமானத்தின் தென்பகுதியில் மேலிருந்து கீழாக சிவகாமி உடனுய ஆடல்வல்லானும், அதற்கு அடுத்தாற் போன்று அபய கரத்துடன் விளங்கும் ஞானமூர்த்தியாகிய தட்சிணுமூர்த்தியின் திருவுருவமும் உள்ளன. தெற்குக் கோஷ்ட மாடத்தில் சிலாரூபத்தில் சின்முத்திரை காட்டும் பெருமானையும் காணலாம்.

அபயம் அருளும் பெருமான் :

இவ் ஆலயத்தின் கஜபிரட்ட விமானத்தில் இரண்டாவதாக அமைவது அபயஹஸ்தத்துடன் விளங்கும் தட்சிணுமூர்த்தியாகும். பரந்து விரிந்த ஜடைகள் இல்லாது நெற்றிப்பட்டையுடன் கூடியதாக அமைந்த இவரது சிரசில் கங்கையும், சந்திரனும் காணப்படுகின்றன. தட்சிணுமூர்த்தியின் வலப்பாதம் தொங்க விட்டபடி முயலகனை மிதித் துள்ளது. இடப்பாதம் குத்திட்டு மடக்கியும் காணப்படுகிறது. அதில் இடக்கரம் தண்ட ஹஸ்தமாக உள்ளது. மார்பில் உருத்திராக்கமணியும் கண்டாபரணமும், இடுப்பில் புலித்தோலாடையும், பாதங்களில் சிலம்பும் காப்பும் விளங்க இவர் காட்சிதருகின்றார். பின்கரங்களில் அக்கினியும் நாகமும் காணப்படுகின்றன. இருமருங்கிலும் யோகியர் நால்வர் புடை சூழ்ந்து விளங்க, அடர்ந்து படர்ந்துவிளங்கும் கல்லாலமரமும் காட்சி தருகின்றது.

கோஷ்டப் பெருமான் :

இந்த ஆலய கஜபிரட்ட விமானத் தெற்குக் கோஷ்ட மாடம் முகமண்டபத்துடன் விளங்குகிறது. இதற்குள் சர்வாபரணங்களுடன்

முனிவர்கள் சூழ தட்சிணமூர்த்தி அருட்காட்சி தருகின்றார். முனிவர் களுக்கு விளக்கம் தந்தருளுவதால் வியாக்கியான தட்சிணமூர்த்தி எனப் போற்றப்படுகின்றார். (கல்லால மரம் தனியாக அமைந்துள்ளது. உயரம் 1½அடி, பெருமானின் உயரம் 3½ அடி) பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்துள்ள இப்பெருமான் வீராசனத்தில் இருந்து காட்சி தருகின்றார். இப்பீடத்தின் இருமருங்கிலும் ஸ்திரங்கள் தொங்கவிட்ட படியுள்ளது. பின் கரங்களில் தீயுகலும், ஜபமாலையும் முன்கரங்களில் சிவஞான போதச் சுவடியும் சின்முத்திரையும் (வியாக்கியான முத்திரை) காணப்படுகின்றன. இவரது கேசங்கள் சுருள் சுருளாக அமைந்த ஜடாபாரமாக உள்ளன. காதுகளில் காதோலை, மகரக்குழை உள்ளன. வலக்கால் முயலகனை மிதித்தபடி உள்ளது. பத்ரபீடத்தின் அடிப்பகுதியில் நாகம் ஒன்று விளங்குகின்றது. வைசிக பந்தம், சடாமகுடம் போல முனிவர்களின் கேசங்கள் அமைந் துள்ளன. அவர்களின் கரங்கள் சின்முத்திரையாகவும் வீஸ்மய கரமாகவும் உள்ளன. இப்பெருமான் எழுந்தருளி விளங்கும் இவ்விடம் தியான நிலைக்கு ஏற்ற இடமாகும்

வீணாகான தட்சிணாமூர்த்தி

மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கே பொறையாறு கற்சாலையில் 6 கி. மீட்டர் தொலைவில் உள்ள விளநகரில் உசிரவனேஸ்வரர் (துறைகாட்டும் வள்ளல்) திருக்கோயில் விளங்குகின்றது. இத்திருக்கோயில் தருமை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமானதாகும். உசிரம் என்றால் விழல் என்று பொருள்படும். இவ் வூருக்கு "விழல்" என்று பெயர். இதுவே பின்னர் விழல்நகர், விளநகர் என்றாயிற்று. தஞ்சையை ஆண்ட அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் இக் கோயிலில் பல திருப்பணிகள் நடந்தசெய்தியும்; உத்தம சோழனின் மனைவி இத்திருக்கோயிலுக்கு அர்த்தசாமக் கட்டளைக்கு நிவந்தம் அளித்த செய்தியும் இத்திருக்கோயில் கல்வெட்டுகளால் தெரியவருகின்றன.

இத் திருக்கோயிலின் ராஜகோபுரத்தின் முதல் வரிசையில் (படம் 73) இந்தவீணாகான தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் சுதைச் சிற்பமாகக் காட்சி தருகின்றது. கல்லாலமரத்தின் கிளைகளும் இலைகளும் நாக படங்களைப்போல விளங்குகின்றன. இந்த வீணை இசைக் குருமூர்த்தியின் திருமுடியில் பத்ம பூரிமமும் பிறைச் சந்திரனும் காணப்படுகின்றன.

பின் இரு கரங்களில் தீச்சுடரும், நாகமும் விளங்குகின்றன. முன் வலக்கரம் வீணையின் தந்திகளை லாவகமாக மீட்டும் பாவனையில் உள்ளது. முன் இடக்கரம் "மிக நல்லவீணை தடவி" என்று ஞான சம்பந்தப் பெருமான் கூறுவதுபோல, ஏழு சுரங்களையும் ராகபாவ நிலைகளுக்கு ஏற்றாற் போலத் தந்திகளை விரல்களால் இழைக்கும் பாவனையில் அமைந்துள்ளது. இடையில் புலித்தோலாடை காணப்படுகிறது. வலப் பாதம் முயலகனை ஊன்றியுள்ளது. வீரக்கழல் மணியும், காப்பும், சிலம்பும் வலப்பாதம் கொண்டுள்ளது. இங்கு இடமுழங்கால் மடங்கிய நிலையில் சற்று மேலெழுந்தவாறு வீராசனத்தில் ஒருவகை என்று கூறத்தக்க நிலையில் உள்ளது. குருமூர்த்தியின் அருகில் அஞ்சலி ஹஸ்தங்களுடன் வலமாக சுகமுனிவரும, இடமாக தும்புருவும் அமர்ந்து பக்தியுடன் நாதத்திற்கே தலைவனாக விளங்கும் பெருமானின் நல் வீணையின் இசை கேட்கும் பாவனையில் அமர்ந்துள்ளனர். மற்றும் இவர்களின் முன்னால் முனிவர்கள் இருவர் வெவ்வேறு நிலையில் அமர்ந்துள்ளனர். இங்கு பெருமானின் திருவடியில் சிக்குண்ட முயலகன் மகிழ்ச்சியுடன் காணப் படுவது போல் உள்ளான். நல்லிசை என்றாலே நம் உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து, துன்பத்தை நீக்கும். அவ்வாறே பெருமானின் நல்வீணை இசை இவன் காதுகளில் ஒலித்தமாத்திரத்தில் தான் விடுபட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டவன் போலக் காணப்படுகின்றான். இத்தகைய சுதைச்சிற்பம் காண்பவரின் உள்ளத்தை உருக்குகின்றது.

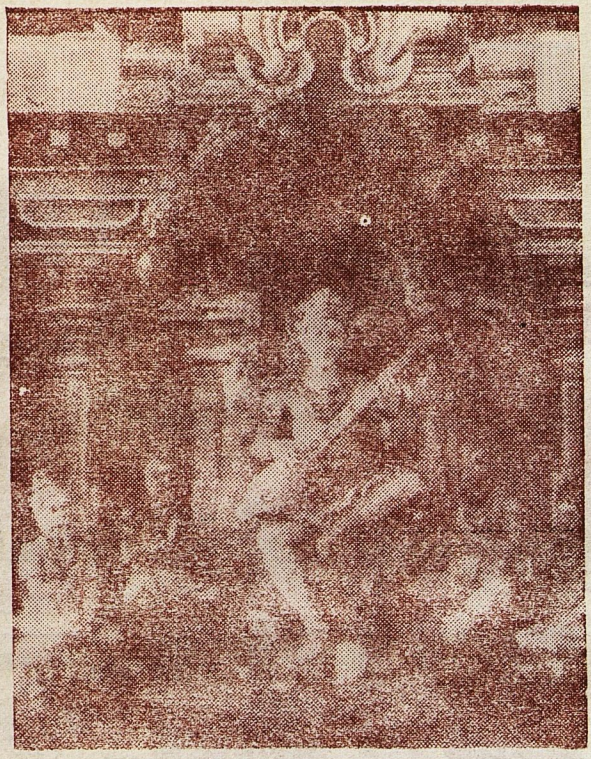

வீணாகான தக்ஷிணாமூர்த்தி
விளநகர் திருக்கோயில்
(சுதைச்சிற்பம்)
படம் 73 — பக்கம் 32

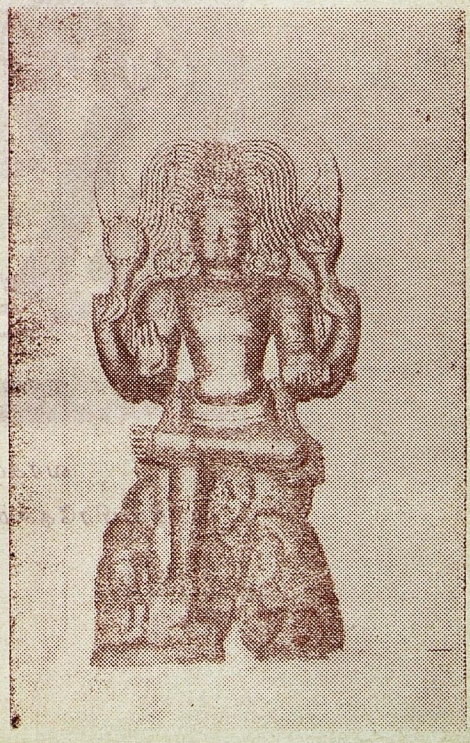

குரூநாதர்
திருப்பாதூர் — செங்கைஆண்ணு மாவட்டம்
படம் 75 பக்கம் 34

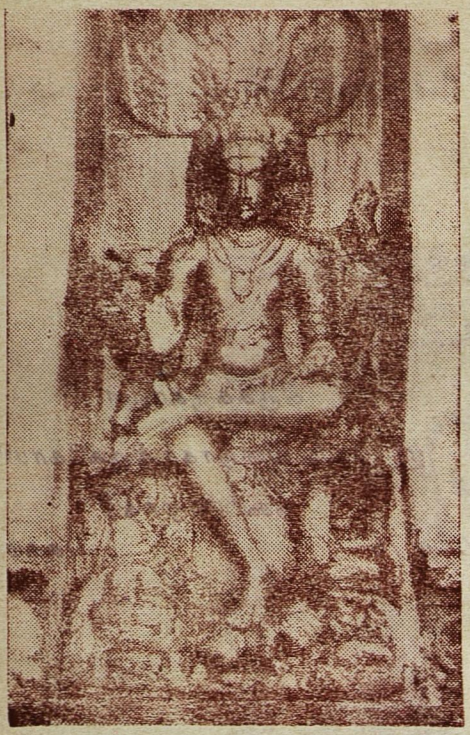

தாராசுரம்
ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் ஆலயம்
மேதா தட்சிணமூர்த்தி

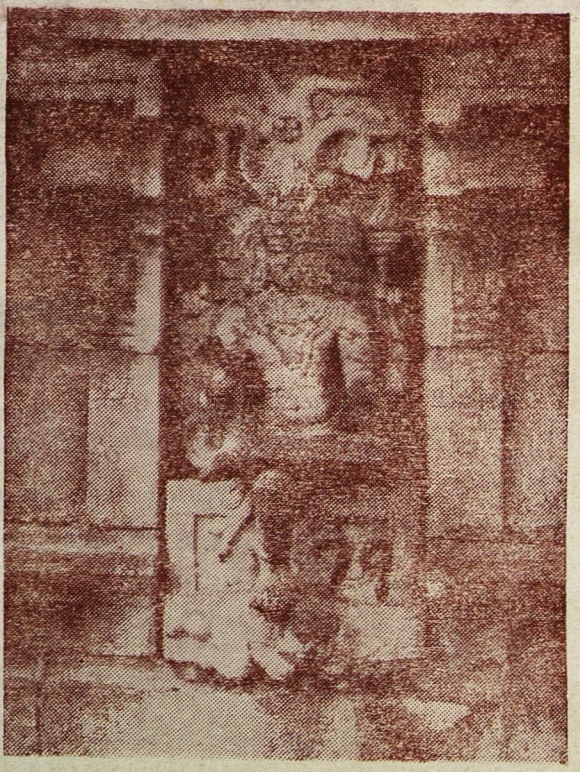

சிவபுரம் — ஞானமூர்த்தி
செங்கை - அண்ணுமாவட்டம்.
படம் 79 பக்கம் 45

வரதஹஸ்த - வீணாதர மூர்த்தி

இப்பெருமானவர் அமர்ந்திருக்கும் ரிஷபத்தின் மீது சுகாசனமாக எழுந்தருளியுள்ளார். பின் இடக்கரத்தில் வீணையினைக் குத்திட்டாக வைத்து (படம்-74) வாசிக்கும் பாவனையைக் கொண்டுள்ளார். சிரசில் உள்ள சிதை உரோமபந்தியாக வாரிவிட்டது போல் அழகுடன் விளங்குகிறது. அழகிய முகமும் கீழ் நோக்கிய சாந்தம் தவழும் கண்களும் குவிந்த அழகிய உதடுகளும் அழகாகத் தோற்றமளிக்கின்றன. கழுத்திலும் மார்பிலும் மிகச் சிறிய அளவினதான உருத்திராக்க மணிகளும், வில்வாபரணமும், திகழ்கின்றன. கரங்களில் ஒற்றை வடமாகவுள்ள உருத்திராக்க மணிகளால் கோக்கப் பெற்ற காப்புகளும் விளங்குகின்றன. முப்புரிநூலில் மணிகள் கோத்தது போன்று காணப்படுகிறது. பின் வலக்கரம் சிதைந்துள்ளது. இம்மூர்த்தியானவர் வலக்கரத்தால் சின்முத்திரை காட்டாது, வரதஹஸ்தமாகக் காட்டி வீரக்கழல் அணிந்த தனது இடப்பாதத்தைக் காட்டுகின்றார்.

இது எதனை உணர்த்துகின்றது என்றால் உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் இறுதியில் இத்திருவடியினை வந்து அடைகின்றன என்பதையும், மீண்டும் வீணையின் நாதஒலியினால் தோன்றுகின்றன என்பதையும் காட்டுகின்றன. 'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே' என்ற அப்பர் திருவாக்கு இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இவரது முன் இடக்கரத்தில் அபிதகும்பம் விளங்குகிறது. இது மல நீக்கமும் திருவடி அடைதலாகிய சிவப்பேறும் ஆகிய பயன் இரண்டும் வாய்ப்பதற்குச் சாதனம் சிவஞானம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இத்தகு அழகிய சிற்பம் மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள குவாலியர் கண்காட்சி சாலையில் உள்ளது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதனை 11 – ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பமாகக் கருதுகின்றனர். இதன் உயரம் 97. 7 செ. மீ. அளவாக உள்ளது.

திருப்பாதூர் - குருநாதர்

செங்கை அண்ணு மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பாதூர் சிவாலயத்தில் இக்குருமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். கல்லால மரக்கினை நீண்டு அடர்ந்த சிலையில் விளங்க, அதன் இலைகளும் வரிசையாக அடுக்கி (படம் – 75) வைத்தாற் போன்று அமைந்துள்ளன. பெருமான் பத்ரபூரிமத்துடனும், நெற்றிப்பட்டத்துடனும் விளங்குகின்றார். சிரசின்மேல் நோக்கி விளங்கும் ஜடைகள் ஜடாபாரமாகவும் அதில் கங்கையும், பிறைச்சந்திரனும் உள்ளன. காதுகளிலும், கைகளிலும் நாகங்கள் அணிகலன்களாக அணிசெய்கின்றன. திருப்பாதங்களில் வீரக்கழல், சிலம்பு, காப்பு அணிந்த இப்பெருமான் வீராசனமாக மலையின் மீது முயலகனை மிதித்த நிலையில் காட்சி தருகின்றார். கரங்களில் அட்சமாலை, தீயகல், சின்முத்திரையான ஞான முத்திரை, சுவடி விளங்க நேரான பார்வையுடன் இடுப்பின் பக்கவாட்டில் வஸ்திரக்கட்டுடன் முனிவர்கள் இல்லாது இருந்தாலும் மௌனியாகக் காட்சிதருகின்றார்.

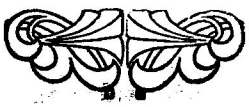

உத்தரகாமிகாகமம்

(கிரியாபாதம்)

[51-வது – தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி படலம் – பகுதியில் த்ரிவிதபேதம், அங்ககல்பநம், வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி, கேய தட்சிணமூர்த்தி, பலம், பிரதிஷ்டை, கும்பஸ்தாபனம், ஹோமம், குப்பாபிஷேகம், பலம் முதலான செய்திகளைப்பற்றி கூறும் பகுதியாகும். இதன் கருத்தும் இங்கு தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.]

தக்ஷிணாமூர்திப்ரஸாதந விதிவடிவ படலம் ।

ஸ்ரீவக்ஷ்யே தக்ஷிணாமூர்த்ஸ்ய ஸ்ரீணாம்ஸ்ச விக்ரஹலக்ஷணம் ।
வ்யாக்யாந மேயமேஷாம்நிஷ்டஸ்ய த்ரிவித்யஸ்ய ॥ க

வ்யாக்யாயாம்ஸ்ஜ்ஞாநமூர்தௌதமேயி வீணாஸமேதம் ।
தாஹ்யாம் விரஹிதௌ யோகீஸநாநாகாரஸமந்விதம் ॥ உ

யதாஸ்ஸுஜ்ஞிணைர்தஸ்ஸ கூர்நந்யாயவதுச்யதே ।
ஸ்வதவிதூர்மிஸமாஸ ஸ்ரீயா சாஸாவா வுகீர்திதம் ॥ ங

வ்யாக்யாசிந்மௌநரோவாவி ஜிவ்யாம்வாரயந்ஸ்ஸுவா ।
உத்தரீயஸமோவெத ஸ்ஸுக்ஷயஜ்ஞாவவீதகம் ॥ ச

விசீணமிஜ்ஞாநஜோவாவி ஜடாசிகூட வளவா ।
வபுகாவதுநோவாவி ஸத்தரோபிகயாயதம் ॥ ஞ

யாதமுத்ரா ரஸ்வயெளமா வவைதஸ்வநுணாஸிதம் ।
வஹ்நிதூவஸமோவெதா மஹாகிங்கிணிஸம்யதம் ॥ ட

கயஸ்தாபடவ்யக்ஷஸ்ய மெஷ்டா முத்ஜ்ஞமுத்ரிதம் வாதம் ।
வ்யாக்யாசிந்மௌநரோவாவி ஸ்தாநரோபிகயாவா ॥ ண

மம்பிதந்தக்ஷிணம்வாஹ ஜ்ஞாந முவாரி ஸம்ஸ்திதம் ।
வாமோம்ஸ்ரிநாஸகம் கூர்ஸ்யாஸ் ஸவ்யஹஸ்தஸ்தமூர்த்யா ॥ த

ஸாதஸமுஸம்ஜ்ஞயோவெதா வாசிஹஸ்தஸ்தவஸ்தகம் ।
தாக்ரிஸ்ஸ நந்திதோதாஸ்ஸ நெஷ்வம்ஸ்யாஸ் ஸதவஸ்தகம் ॥ ந

ஸயுவாநாம ஸம்யக்தோ வாசிஹஸ்தஸ்தநீநிதம் ।
வரதஞ்ச ஜிநாநீயாஜ்ஞாந முத்ரிணி வைந்தகம் ॥ ப

உணுவுவிஞ்ஞ யடிவாவவ்யாஸ் வுகொவ்ஜ்ஜா நவாவ்வ்ஜ்தி தீ ।
விகவஸ்ஸவ்டிவஸ்ஸுகாஸ வ்ஸுயஜ்ஜா ஜிவ்வ்ஜ்தா ம்ஸ்ஜ்ஜீ ॥ ௧௧

வரவாஜ்ஜுயெவாகஷ் சோமாஜ்ஜாமாவஸிஜ்ஜி தீ ।
வடிவாவொஜ்ஜுமவாவி வ்யாஜ்வா ஜெத்ஜ்ஜுயெஸ் ॥ ௧௨

கடிஜ்ஜன தன்வுகஜ்ஜுவுள வுவஜ்ஜவஸிஜ்மொயதீ ।
நாவாமுவ்டிய்ஜ்ஜ் வாசி ஜவ்வொவாவ்வ்யாஜ்ஜ்ஜ் வ்ஜ்ஜுகீ ॥ ௧௩

சூவும்முவஜ்ஜிதம் கர்ஸ்யா ஜெவஸிஜ்ஜெஜ்ஜ் வாசிதீ ।
வஸ்ஜ்ஜுவவ்ஜ்ஜிவ்ஜ்ஜுவ்ஜ்ஜுய ஜ்ஜா ஜெஜ்ஜிவ்ஜ்ஜுஸ் சுஜ்ஜ்ஜ்ஜ் ॥ ௧௪

சோஜுசுகாம்ஜ்ஜுவாம்ஜுவ துஜ்சுவ்ஜ்ஜிவ்ஜ்டிவ்ஜிவ்ஜுதீ ।
மம்வவாஜ்வ்ஜ்ஜிதம்ஜிவ்ஜு வஸ்ஜிதுஜ்ஜுஸ் ம்ஸ்மாஜ்ஜுஜெ ॥ ௧௫

கவ்ஜுஸ்ஜுவ்ஜிஜ்ம வ்யுஜ்வுஜ்ஜ்த ம்யாவஜ்ஜ வாஜ்வ்ஜுயவ்ஜ் ஜவெஜ் ।
வஸ்டிஸ்ஸாம்ஜ்ஜ் ஜிஸ்மொவ்ஜ்வுஜ்ஜ நாஜுவ்ஜுவயிஜ்ஜொவ்ஜ்ஜ ॥ ௧௬

நயஜெநிஜ்வுஜ்ஜிம் விஜ்வுஸ் ஏம்ஜ்ஜ்வ்ஜ்வுஜ்ஜ யொவ்ஜுதீ ।
நாஜெவ்ஜு ஜிணிவ்ஜெ நூஸ்ஜெஜ் வ்யுஜ்ஜும்ஜ்ஜ்மிஜ்ஜ் ஜாவ்ஜ்வுஜ்ஜ் தீ ॥ ௧௭

வவஜ்ஜ்வுஜ்ஜவ்வுஜ்ஜவ்வு யொஸ்ஜ்ஜிவ்ஜுஸ் ஜாஜ்ஜிஜ்ஜுஸ்ஸுஜ் ।
நாஜெவ்ஜு ஜிணிவ்ஜெ நூஸ்ஜுஜ் வவ்வுஸ்ஜெஜொ நவிம்ஜ்ஜ்தீ ॥ ௧௮

ஜொஜிவ்ஜுஸ் வாஜ்ஜுஜிஜ்வுஸ்ஜு வ்யுஜ்ஜுவவ்வுஸ்ஜு வவாஜுஜ்ஜ்ஜ்மிஜ்ஜு
வரவவ்வுஜிணிவ்ஜெ நூஸ்ஜு ஜ்ஜாஜிஜ்வுஸ்வுஸ்ஜு வவாஜுஜ்ஜ்ஜ்மிஜ்ஜு ॥ ௧௯

வ்யுஜ்ஜுவஜ்ஜ்ஜிஸ்ஜுஜ்ஜ் வவ்வுஸ் ஜொஜிவ்ஜுஸ்ஜ்மாவ்ஜுஸ்ஜுஜிஸ்ஜுவ்ஜ்ஜ்ஜ்மாஜ்ஜ்ஜ்ஜ்
வஸ்ஜிவவ்ஜ்ஜிஜ்ஜ் ஜிஜ்ஜ்ஜ் நூஸ்ஜ்ஜ் கூஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் வவ்ஜிஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் ॥ ௨0

வஸ்ஜூஸ்ஜிகூஜ்ஜ் ஜெவ ஜ்ஜிஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ்வவ்வு ஜ்ஜ்ஜாஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் ।
ஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் ஜ்மாவஸ்ஜிஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் ஜ்ஜ்ஜ்ஜ்

வ்ரவ்ரந ச்மி கி்ரேவம் வ்ரஸ மெச்மி கி்ரஸ்தோச்தம் ।
ஸஜ்ஜு்ராயொ ச்ஜ்ருகூடகெள தவ்ரம் ஸவெ்ருகுராவ்ஸள ॥ உச

வீணா்தஃகூஷிணெவாஹ்ரு உகூஷிணெகூடகுஷ்டி்தஃ ।
உகூஷிணெ கூடகுஞ்ஞுராஃ வ்ஷ்டி்தாயாம் விநீயெஸயெஸ ॥ உந

கொமகுஞ்ஞுராஃவொஹ்ரு்தா தஷ்மிமம் கூடகொஜ்ஜு்தஃ ।
ஹாஸச்ரு்தஹாவாசொ ஹ்மாயி கவ்தாச்ரு்வஃ ॥ உக

விஜ்ஞாஸ்ரஜ்ஞா கமா தவ்ரஃ வரிணாஹஸ்தா வ்மிவ்ருகஸ ।
கமாவகுவ்ரு விஜ்ஞாரம் ப்ரம்வா விஷபம்ர்ஷ்டி ॥ உள

தத்தாம்ரஸ்தா தஜ்ஜ்ரம்வ்ர ஜெவம்ஜ்ஞாகுவாவ ரோவரொஸ ।
ஹஜ்ஜவ்ரு ணிவ்ரநூராஸ்தம் ஹிகூவாவ்மி்தூராதி்தஃ கூரோஸ ॥ உம

கிம்ஸஜ்ரம்ம ச்தி்ரு்தஸ்த ச்யோந்ரு ணிவ்ரநூ்தஃ ।
கூநாஹொஸஜ்ஞராஸ்தாம்ம ஸொஷம்வ்வ்ருஸ்தா வ்மிவ்ருகஸ ॥ உக

வ்ரவ்ரந வஹி்தஜ்ஜெவ வஸ்ரு்ஸ்ரு்வஹரோவ்ரு்யாகூ ।
த்தூராக்ஷி வரதயொமெந வஹரகூஜ்ஜி்தமொஉந்ர் ॥ ஈ0

ரூவ்ரு்தொவாரோஹவ்ருவ்ரு ஜ்ரோமச்மி்தீர்ஸ்ரு்தஃ ।
கூபகூஜ்ஜி்தவாரோம்ர்ரி ப்ரூவ்ஷ்டி்ரு்தவாஜ்ஜி்ருகஃ ॥ ஈக

உச்ரு்தஜ்ஜவ்ருஜ்ரநூரு உஜ்ஜுகொவ்ரு்ரூகூரு்தாகூ ।
வஸ்ரம்வஸ்ரு்வவ்டிவ்ரு்தஸ்ரு கூஹம்ரஜ்ஞெவ வ்மிவ்ருகஸ ॥ ஈஉ

தாகாரீஜ்ஞெஷ்ரு்வாவம்ஞ்ஞ ஜ்ரா ரோவ்ரு்ஞ்ஞெஷ்ரு்வா வ்யாகூ்தஃ ।
தாகாரி்ரு்தி்ரஜ்ஞெவ்ரஜ்ரம் வ்ரிஜவிச்ரு்யஜ்ஞொரஜ்ரி ॥ ஈஈ

ஹ்மிஜ்ஞெதஸ்ரு கிஜ்ஞொரஜ்ஞெரு்ச் உ்ரஷ்வ்ரு்ஜ்ஞெகூஸ்ரு ஜீர்ரு்தி ।
ஜ்ஞொமம் கூ்ரு்ரு்தாகூ்தஃ தகுவாஜ்ஞெரு்ரு வ்ரவ்ரு்தகுஷ்ரு்ரஸ்ரு்ரஷ்ரு்ரு்தஃ ॥ ஈச

வஜ்ரஸ்ரஜ்ஞொவ்ரு ஸ்ரஜ்ரவ்ரஜ்ஞெரு்ரு ச்ரு்ரோவகுச்ரி வ்ரோர்ரு்தாகூ்தஃ ।
தந்ரு்மிஜ்ஞெஉகூஜ்ஜி்ஞெஷ்ரு்ரஸ்ரா நிஷ்ஜ்ஜீஃகூ்மிஜ்ஞெஸ்ரா்ரு்தாகூ்தஃ ॥ ஈஞ

ரஜ்தோவ்ரஜ்ஞெஸ்ரு்ஹிஜ்தவீஜ்ஞெ வ்ரஸ்ரு்ரு்யஜ்ஞொ்ரு்தோ்ரு்ரு்ஹஜ்ஞெ ।
கூவீஜ்ஞொரோ்ரு்நிஜ்ஞிவ்ரு்ஹிஸ்ரு் களஸ்ரிகூஜ்ஜிஜ்ரிரோ்ரு்ரோச ॥ ஈக

ஶிவதீஜகுலஹ்யாதி ஹரிதெதஹ்வரி தவ்ஸீதெதஃ ।
சூமசோஹி தவெதெதா ஹிஃ வரதெரொந தீக்ஷிதெதஃ ॥ ஈள

வஸவதெஉக்ஷிணாசி ஶிதெதுரு தி துஹொதா உதாஹ்ரு தாஃ ।
வ்ரவ்ராய குரு ஜ்ரா நஜஃ வ்ரொகொதா மெயப குரு ஹ்ரிதொதாதஃ ॥
வயொஹொசி க்ஷிம்ஹாஜ்ஜெய உ தீஜ்ரா கவா வசோவதொரு ।
சுவீநொவாவ்ஸ்தி தாவாவி ஔஷிஹிஃ வ்ஸம்வ்ரு தொ நவா ॥ ஈஊ

வடவ்ரு கவி ஹீநொவா ஹரி தாஹ்ரு வ்ரு த வஸவவா ।
ஹரி தவ்ஸுயம்வெவாதொவா உக்ஷிணெ ஸவ்ஸீரி தஃ ॥ சம

வஸவம்கவ்ஷணசோஷிவ்ஷ்ம் வ்ரு தி வ்ஷ்டாவியிரவ்ரு தெ ।
வாரஹ்ரு ம் வரிவ்ருவஸ ஸ்ரு ஹ்ரு ஶிம்கரவ்ரு ணவெவய ॥ சக

ணவ்ரு வம்வரிவ்ருவஸ்கரய்ரு ளவவதெதுகவம்வ்ரு யா ।
கரணாநிவாரி தாஸ்ரு ணி தஜி மஸ்ரு ணிவாஹவெஸ ॥ சஉ

ரதந்ரு யாஹாக்ஷிஃரோக்ஷளய வ்ரு தீரொரய நதயா ।
ஸ்ரு ரி வ்ரு உக்ஷிண தெதுவ ஜமெ தெவாயிவாவ நழ் ॥ சங

வரணாஹ தொக்ஷண தெதுவ வஸ்ரு ரஸ வ்ரு ஹரணஹொஜநழ் ।
வரணாஹம் வாஸ்ரு ரொசிதுவ ஹரிவாரி ஸ்ரு ஹவிவா ॥ சச

கூரு கூ தரு தெவதெவவஸ்ரு ஔஷ்ணாதுயாயாஹ ருகுழ் ।
வெஸ்ரு ரிவ்ருவ்ருஸ்ரு ணீரு ம்கரு கூ ஸய நிம்கரு ரு யெஸ்ரு ரு யரு ॥ சரு

வ்ரு நதவெஸ்ரு ரு ஔஷிஹிஃ வ்ரு வ நம்காரு யெஸ்ரு ரிவெ ।
ஸயரு யாம் ஸாயயெஸ்ரு வம் களஸிகாஷி ஔஷ்ணயு ॥ சசு

உக்ஷிணெ தரு ஹரு ஆஜ வ்ரு உவாந வ்ரு உக்ஷிணெ ।
ஸாயயெ உவ்ரு கரி வ்ருவ்ருஷி ஹரி வஷி தாம் வ்ரு ந்ரு ரு யரு ரு யரு ॥ சள

வ்ரு வ்ரு நதெயயொமா நா தெதஜ்வஸாசோ நரு ரீரி தஃ ।
வ்ரு ரம்ஸ்ரு கரு ம்ஹாம் ஹ்ரீரொரொஸ்ரு ரொஸ்ரு ந்ரு வெஉவ்ரு ரிஷி ஹரி வஷி தாந்ரு ॥ சஅ

வஜ்ரு நீம் கி நரு வெஸ்ரு ஶிசாந்ரு ஸிவகரு ம்வஸ்ரு ரு வொ தீரொ ।
கவிதா வவரு கரு ம்ஹாம்வரு ரு விதெரு ஸா யிவஷி தாஸ்ரு ந்ரு வெஸரு ॥ சகூ

ரரு ஹிவவஸம்வ்ரு ந ஹாவெவரு ரு வரு ஹிஜயிகுவாயயாகரு ஜஃ ।
தகுவசி ஹி தீரு ரு ஷிவி நரு ரு ரு கூ ரு வாரி ஹ்ரீரீம் வஸோவதொரு ॥ ஙம

தகூஹரூர்ஃ வ்ரீவ்ருவஜ்ஜெவெ ஃ்ரிஷ்டவி டயொதி தழ்
கூரகூஹர்ழிக்ஷ்ணவஃஷ்ஹரா ஃ்ரஸ் வாஹ்ருஸ்ரிவவாவகூழ் ருக

வஸ்ரிஷாஜ்ருவரா ஸ்ரிருயாஜ திஷ்வஸஷ்டுவ்ரெவெணவாரு ।
ஜ்ஹ்ரூயாத்ர ஃஹராஷராவஸ்ர வ்ருயாநெவிவஷராஷகூழ் ॥ ருஉ

ரெவெஷ்டர்ஃ கொணெஷ்ர ஹொதவ்ர்ஃ வ்ருயாநெதவ்ருயெஹ்ரவ்ஸீரு ।
ஹ்ருவெவ்ருரெஹிஃ கூரோஜ்கூர வ்ரிணாஹ்ரூர்தவ்வஹாநகழ் ॥ ருங

ராதி ரெஷர வ்ருவொரெஹ்ரவ்ம வ்ருஹாதெத விஃரெததஃ ।
வஸ்ரிஷ்டெவ்ராய ம்ராஸ்ரஹ்ரா தஃ கூர்தஃஜ்ஹ்ராஜ்விவிஹ்ரூஹஃ ॥ ருச

வ்ஸம்வ்ரிஜ்ஜெவ்ராஜ்ரு தவ் ஐவிம்வொரஃஷ்டுகஸ்ரஸ்ரஹாருகஸ்ரஞ்ஜெவஷ்ர வாவகாரு।
ரெஷிகாஜீஃஷ்டுவ்ஸம்வஸ்ரிஜ்ய ஏகூஷிணார ஹாவரெத வ்ருயக்ஸ் ॥ ருடு

ஃஸ்ரஹ்ரிதெத நாஃபிகா வஸ்ரிரெவ்ரு ஃஜ்ஜ நவ்ராவம வஃராரஹெக ।
கூரஸ்ரஹாரு ஐவிம்வஸவஸ்ரொரநவ்ரு வ்ஷ்ணிஜ்ரெ வஸ்ரிவ்ருவக்ஷ்ரவ்ரெதி॥ ருசு

கூரஸ்ரஹாகஸ்ரஐீஜம் வஃராஹாய ஷிவவ்ரு ஹ்ரூஜ்ஜிவி நவ்ருஹெக ।
வஜ்ஜ்ருநவ்ரா ஐீஜஃராஹாய தவ்ருவீரெஸ்ரத விநவ்ருஹெக ॥ ருள

விஹ்ரூஷ்ராநாஜ்ஞ ஐீஜாஸ்ரி வீரெ உகூராஜ்ஜிவ்ரெதா நவ்ருஹெக ।
தத்தக் கூரஸ்ரஹஜ்ரெஜெ ரெஸ்ரெவ தத்தஜ்ஜெஷிஷெஷவெஸ ॥ ருஅ

ஏக்ஷ்ணாரவி ஐீஜாஸ்ரி வ்ரெஷாஜ்ஞ்ரஹ்ரூஜ்ஜி விநவ்ருஹெக ।
தத்தக் கூரஸ்ரஹொஜ்ரெகெ ரெஸ்ரெவ வ்ரெஷாஜ்ஞ வ்ஸவ்ரநஜ்ஞவெக ॥ ருகூ

ஸ்ரீகண்ணர்ஸ்ரிஹவ்ஸவ்ஸ வ்ரஸ்ரகெவ்ஷ விஷ்ராமழிழ் ।
விநவ்ருஹெக காரிகாஜ்ருஜ்ஞ வொவஹெஹ்ம ம்ராஸ்ரஷ்தஜீஃ ॥ சூம

ஜ்ரெவெஸ்ரம ஸ்ரூவஸ்வெக வஸ்ரா ஜ்ரூவஜீம வ்ஸஜ்ரகூஷவாரஜீயொஃ ।
வ்ஸவ்ரநம வொத்ஸவம ஹ்ரஸ்ரிரெநவெஹ்ரூம காராயெஜ்ஞவா ॥ சூக

கூரந்ரகூரஜ்ரதவாரோரநு ஸ்ரூவஸ்ரெநாகூவஜ்ரூவஸ்ரெக ।
வ்ஸவஷ்டுயொ ஏக்ஷ்ணாரஜீஸ்ரஷ்ரெதரு ஸ்ரூவஸ்ரிஃகாராஸ்ரஷ்ரெத நராஃ ॥ சூஉ

வொவிஷ்ரா ஹிஷ்ர ஹாகூர்ரய்ரு வொழாநு வ்ஸாத்ரஹிவாஜ்ஞ்தாரு ।
ஜெஹாஜ்ஞெ வராஜீவராரநம கதருராயாயாஷவஸ்ரஷ்ராஃ ॥ கூக

ஏ தி ஏக்ஷ்ணாரஜீஸ்ரி தி ருஸ்ரூவஸ்ரநவியி

வட்ஸ்ர வஸ்ரகவ்ஜ்ஞாரஸ்ரதஜீஃ ।

முல்லைவன - தட்சிணாமூர்த்தி

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருக்கருகாவூரில் ஸ்ரீ முல்லை வனநாதர் (படம்-76) திருக்கோயில் விளங்குகின்றது. இத்திருக்கோயிலின் தேவகோஷ்ட மாடத்தில் வனத்தில் இருப்பது போன்ற ஓர் உணர்வினை அப்படியே நமக்கு மோனநிலையில் இருந்து ஞான நிலையினைப் புகட்டும் உயர்நிலை தட்சிணாமூர்த்தியைத் தரிசிக்கலாம். பத்ரபீடத்தில் விளங்கும் இப்பெருமான் வீராசனம் கொண்டு வேதத்தின் உண்மைப் பொருளை முனிவர்களுக்கு உணர்த்துகின்றார். பின்னல் விளங்கும் ஆலமரத்தில் உருத்திராக்க மாலையும், விபூதிப்பையும், மரப்பொந்தில் புறவைகளும் மரக்கிளையிலிருந்து படம் எடுத்துச்சீறும் பாம்பும், யோகதண்டமும் காணப்படுகின்றன.

ஞானகாரணராகிய பெருமான் ஜடாபாரத்துடன் விளங்குகின்றார். நெற்றிப்பட்டம், பத்ரபூரிமம், கண்டாபரணம், ஏகருத்திராக்கம் யக்ஞோபவீதம் ஜபமாலை ஆகியவை திகழ, காதுகளில் காதோலையும், மகரக்குழையும் அணிசெய்யக் காட்சிதருகின்றார். பின்கரங்களில் அக்னியும், ஜபமாலையும் ஏந்தியுள்ளார். முன்வலக்கரம் விபாக்கியாக முத்திரையினைக் காட்டவும் முன் இடக்கரம் வேதச்சுவடி கொண்டு விளங்கவும் அருள் நோக்கராய் பத்ர பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார்.

இப்பெருமானின் திருவுருவம் சுமார் 3½ அடி உயரம் உள்ளதாக அமைந்துள்ளது. வலப்பக்கம் மேற்குப்பகுதியில் தம்பதிபர் இருவர் தொழுத வண்ணம் வரம் பெறவேண்டும் என்ற நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இதன் கீழே முனிவர் இருவர் மௌனியாக விளங்கும் பெருமானின் திருக்குறிப்பை நோக்கிய பாவனையில் அமர்ந்துள்ளனர். இடப்பக்கம் மேலே வீணை ஏந்திய இருவர் உள்ளனர். இதற்குக் கீழ் இருமுனிவர்கள் உத்குடிகாசனத்தில் இருந்து யோசிக்கும் பாவனையில் விளங்குகின்றனர். முனிவர்கள் கேசங்கள் எல்லாம் ஜடாமகுடமாகக் காணப்படுகின்றன. பெருமானது திருவடிக்கீழே முயலகன் உள்ளான். பத்ரபீடத்தின் இருமருங்கிலும் இருமான்களும் மற்றும் சீறிப்படம் எடுத்துள்ள பாம்பும் தம்பகைமை நீங்கி அமைதியாக உள்ளன. முல்லை வனத்தில் மோன நிலையில் விளங்கும் பெருமானைத் தரிசித்தால் மனத்தில் சாந்தி என்றும் நிலவும்.

காஞ்சி - சத்யேனேசுவரர் கோயில் ஜடாமண்டல ஞானமூர்த்தி

காஞ்சி-சத்யேனேசுவரர் ஆலயத்தில் இக்குருமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். இத்திருவுருவம் மிகநுண்ணிய வேலைப்பாடு அமைந்ததாகும். அடர்ந்து பரந்து விளங்கும் கல்லால மரத்தின் இலைகள் அடர்த்தியாகவும் (படம் - 77) (கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு) தெளிவாகவும் விளங்குகின்றன. பெருமானின் திருமுகப் பொலிவினை மேலும் அழகூட்டு வனவாக, அவரது ஜடைகள் ஜடாமண்டலமாக சூரியபிரபை போன்று விளங்குகின்றன. நெற்றியில் நெற்றிப்பட்டம் விளங்க, சிரசில் பிறையும், கங்கையும் ஒளிந்துகாணப் படுகின்றன. பின் கரங்களில் இவரது திருமுகப் பொலிவைப் பார்த்தவாறு அமைந்துள்ள படம் எடுத்த நாகமும், தீச்சுடரும் விளங்குகின்றன. முன்கரங்களில் வேதச்சுவடிகளை ஏத்திக்கொண்டு, வேத தத்துவார்த்தங்களை விளக்குமுகத்தான் தாம் மௌன நிலையில் ஞானமுத்திரையினைக் காட்டுகின்றார். திருப்பாதத்தின் அடியில் முனிவர்களின் கூட்டங்கள் விளங்குகின்றன. அம்முனிவர்கள் மகா மௌனியாக இருந்து ஞான நிலையினைப்பெருமான் மூலமாக உணர்ந்தவாறு உள்ளனர். பெருமான் சுரோணிப் பட்டையுடன் பட்டு வஸ்திரம், காற்சிலம்பு, வீரக்கழல், மற்றும் திருமார்பில் சர்வாபரணங்களும் கொண்டுவிளங்குகின்றார். பெருமானின் இடப்பக்கம் முனிவர்களைப் பார்த்தவண்ணம் நந்தியம் பெருமானும் அமர்ந்துள்ளார். முயலகனின் பார்வை பெருமானைப்பார்த்ததால் ஆணவமலம் நீங்கினாற்போலக் காணப்படுகிறது. ஞானநிலைகளையுணர்த்தும் இக்குரு மூர்த்தியின் பேரழகினை நேரில் கண்டு உணர்க.

மாங்கல்யப்பிச்சைக் கேட்டு அழுது புலம்புகின்ருள். ஞான மூர்த்தியின் திருவடியை நோக்கித் தனது இருகரங்களையும் தலைக்கு மேலே தூக்கியவாறு "சம்போ" என்று கூறுவது போல கண்ணீர்மல்க வேண்டுகின்ருள். பெருமான் ரதியின் துயர்துடைக்க அருக்கிரகிக்கின்ருர். ரதியின் மாங்கல்யம் காக்கப்படுகிறது. இத்தகைய புராணக் காட்சிகளைச் சிற்பி நமக்கு உயிரோட்டமாக வடித்துக் கொடுத்துள்ளார்.

ஆய்விற்குரியது :

தாராசுரம் ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலினுள் விளங்கும் மத்திய தொல்பொருள் ஆய்வுக்கூடத்தில் ஒரு தட்சிணமூர்த்தி சிலை காணப்படுகின்றது இச்சிலை மிகவும் தெளிவின்றிப் பின்னமாக உள்ளது. இதன் உயரம் 60 செ. மீ. ஆகும். முடிகளெல்லாம் ஒரு சேர அமைந்த கேசபந்தமாக உள்ளது. பின் இருகரங்களும் அலபத்ம ஹஸ்தமாகவும் விஸ்மய ஹஸ்தமாகவும் உள்ளன. பெருமான் ஒருவகை வீராசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். கல்லால மரமின்றி இருபத்துமூன்று (23 சுடர்கள்) சுடருடன் கூடிய திருவாசி காணப்படுகிறது. இத்திருவுருவம் ஆய்வுக் குரியதாக அமைந்துள்ளது.

தூணில்காணப்பெறும் வீணைதரர் :

மேலும் தாராசுரம் ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலின் மகா மண்டபத்தூணில் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகிருர். செருக்குடன் நின்று கொண்டிருக்கும் முயலகன் தலையில் தனது இடப்பாதத்தைப் பதியவைத்துள்ளார். திருவடியின் சிறப்பை அறியாத இவனே மாய இருளில் அகப்பட்டமையால் துன்பம் தாங்க மாட்டாது அலறி இரு கரங்களையும் விரித்தாற்போன்று காணப் படுகின்ருன். இது இப்பகுதியில் ஓர் அரிய சிற்பமாகும். பல்லவர்களின் கலைத்திறத்தில் அமைந்த மாமல்லபுரத்து வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியானவர் நின்று கொண்டிருக்கின்ற முயலகன் தலையில் தனது பின் இடக்கரத்தை வைத்து அழுத்தியமையினைக் கண்டு இங்கு சோழர்கள் மாய இருளை முழுவதுமாக அகற்றி அருளுபவன் என்பதனை உணர்த்தும் பொருட்டு இப்படி வடித்தனர் போலும் என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது.

ஜடாபாரத்துடன் விளங்கும் இவர் இருகரங்களுடன் விளங்குவது சற்று உற்று நோக்கத்தக்கது. அவ்விரு கரங்களும் வீணையினை ஏந்தி மீட்டும் நிலையில் உள்ளன.

வீணைதரப் பெருமானின் இருமருங்கிலும் இருமுனிவர்கள் வீணை ஏந்திய நிலையில் நிற்கின்றனர். முனிவர்களின் கரங்கள் அலபத்மகரமாக உள்ளன. இக்கர அமைதியானது நாதத்திற்கே தலைவனுகிய பெருமான் வாசிக்கும், நாதஒலியின் சிறப்பை மகிழ்வுடன் அறிவிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

தாராசுரம் - கலைத்தூணில் யோகமூர்த்தி

கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள தாராசுரம் எனும் தலம் சிற்ப வேலைத்திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். இதனை ராஜராஜேஸ்வரம் என்பர். இங்கு அருள் வழங்கும் பெருமானின் திருநாமம் ஐராவதேஸ்வரர். இத்திருக்கோயிலின் பலிபீடத்திலிருந்தே சிற்ப நுணுக்க வேலைப்பாடுகள் தொடங்குகின்றன. அவை நம் உள்ளத்தை நெகிழவைக்கின்றன. பலிபீடத்தின் படிகள் நாத ஒலியை எழுப்புகின்றன. இத்தகைய திருக்கோயிலின் மகாமண்டபத்தூண்களில் எண்ணற்ற புராணக்கதைகளைக் காணலாம். சிலதூண்களில் சிவன்வடிவங்கள், விஷ்ணுவடிவங்கள், விலங்குகள், மலர்கள் முதலான வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சிற்பமும் ஒரு அடிக்கு மிகாமல் அமைந்துள்ளது. இவை அனைத்தும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகும். இக்கலையழகு மிக்க திருக்கோயிலினை நமக்கு அளித்த மன்னன், இரண்டாம் ராஜராஜன் (காலம் 1150 – 1173). ஆவான்.

இத் திருக்கோயிலின் மகா மண்டபத்தூண்களில் 28 தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவங்கள் பல் வேறு நிலைகளில் காணப்படுகின்றன.

இவைகளுக்கு எல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போன்று விளங்குவது தேவ கோஷ்டத்தில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் ஆகும். இந்த 28 தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவங்கள், 28 சிவாகமங்களைக் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளன எனலாம். இந்தத் தூணில் உள்ள காட்சிகள் முன்று பிரிவுகளாக அமைந்துள்ளன. மேற்பகுதியில் ஜகத் குருவாக விளங்கும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் முன்னால் சனகாதி முனிவர்கள் நால்வர் நின்ற வண்ணமாய், இருகரங்களைக் கூப்பிக் கொண்டும் பெருமானின் உபதேசச் சிறப்பு அம்சங்களை அனுபவித்துக் கொண்டும் இருகின்றனர்.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் தேவர்களின் துயர்துடைக்கவும், முருகப் பெருமான் திருவவதாரம் கொண்டருளவும், இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மன்மதன் தனது கரும்பு வில்லால் யோகநிலையில் விளங்கும் பெருமானின் மீது கணை தொடுக்கின்றான். பெருமானை ஒன்றையும் பற்றாது ஞான சொரூபமாக இருந்து தன் மனத்துள் எல்லாவற்றையும் கண்டும் காணாமலும் உணர்ந்து வீற்றிருக்கின்றார். காமனின் கணை பட்டவுடன் பெருமானின் நெற்றிக்கண் மலரக் காமன் பஸ்பமாகி அப்படியே விழுகின்றான். இக்காட்சி மூன்று வதாக அமைந்துள்ளது. விழும் போது காமன் இருகரங்களைக் கூப்பிய வாறே விழுகின்றான். இவனது கரங்களுக்குப் பக்கத்தில் ரதிதேவி

யோக பட்டை கொண்ட இலம்பையங் கோட்டூர் ஞானமூர்த்தி

இலம்பையங் கோட்டூரில் உள்ள இந்தத் தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் சற்று மாறுபட்ட (படம்-85) அழகிய தோற்றத்துடன் காணப்படுகிறது. ஜடாபாரத்துடன் தோன்றும் இவரது திருமுகத்தின் எழில் அமைதி காண்பவரின் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்கின்றது. பின் வலக்கரத்தில் விளங்கும் திரிசூலம் பீடத்திலிருந்து சோராக (செங்குத்தாக) நெற்றிப்பட்டைவரை நீண்டு காணப்படுகிறது. பின் இடக்கரத்தில் தீச்சுடர் விளங்குகின்றது. முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையை மார்போடு பொருத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இதன் கருத்து சின்முத்திரையின் உட்பொருளை நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டும் என்று அறிவிப்பது போன்றுள்ளது. சுவடியேந்திய முன்இடக்கரமானது இடக்கால் முட்டியின் மீது காணப்படுகிறது. வல முழங்கால் யோக பட்டையால் இடுப்புடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்பாதம் முயலகனை மிதித்துள்ளது. ஜடாமகுடத்துடன் விளங்கும். இருமுனிவர்கள் இப்பெருமான் அருகில் காணப்படுகின்றனர். இத்திருவுருவத்தின் காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

சிவபுரம் - ஞானமூர்த்தி

செங்கை அண்ணாமாவட்டத்தில் உள்ள சிவபுரத்துச் சிவாலயத்தில் (படம் – 79) இந்த ஞானமூர்த்தி காட்சி தருகின்றார். கல்லாலமரத்தின் கிளைகள் பெரியனவாக விளங்குகின்றன. மரத்தின் கிளையில் பாம்பு ஒன்று படம் எடுத்துச் சீறும் நிலையில் உள்ளது, விபூதிப்பையும், தொங்குகிறது. மரப்பொந்தில் பறவைகள் பெருமானை எட்டிப்பார்த்தபடி உள்ளன. இப்பெருமான் பத்ரபீடத்தில் சர்வாபரண பூஷிதராக வீராசனம் கொண்டு காட்சி தருகின்றார். பின் இடக்கரத்தில் திகழும் தீச்சுடர் உயர்ந்தும் எடுப்பாகவும் உள்ளது. பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் கரங்களில் சுவடியும், ஞானமுத்திரையும் கொண்டு விளங்குகின்றார். வலக் காதில் மகரக்குழையும் இடக்காதில் அணி ஏதும் இல்லாமலும் இருக்கின்றார். ஜடைகள் எல்லாம் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் சரிந்தாற்போன்று (ஜடாபாரம்) உள்ளன. சின்முத்திரையான ஞானமுத்திரை ஹஸ்தத்தின் கீழ் ஓர் நாகமும் உள்ளது. முயலகன் சற்று மாறி காணப்பட்டாலும் பெருமானின் ஆற்றல் தாங்கமாட்டாது பூமியை நோக்கியவாறு விழிகள் பிதுங்கக் காணப்படுகின்றான். மேலும் பீடத்தில் சில சிறுசிலங்குகள் பெருமான் தமது சிந்தனையை ஒன்றுக்கிய ஞான நிலையினை இத்திருவுருவத்தில் நாம் காண்கிறோம். இத்திருவுருவம் கி. பி. 10–ஆம் நூற்றாண்டு சோழர் காலத்தது ஆகும்.

அத்தியூர் - குருமூர்த்தி

இத்திருவுருவத்தைச் செங்கை அண்ணுமாவட்டத்தில் உள்ள அத்தியூர் (படம்-80) சிவாலயத்தில் காணலாம். பெருமானது ஜடைகள் வனைந்தனவாக, சற்றுப்பக்க வாட்டில் விரிந்து கீழ்நோக்கிய படி உள்ளன. எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்துள்ள இப்பெருமான் நான்கு கரத்திலும் அக்னி, ஜபமாலை, சின்முத்திரை, சுவடி கொண்டு அருட்காட்சித் தருகின்றார். வீராசனத்தில் திகழும் பெருமானின் பாதப்பகுதியில் நான்கு முனிவர்கள் ஜடாபந்தத்துடன் அமர்ந்துள்ளனர். பெருமானின் காலடியில் முயலகன் அழுந்திய நிலையில் காணப்படுகின்றான். புன்முறுவலுடன் காணும் இக்குருமூர்த்தியின் பேரழகு சிறப்புடையதாகும். இத்திருவுருவம் கி. பி 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என ஆராயாச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

நாகலாபுரம்
சமபாத ஸ்தானக வீணைதர தட்சிணாமூர்த்தி

நாகலாபுரத்தில் கோயில் கொண்டு விளங்கும் (படம் – 81) வீணைதர தட்சிணாமூர்த்தி சமபாத ஸ்தானகமாக நின்ற நிலையில் முன்வலக்கரத்தால் வீணையினைவாசிக்கும் பாவனையிலும், இடக்கரத்தால் வீணையைப்பற்றிய நிலையிலும் காட்சி தருகின்றார். பின் இடக்கரத்தில் மானும், பின் வலக் கரத்தில் மழுவும் காணப்படுகின்றன. சந்திரனும் கங்கையும் இவரது ஜடாமண்டலத்துக்கு மேலும் அழகூட்டுகின்றன. ஜடாமண்டலத்தைப் போன்று இவருக்குப் பின்னல் கல்லாலமரம் விளங்குகிறது. சர்வாபரணத் துடன் காட்சி தரும் இவரது திருவடிகளின் கீழ் பல்வேறு நிலைகளை உடைய நான்கு முனிவருவர்களும் காட்சிதருகின்றனர். முயலகன் பெருமானது திருவடிகளுக்கும் முனிவர்களின் ஜடாபந்தத்திற்கும் இடையில் காணப்படுகின்றான். (சமபாதஸ் தானகமாவது – நின்ற கோலத்தில் பாதங்களைச் சமமாகவைத்து உடலைவளைக்காமல் நேராக நிற்பதாகும்.)

கணித சாத்திரத்தில் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி

சிவபெருமானை – அறிவியல் – நுண்கலைகளின் தலைவனாக வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியாகச் சித்தரிக்கும் இந்த வெண்கலச் சிலை சோழர் காலத்து 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. குறியீடுகளின்படி "ருத்ரஸ்யா" (சிவபிரானின் ஐம்முகங்கள்) என்ற சமஸ்கிருதச் சொல், இலக்கம் ஐந்தினைக் குறிக்கும்.

கி. பி. 8-ஆம் (படம்-82) நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் சமஸ்கிருத கணித நூல்களை அரபு அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து இரு உண்மைகளைக் கண்டனர். 1. சுன்னக் (○) குறியுடன் சேர்த்து தசம முறையைப் பயன்படுத்தும் இட மதிப்பு எண் குறியீட்டு முறை; 2. நிமிர் வீதங்கள் (Sines) அடங்கிய ஒரு திரிகோண மிதி. வடமொழியில் எழுதப்பட்ட கணித நூல்கள் செய்யுள் வடிவில் மாணாக்கன் மனப்பாடம் செய்யத் தக்க எளிய முறையில் இயற்றப்பட்டன. கணிதச் செய்யுளுக்கு விளக்கம் தர உரை நூல்கள் பல எழுதப்பட்டன.

எண்கள் செங்குத்தாகப் பலவரிகளில் எழுதப்பட்டன. "ஆரியா பாட்டியா" குறித்து கி. பி. 629ல் "மூத்த பாஸ்கரர்" எழுதிய விளக்க உரையிலிருந்து எண்களை எழுதும் முறைபற்றி அறியமுடிகிறது. இவை அனைத்தும் கணிதத்தைத் தெளிவாக அறிவுதற்குத் துணை செய்யவில்லை. காரணம் ஓலைச்சுவடிகள் பெரும்பாலும் அழிந்து விட்டன.

ஆனால் மிகப்பழைய ஆவணம் எனக் கருதப்படும் 12 — ஆம் நூற்றாண்டு "பக்ஷாலி" எழுத்துப் படியில் வடமொழியில் எழுதப் பட்ட ஒரு கணித நூலின் உடற்பகுதியில் கட்டங்களுக்குள் பல வரிகளில் அரபு எண் குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்தக் குறியீடுகள், இலக் கண அல்லது சொல்லணித் தன்மையனவாக உள்ளன. அதில் இலக்கியச் சொற்றொடர்களாலும் உருவகங்களாலும் குழூஉக் குறிகளாலும் எண்கள் குறிக்கப்படுள்ளன. ஆகாயம் என்றால் சூனியம் என்று பொருள் இச்சூனியத்தை "○" (சைபர்) என்ற வடிவம் குறிக்கிறது.

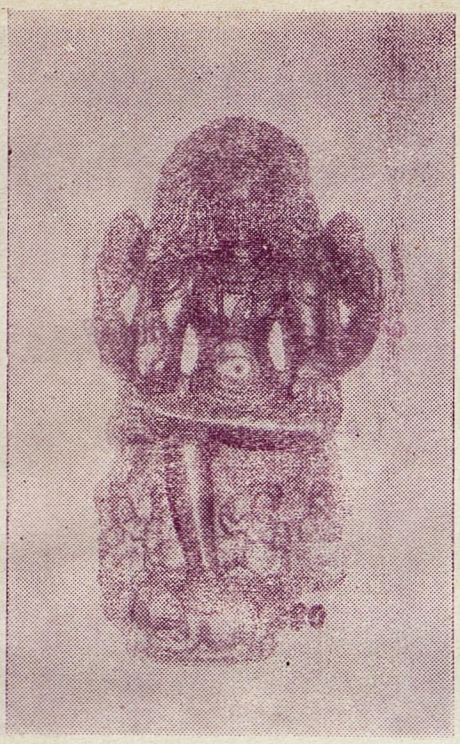

அத்தியூர் குருமூர்த்தி
செங்கை அண்ணாவட்டம்
படம் 80 பக்கம் 46

நாகலாபுரம் சமபாதஸ்தானக
விஷ்ணுதர தட்சிணாமூர்த்தி
படம் 81 பக்கம் 47

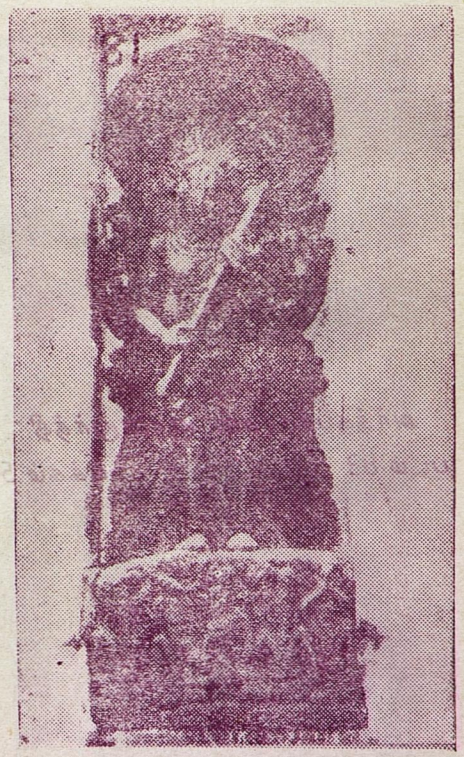

வீணதர தக்ஷிணமூர்த்தி
"ருத்ரஸ்யா"
[உலோகச் சிற்பம்]

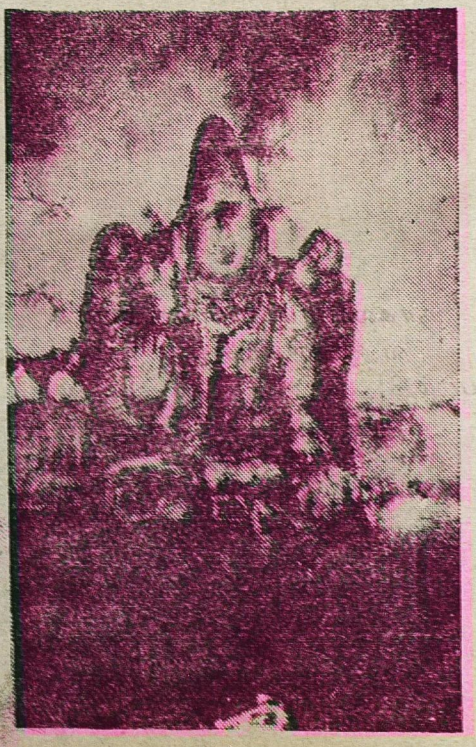

திருநாகேஸ்வரம்
அர்த்தபத்மாசன ஞானமூர்த்தி
படம் 83 பக்கம் 50

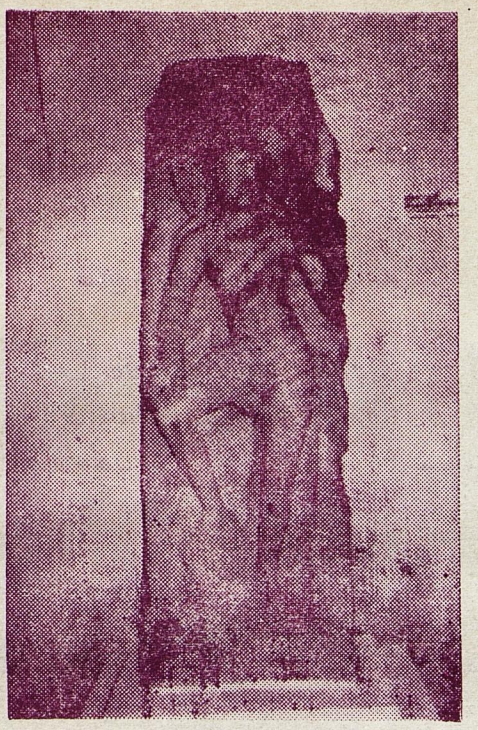

திருவலஞ்சுழி
ஊர்த்துவஜானு வீணைதரர்
(தஞ்சை ராஜராஜசோழன்
அருங்காட்சியகம்)

படம் 84 பக்கம் 51

யோகபட்டைகொண்ட
இலம்பையங்கோட்டூர் — ஞானமூர்த்தி
படம் 85 பக்கம் 52

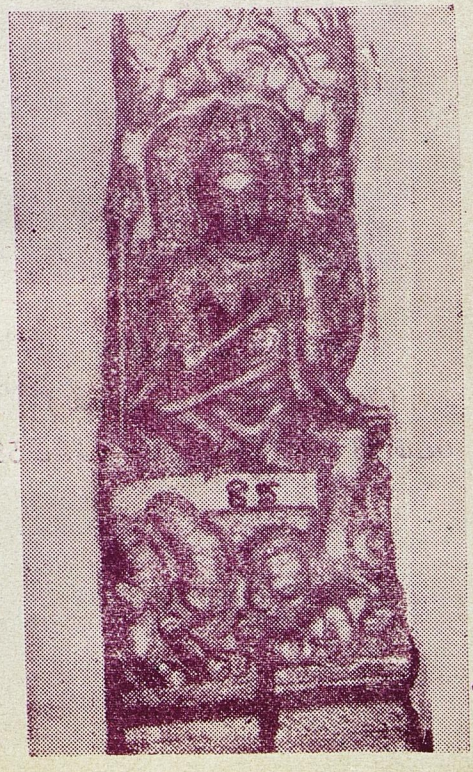

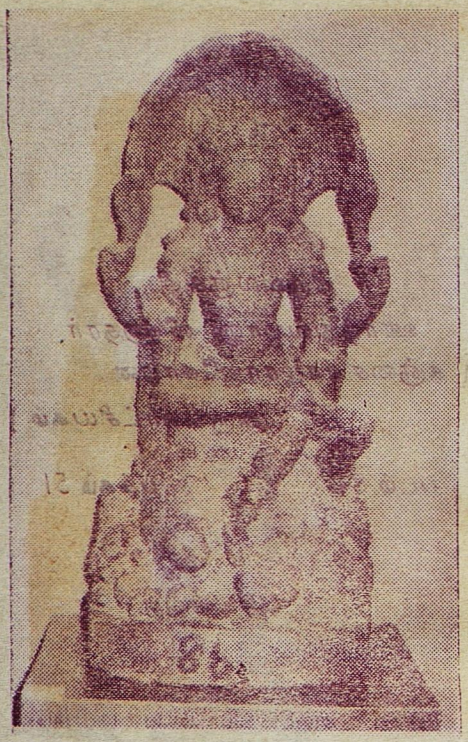

கால்மாறி அமர்ந்தருளும்
தக்ஷிணமூர்த்தி
(இராக்கிணம்பாளையம்)
ஈரோடு அருங்காட்சியகம்
படம் 86 பக்கம் 53

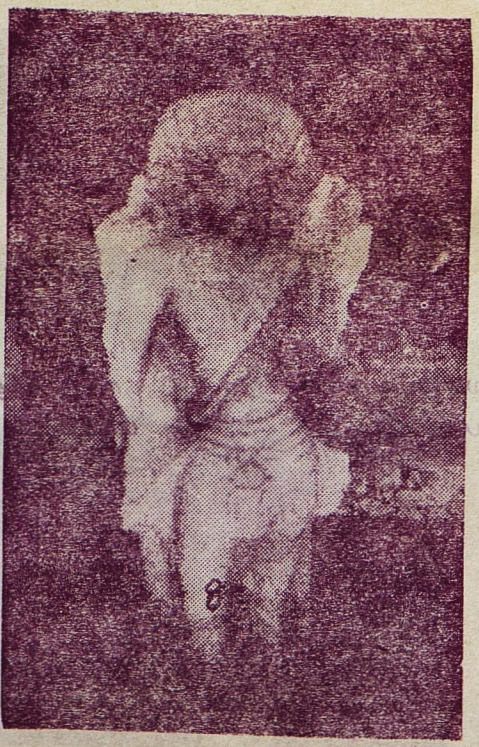

வீணைதரர்
தஞ்சை அரண்மனை
(மராட்டா தர்பார்ஹால்)
படம் 88 பக்கம் 58

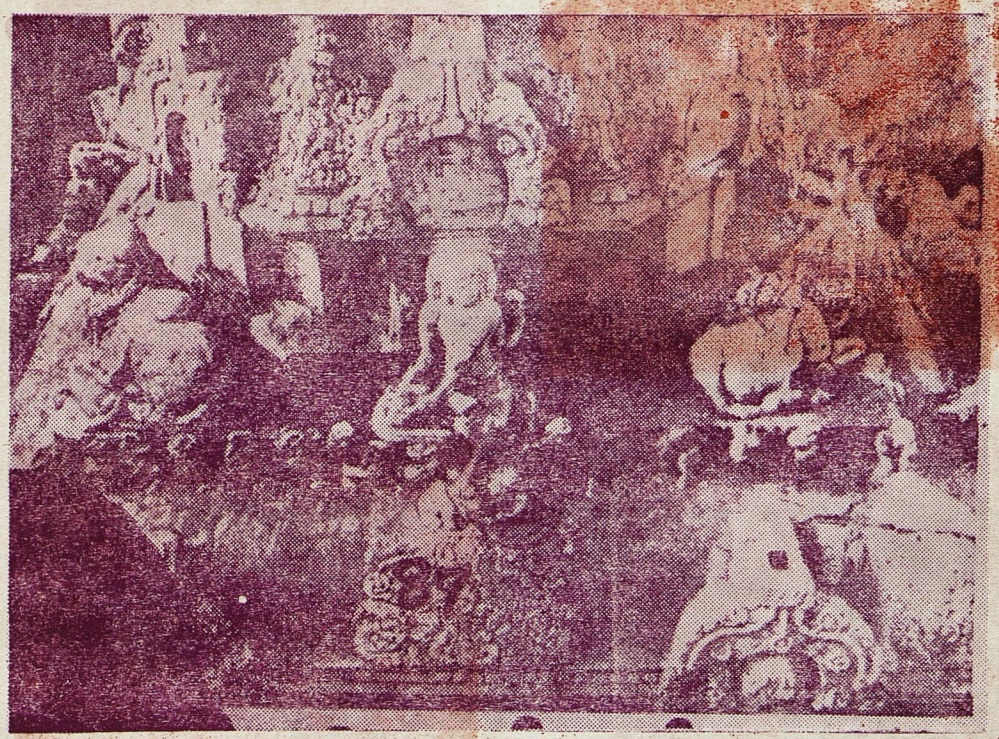

வெட்டுவான்கோயில்

மிருதங்க தக்ஷிணாமூர்த்தி

படம் 87 பக்கம் 54

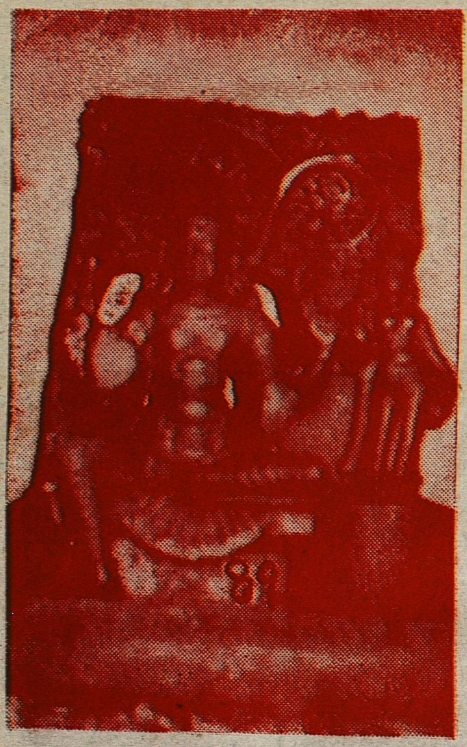

மராட்டியர் காலத்து

சக்தி தக்ஷிணமூர்த்தி (தஞ்சாவூர்)

படம் 89 பக்கம் 70

ஆலங்குடி ஆலமர்செல்வர்

(உற்சவர்)

படம் 90 பக்கம் 75

தனிக்கோயில் கொண்ட
மோனமூர்த்தி
(அகரம்கோவிந்தவாடி உற்சவர்)
படம் 91 பக்கம் 76

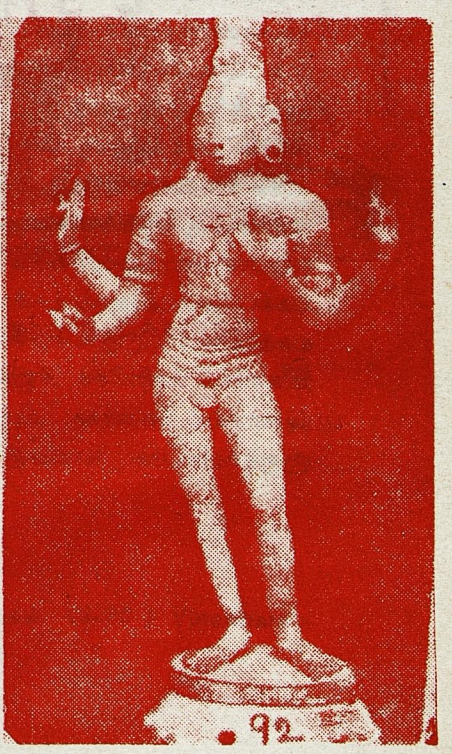

தில்லை வீணுதர
தக்ஷிணமூர்த்தி
படம் 92 பக்கம் 77

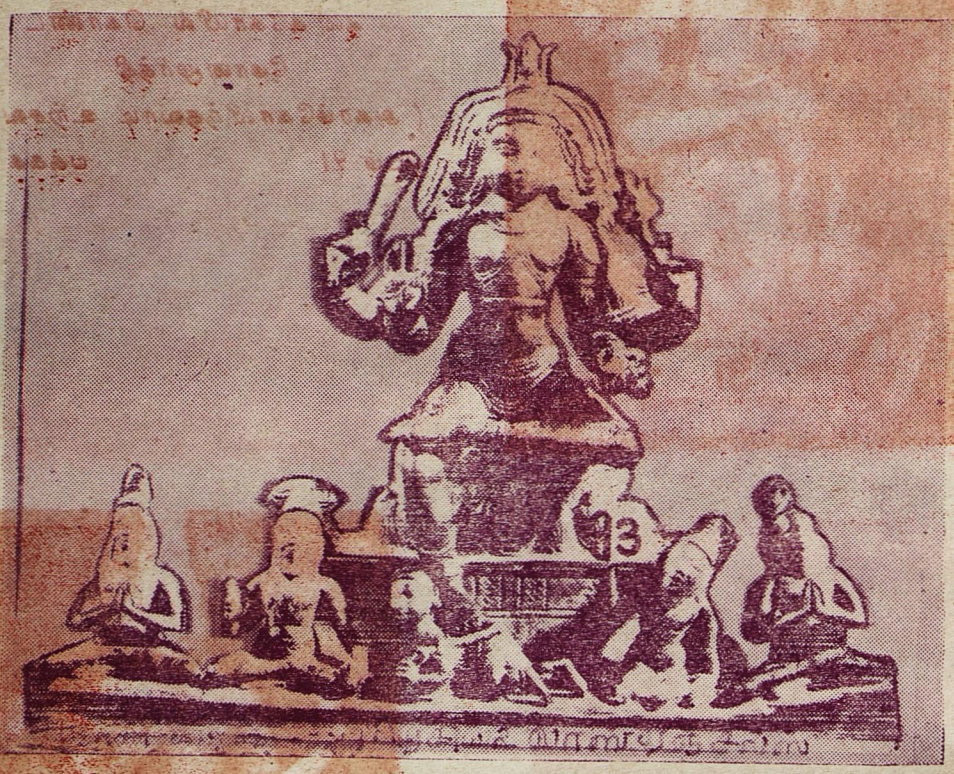

ஞானதக்ஷிணமூர்த்தி (செப்புத் திருவுருவம்)

இடம் — லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாநிலக் கண்காட்சிசாலை

படம் 93

பக்கம் 77

இவ்வாருக " நயனம் " என்ருல் கண் என்று பெர்ருள் " பாகு " என்ருல் கரம் என்று பொருள். இவை இரண்டு என்ற எண்ணைக் குறிப்பனவாகும்.

அக்னி என்ருல் தீ என்று பொருள். இந்தத்தீ ஆகவனீயம், காருக பத்தியம், தட்சிணக்கினீயம் என மூவகைப்படும் எனவே அக்னி என்பது மூன்று என்ற எண்ணைக் குறிக்கும்,

அத்தரி என்ற சொல் மலையைக் குறிக்கும். இது இந்து சமயத்தில் ஏழுமலைகளைக் குறிக்கும், எனவே அத்திரி என்பது ஏழு என்ற எண்ணைக்குறிக்கும். இதன்படி " அக்னி நயனம் " என்ருல் 21 என்ற எண்ணைக் குறிக்கும், இவ்வாருக எண்மானக் குறியீடுகள் அக்கால வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன.

சிலை அமைப்பு :

* நுண்கலைகளின் தலைவனுக விளங்கும் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியின் கேசங்களே ஜடாமகுடமாக பத்ரபூரிமத்துடன் விளங்குகின்றன. நெற்றிப் பட்டையும், நெற்றிக் கண்ணும் விளங்க சற்று மேல்நோக்கிய பார்வையாக அமைந்து காணப்படுகின்றது, மார்பில் பிரம்ம முடிச்சுடன் கூடிய முப்புரி நூலும், ஸ்தன சூத்திரமும், உரஸ்சூத்திரமும், இடுப்பில் உதர பந்தமும் காணப்படுகின்றன. மேலும் கழுத்தில் கண்டிகையும் சரப்பளியும், ஏக ருத்ராட்சமும், கண்டாபரணமும் விளங்குகின்றன. கால்களில் சிலம்பும் விளங்குகிறது. தாமரை மலரில் தனது இடக்காலை சற்று வளைத்து நின்ற கோலத்தில் முன் இருகரங்களில் வீணையை ஏந்தி நிற்கும் பாவனையில் காட்சியளிக்கின்ருர். பின் இருகரங்களில் இடப்பக்கம் மானும், வலப்பக்கம் மழுவும் காணப்படாமலும் (மழு சிதிலமாகியுள்ளது). வலப்பக்கம் தலையானது சற்று சாய்ந்தவாறு காட்சி தருகின்ருர். காப்புகள் கரங்களில் தவழுகின்றன. இடையில் அடைப்பட்டிகையும், தாரகைச் சும்மையும் அணிந்து வாழ்க்கை என்னும் கணக்கின், உருவமாக காட்சிதந்தருளு கின்ருர்.

ஆதாரம் :

* [யுனஸ்கோ கூரியர் ஜனவரி 1990 - பக்கம் 19-20] Vinadhara - Early Chola - IIthcentury A. D Guimet – Paris.

அர்த்த பத்மாசன ஞானமூர்த்தி

தஞ்சைமாவட்டம் – திரு நாகேஸ்வரம் ஸ்ரீ நாகநாத சுவாமிகோயிலின் அம்மன் கோயில் (ஸ்ரீகிரி குஜாம்பிகைக்கோயில்) வடக்குப் பிரகாரத்தில் சிவபெருமானின் (படம் – 83) நான்கு திருவுருவச் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. அதில் ஒன்று தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவமாக அமைந்துள்ளது ஞானத்தை உணர்த்தும் இவரது பின்கரங்களில் திரிசூலமும், வட்டவடிவில் அமைந்த உருத்திராக்கமும் காணப்படுகின்றன. இவரது முன் இடக்கரத்தில் கபாலம் உள்ளது. முன் வலக்கரத்தினால் ஞானமுத்திரையாகிய சின்முத்திரையினைக்காட்டி யோகநிலையில் அர்த்த பத்மாசனத்தில் அமர்ந்தவாறு காட்சி தருகின்றார். இப்பெருமானின் ஜடைகள் எல்லாம் ஒரு சேர மேல் நோக்கிக் கட்டியவாறு. அமைந்த ஜடாபந்தமாக விளங்குகின்றது. இவரது கரங்களில் காப்பு, தோள்வளை விளங்குகின்றன. ஜடாபந்தத்திற்குக்கீழே நெற்றிப்பட்டமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமும் காணப்படுகின்றன. யக்ஞோபவீதமானது சற்று மெல்லியதான பட்டையாக உள்ளது. காதுகளில் குண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. பின் கரத்தில் திகழும் திரிசூலத்தின் அடிப்பகுதி பீடம் வரைநீண்டு உள்ளது. ஞானத்தைப் புகட்டும் இப்பெருமானின் திருப்பார்வை கீழ்நோக்கியவாறு புன்முறுவலுடன் அமைந்துள்ளது. இத்திருவுருவப் பேரழகினைக்காணும் போது இது முற்காலச் சோழர்களின் படைப்பாக இருக்கலாம் எனக் கருதத்தோன்றுகின்றது. இச் சிலையின் உயரம் 118 செ. மீ. அகலம் 65 செ. மீ. ஆகும். இவ் ஆலயத்தின் தெற்கு மேற்கு, வடக்குப் பிரகாரங்களில் காணும் சிலைகள் யாவும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆய்விற்குரியனவாக அமைந்துள்ளன.

திருவலஞ்சுழி
ஊர்த்துவ ஜானு வீணைதரர்

ஊர்த்துவஜானு கோலத்தில் காட்சி தரும் இந்த வீணைதர மூர்த்தியின் திருவுருவம் (படம் – 84) தஞ்சாவூர் அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள கலைக்கூடத்தின் உட்பகுதியில் 'ராஜ ராஜ சோழன் அருங்காட்சியகத்தில்' காணப்படுகிறது. இச்சிலை திருவலஞ்சுழியில் கிடைக்கப் பெற்றதாகும். இதன் காலம் கி பி. 10 – ஆம் நூற்றாண்டு என ஆராய்ச்சி யாளர்களால் கருதப்படுகிறது. இத்திருவுருவ அமைதியைக் காணும் போது இதுவும் சோழர்காலத்தின் படைப்புக்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது எனலாம். (ஒரு காலை உறுதியாகக் கீழே ஊன்றி, மற்றொரு காலைப் பீடத்தின் மீது அல்லது ஒரு உருவத்தின் மீது தூக்கி வைத்து மடித்து நிற்கும் கோலம் ஊர்த்துவஜானு என்று சொல்லப்படும்).

ஊர்த்துவஜானு நிலையில் விளங்கும் இவ்வுருவம் 134 செ. மீ. உயர முடையதாகவும் கற்பலகையுடன் கூடிய புடைப்புச் சிற்பமாகவும் விளங்குகிறது. இப்பெருமானவர் தமது இடக்காலை நேராக தாமரையின் மீது உறுதியாக நிறுத்தியும், முயலகனின் தலைமீது தனது வலக்காலைத் தூக்கிவைத்து மடித்து ஊன்றியும் உள்ளார். முன்கரங்களில் வீணை இருந்தும் தற்போது அவ்வீணை முற்றிலும் சிதிலமடைந்துள்ளது. ஜடா மண்டலத்துடன் காணும் இப்பெருமகனரான வீணைதர மூர்த்தி ஏழிசையையும் மீட்டியவராய் நின்று ஆகாயத்தைக் காணுமாறு போல திருமுக அமைப்பு காணப்படுகிறது. கழுத்தில் கண்டாபரணமும், கைகளில் காப்புகளும், பாதங்களில் சிலம்பும் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய இடங்களில் பெருமாலும் அபஸ்மாரம் என்கிற முயலகன் முதுகின் மீது பெருமானது பாதம் பதிந்து காணப்படும். ஆனால் இங்கோ முயலகனின் தலை மீது வீணைதரப் பெருமானின் திருப்பாதம் பதிந்துள்ளது. திருப்பாதம் பட்டதும் ஒரு உத்வேகத்தினை முயலகன் முகத்தில் காணலாம். இக்கலைக் கூடத்தில் காணவேண்டிய அரிய சோழர்கால சிற்ப வரிசையில் ஊர்த்துவஜானு வீணைதரரின் சிற்பம் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது.

தஞ்சாவூர் - மராட்டா தர்பார்ஹாலில் வீணைதார்

இந்த வீணைதர மூர்த்தியின் சிற்பம் தஞ்சாவூர் அரண்மனைபாகிய மராட்டா தர்பார்ஹாலின் (படம் – 88) புல்வெளியில் உள்ளது. இதன் உயரம் 86 செ. மீ. அகலம் 42 செ. மீ அளவு உள்ளதாக அமையப் பெற்றுள்ளது. மேலும் அமர்ந்த கோலத்தில் இரண்டு தட்சிணமூர்த்தி சிலைகளும் அங்கு காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் விளங்கும் சிலைகள் எல்லாம் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினரால் சேகரிக்கப் பட்டதாகும். இவரது கேசங்கள் சுருள் சுருளாக அமைந்தும் அவைகள் எல்லாம் ஜடாமண்டல அமைப்பை உடையதாகவும் விளங்குகின்றது. வலக் காதில் காதோலையும் இடக்காதில் குழையும் காணப்படுவது நோக்கத்தக்கது. பின்கரங்கள் சிதைந்து காணப்பட்டாலும் சுருடம், சர்ப்பமும் இருந்த அமைப்பு தென்படுகிறது. முன் இருகைகளும் வீணை ஏந்தி மீட்டும் பாவனையாக இருந்தாலும் இக்கரங்களும் பின்மோகியுள்ளன. கரங்களில் காப்புகள் உள்ளன. கழுத்தில் உருத்திராக்க மணியும், கண்டா பரணமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதமாக முப்புரிநூலும், இடுப்பில் சுரோணிப்பட்டையுடன் கூடிய வஸ்திரக்கட்டும் அமையப் பெற்றுள்ளது. தமது இடுப்பினைச்சற்று வளைத்து, திருமுகத்தை கீழ்நோக்கியபடி வைத்துத் தாம் இசைக்கும் வீணைநாத ஒலியினைக் கூர்ந்து கேட்கின்ற நிலையில் இச்சிலைவடிக்கப் பெற்றுள்ளது. இச்சிலையின் முழங்கால் பாதியளவு பூமியில் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிப்பார்வைக்கு வைதஸ்திக ஸ்தானகமாக காணப்பட்டாலும் இவரது வலக்கால் சற்று தள்ளி உள்ளது. " முற்கூறிய வைதஸ்திக ஸ்தாகைத்தில் வலக்கால் மட்டும் முன்போல் ஒருசாண் அளவு இடைவெளியுள்ளதாக அகலவிரித்து, இடக்கால் இருந்த நிலையிலேயே அமைந்து நிற்கும் நிலைக்கு அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தாகைம் என்று பெயர்.

இத்தகைய அர்த்தவைதஸ்திக ஸ்தாகை நிலையில் நின்று நம் கண்களைக்கவரும் இச்சிலையின் வடிவமைப்பைக் காணும்போது சோழர்களின் கலை அம்சத்தை அப்படியே தெள்ளத்தெளிவர்கக் காணமுடிகிறது. இது தஞ்சை அரண்மனைக்குச் செல்வோர் காண வேண்டிய ஓர் அரிய சிற்பமாகும்.

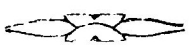

கால் மாறி அமர்ந்தருளும் தட்சிணமூர்த்தி

(இராகிகிணும்பாலாயம்)

பெரியார் மாவட்டம் – கோபிவட்டத்தைச் சார்ந்த இராக்கிணும் பாளையம் என்னும் ஊரிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றது இத்தட்சிண மூர்த்தியின் திருவுருவம். இதன் காலம் 15 அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததென்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்தாகும். இதன் உயரம் 87 செ. மீ, அகலம் 37 செ. மீ. அளவில் உள்ளது. தற்போது இச்சிலையை ஈரோடு (படம்-86) அரசு அருங்காட்சியகத்தில் காணலாம்.

இந்தத்தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் பின்னல் அமைந்த கல்லால மரம் பெருமானுக்குக் குடை விரித்தாற்போன்று விளங்குகின்றது. நெற்றிப்பட்டையுடன் கூடிய ஜடாபாரம் எடுப்பாக அமைந்துள்ளது. காதுகளில் குழையும் காதோலையும் உள்ளன. தோள்களில் பாதுதாமமும் புஜங்களில் தோள்வளைகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பெருமானின் கழுத்திலும் திருமார்பில் ஏகருத்திராட்சம் கண்டாபரணம், ருத்திராட்சமாலை ஆகியவை விளங்குகின்றன. இவரது இடப்பின்கரத்தில் தீயகலும், வலப்பின்கரத்தில் நாகபாசமும், முன்வலக்கரத்தில் ஞானம் அருளும் சின்முத்திரையும் (வியாக்யானமுத்திரை) அதன் கட்டைவிரல் இடுக்கில் ஜபமாலையும் அழகாக அமைந்துள்ளன. மாய இருளை அகற்றும் வேதச்சுவடிகளை இவரது முன் இடக்கரம் ஏந்தியுள்ளது,

இப்பெருமான் ஒருவகை வீராசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். வலக்காலைத் தொங்கவிடாமல் இடக்காலைத் தொங்க விட்டபடி, வலக் காலின் முழங்கால் மடங்கி பாதப்படம் மேல் நோக்கியவாறு இடக்கால் மீது காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற கால்மாறி அமைந்த அற்புதமான திருவுருவங்களை ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே காணலாம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் பிரமதேசம் – கைலாசநாதர் திருக்கோயிலில் இதைப் போன்ற கால்மாறி அமைந்த தட்சிணமூர்த்தி திருவுருவத்தைக் காணலாம்) ஜடாமண்டலத்துடன் விளங்கும் முயலகன் மீது தமது இடப்பாதத்தைப் பதியவைத்துள்ளார். இவரது பாதங்களில் காப்பு, சிலம்பு, தண்டை, வீரக்கழல் (வீரக்கழல் இடக்காலில் இருப்பதை நோக்கவேண்டும், பெரும் பாலும் வலக்காலில் தான் காண்படும்)ஆகியவை விளங்குகின்றன. இங்கு வீரக்கழல் சூடாமணி போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. பாதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் நான்கு முனிவர்கள் பெருமானின் மோன நிலையினைக் கண்டு, உணர்ந்தவாறு தாங்களும் அவ்வாறே அமர்ந்துள்ளனர்.

இத்தகைய அபூர்வ அழகிய நுண்கலைச் சிறப்புடன் திகழும் சிற்பங்களைப் பாதுகாத்தல் நமது கடமையாகும்.

மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தி

வெட்டுவான் கோயில்

தமிழ்நாட்டில் கோயில் வழிபாட்டுமுறை தொன்று தொட்டு இருந்து வருவதாகும். பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்ட கோயில்கள் அனைத்தும், செங்கல், மண் ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்டவை ஆனால் அவைகள் காலத்தை எதிர்த்து நிற்க இயலவில்லை. கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவப் பேரரசர்களால் கட்டப்பட்ட குடவரைக் கோயில்கள் (பாறைகளைக் குடைந்து கட்டப்படும் கலை) முதற்கொண்டு தமிழரசர்களின் கோயில் கட்டடக் கலைகள் வரை பதினேன்று நூற்றாண்டு களாக அயல் நாட்டுக் கலைப்பண்புகளால் பாதிக்கப்படாமல் தனித்து வளர்ந்துள்ளன.

குடைவரைக் கோயில்கள் :

குடைவரைக் கோயில்களும், கற்கோயில்களும் தொண்டை நாட்டில் பல தோன்றின. பல்லவப் பேரரசர்களை முன்மாதியாகக் கொண்டு பாண்டியர்கள், முத்தரையர்கள், சேர மன்னர்கள், கிழைச்சாளுக்கியர்கள், ஆகியோரும் தங்களது நாட்டில் பல்வேறு மாற்றங்களுடன் குடைவரைக் கோயில்களை அமைத்தனர்.

கழுகுமலை :

பல்லவர்களின் கலைப்பாணியைப் பின்பற்றி வ. உ. சி. மாவட்டம் சங்கரன் கோயிலிலிருந்து கோவில் பட்டிக்குச் செல்லும் வழியில் வெட்டுவான் கோயில் உள்ளது. உலகப்புகழ் பெற்ற மாமல்லபுரம் செல்ல இயலாதவர்கள் இக்கோயிலைக்கண்டு மகிழலாம். (கோவில் பட்டியிலிருந்து சுமார் 20 கி. மீ. தூரம்) " அரைமலை " என்பது இங்கு அமைந்துள்ள மலையின் பழைய பெயராகும்.

" நின்றசீர் நெடுமாறன் " காலத்தில் சமணர்களை இவ்வூரில் கழுவேற்றிய காரணத்தால் " கழுமலை " என்று பெயர் பெற்றுப் பின்னர் " கழுகுமலை " என்றாயிற்று. இவ்வூரிலுள்ள கோயில்கள் ஒற்றைக்கற்கோயில்கள், குடைவரைக் கோயில், கட்டிடக் கோயில், என்ற மூன்று வகையான கட்டிடக்கலைக்கும் சான்றாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

மலையின் ஒரு பகுதியைக் குடைந்து குடைவரைக் கோயிலாக முருகன் கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள முருகன் ஆறு கரங்களுடன் காட்சி தருகின்றார்.

வெட்டுவான் கோயில் :

இது முருகன் கோயிலுக்குப் பின்னால், மலையின் ஒரு பகுதியை மலையில் இருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டி கற்கோயிலாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கு வெட்டுவான் கோயில் என்பது பெயர். இது எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்காலப் பாண்டியர்களின் படைப்பாகும்.

விமானம் :

கருவரையின் மேல் உள்ள விமானம் (படம்-87) எட்டுப்பட்டைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. பட்டைகள் தோறும் கூடுகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. விமானத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் நான்கு திசைகளிலும் அழகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் கிழக்கில் சிவனும் பார்வதியும் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் உள்ளனர். மேற்கில் நரசிம்மரும், தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தியும் (மிருதங்க தட்சிணாமூர்த்தி) வடக்கில் பிரமனும் காட்சி தருகின்றார்கள். விமானத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் நந்திகள் அமர்ந்துள்ளன. மேலும் யாளிகள், கந்தர்வர்கள், தலையுடன் கூடிய கூடுகள், பூதகணங்கள், தேவகன்னியர்கள் முதலான சில வடிவங்களைக் கண்டு மகிழலாம். முற்காலப் பாண்டியரின் கலைத்திறனுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த இக்கோயில் இராஷ்டிர கூட மன்னன் முதலாம் கிருஷ்ணன் எல்லோராவில் எடுத்த கைலாசநாதர் கோயிலுக்கு இணையான சிறப்புடையதாகக் கூறலாம்.

மிருதங்க தட்சிணாமூர்த்தி :

பொதுவாக திருக்கோயில்களின் தென்திசை பகுதியில் கோஷ்டம், விமானம், இராஜகோபுரங்கள், மதிற்சுவர்கள் முதலானவற்றில் ஆலமர் செல்வனை சிவபெருமானைத் தென்திசைகடவுளாக அமைப்பது வழக்கம். அதிலும் தென்திசைப்பெருமானை பொதுவாக நான்கு நிலைகளில் அமைப்பர் அவை யோக பட்டையுடன் கூடிய யோக தட்சிணாமூர்த்தி, சங்கீதத்தை உணர்த்தும் வீணாதரமூர்த்தி, வியாக்யானம் செய்கின்ற நிலையில் வியாக்யான கர்த்தர், ஞானத்தைப் புகட்டும் நிலையில் ஞானதட்சிணாமூர்த்தி என்பன வாகும்.

இக் கோயிலின் விமானத்தின் தென்திசையில் வேறெங்கும் காணமுடியாத தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த தட்சிணாமூர்த்தியைக் காணலாம். இங்கு யோகநிலையோ, ஞானநிலையோ, வீணையேந்திய நிலையோ இல்லாது; மிருதங்கத்தை வாசிக்கும் " மிருதங்க தட்சிணாமூர்த்தியாகக் " காட்சி தருகின்றார்.

உருவநிலை :

பெருமானின் ஜடைகள் அப்படியே சரிந்த நிலையில் உள்ளன. பின் இரு கரங்களில் மழுவும், அட்சமாலையும் விளங்குகின்றன. பெருமானின் இடத் திருப்பாதம் தொங்குகின்ற நிலையில் அபஸ்மாரத்தின் முதுகின் மீது பதிந்துள்ளது. இடக்கால் மடங்கியும் உள்ளது. முன்வலக்கரம் விரல்களால் மிருதங்கத்தை இசைக்கும் பாவனையில் உள்ளது. முன் இடக்கரம் மிருதங்கத்தைப் பிடிக்கும் நிலையில் உள்ளது.

தென்திசைப் பெருமானை இவர் மிருதங்க ஓசையை ஆள்வது போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளார். வீணையுடன் காணப்படும் வீணாதரதட்சிணாமூர்த்தி இங்கு மிருதங்கத்துடன் காணப்படுகின்றார்.

இப்பெருமானின் கரங்களில் காப்புகளும், தோள்வளை, பாதுதாமம் முதலானவைகளும் காணப்படுகின்றன. திருமார்பில் கண்டாபரணமும் உருத்திராக்க மாலையும் விளங்குகின்றன. ஒரு காதில் காதோலையும் மற்றொரு காதில் நீண்ட துலையும் காணப்படுகின்றன. இடுப்பில் வஸ்திரக் கட்டும், வியாக்ர சர்மமும், சுரோணிப்பட்டையும் காணப்படுகின்றன. சிலம்பானது தொங்கும் நிலையில் உள்ள பாதத்தின் மேல் பகுதியில் அணிசெய்கிறது. பெருமானின் பார்வை கிழக்குப் பார்த்தவாறும், உடலானது நேராக நிமிர்ந்தும் விளங்குகின்றன. முகம் அந்நேர் கோட்டிலிருந்து ஒரு நூல் இடப்பக்கம் தள்ளி திரும்பி புன்முறுவலுடன் அமைந்து விளங்குகின்றது. ஆனந்தமயமாக நாத ஒலியினை ஆட்டமில்லாது இருந்த நிலையில் இருந்தபடியே மிருதங்கத்தை வாசிக்கும் பேரழகினை அவர் முன்நின்று காண்பவர் அறிவர். இத்திருவுருவமானது தென்திசை மக்களுக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷமாகும். மனிதன் தன்வாழ்நாளில் காணவேண்டிய அற்புதக்காட்சிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தஞ்சைக் கலைக்கூடம்

யோக தட்சிணமூர்த்தி

யோகதட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் உள்ள அருங்காட்சியகத்தில் காணப்படுகிறது. இதன் உயரம் 3 அடி ஆகும். இச்சிலையின் வேலைப்பாடு முற்றும், முற்றுப் பெறுத நிலையில் காணப்படுகிறது. இப்பெருமானின் யோக நிலையினைக் காணும் போது இவர் ஸ்வஸ்திகாசன நிலையில் அமர்ந்து, தமது முன் இருகரங்களை முழங்கால் மூட்டியின் மீது அமைத்து, கீழ்நோக்கித் தொங்கவிட்டபடி உள்ளார். என்பது தெரியவருகிறது. பின் இருகரங்களில் முறையே மான், மழு காட்சியளிக்கின்றன. இவரது ஜடைகள் எல்லாம் வட்டவடிவாக விளங்கும் ஜடாமண்டலம் போல் உள்ளது. கழுத்தில் ஏகருத்திராட்ச மாலையும், மார்பில் யக்ஞோப வீதமும் எடுப்பாகக் காணப்படுகின்றன. யோக் நிலையில் உடலை நிமிர்த்தியவாறும். தமது பார்வையானது மூக்கின் நுனியைப் பார்த்தவாறும் அமையப்பெற்றுள்ளது. இச்சிலையின் வடிவமைப்பு. இது கற்பலகையின் புடைப்புச் சிற்பமாக உள்ளது. இதுவும் சோழர் காலத்துப் படைப்பில் ஒன்று என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

சிதம்பர சபாநாதர் புராணம்

அனகா ரணமும் அறிதற் கரிய
மனவா சகநீங் கியமான் அருள்மெய்ச்
சனகா தியர்தே றியசற் குருவாய்
முனம்ஆல் நிழல்மே வியமுன் னிடுவாம்.

— சபாபதி நாவலர்.

வலுக்கு மெய்ஞ்சிக்கம் தேஜ்ய வெவ்வுவஹ்ஹு ஸ்ரீரமெஸ் ।
மயவ ஷாழிஹிஷ்ணு தே ஸ்ரம்ஸ்ரொநெந்த வ ஜிஜியெஸ் ॥ ஈள

தது ரா ஷெண ஃதெஜ்ண கள தகஃ வெயயெத்ஹ யீஃ ।
ஹ்ரா நவெஜ்ராஹ்ஷீ ஊஜ்ய தூவ்ஜ்தீரா ஸயஜெநாவ்ஸி ॥ ஈஅ

வூகு ஸிரஷ்ரொய்ஜ்வஜ்கு ஸ்ர ஸாயயெஸ வ ரா ஷெண்த ।
வஹ்ரெஜ்ணவ்த வ்ஸ்வெவ்ஜ்ய ஸ்ரம்ஸ்ரொநெந்த வ ஜிஜியெஸ் ॥ ஈக

ஜெவஸ்ய ஊகஷ்ஜ்ணெஹாஜெக்ஷ ஹஜ்ஸ்ய ஜ்ரா ஸிரஜ்ஸயா ।
ஜெவஸ்ய வாஃஹாஜெத வ்ஷிஜ்ரஃஜி தூவ ஷஜ்ஸ்ய ஈள ॥ சஂ

காஜெத ஸாயயெஜீஃாஜ்ய வ ஜிவ உவ்த ரா ஷெண்த
வஹ்ரெஜ்ணவெவ்ட யெஜ்ஸ்வ் உஜ்ய மயாழிஹிஸ்ய ஜெஜ்ய ஊர ॥ சக

ஐம்வெவெஸ்ய வஸ்ஸிஜ்ரொஹாஜெ ஸ்ஸிவக ஂஹஜ்ஜுவஜ ஊ நீழ ।
ஸவ ஜி தூளஜஹவஂவ் ஜிணஜுள வஸாவிஸ்ர நள வஸ்க ஜிஜ உஜ்ஜள் ॥ சஉ

ஸவஸ்ஜ்ஜுளஜெஜீரகாஜ்ய விஜ்ஜுஜெத்த கூஜெணெத்த ।
ஸ்யாக்வாஃஜி தஸ்ஸ்யாகூஸ்ஜ் கிஂ ஂஜெஜ தஜ்ஜஜெஜ்ஜுவ விஜ்ஜுஜெஸ் ॥ சங

ஸ்ரம்ஸ்ரொநெந்த வஂவ ஜிஜ்ய வ்ஷஃஜி ஷ்ரா வ்ஷஸ் ஜுஜெஸ ।
மளரீஜ்ஜெத வஜ்ஜு ஸ்ரஂயஸ்யாக்வா மளரீஂ ஸ்ய ஜுவெஜ்ஜுஜர ॥ சச

ஷஸ் ஜுயெந்த கஂஜீஃாஜ்ய வஷஃஜி ஷ்ரா வ்ஷஸ் ஜுஜெஸ ।
ஔஷீணாஜ்ஜு ஜிரிஜ்ரொஹாஜெஜ வ்ஜெத்ஜுகஜ்த வ்ட்டாஜ்ஜுவெஸ் ॥ சடு

வஸ் ஜி தூழிஹிஷ்ணுஜோவெஜ்தாஜ்ஜு ஜெஜ்ஜெஸர்ஜ்ஜை ந வஸாய தாஜ்ஜு ।
விஜ்ஜுவெஜ்ஜு வ்ஷிஜீஜாஜி ஸ்யாக்வர் கூஂஹவ்ஸ்ய ஃஜ்யுஜெ ॥ சசு

ஸ்ரம்ஸ்ராஜெந்த ஃதெஜ்ண மயவ ஷாழிஹிஸ்ய ஜுஜெஸ ।
ஹஹி தஷ்ண வஜ்ட்ரா நவ்ட்ள ஸாஜ்நொஃகவ ஜிஸி தாஜ்ஜு ॥ சள

வஸ் ஜி தூழிஹிஷ்ணுஜோவெஜ்தா ஜிஂ ஊஸ்ராஷிவ்ட விஜ்ஜுவெஸ ।
விஜெஸ்ஸ்ரா நாஂ ஷ்ஸ்வீஜாஜி கூஂஹஃஜெஸ்ய கூஸ்ராஜ்ஜுவெஸ் ॥ சஅ

ஸ்ரம்ஸ்வ ஷாழிஹிஷ்ணுத்தஸ் ஹ்ரூஃஜெஜெநவ வ ஜிஜியெஸ ।
ஜெநெஜ்ஸ்ர ஊஸ்வஜெஜ்தெஷ்ணஸ்ர தீஸ்வ ஜியஜ்த ஜிஜிவஃஜியெஸ் ॥ சக

உத்தர காரணாகமம்

உக்ஷிணாக்ஷிதி ஷ்ஷாவ நவடயவ்ராஸ்ஹஃ

கயா தஷ்ஸ்வவகூர்ஸி வவ-ஜ்ஜா நவூஷாயகூழ் ।
உக்ஷிணாக்ஷி-தி-ர்ஷ்வெதை வகெர்ஹ்ஸ்ர-ணை-ஷ்ணை-வ ॥ க

தீணை ர்ஸ்வ த-ஹு-ஜ்ஸ்ஸ்ராதை ஸ-ஜ்ஹ்ஷ்டிகவஸ்ஹிஹழ் ।
ஜடாக்ஷி-டிகொவெ தஸ் நகூ-ண்ண@ஷ்ணி தழ் ॥ உ

வ தூதை-வாக்ஷிணை-ஹ்த-ர வவ-ர்வயவவஸ-ர்ஸ்ரழ் ।
நாஹிவேஹ்ஹிவக்ஷிாய-ர்கதஸ் ஜ்ஜா நக்ஷி-ர்ஷ்ராதை-உக்ஷிணை ॥ ங

உக்ஷிணை@ஸ்வி தஸ்வாஹ்ஸ் வாக்ஷிாஸ்வீஸ்கை-ஹ்ஸ்வி தஸ்வழ் ।
யொமவஷ்டிகயாவெஷ்டு வாக்ஷிஜாவ்ஹ்நாவர்ஸி தயா ॥ ச

வாக்ஷிவாஹ-ர்கூர்ஸ்ஹ்ராவ்ஸு வவ-ர்ஹ்தாவர்ஸிவஸ்ஹ்ஸி தழ் ।
சுவஷ்ஷாரவர்ஸீவெஹெ வவ்ஸ்வாவெ நக்ஷ்ணி தழ் ॥ ஞ

வ்ஸ்ஷவாஸ்வெ-ர்யநெ-ர்ஸ்ரயஸ் ஸ்ஹெராக்ஷஸ்வவ்ஸ்ஹாமகெ ।
ஜ்ஜா நஹர் தாக்ஷி-ர்நிமணை வ்ஹெவ்ஸ்ஹி நஸ்ஹெஷ்ஷர்ழ் ॥ ட

ஹஷ்வவ்ஸாவாண்ணராஜ்ஜ ஸஸ்ஸிகூ@ஸ்யர்ஸ ஜ்ஜா நக்ஷி-ர்ஷ்ராகூக்ஷிாஸ்ரா
வீணாவ-ஷ்ஷகுகர்ஸ யூ தயொமவட்டாஹிர்ராக்ஷிழ் ।

வ்ஸாவ்ஸாவீ0 நிஷ்ணஸ் ஸ-நிவர்ஸமணை வ்ஹெவி தஸ்வ-வ்ஸவஜ்ஜ
வவ்ஸ்ஸாஸ்ஸ கூ தீவஷ்ஷ்ஸ் ர்ஷ்-தவஸ நஸ் உக்ஷிணாக்ஷி-ர்ஸ்ரிதீவெ ॥ ஏ

வஸவஸ்யூர்கூவிஸ்ஹெஷ்ணை வூ கிஷ்டாஸ்காரஸ்யெத்ததஸ் ।
கூ-ர்ஸ்ரஸ்காரஸ்யெதஸ்ஸ்ராக்ஷ வாஷ்ஷ-யஜ்நக்ஷிாரஹெக்ஷ ॥ அ

நயநொ-நீ@நஸ்வஷ்ஸ்ராக்ஷ ஜ@கீர்ஸ்ஸாஸ்வக்ஷிாஸ்வஸ்ரெக்ஷ ।
வ்ஸ்உக்ஷிணைகூர்ஸ்ஹிணைவ வ்ஹிஸ்வஸ்ஸ-ஜ்ஸ்ர-ர்ஸ்ஹாஷ்ஹ்ஸ்ர தழ் ॥ கூ

ஶயநம்ஸ்ணவெஸ்ஸாவ்ய ரக்ஷாபந்தநவர்ஜிகம் ।
வெதிகாஶ்யமேவர்ஜ்ய க்ருஸநம்ஶர்திர்ஶ்யெத் ॥ கம

ப்ரணவம்வர்ஜ்யாத்ஸ்ய நமோகாரம்ஶிதீயகம் ।
ஹரவத்தெஜத்ர்யாத்ஸ்ய தக்ஷிணாஶர்த்யெவிஶ ॥ கக

ப்ரஜ்ஞாம்யஶஶ்ஸ்வாஹாந்து ஶர்மெநாவாஹயெத்ததஃ ।
பந்தாவரணஶாந்தெணவர்ஜயிக்வாவிஶெஷதஃ ॥ கஉ

கந்திகாத்யம்ப்ரகுர்வீத ஹொஶம்க்ருக்வாஸஶாஶரெத் ।
தக்வெதக்வெஶ்வரம்ந்யஸ்ய ஶர்த்தளஶர்த்தீஶ்வராந்யஸெத் ॥ கங

வ்யாப்யவ்யாபகஹொஶெஶ்ச ப்ராயஶ்சித்தாஹுதிம்ஹுநெத் ।
ஸுஹுதெர்ஸுஹுதெஸ்ஸுஹுதெஶ ஸடஸ்நாநம்ஸஶாஶரெத் ॥ கச

ஶஹாஹவிர்திவெத்யாத ஸ்நபநம்காரயெத்ததஃ ।
த்ரிபக்ஷபர்ஜநம்க்ருக்வா கந்தெஸ்நபநஶாஶரெத் ॥ கரு

ஸவம்க்ருக்வாவிஶெஷெணராஜராஷ்ட்ர விவர்ஜநம் ।
ஸவ்வபீஜாப்ரஶஶநம் ஸவ்வ்யாபிநிவாரணம் ॥ கசு

ஸவ்வவித்யாப்ரதம்ந்ருணாம் ஸாயுஜ்யபதஶாப்ரயாத் ।

இதி தக்ஷிணாஶர்த்தி ஸ்ஸாபநபடல கஷ்டஷஷ்டிதஃ ।

பூர்வ காரணாகமம்

தட்சிணமூர்த்தி-ப்ரதிமாலக்ஷணவிதி படலம்

அதிகாரம் தக்ஷிணா

ஆதாரம் சுவாதிஷ்டாக்ய சக்ரோந விம்ஶஷ்டம்ஶ-மூழி ।
வாஸு-தேவ்யுமாவல்லபாஸ்ய ஆதாரஶக்தி-ரூபிணி ॥ கஅச

வராஹஸுமணிஸ்ரெவ வாஹ-நேஜ்யாஶ்ரயாதகூழி ।
நேயா ஶ்ரீ-யா ஸுதொதி-ஷ்டாஸ ஆதாரந்ருஸிம்ஹ தூகூழி ॥ கஅஞ

ஹரிகாரவ-ஷ்டதாஜிரா தூராயு வஸ்ரீஹஸுவஸ்யுதொஹ்ரூயழி ।
ஹரிகாரேஜ்யா வஸோரஹ்ரு கூடகெ ஶணிவெந்நகாந்ரு ॥ கஅசு

ஆதாரஸ்திய ஸ்ரெ ரக்தா உர்வஷிஸ்ரவெஸ்ஸாவ்ரு தழி ।
ஈஶஸ்ருஶ்ரவ-ஸ்ஸுஶ்ரவீஸ்ரா நிதூர்ஜிராஸ்ஸுயா ॥ கஅள

வஸவம்வ்யாவ்ரு தஸ்-நிதி-ருத்த-மெய ஸ்-நிதி-ரும்ஶுண-ஷ்டயு ।
கூடகஸ்ருகூஶிணா ஹஸ்ஸுயொஸ்-வத்த உ-ஹ்யுதெ ॥ கஅஅ

வாஸுஹஸுத்த கூடகஸ்-நிஷ்டு-வகுத்த உ-ஹ்யுதெ ।
தம்தீ நிவெஶய உ-ஸ்ரா-கூரெ ருகூஶிணவாஸுகெ ॥ கஅகூ

வாஸுஹஸுஸ்வு கூடகெஸ்வு ஹஸுஸுதெயொவாரி ।
ஹரிகாரேஜ்யா வஸோரஹ்ரு கூடகெ ஶணிவெந்நநாஸ ॥ கசுஂ

தீம்ஶநா தூஶிதி வெரக்தா ருகூஶிணெ கூடகெதயா ।
நாஹ்யாதிஶணிவெந்நாஸ்த ஆதாரம்பவ ஸ-ஹ்யுதெ ॥ கசுக

ஊரு-வொஹ்யா தீரா தூத்த கூடகொஷ்டு-ய-ரூம்ஶ-மூழி ।
ருஜ்ஞாயாஶிதி வெரக்தா விஷ்ணுரத்த ஶிரா தூகூழி ॥ கசுஉ

வாவ-ஸுகுத்த ஷண்ணா தூ ஸ-ஸுவெயத்த-தஷ்டு-ருகூழி ।
வாததெவவிஶுஷ்டுத்த ஶுஷ்டிம வ-ஸ்ரெவெரூக்தவஸ் ஸுவெஸ் ॥ கசுஊ

ருகூஶிணாஸ்-நிதி-ருதெவம்வ்யாஸ் ப்ரு-ணஸ்-நிந்ய நிரூ-மூழி ।

பூர்வ காரணாகமம்

தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தாபன படலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தாபன விதிவர்ணனம்

சாம்பவ்யாவாசம் வக்ஷ்யே தக்ஷிணாமூர்த்தி நிர்ணயம் பரம் ।

ஜ்ஞானதம் ஸாங்கிதம் நாணாம் மோக்ஷதம் சிவதிதம் ॥ க

உத்தராயணகாலே தா பூர்வவக்ஷ பராஹ்நிநே ।

பாஹவாராதிதியபுண்யே த்ரிஷ்டாம்ஸ்தீர்மாவரோஹ ॥ உ

பூமாகூவியிரோமேண சுங்காராணி ஸவேபுயேத ।

விதிதேசிடவொரஜ்ஜு ரத்நபாவம் ஸமாரஹேத ॥ ங

ஸாஹிரண்யாம்பூகூகா வீஞ்ஜவ்யாவரி நிவேத ।

தாணிகம் வாஷ்யராமத்து வைடூர்யபம் நீலவேவ ॥ ச

ஷடிகம் சிலாதிகம் ஸாவம் பவம்பூகாஞ்ஜம் பூவாஷகழி ।

சிலாதீஸாந்வயபுஞ்ஜம் விந்யவேஜ்ஜயேதா ॥ ஞ

பூதிசாம் தவ்யாவரி நிவ்ஸா வாஹிம்ஸம் வாஜ்ஜபாகாரா ।

பீஷ்ணாம் ரத்தவி நிபாவம் நகாயபூத்தி பூஜாவதே ॥ ட

தவ்தாக்ஷிசோக்ஷணம் காயபுராஸ் நெத்ரயயாதிதிநே ।

சிணவெலாகூதவ்சிவ்ய ஸ்ரம்பியம் ஸாஹிரி காரா ॥ ண

பிம்பம் தவ்யாவரி நிவ்ஸா தவ்யவாசி நிவேஜ்யதீந்து ।

வக்ஷரேவாம் வாராவிவ்ய கூஷ்டிம்பஸாலிவெஸ் ॥ த

ஜ்யாதிர்பிம்பஸாலிவ்ய வேசிவாயுபூஹாரயாக் ।

நெத்ரஜ்ஞாந்தூர்ய தவ்ய வெவயெத்தூலிகொத்தரி ॥ ந

பீஷ்ணாவெவ நெத்ரஷா நெத்ரணைவ வஸாலிவேஸ் ।

வேசாம்பாலீயவ்ஸ்தாரவ்ய ஸ்ரம்வாஜ்ஜ்யா ஹாஸ்ரஸ்தலி நிழ் ॥ ம

தவ்ரதெ ஹ்ஸஂஷீஜ்ஜ் கூகுவ் ஸ்ரா ஷிஷ்டுவிஸ்ரே தீ ।
வ்ராஜ்ஜீ வஂவ்ரு தீரோ தவ்ரு தீநுஜ்ரெவிஜ்ரு வெஸ்ஸுவ்ரே ॥ ஈஈ

ஔதீ ந தூரதொ நுஹ்ஸ்ரா வ்ரொக்ஷுயெஷவ்ஜீஜ்ரு தீஃ ।
நெதெ்ரஷ் ஜ்நு தீ ஜ்ஹாய் ஹ்ரொ தஔஜ்ஜீ நஔவ்ரொவி ॥ ஈஉ

தீதீரஜ்வ்ராஜ்ரு வஸ் ஜ்தூஹ்ஸ்ரா ஜ்வ்ராஜ்ரு ஹ்ரஜ்ரு தவ் ஹுயெஸ ।
ஜ்ய நாவ வ்ரு தெஔநெவ வாதெ்ரு த வ்ரஹ்ஸவ ஜ்ரிஜ்ரி தெ ॥ ஈஊ

தஜ்ஹ் ஜ்தூஹ்ஸ்ரா கூ ஜ்ரெஔணெவ உஸ் ஹுயெஷ்ஜ்ரிகொ தீஃ ।
ஸ்ரளயெ ஹுந ஹவ்ரு ஜ்ரிஞ்ஜெண வஸவ்ஹ்தூஸ்ரா வ்ரு ஹுஸ் ஹுயெஸ ॥ ஈச

யா நுஸ்ரா ஸீம் ஹ்ரு ஹ்ரா ஜ்ரீ ஹ்ரு ஹ்ரஂஹஸ் ஜ்ரிஞ்ரு ஹ ஜ்ரிஸ் ஹ்ரஸ்ரா நு ।
ஜ்ய நாவஹ்ரு தெஔநெவ ஔஷ்ரீஞ்ரெதெ்ரஷ் தவ் ஹுயெஸ ॥ ஈடு

வ்ரு ஹுஞ்ரவ்ரடி ஸ்ரோவஜ்ரு ஜ்ரு நஸ்ரஂவ்ரா நு வ்ரு ஹுஸ் ஹுயெஸ ।
ஹ்ரஸ்ரா வெயெஸ வஞ்ரு ஸவெவ்ரு ஸ்ரு கஷ்ரு ஷ்ரு தஜ்ஸ்ரீ ஜெ ஹ்ரு ஹ்ரா ॥ ஈஎ

ஸ்ரோஸ்ரஹ்ரணவஹ்ரு ஸ்ரா ஜ்ரெ ஷ்ரு விஸ்ரு ஹ்ரா நுவஂஸ்ரஂ ஜ்ரிஷ்ரு ஜெஸ்ரீஈஃ ।
ரஂ ஜ்ரெவ ஸ்ரீ ஜ்ரிஈ காயார வா ரஜ்ரெவ ஸ்ரொவ்ரு ஸஜ்ரீ தீஃ ॥ ஈஏ

வஸ் ஹ்ரு ஜ்ரஂஈரஸ்ரஂஷ்ய ஸ்ரஂ தீ கூ ஜ்ரகூ ரஹ்ரு ஸ்ரீ வ்ரு ஜ்ரஈ கூ ஜ்ரிணஜ்ரு ।
தெதொ ஜ்ரஸ்ரா ஸ்ரு ஷ்ரஂவ்ரொவ்ரு தீரெவஸ் ஜ்ரீ தஂஜ்ரஈ கஂ ரஂ ॥ ஈஐ

ஸ்ரு ஸ்ரீ ஜ்ரஂஸ்ரா ஸ்ரீ ஜ்ரீ ஈ கூ ஜ்ரகூ விஷ்ரஂவ்ரஂ தெதொ ஜ்ரவிஜ்ரு வெஸ ।
ஹ்ரு ஹ்ரா ஸஂயா ஜ்ரி ஜ்ரீ ஈ வ ஜ்ரிஜ்ரு விஷ்ரஂவொ நு வஸ்ரு ணவெஷ் டு யெஸ ॥ ஈஒ

ஜ்ரஜ்ரிஜ்ரு வ்ரு ஈ ஸ்ரா கூ ஜ்ரகூ வீ தா நு வ்ரு ஜ்ரஸஂய் தாழ் ।
ஹுஸ்ரோ ஸ்ரா வஸ்ரோ ய் ஸ்ரஂ ஸ்ரா வ தவ் ஸ்ரு ஹ்ரு தா ஸ்ரு வஸ் ஜ்ரி தாழ் ॥ உஂ

தீ நுஜ்ரு ணீஜ்ரு ஹெ தவ் ஜ்ரெஔவெஷஔகொவ்ரரி ।
வ்ரு தீரோ ஸ்ரா யெஜ்ரி ஹாநு வ்ரொக் ஸ்ரிஸ்ரொ ய் வ்ரு ஹுக்ரு ழ் ॥ உக

ஔஷீஂஷ்ரு ஜ்ரெ தா தீரவாஷ்ரொ வ ஜ்ரிவ் ஹுவ்ரு ஹ்ரா யெஸ வ ய்ஃ ।
கஜ்ரி தீ கஷ்ரு ஸ்ரா நஷ்ரு ள ஜொகுவா ஸ்ரா யீஜ்ரெவ தாநு ॥ உஉ

வ்ஸ் ஜ்ரு ஞ்ரு ழ்ரி ஜ்ரிஷ்ரு ஷோவெ தா நீ ஸ்ரா நெ நஜ்ரு தவ் ஜ்ரி ஜ்ரெயெஸ ।
வஞ்ரு ஸ்ரா தூஂ ஜ்ரீ ரா தூ வ ஜ்ரீ ரா தூஂ வ ஜ்ரொவ்ரி தழ் ॥ உங

சூலியஸ்யாம் கௌரவி சுகுஹிணொத்தரௌவிவர ।
ஸாதமம் உமஹஸ்வம்வா நவஹஸ்யோவிவர ॥ உச

விகாரஸ்வம்ஹவம்யாக்தம் ஶ்ணவத்தாரஸ்ருகழி ।
ஶ்யுஶி வெஹிகாம் கூயட்ராஸ் மாணஹாமெகஹாமயர ॥ உஇ

ரத்தீரோத்ரவஶிஸ்ஸ்யம் ஏவட்ணொஷ்ரவஸ்ரிஹழி ।
கூஜ்ஞாஜிகலு யெஜீரோநு ரோந்வெஷ்தா வஜெஹிதழி ॥ உக

வெஷாஸ்ரம் ஸஸிவெஜ்ஞஸ்ய ஹஷ்தாஸ்ருஜ்ஞாமாணாஸ்ருகழி ।
ஶஹாஸாவஸ்வ்ருகலு வ்யாய கொணைவ்ஷவ வஸ்ரொஸ்ரஹழி ॥ உள

ஸகுஸாம்கஸ்ரயொஶிட்ஜெ வ்யாத்தம் வ்யாயாநகம் கஸ்ரா ।
ஹ்லாதஸ்ரஹ்ருததீம்வாஸ்ரஸ் கலு யெத்ணவொத்தரெ ॥ உஅ

உஸ்ரோஜிவி நஶிஸ்யாஹரு மொரியெநதா வெவயெஸ் ।
ஶ்ணவம்ஹஷ்டியெஜ்ஜிரோநு கூயதஸ்ரவஸிஜ்ஜிதழி ॥ உக

வெஷதோரணவஸ்யாக்தம் மாத்ருவெஷ்டநவஸ்யாதழி ।
வீதாநஷஹஸிரோஸ்ரஜி ரம்கஸ்ரொஸ்ரவஷ்ட ஶம்ஸதெஷ்ஃ ॥ கம

தரம்ஸவெஷ்டநொவெதம ஹஷ்வஸ்ராரு மொரியெத்தஃ ।
உஜ்ஜிவ்ஷத்தாதெதாஷாவரு மொரியெநாநாஸ்வெவயெஸ் ॥ கக

வாஸ்ருவொரிம் ததீஃ கூயட்ராஸ் ஶ்ணவவெதநவஜ்ஜிநர ।
வாணர்யாஹம் வாஉயிக்ஷுவாத்தா தாரவஷ்ஜாதிவஷ்வெடுகழி ॥ கஉ

வெஜ்ஞஷ்யெவ்ருஸ்வம்ஶிஷ்யம் கூயட்ரா உஷ்டெத்ராஸ்ரெஜ்ஜஸ்யாஜிஹிஃ ।
தஷ்டெஜ்ஜஸ்வம்பாஸ்ரெஜ்ஜஸ்ரஷ்டி தஷ்டெஜ்ஜஸ்ரீஸ்ரவெரி ॥ கக

உவெஸ்ஃ வாஸ்ரெஷ்டஃ வர்ஷ்டீயட்ர யஜ்ஜீஸ்யாநஶிஜ்ஜதஃ ।
தந்தெஜ்ஜயநம்கூயட்ராஸ் ஜஶிட்ஜயாவெஜ்ஜ ரநாக்ரோஸ் ॥ கச

ஸயநம்மயவாஷ்டாவெஜ்ஜ வட்ரஶிவெவதவஷ்ஜியெஸ் ।
வவட்ராதொஜ்ஜவஶோயக்தம் வவட்ராஉம்காரவஸ்யாதழி ॥ கஇ

ஜயாஹாத்தீயட் ஸிம்வாம்ஶ் வஸ்ராவயெஸ் வ்யம்ஹாவஜ்ஜவெஸ்ஃ ।
தவ்யவஜ்ஜஹோவெதாவ வஉவெவயெட் நவெஜ்ஜவஜ்ரீந்து ॥ கஉ

காணவேண்டிய கலையம்சம் உள்ள தட்சிணமூர்த்தித் திருவுருவங்கள்

1. நாகேஸ்வரன்கோயில் – கும்பகோணம் – வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி சிலாரூபம் – மூன்றும் குலோத்துங்கன் காலத்தது.

2. திருப்புனவாயில் – பழம்பதியீஸ்வரம்கோயில் – பாண்டியர் காலத்து தட்சிணமூர்த்தி – ஆபரணம் இல்லாத திருவுரு – குட மகுடம் உள்ளது.

3. மகாபலிபுரம்–தர்மராஜாரதத்திலுள்ள வீணைதர தட்சிணமூர்த்திகள் மூன்று.

4. நுளம்ப நாட்டு – தட்சிணமூர்த்தி.

5. சிதம்பரம் – நடராஜர் திருக்கோயிலின் சிழக்குக் கோபுர நுழை வாயிலில் உள்ள வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி.

6. பரோலி – வீணைதரசிவன்.

7. திருச்சூர் – அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள Ckmages from kilatai sivatemble, தட்சிணமூர்த்தி.

8. காஞ்சிபுரம் – கைலாசநாதர் திருக்கோயில் - 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவர்காலத்து தட்சிணமூர்த்தி.

9. எல்லோரா – குகைக் கோயிலில் விளங்கும் மிருதங்க தட்சிண மூர்த்தி.

10. திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி கோயில் வடக்கு கோபுரத்தில் உள்ள நின்ற நிலையில் சின்முத்திரையுடன் தட்சிணமூர்த்தி – சமபாதக ஸ்தானநிலையில் உள்ள சுதைச்சிற்பம்.

11. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் – திருக்கோயிலில் விளங்கும் – சுதையில் அர்த்த நாரீஸ்வரர் வீணைதர தட்சிணமூர்த்தி உருவம்.

12. வெட்டுவான் கோயில் – மிருதங்க தட்சிணமூர்த்தி - திருநெல் வேலியில் உள்ள கழுகுமலை எனும் இடம்.

13. கொல்லிமலை - அறப்பளீஸ்வரர் கோயிலில் விளங்கும் இரண்டு கரம் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி.

ஓம் கூஷ்மாண்டினீ மஹாதேவி ஸர்வ-ஜ்வர-விநாஶினீ தேஹி ।
நவாவரணயோர் மத்⁴யே ஸ்தா²தவ்யம் த்வயி ஸர்வதா³ ॥ ௩௦

ஸ்ரீபதிர்கோ³பதி-ர்பி⁴ல்லோ மஹாஸேனோ மஹாப³ல: ।
ஸுராயா நாஶிகம் ஸர்வ-ஜ்வரஹாரிகரோ ப⁴வேத் ॥ ௩௧

ஸஹிஷாஜ்யஸ்ய ஹவிஷோ யாஜ்ய: வித்⁴யுக்தகர்மணி ।
மஹாஸுதர்ஶனீ ஸம்பத்தே ஜ்வராயாஹுதிமுத்தமாம் ॥ ௩௨

ஸஹராஜ்ஞா ஸஹ ஸுதை: வித்⁴யுக்தவிதிபூர்வக: ।
ப்ரயாக³ஸ்ய ஸயாகஸ்ய ஸம்பத்ஸித்³தி⁴ப்ரதோ³ ப⁴வேத் ॥ ௩௩

ஸதீ⁴யஸ்ஸுரஸைன்ய ஸ்ய தம்ஸி-தோ நர ஸஹாயக: ।
ஸர்வ-ம் வாஸி நஜ-ஹ்யாஸ யாஜ்தே-ஹ்ரஸுயெ நத-ர் ॥ ௩௪

வித்⁴யுத்தூணீஶிரஸ்யா யவஸைந்தூண ஸஹாஸகம் ।
வ-ர்ர-ஷ்ணதி³ம-ஹ்கூ ஸ்ரவ்யாதை³வ்யாஹ்ரு-கிம்ஹ்ரு-நெஸு ॥

ஸுதை³கு-ம் ஸுதஸ்ரு-ம்வா தஸ்ரு-ம்வாவித்⁴ஸஹாஸகம் ।
கஸ்ரு-ஸ்ரு-யுதி³தை³ண ஹ-கூவாஜ்யுநெவ ஸ்வாஸ்ரு ॥ ௩௫

வ்ரவ்ரு-த ஸ்ரு-ஸ்ரு-ம் வஸ்ரு-ஸ்ரு-யாஸ்ரு-ஜிதை³ தம் ।
கூஜ்ய நவ-ர்வ-ம்வஸ-கூவா வ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு தஸ்ரு-ஸ்ரு-ம் தம் ॥ ௩௬

தீ³யம்வைகை நஸை³ண ஸ்ரு-க்ஷ்ரு-ஸ்ரு-வா வம்வ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு கழி ।
ஸிவாம்ஸைஸைவவிஸ்ரு-ம்ஸைஸை வண்ணவ்ரு-வைஸ்ரு-ஸ்ரு ஸ-ர்வ-ஸைஸை ॥

வீஜஸ்ரு-ஸ்ரு வ்ரு-தஸை நவ ஸ்ரு-தை கூஸ்ரு-ஸ்ரு தம்ஹ-ர்நெஸு ।
ந்ரு-த்தஸை யண்ண விவிஸை ரா-தீ³ஸ்ரு-ஷம் வ்ரு-வைஸ்ரு-ஹ்ரு-ய ॥ ௩௯

ஸ்ரு-ஹாதை³வி³ஸை யீ³ரா-ந்ரு ஸ்ரு-வ நஸ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு-ஹாஸகம் ।
ஸைஸிகைரா-ஸ-தீ³-ர்பி⁴ஸ்ரு-வை ஸ்ரு-ந த, ப³யாவஸ்ரு-ஸ்ரு ॥ ௪௦

ஹ்ரு-ம நஸ்ரு-வஸ்ரு-ந்ரு-ஸ்ரு-ஹ்ரு-ம் வ்ரு-ஸ்ரு-ஸை வ்ரு-ரு-ஸ்ரு-வியி-ந்ரு-ர்க-ர்ரு- ।
கூவாயை-ர்ரு-ஸ்ரு-தீ-ர்பி⁴ஸ்ரு-வை வ-ஸ்ரு-ஜயெத-வ-ர்ரு-ரா-ஸ்ரு-தவஸு ॥ ௪௨

உஷ்ண தூ³ரயநாஸு வித்⁴வாந்ரு வஜ்ரா-ஸ்ரு-ஸ்ரு விஜ்ரு-ஜ்ரு-யெஸு ।
ம்ரு-யவ-ர்ஷ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு வ-ஸ்ரு-ஜயெத-ர்ர-ர்ஷ்ணத-ர் ॥ ௪௩

கூம்ஹாநுகூலாநி வம்வ்ருஜ்ய மயவ்ஷாதிஷீஷ்டதீ: ।
ஜயாதிராஹ்யாயாநஞ்ச ராஷ்ட்ர ஹ்யுத்ஸ்ருஜ்யசோப்நெஸ ॥ ஸுஸ

வ்ருணாஹ்மிகாம்கிஞ்ச ஶிராவஸா ஹ்ருஷ்யாத்ஸம்வாரிவஜ்யுயெஸ ।
வவ்ரூமஂகாராவஸம்யத்தம் வவ்ரூதெஷ்வவஷ்டிதம் ॥ ஸுச

ஷ்ரூநவெஷ்ட்ய நயெத்ஷ்டம்பம் தத்தஶ்சிஶி நயெஷ்டிஷீந்து ।
ஸஷ்டிர்மாஸ ஸமாநாவஂ ஶிகூடாதிக்ருசோஜ்யுவெஸ ॥ ஸுந

வ்ருஜயெஸவ்ரூஷ்டிணைவ மயவ்ஷாதிஹிஷ்மஹ ।
ஔக்ஷிணாஶிக்ஷாநாவஂ வ்ருவெஷ்டாத்ருவியிநாகூரூ ॥ ஸுஸ

வ்யுதஶிரொவ்ருணம் தெவம் வ்ராஹ்மணாத்ருவியிநாகூரூ ।
கூம்ஹாந்ஜ்யுதி ஶிராவஸா வொஹ்யுஹிர்வ்ருஷ்டிக்ஷிணீ ॥ ஸுள

க்ருஷ்வாவிம்வொர்ஜெவெவ ஷ்டூம்பிமொயெவ்ருத்ர வீஜ்யுவெஸ ।
ஶ்ரூம்தெவ்ருஷிநாவ்ருதெ ஷ்டூவநஜ்ஞ வஶாரஹெஸ ॥ ஸுஅ

வ்ராணவ்ருத்தியொரஜ்ஞ ஜ்ரூக்ஷ்வா ஸம்ஷ்டூவநம் கூரூ ।
கூம்ஹாஸ்வீஜம் வஶாஹாய வ்ருதீர ஹ்ருதிவீஜ்யுவெஸ ॥ ஸுக

தத்தூம்ஹஷ்டஜவெவெஶ்வெவ ஷ்டூவயெஸ வாரஶிஷ்டாநீ ।
வஜ்ருநீர்மாவீஜஶோஷாய வீம்கஞ்ஜெத்ர வீஜ்யுவெஸ ॥ எம

வஜ்ருநீகூம்ஹதிரயெந ஷ்டூவயெஸ தஸ்வ்ருதெஶஸ்கீ ।
விதெஷ்டாநாஜ்ஞ ஸ்ரீஜாதி வீவெஶஸ்கூராதிஷ்டூந்யுவெஸ ॥ எக

தத்வ்ருஷ்டிஷ்டாதவெதெஷ்வம் ஷ்டூவெஷ்டாவெநத்ர வ்ருஜயெஸ ।
ஔக்ஷிணாம் ஹ்யுஸ்வ்ருதெஶெத்ர தத்தஸ்ஸ்ரீஜஞ்ஞ வீஜ்யுவெஸ ॥ எஉ

மயவ்ஷாதிஹிஷ்மஸ்ரு ஶ்ரூம்ஷ்டாவெநத்ர வ்ருஜயெஸ ।
ஷ்டூவநம்காராயெஷ்டவ ஶெவ்ருநோஷ்டம் வஶெவ்ருயெஸ ॥ எங

கூவயஜ்ஞ நயெஷ்டவம் வீஜ்யுவெஸ்தக்ஷிணார்தம் ।
தவ்ருதக்ஷிணஹாமெத்ர ஈத்ஸ்ருஷ்டாம்ஶிரஜ்யுவெஸ்ஸ ॥ எச

தெவவ்யுவாஶஹாமெத்ர வீஷ்டாதீர்தம் வ்ருஷ்ஸ்ருக்ஷ் ।
ஶவ்ருநோஷ்டம் வஶஹ்யுவ்ருஷ்டி வ்ருஹ்மிதவாஹிஷ்டநுதெஸ ॥ எஞ

உத்ஸவம்காரயேச் பஶ்சா தேகாஹம்த்ரியஹஞ்ஜுவா ।
ஃஷிபிஶ்சவிநாஹ்யேவம் ஸ்நாபநம் ரெயமுத்திநஃ ॥ ௭௬

ர்ராமஸ்ய தக்ஷிக்ஷேஹாரெ ஶததண்டஸ்ய சாஞ்சகே ।
தடாகதீரெவாநத்யாஸ்தீரெவ்யாவ்யாநமுத்திநஃ ॥ ௭௭

ஸ்நாபயிக்வாவியாநெந பூஜயெத்விபுவுகம் ।
ஸ்வதஃப்ரயாநமேதத்ஸ்யாச் ஜ்ஞாநாத்ரம் ஸம்ப்ரகல்பயேச் ॥ ௭௮

ஸவம்யஃகுருதெமத்ர்ய ஸ்வபுண்யாம் ரதிமாப்துயாச் ।

இதி தக்ஷிணாமுத்திர்ஸ்நாபநவிபிபடலஷ்டர்ஸப்ததிதமஃ ॥

மராட்டியர் காலத்து

சக்தி தட்சிணமூர்த்தி

இந்த சக்தி சமேதராகிய சிவபெருமான் கல்லால மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து சின்முத்திரையுடன் காட்சி தருவதால் சக்தி தட்சிணமூர்த்தி (படம் 89) என்று கருதப்படுகிறது. இத்திருவுருவம் தற்போது தஞ்சாவூர் கீழவீதி – புதுக்கோயில் சந்தில் உள்ள பாலதண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் பூசையில் வழிபடும் மூர்த்தமாக விளங்கிவருகிறது. சின்முத்திரையினைக் காட்டும் இப்பெருமான் இங்குச் சுகாசனமாக இருந்து காட்சி தருகின்றார். இவரது பின் கரங்களில் மானும், மழுவும் காணப்படுகின்றன. முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையினைக் காட்டவும் முன் இட்க்கரம் வரதஹஸ்தமாகவும் உள்ளது.

இப்பெருமான் ஜடாமகுடத்துடன், சர்வஆபரணங்களை அணிந்தவராகவும், இடுப்புப் பகுதியிலிருந்து கணுக்கால்வரை வஸ்திரம் உடுத்தியவராகவும் காணப்படுகிறார். பத்ர பீடத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

பெருமானின் வலப்பக்கம் இருக்கும் கல்லாலமரம் விரிந்து பரந்த கிளைகளுடன் கூடியதாக அடர்த்தியான இலைகளுடன் காணப்படுகிறது. இடப்பக்கம் அம்பிகையானவள் திரிபங்கி நிலையில் நின்று தனது வலக் கரத்தில் நீலோத்பல மலரை ஏந்தியும், இடக்கரம் டோலஹஸ்தமாகவும் விளங்கக் காட்சி தருகின்றாள். (இதைப் போன்ற திருவுருவத்தினைத் திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயிலின் சித்திரபிரகாரத்தில் காணலாம்) கல்லாலமரம் தட்சிணமூர்த்தி, அம்பிகை இவை மூன்றும் ஒரே கல்லினுல் அமைந்துள்ளது. (உயரம் 2½ அடி, அகலம் 1½ அடி) பீடப்பகுதியில் மராட்டியர் காலத்துக் கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது. மேற்படி கல்வெட்டுச் செய்தி பாதிமட்டும் வெளியில் தெரிகிறது. இத்திருவுருவத்தினை வேறு எங்கிருந்தோ இக்கோயிலில் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்துள்ளார்கள் என்பது கட்டுமானப்பாணியிலிருந்து தெரியவருகிறது. இத்தகைய சக்தி தட்சிணமூர்த்தியின் வகையில் வேறு பல நிலைகளும் உண்டு.

சதாசிவமூர்த்தி முன் தட்சிணமூர்த்தி தரிசனம்

"மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு ஓர் வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" – என்று தாயுமானவ சுவாமிகள் அருளிப் பாடியதற்கிணங்க மூன்று வகைச் சிறப்புகளோடு விளங்கும் தலம் புளியறைத் திருத்தலமாகும்.

இருப்பிடம் :

இத் திருத்தலம் நெல்லை மாவட்டத்தில் செங்கோட்டையிலிருந்து 8 கி. மீட்டர் மேற்கே, செங்கோட்டை – கொல்லம் பெருவழிச் சாலையில் இருக்கின்றது.

இறைவன் — சதாசிவமூர்த்தி

இறைவி — சிவகாமி

ஆலய அமைப்பு :

பிற்காலத்தில் சேரமன்னர்கள், இவ்வாலயத்தையும் இதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களையும் ஆட்சிசெய்தனர். இத் திருக்கோயில், மலைகளின் சாரலிலே ஒரு சிறிய குன்றின் மேல் விளங்குகின்றது. கற்களில் செதுக்கப்பட்ட திருப்படிகள் இருபத்தேழினை 27 (நட்சத்திரங்களை உணர்த்துகின்றன) தாண்டிச் சென்றால் இறைவனைத் தரிசிக்கலாம்.

இறைவனும் இறைவியும் தனித்தனிச் சந்நிதிகளில் அருட்காட்சி வழங்குகின்றனர்.

ஞானத்திருவுருக்காட்சி

பிற ஆலயங்களில் காணாத தனிச் சிறப்பு இவ்வாலயத்திற்கு உண்டு. எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் தட்சிணமூர்த்தி அம்மையான் தேவ கோஷ்டத்தின் தென் திசையில் காணப்படுவார். ஆனால் இங்கு அவ்வாறின்றி மூலஸ்தானத்திற்கு எதிரே நந்திக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே ஞானத்தின் திருவுருவமாகக் காட்சியளிக்கின்றார். இவரை * குரு என்றும் போற்றி மக்கள் வழிபடுகின்றனர்.

---

* இவ்வாதீனத்திற்குச் சொந்தமான சூரியனார் கோயிலில் – நவக்கிரகங்களில் ஒருவரான வியாழபகவான் (குரு) சூரியனுக்கும் (மூலவர்) வாகனமான குதிரைக்கும் இடையே காட்சி தருகின்றார். இதுபோன்ற திருக்கோயில் அமைப்பு உலகில் எங்கும் இல்லை.

இவரை ஞானத்தின் திருவுரு என்றும், தேவகுரு என்றும் வியாக்யான குரு என்றும், மோன மூர்த்தி என்றும் சில்பசாத்திரங்களும் சிவாகமங்களும் பலவாறாக எடுத்து இயம்புகின்றன.

இங்கு தட்சிணமூர்த்தி, நந்தி சதாசிவமூர்த்தி இம்மூவரையும் ஒரே சமயத்தில் தரிசித்துப் பேறுபெறலாம்.

இங்கு வழிபடும் பக்தர்கள் " சதாசிவோம் " " சதாசிவோம் " என்று குரல் எழுப்புகின்ற போது பிரணவ மந்திரத்தோடு பெருமானின் திருநாமம் போற்றப் படுகின்றது. (சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களின் வாயிலாக 28 சிவாகமங்களும் தோன்றின என்பர்) இவ்வாலயத்தில் கொடிமரம் காணப்படவில்லை.

மேலும் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் உள்ள சிவாலயங்களில் தட்சிணமூர்த்தி மற்றும் கோஷ்ட மூர்த்திகளுக்கு முன்னால் 9 பலிபீடங்களையும் காணலாம்.

இவ்வாறாக இந்த ஆலயத்தில் ஞானத்திருவுருவமாக எழுந்தருளி விளங்கும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் தரிசனம் பற்றிய உண்மைப் பொருளையும், பிரதிட்டையின் உட்கருத்தையும் அறிஞர் பெருமக்களின் துணையை நாடி அறிதல் சிறப்புடையதாகும்.

ஸ்ரீ குடித்திட்டை - தட்சிணாமூர்த்தி

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருவிடைமருதூருக்கு வடக்குத்திசையில் 5 கி. மீட்டர் தொலைவில் ஸ்ரீ குடித்திட்டை எனும் (திருக்களித்திட்டை என்று தற்போது வழங்கப்படுகிறது) தலத்தில் ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத வேதபுரீசுரர் திருக்கோயில் உள்ளது. இத்திருக் கோயில் கருப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம். மகாமண்டபம், முகமண்டபம், (சுற்றுச்சுவர் தற்போது முழுவதும் விழுந்துவிட்டது.) முதலியன பெற்று ஏகதள விமானங்களுடன் விளங்குகின்றன. கிழக்குப் பார்த்தவண்ணம் கருப்பக் கிருகத்தில் இலிங்க வடிவில் ஸ்ரீவேதபுரீஸ்வரர் அருள்வழங்குகின்றார். டிண்டி, முண்டி துவாரபாலகர்களின் சிற்பம் எடுப்பாகவும்கம்பீரமாகவும் உள்ளது. அம்பிகைகோயில் – முகமண்டபத்தில் இணைந்தாற் போன்று தெற்கு நோக்கி விளங்குகிறது.

முகமண்டபத்தில் வழிபாடில்லாமல் சப்தமாதர்கள், விநாயகர், பைரவர் (உடைந்தநிலையில்) சிவலிங்க பாணம், தாமரைப்பீடத்தில் நின்றுள்ள அம்பிகை முதலான கல் விக்ரஹங்கள் காணப்படுகின்றன.

சுவாமி கோயிலின் தென்பகுதி அர்த்தமண்டப வெளிச்சுவர் மற்றும் கோஷ்டப் பகுதி முழுவதும் 15க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. தென்புறச்சுவர் மாடத்தில் ஸ்தலவிநாயகர் அருள் பாலிக்கின்றார். சுவரிலேயே புடைப்பாகக் காட்டப் பட்டிருக்கும் தூண்களில் நடன சிற்பங்களும், ஆடல்வல்லானின் சிற்பங்களும் 4. அங்குல உயரத்தில் நகாசுவேலையுடன் அழகாக வடிக்கப் பட்டுள்ளன.

மேலும் கோஷ்ட மாடங்களில் முறையே தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தியும் மேற்கில் விஷ்ணுவும் வடக்கில் பிரமனும், இருகரம் உள்ள துர்க்கையும் விளங்குகின்றன.

ஞானமூர்த்தி :

இத்திருக்கோயிலில் விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம் பத்ரபீடத்தின் முன் பகுதியில் வீராசனமாகவும் தொங்கும் வலக் காலானது இடப்பக்கம் சாய்ந்தவாறும் முயலகனை அழுத்திய நிலையிலும் உள்ளது. கல்லாலமரம் முழுமை பெறவில்லை. பெருமானின் பின்கரங்களில் அக்னியும், ஜபமாலையும் உள்ளன. முன்வலக்கரம் சின்முத்திரை காட்டியபடி வேதச் சுவடிகளின் உண்மையினை இருமருங்கிலும் உள்ள

நான்கு முனிவர்களுக்கு விளக்குவதுபோல் உள்ளது. பிறையுடன் காணப்படும் இப்பெருமானின் ஜடைகள் ஜடாபாரமாக விளங்க, அப்ஸரஸ்களும், மிருகங்களும் சூழ அமர்ந்துள்ளார். பீடத்திலிருந்து தட்சிணமூர்த்தியின் உயரம் 3½ அடியாகும். இத்திருக்கோயிலின் திருக்குளம் கோயிலின் பின்பகுதியில் விளங்குகிறது.

இத்தகைய கலையம்சமும், சிற்பஅழகும், கலைத்திறனும் உள்ள இத் திருக்கோயிலுக்கு இராசகேசரி வர்மன், செம்பியன் மாதேவியார், முதலாம் இராசஇராசன், உத்தமசோழ தேவரின் தேவி, முதலாம் இராஜேந்திரன் முதலானோர், விளக்கு எரிக்க நிவந்தங்கள் வழங்கியும், பாத்திரங்களும், நிலங்களும், காசுகளும், நிவந்தமாகக் கொடுத்தும் சிறப்பு செய்த செய்திகள் யாவும் இத் திருக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் தற்போது மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளதால் மக்களும், அரசாங்கமும் இணைந்து, இதனைப் புதுப்பித்து பராமரித்தல் வேண்டும். இக்கோயிலில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தியின் சிற்பம் வேறு எங்கும் காணுத வகையில் உள்ளது என்பது ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கருத்தாகும்.

திருக்குடந்தைப் புராணம்

விதிவிலக்கு உயிர்க்கே யன்றி
மிளிர்தமக் கில்லை என்று
துதிமறை உரைத்த வாறே
துணிதரத் தாமா காதாய்
மதியமை தெற்கு நோக்கி
வடக்குமா ணுக்கர் நோக்கப்
பொதியவிழ் கல்லால் நீழல்
பொலிபவர்க் கன்பு செய்வோம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஆலங்குடி - ஆலமர் செல்வன்

இது தட்சிணமூர்த்தியின் சிறப்புத்தலமாகப் போற்றப்படும் ஆலங்குடி ஸ்ரீ ஆபத்சகாயர் திருக்கோயிலில் விளங்கும்(படம் - 90)உற்சவமூர்த்தியின் திருவுருவமாகும். (தட்சிணமூர்த்தி - மூலவரைப்பற்றி ஆ. வெ. எண் 384 - ல் பக்கம் 77ல் காண்க.) வீராசனத்தில் விளங்கும். இவரது கரங்களில் தீச்சுடர், சர்ப்பம். ஞானமுத்திரை, ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவரது ஜடாபாரத்திற்குப் பின்னல் குடைபிடித்தாற் போன்று ஐந்து தலைகள் கொண்ட நாகமும். இதற்குப் பின்னல் பல கிளைகளையுடைய பரந்து விரிந்த கல்லாலமரமும் உன்னதமாக விளங்குகின்றன. சனகாதி முனிவர்கள் நால்வரும் தனித்தனியே விளங்குகின்றனர். இந்த உற்சவ மூர்த்திக்குத் தனியாக உள் பிராகாரத்தில் (ஈசான்ய பாகத்தில்) தெற்குப் பார்த்தவாறு கோயில் அமைந்துள்ளது. இது சமீபகாலத்தில் செய்யப்பட்ட பஞ்சலோகத் திருவுருவமாகும்.

காசிரகசியம்

மாலமர் ஆடி வாவென நடுவன்
வந்து கொண்டேகுமுன் பிரியும்
சீலமராள் திவாவினும் நிகழும்
திருமதி முகம் உனது உச்சிப்
பாலமர் ஆடிவாய் நிழல் பொருவப்
பதிபெரும்பே றுளங்கொடு கல்
ஆலமர் ஆடி வாழ்தரு பெருமான்
அடிமலர்க்(கு) அன்பு செய்திடுவாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை.

தனிக்கோயில் கொண்ட மோனமூர்த்தி

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள அகரம் கோவிந்தவாடி என்ற ஊரில் மோனமூர்த்தியாக விளங்கும் தட்சிணாமூர்த்திப் பெருமான் தனிக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளார். இப்பெருமானின் திருவருள் எளியோர்க்கு மேலும் சித்திக்கும் பொருட்டு எழுந்தருளும் மூர்த்தியாக (படம்-91) இங்குக் காட்சி தந்தருளுகின்றார். (காஞ்சிபுரம் அரக்கோணம் பேருந்து மார்க்கத்தில் காஞ்சிக்குத் தென்மேற்கே பன்னிரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் பேருந்து தடத்திலிருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் மேற்கே அமைந்துள்ள சிறிய ஊர் அகரம் கோவிந்தவாடி) இத் திருக்கோயில் தமிழகத்தில் தட்சிணாமூர்த்திக்கு என்று விளங்கும் இரண்டாவது தனிக்கோயிலாகும். சிலா ரூபத்தில் காணும் தட்சிணாமூர்த்தியின் காலடியில் இரண்டு ரிஷிகளையும் யானை மீது இருக்கும் துவார பாலகர்களையும் இங்குக் காணலாம்.

இத்திருக்கோயிலின் கட்டுமானப் பணியினை நோக்கும் போது இது 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சோழர்காலப்படைப்பே என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

உற்சவமூர்த்திப் பெருமான் ஜடாபாரமும், சாந்தம் தவழும் திருமுகமும், கரங்களில் விளங்கும் தீச்சுடரும் நாகமும் ஜபமாலையுடன் விளங்கும் ஞானமுத்திரையும், சுவடி முதலியனவும் விளங்க இக்குருமூர்த்தி வீராசனத்தில் விளங்குகின்றார். முயலகனது உருவம் பீடத்தின் வலப்பக்க ஓரமாக இருக்கிறது. பெருமான் திருவடி அவனது முதுகில் பதிந்துள்ளது. முனிவர்கள் (இருவர் இருவராக) நால்வரும் அஞ்சலி ஹஸ்தமாகக் காணப்படுகின்றனர். சகல வித்தைகளையும் அருளும் மோன மூர்த்தியின் பெருமையினை நேரில் தரிசித்து உணரலாம்.

தில்லை - வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி

ஆடல் வல்ல பெருமான் எல்லையில்லாத ஆனந்த நடனம் புரியும் தில்லையம்பதியில் அமைந்துள்ள இச்செப்புத் திருமேனி (படம் 92) வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் எழில் மிகுந்த தோற்றமாகும். இப்பெருமான் "வைதஸ்தி ஸ்தானக நிலையில்" சற்று வலமாக வளைந்து எழிலுடன் நிற்கின்றார். சிரசில் ஜடாமகுடம், காதில் குண்டலம், கழுத்தில் கண்டமாலை, மார்பில் பதக்கம், பூணூல், வயிற்றில் உதரபந்தம் ஆகியவை விளங்க அழகிய கோலத்துடன் காட்சி தருகின்றார். இடுப்பில் அரைக்கச்சையும், திருவடிகளில் பாதசரமும் பூணந்துள்ளார்.

பின் இருகரங்களிலும் மானும் மழுவும் தோற்றமளிக்கின்றன. முன் இரு கரங்களும் வீணை ஏந்திய நிலையில் விளங்குகின்றன. வலக்கை வீணையை மீட்டுகின்ற பாவனையில் விளங்குகின்றது. இடக்கை கட்டை விரலும் சிறுவிரலும் நீங்கலாக ஏனைய மூவிரல்களும் வீணையில் தந்தியை மீட்டும் பாவனையில் அமைந்துள்ளது.

இதனை நோக்கும்போது கீழ்ஸ்தாயி மேல்ஸ்தாயி வாசித்து மத்திம ஸ்தாயியில் நிரவல் செய்வது போல் இருப்பது இசை நுணுக்கம் வல்லார் கண்டு களிக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

இசையே வடிவமாக விளங்கும் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் எழிலுருவம் காணக் காண இன்பம் பயக்கும்.

சிதம்பர சபாநாதர் புராணம்

அனகா ரணமும் அறிதற் கரிய
மனவா சகநீங் கியமாண் அருள்மெய்ச்
சனகா தியர்தே றியசற் குருவாய்
முனம்ஆல் நிழல்மே வியைமுன் னிடுவாம்.

— சபாபதி நாவலர்.

ஞான தட்சிணா மூர்த்தி

இந்த ஞான தட்சிணாமூர்த்தி ஜடாபாரத்துடன் காணப்படுகின்றார். புன்னகை தவழும் சாந்தமுகமும் உதரபந்தமும் விளங்க (படம் – 98) வீராசனத்தில் வீற்றிருக் கின்றார், மார்பில் உரஸ்ஸூத்திரமும். ஸ்தனஸூத்திரமும் இவற்றின் கீழ் உதரபந்தமும் தெளிவாகக் காணப்படு கின்றன. கரங்களிலும் புஜங்களிலும் இரட்டைவட ருத்திராட்சமணிகள் அணியப் பெற்றுள்ளன. இப்பெருமானின் இடுப்பிலிருந்து பாதம் வரை உஸ்திர அமைப்பு காணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. வீரக்கழல் அணிந்த வலப்பாதம் முயலகன் மீது பதிந்துள்ளது. இடப்பாதப் படம் மேல்நோக்கிய வாறு வலத் தொடைமீது வைக்கப் பெற்றுள்ளது. பின் வலக்கரத்தில் நாகமும், பின் இடக்கரத்தில் தீச்சுடரும் விளங்குகின்றன. முன் இடக்கரம் சுவடியேந்தியும் முன் வலக்கரம் ஞான முத்திரை காட்டியும் விளங்குகின்றன. முனிவர்களின் திருவுருவங்கள் வெவ்வேறு விதமான மோனநிலையில் அமைந்துள்ளன. இந்தச்செப்புவிக்ரகம் 14 அல்லது 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததென வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். தற்போது (இதன் உயரம் 14. 3 செ.மீ) அமெரிக்காவில் உள்ள லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாநிலக் கண் காட்சி சாலையில் உள்ளது.

மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்

மூலஆ ணவம்தப முனிவர் நால்வரும்
மூலஆ கமம்கரத் தேந்தி மொய்வட
மூலவாஞ் சையின்அமர் முக்கண் நாற்புய
மூலஆ சிரியனே முன்னி ஏத்துவாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

செய்யானம்

இசைக்குருமூர்த்தி

இந்த வீணைதர இசைக் குரு மூர்த்தியின் திருவுருவம் சென்னை அரசினர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்துச் செய்யானம் திருக்கோயிலைச் சார்ந்தது. இது கலைத்தொழில் நுட்பங்கொண்ட (படம் 94) ஐம்பொன்னாலாகிய செப்புத்திருமேனி ஆகும். இது இ. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டைச்சார்ந்த பிற்காலச் சோழர்கலைப்பாணியைக் கொண்டது. உயரம் 86 செ. மீட்டர் உடையது (Vinadhara – late chola – 13 th century A. D. Ht. 86 cms. seyyanam Tanjavur District. Government Museum Madras.)

மிக்க எழிற் கோலத்துடன் விளங்கும் இக் குருநாதர் திரிபங்கி நிலையில் வைசாகஸ்தான கோலத்தில் காட்சிதருகின்றார். திருவடிகளில் தண்டையும் சிலம்பும் அணிசெய்கின்றன. பத்மபீடத்தின் மேல் உள்ள பத்மத்தில் பெருமானின் திருவடி பதிந்துள்ளது. இடையில் உடுத்தியிருக்கின்ற ஆடையில் மணிகள் கோக்கப்பட்டது போன்ற வேலைப்பாடுடைய சுரோணிப்பட்டை உள்ளது. மார்பில் யக்ஞோபவீதம், ஸ்தனசூத்திரம் ஆகியவை விளங்க, உதரபந்தமும் பட்டையாக காட்சிதருகின்றது. கரங்கள் நான்கிலும் வீரகட்கம், காப்பு, தோள்வளை, பாகுமாலை முதலியன அணிசெய்கின்றன. பின் இரு கரங்களில் மானும் (பாயும் நிலையில் உள்ளது) மழுவும் ஏந்தியிருக்க முன் இருகரங்களில் வீணையினை ஏந்திக் கொண்டு மீட்டும் பாவனையில் இத் திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வலக்காதில் குழையும், இடக்காதில் காதோலையும் விளங்க, ஜடாமகுடம் தரித்து எழில் முகம் புன்முறுவலுடன் விளங்குதல் நம் கருத்தை எல்லாம் ஒரு நிமிடம் ஈர்க்கச் செய்கின்றது. " ஏழிசைசையாய் " உருக்கொண்ட இத்திருவுருவ அமைதி வியத்தற்குரியதாகும்.

புறம்பயம் - வீணைதர்

இந்த வீணைதர மூர்த்தியின் திருவுருவம் தஞ்சாவூர் – அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள கலைக்கூடத்தில் (படம் – 95) இருக்கின்றது. இது கும்பகோணம் சுவாமிமலை கற்சாலையின் வடக்கில் (புளியஞ்சேரிக்கு வடக்கில்) 4கி. மீ தொலைவில் உள்ள வரலாற்றுப்புகழ் மிக்க திருப்புறம்பயம் சிவாலயத்தைச் சார்ந்தது. இத்தலத்தில்தான் சிவனுர் பல அறங்களை வகுத்தருளினார் என்பதனை மணிவாசகர் 'புறம்பயம் அதனில் அறம்பல அருளியும்' என்று திருவாசகத்தில் போற்றித்தொடுத்துள்ளார். இது ஐம்பொன்னால் ஆகிய அழகான சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த திருவுருவாகும். இதன் உயரம் 79 செ. மீ, காலம் – கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து. (31 a – vinadhara early chola 10th century A. D. Ht. 79 cms Tiruppurambiyam Tanjavur Art Gallery. Tanjavur.)

பத்ரபீடத்தில் விளங்கும் இவர் திரிபங்கி நிலையில் நின்ற கோலத்தில் காட்சிதருகின்றார். பார்தங்களில் சிலம்பு விளங்க அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானமாக திருப்பாதங்கள் விளங்குகின்றன. பாதங்களின் இடைவெளி ஒரு சாண் அளவே இருப்பின் அது அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம் என்று சொல்லப்படும் என்று யூகிக்க வேண்டியுள்ளது. இடையில் சுரோணிப் பட்டையுடன் அரைக்கச்சை அணிந்துள்ளார். தொடையின் வெளிப் பகுதியில் ஆகமங்களில் கூறியபடி வெள்ளாடை (உடலை ஒட்டியவாறு) காணப்படுகிறது. இடுப்பில் உதரபந்தமும், மார்பில் யக்ஞோபவீதத்துடன் கூடிய ஸ்தன சூத்திரமும், கழுத்தில் ஏகருத்திராட்சமும், கண்டாபரணமும், தோளில் பாதுதாமமும் விளங்குகின்றன. பின் இரு கரங்களில் முறையே (கத்தரிஹஸ்தத்தில்) இடக்கரத்தில் மானும், வலக்கரத்தில் மழுவும் உள்ளன (பெரும்பாலும்) இடக்கரத்தில் மானும், வலக்கரத்தில் மழுவும் காணப்படும். இங்கு மாறுக அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. இடப்பக்க முழங்கைகளின் இடுக்கில் சீறிப்படம் எடுத்துள்ள நாகம் காணப்படுகிறது.

முன் இருகரங்கள் வீணையை ஏந்தி நாதஒலியினை மீட்டி உணர்த்துவனவாக அமைந்த நிலையில் உள்ளன. கரங்களில் இரண்டிரண்டு காப்புகள் உள்ளன. முன் வலக்கரத்தில் காப்பு அணிந்துள்ளார். நீண்டு தொங்குகின்ற காதுகளில் ஆபரணம் ஏதும் இல்லை. பெருமான் நெற்றிப் பட்டையுடன் கூடியதாக அமைந்த ஜடாமகுடத்தைக் கொண்டு சற்று மேல் நோக்கிய பார்வையுடன் 'இன்னும் பேரோலி மீட்டவோ'? என்று கேட்பதுபோலக் காட்சிதருகின்றார். இசை வள்ளலின் இன்ப நாதத்தினை உணர நேரில் காண வேண்டுமே தவிர எழுத்தில் காட்டலாகாது.

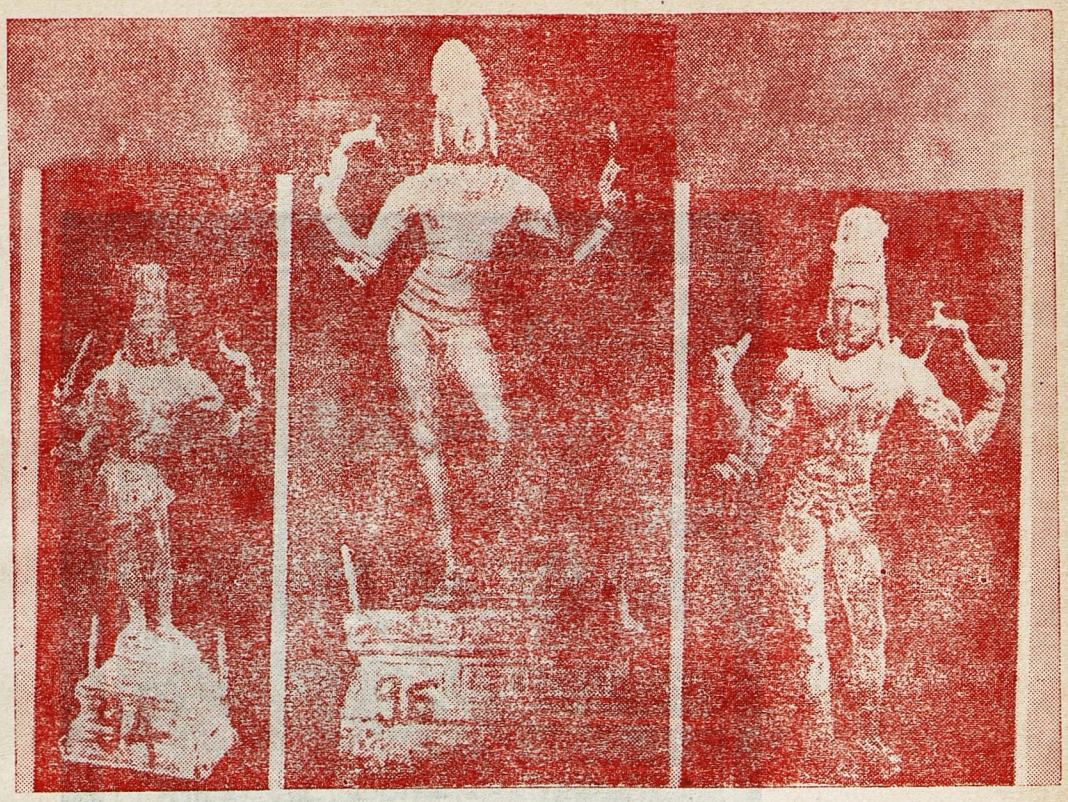

பக்கம் 81

படம் 94 செய்யானம் இசைக்குருமூர்த்தி

படம் 95 திருப்புறம்பியம் — வீணுதரர்

படம் 96 கீழையூர் — வீணுதரமூர்த்தி

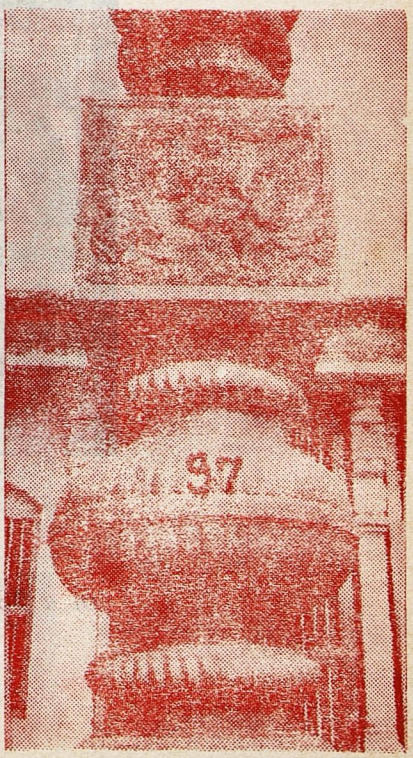

படம் 97 முவலூர் திருக்கோயிலின்
கொடிமரத்துத் தக்ஷிணமூர்த்தி

பக்கம் 86

இராகமாலா ஓவியம்

பத்மாசன வீணைதரர்

படம் 98

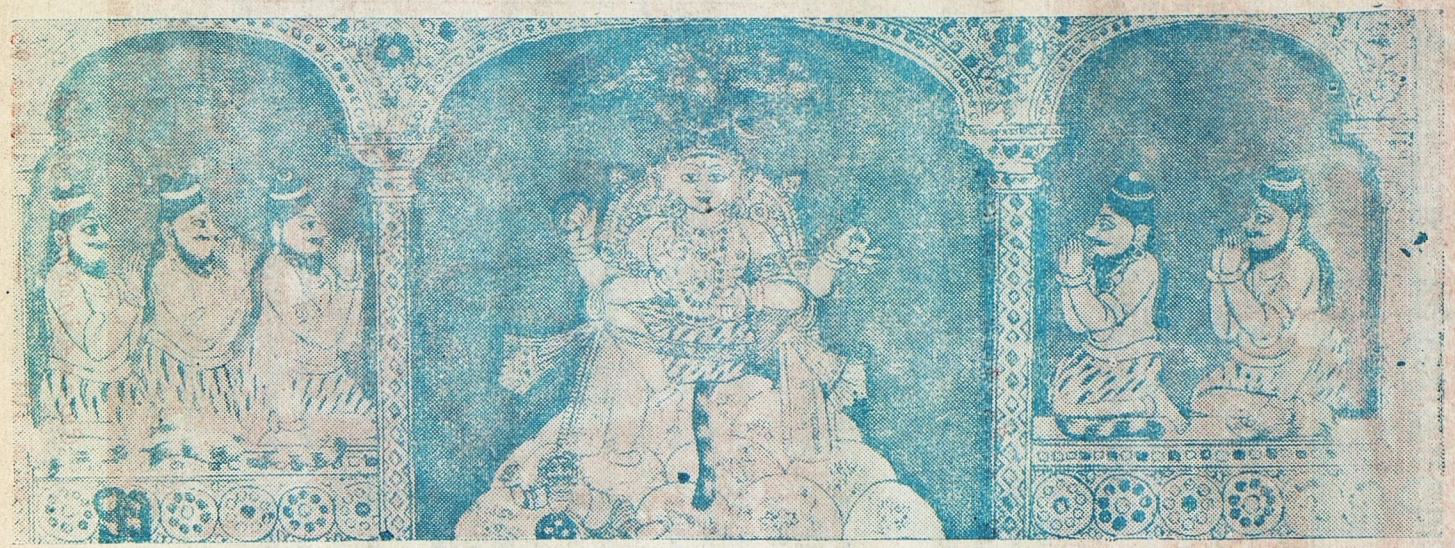

மராட்டிய காலத்துப் பலகை (19-ஆம் நூற்றாண்டு ஓவியம்)

படம் 99 — பகுதி 94

மராட்டியர் காலத்து காகிதச்சுவடி ஓவியம் [படம் 100 — பக்கம் 95]

யோகசூத்ரவிராசனமூர்த்தி

படம் 101 — பக்கம் 96

கீழையூர் - வீணுதாரமூர்த்தி

இந்த வீணுதர தட்சிணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தினைத் தஞ்சைக் கலைக் கூடத்தில் காணலாம். இது மயிலாடுதுறை பூம்புகார்ச் சாலையில் (மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கில் 10 கி. மீ தொலைவில் உள்ளது) உள்ள கீழையூரைச்(படம் - 96) சார்ந்தது ஆகும். இத்திருவுருவத்தின் அமைப்பினைத் திரிபுராந்தக மூர்த்தி என்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுவர். * மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலரில் இச்சிலையினை வீணுதரமூர்த்தியாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதனை வீணுதர குருமூர்த்தியாக எண்ண வேண்டியுள்ளது. ஐம்பொன்னாலாகிய இத்திருவுருவம் (76 செ. மீ உயரம்) கி. பி 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழர் காலத்ததாகும். **A very early image that should come close in Point of time to the seated siva at kilayur. vinadharar Early chola 10 th. century A. D. Ht. 76 cms. kilayur Thanjavur District. Thanjavur Art Gallery Thanjavur)**

இக் குருமூர்த்தியின் அழகிய திருமுகத்திற்கு ஜடாமகுடம் எடுப்பாக அமைந்துள்ளது. ஜடாமகுடத்தில் பிறைச் சந்திரனும் பாம்பும் மிளிர்கின்றன. இவரது காதுகளில் குழையும், காதோலையும் விளங்குகின்றன. பின் இருகரங்களில் வலக்கரத்தில் மான் உள்ளது. (மானுக்கும் தோளுக்கும் 'தாங்கி' ஒன்று உறுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.) பின் இடக்கரத்தில் உள்ள மழு பின்னப்பட்டு கத்தரி ஹஸ்தமாக உள்ளது. முன் இரு கரங்களும் வீணையினை ஏந்தி மீட்டுகின்ற பாவனையில் அமைந்துள்ளன. மார்பில் யக்ஞோபவீதம் (வெண்மையான பூணூல்) உரஸ் சூத்திரம், ஸ்தனசூத்திரம், பூணூல் முடிச்சு ஆகியவையும் இடுப்பில் உதர பந்தமும், முழங்காலுக்கு மேற்பகுதியின் தொடைப் பகுதியில் வஸ்திரம் ஸ்ரோணிப்பட்டை ஆகியவையும் அமைந்துள்ளன. புஜங்களில் தோள்வளைகளும், முன்கலக்கரத்தில் உருண்டைவடிவிலான காப்பு ஒன்றும் விளங்குகின்றன. ஏனைய கரங்களில் மணிக் கட்டுப் பகுதியில் கர்ப்புகளும் உள்ளன. வட்டமான தளத்தில் சிலம்பு அணிந்த கால்களில் வலக்காலை நன்றாக ஊன்றி, இடக்காலைச் சற்று முன்நோக்கி வைத்துள்ளமையால் "வைசாக ஸ்தானமாக" இத்திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. தொடைப் பகுதியின் ஆடையில் வரிவரியாக (டிசைன்) சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமான் கழுத்தில் ருத்திராக்ஷமாலையுடன், இசைவடிவாய், நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார்.

---

* 1968 - உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலரில் படிமக்கலை பகுதியில் - தஞ்சை மாவட்டம் கீழையூரில் கிடைத்த வீணுதரர் செப்புத் திருமேனி - சோழர் காலம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தேர்ச் சிற்பங்களில் தட்சிணமூர்த்தி

திருக்கோயில்களில் விளங்கும் உற்சவமூர்த்திகள் திருவீதியில் உலா வரும் பொருட்டு, படிச்சட்டம், மஞ்சம், பல்லக்கு, *வாகனம், *தேர், ரதம் முதலானவைகள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு திருக்கோயில்களில் விளங்குவதனை இன்றும் காணலாம். சில ஆலயங்களில் கொடிமரம் உட்பட, மேற்சொன்ன அனைத்துக்கும் செப்புத் தகடுகளோ, வெள்ளித் தகடுகளோ, தங்கத்தகடுகளோ அதன் மேற்பகுதியில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும். ஆனால் மரத்தில் எத்தகைய வேலைப்பாடுகள் இருந்தனவோ, அப்படியே தகடு சாற்றின பிறகும் அவற்றின் கலை நுட்பத்தினைக் காணலாம்.

மேற்சொன்ன பொருள்களில் சிற்பிகள் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருவுருவத்தினைத் தென்திசையில் முறைப்படி வடித்திருப்பர். பெரும்பாலும் மலைகளைக் குடைந்தும், கட்டுமானத்தில் (சுதைவடிவில்) கட்டியும், மரத்தினாலும் செய்யப்படும் ரதம், தேர், கொடிமரம் இவற்றில் இப்பெருமானது திருவுருவத்தை இன்றும் நாம் காணலாம்.

*1 இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் அறிவின் திருவுருவாம் தென்முகக் கடவுள் தேர்ச்சிற்பங்களில் இருநிலைகளில் காணப்படுகின்றார். அவை ஆழ்ந்த தியானத்தில் அமர்ந்துள்ள நிலை ஒன்று, முனிபுங்கவர்களுக்குச் சொல்லாமல் சொல்லி மௌன குருவாக அமர்ந்த நிலை ஒன்று என்பன வாம். இவ்வாறு வடிவமைக்கும் இவ்விருபாணிகளும் எட்டாம் நூற்றாண்டு முதல் நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றன. சமுகுமலை வெட்டுவான் கோவிலில் இத்தகைய அரிய திருவுருவ அமைப்பு ஒன்று காணக்கிடைக்கிறது. காம தகனமூர்த்தி, வியாக்யான மூர்த்தி, யோக தட்சிணமூர்த்தி, ஞானதட்சிணமூர்த்தி, ஆகிய வடிவங்களில் அமைந்த திருவுருவங்கள், பல தேர்களில் காணக்கிடைக்கின்றன.

*2 காமதகன மூர்த்தி அல்லது காமாரியின் வடிவமைப்பில் குறிப்பிடத் தக்கவை இரண்டு சிற்பங்கள். இவை இறைவனை ஆழ்ந்தயோக நிலையில் காட்டும். ஒருவடிவமைப்பில் அவர் யோக நிலையில் ஒரு சிறு மலை மீது

---

*, * - வாகனம் – இதில்பறவைகள், மிருகங்கள், கற்பக விருக்ஷம், சூரியன், சந்திரன் பூதங்கள் முதலியன அடங்கும். ரதம் - தேர், – மரத்தி னாலும், கருங்கல்லினாலும், செங்கல்லினாலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

* [1, 2, 3, 4, என்றுகுறிப் பிட்டுள்ள விவரங்கள் யாவும் * " Temple cars of Medival Tamilaham " எனும் புத்தகத்திலிருந்து (பக்கம் 78 - 80 முடிய) கொடுக்கப்பட்ட தமிழாக்கமாகும்]

பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து இருப்பார். (உத்தமபாலியம் – திருமலைநாயக்கர் கோயில்) தியான முத்திரையில் முன் இருகைகளும் மடிமீது இருக்கும். மற்ற இருகரங்களும் உடுக்கை அக்னி தாங்கி இருக்கும். தலைமுடிகள் ஜடாபாரமாக அமைந்திருக்கும். இடப்புறம் அஞ்சலி ஹஸ்தத்தில் உமை நின்ற கோலத்திருட்பாள். அவர் திருமுன் காமன் தன் வில்லில் நாணேற்றி மலரம்பு தொடுக்கும் தருணத்தில் இருப்பான். சிறு மாறுதலுடன் வேறொரு திருவுருவமும் உள்ளது (திருக்கோகர்ணம் பிரகதாம்பாள் கோயில்) இடக்காலின் மேல் வலக்கால் வைத்து பத்மாசனத்தில் இம்மூர்த்தி அமர்ந்து இருப்பார். முன் இருகரங்களும் ஞானமுத்திரையுடன் தொடை மீது இருக்கும். ஜடாமுடியில் மண்டையோடு பொருந்தி இருக்கும். பீடத்தின் மேலிருந்து கீழே இடுப்பு வஸ்திரத்தின் ஒரு பகுதி தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

தென்முகக் கடவுளின் நான்கு நிலைகளையும் ஒரே வரிசையில் அமைத்த (மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், உத்தமபாலியம் – காசிவிஸ்வநாதர் கோயில்) ஓர் அபூர்வ வடிவம் உண்டு. வியாக்யான தட்சிணாமூர்த்தி என்றும், வியாக்யானத்தேவர் எனவும் கூறுவர். இத் திருவுருவத்தில் சிறிது வித்தியாசமும் காணப்படுகிறது. நான்கு கரங்களில் இடது கரம் ஒன்றில் மட்டும் உடுக்கை விளங்க, மற்றைய கரங்கள் தெளிவற்றனவாக உள்ளன. வீராசனத்தில் அமர்ந்த இப்பெருமானின் பின்புறத்தில் கல்லாலமரம் இல்லை. அதற்கு மாறாக பல தலைகளுடன் விளங்கும் ஆதிசேஷன் உள்ளது. நடராஜப் பெருமானின் ஊன்றிய திருவடிக்குக்கீழ் உள்ளது போல் இங்கு முயலகன் படுத்து இருக்க, அவன் மேல் தனது வலத்திருவடியினைப் பதித்துள்ளார். இருபுறங்களிலும் இரு முனிவர்கள் அஞ்சலியுடன் நிற்கின்றனர் (திருவாதவூர் – திருமறைநாதர் கோயில், மதுரை – கூடல் அழகர் கோயில், திருப்பரங்குன்றம் சுப்ரமணிய சுவாமிகோயில் முதலான திருக்கோயில்களின் தேர்ச்சிற்பங்களில் இது போன்ற அமைப்பினைக் காணலாம்)

வில்லோடு காமன் தொழுது நிற்க, பின்னல் தேவர்களும் தொழுது நிற்பர். யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த பெருமானைக் காமன் மலரம்பால் எய்த பிறகு நிஷ்டை கலைந்த கோலமாக இருக்கலாம் என எண்ணப்படுகிறது. அஞ்சி நடுங்கிய நிலையில் காமனும், தொழுதுவணங்க காமன் உயிர் காத்ததேவர் பலரும் நிற்கும் நிலையில் இந்தச் சிற்பம் காணப்படுகிறது.

வியாக்யான தட்சிணாமூர்த்தியின் மற்றொரு திருவுருவ அமைப்பில் முனிவர்கள் அமர்ந்தும் காணப்படுகின்றனர். ஒரு அமைப்பில் முயலகனது தலை இடப்புறமாகவும் உள்ளது. மற்றொரு அமைப்பில் கல்லாலமரம் பின்புறம் அமையாது வலப்புறம் அமைந்து இப்பெருமானுக்கு குடை போல் விரிந்து காணும் அமைப்பில் உள்ளது. மற்றோர் அமைப்பில் கல்லாலமரம் தழைத்து நாலாதிசையிலும் கிளைகளுடன் உள்ளது. மற்றொன்றில் இறைவனின் பின் வலக்கரத்தில் சங்கு போன்ற அமைப்பானதொரு வடிவமும் காணப்படுகிறது.

காஸ்யப சில்ப சாத்திரத்தில் மூன்றுவதாகக் கூறியுள்ளபடி தட்சிணமூர்த்தியின் வடிவங்கள் (பெரியகுளம், சுப்ரமணிய சுவாமி கோயில் தேர்) காணப்படுகின்றன. இதில் வீராசனத்தில் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் அமர்ந்திருப்பார். இதில் பெருமானின் கால்கள் மாற்றிப் போட்டமர்ந்த தாகவும் அமைத்தல் உண்டு. இடுப்போடு கட்டிய யோகபட்டையுடன். ஊன்றிய பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரம் என்கிற முயலகன் மேற்கூறிய இரு திருவுருவங்களின் கீழ் உண்டு. (சின்னமனூர் – புலன் நந்தீஸ்வரன் அவர் அமர்ந்துள்ள குன்றின் மேல் ஒரு கரத்தையும், சூத்துக்காலின் மேற்பகுதியில் ஒரு கரத்தையும் வைத்துள்ளார்.

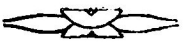

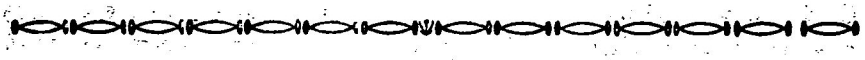

மாயூரப் புராணம்

மால்மல ரவன்முன் னேர்தொன்
முதலென வழுத்தற் கேற்பச்
சூல்மலர் சருணை யாலோர்
தொன்முதல் அமர்ந்தான் மாக்கள்
சால்பலர் உடங்கும் உண்மை
கைம்மலர்க் காட்சி யாலே
நன்மை லர்தரத் தெரிக்கும்
தம்பிரான் சரணம் சார்வாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை.

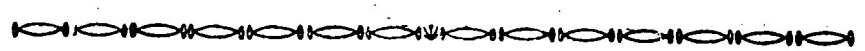

மூவலூர் - தேர்ச்சிற்பம்

தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள மூவலூர் எனும் தலத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ மார்க்கசகாயேசுரர் திருக்கோயிலின் திருத்தேரின் தென்திசைப் பகுதியில் சிவபெருமான் மானுடச் சட்டை தாங்கி, குருநாதராக விளங்கும் சிற்பம் காணப்படுகிறது. திருப்பெருந்துறையில் நிகழ்ந்த அருள் உபதேசத்தை இங்கு நாம் காணலாம். இங்கு மணிவாசகப் பெருமான் நின்ற நிலையில் கை கட்டி வாய்புதைத்து அடக்கமாக நிற்கின்றார். பெருமானே வீராசனம் கொண்டு சின்முத்திரை காட்டியருளுகின்றார். மிகச் சிறிய அளவுடையதான இத்தேரில் காணும் சிற்பங்கள் பல புராண நிகழ்ச்சிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. இவ்வுபதேசக் காட்சி நடைபெறும்போது வேறு யாரையும் அவ்விடத்திற்கு அனுமதிக்காமல் இருக்க இரு பூத கணங்கள் வாயிற் காப்போராக நிற்கின்றனர். கல்விக்கு நிலைக்களனாக விளங்கும் கலைமகள், பெருமானின் வலப்பக்கம், நல்வீணையுடன் அமர்ந்து வாசிக்கின்றாள். மணிவாசகரின் பக்கத்தில் சந்திரசேகரர் உருவமும் லிங்க வழிபாடும் செய்யும் முனிவர்களின் உருவமும் காணப்படுகின்றன. குரு சிஷ்ய சிற்ப இலக்கணம் நன்கு புலப்படும் வகையில் இத்தேர்ச் சிற்பங்கள் விளங்குன்றன.

திருத்துருத்திப் புராணம்

பரவுடல் மூன்றும் அப்பால் பகர்உடல் இரண்டுமாயத்
தரவுடல் ஐந்தும் நீத்துத்தன் திருவடியால் மாக்கள்
விரவுஓர் உடலம்தாங்கி விரிகல்லால் அடியெங் நாளும்
வரமுற அமரும் வள்ளல் மலரடிக்கன்பு செய்வாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

மூவலூர் திருக்கோயிலின்

கொடிமரத்துத் தட்சிணமூர்த்தி

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் மயிலாடுதுறை கற்சாலையில் அமைந்துள்ளது மூவலூர் என்னும் தலமாகும். இத்தலம் வைப்புத் தலத்தில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுவது. இத்தலத்தில் உள்ள மார்க்க சகாயேசுரர் திருக்கோயிலின் துவஜஸ்தம்பத்தில் (கொடிமரத்தில்) தென் திசையில் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் காட்சிதருகின்றார். கொடிமரம் முழுவதும் (படம் – 97) செப்புத் தகட்டால் போர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் வலப்பக்கம் அமைந்த கல்லாலமரம் இடப்பக்கம் நீண்டு பரந்து நிழல் செய்கின்றது. பின்கரங்களில் அக்கினி மற்றும் உடுக்கையுடன் சேர்ந்த நாகம் விளங்க, முன் வலக்கரத்தால் சின்முத்திரையினைக் காட்டியருளுகின்றார். முன் இடக்கரம் முழங்கால் மீது அமைந்துள்ளது. வலப்பாதத்தை நீட்டி முயலகனை ஊன்றி இடப்பாதத்தை வளைத்து அதன்மேல் வைத்து வீராசனமாக அமர்ந்துள்ளார். இது வீராசனத்தில் ஒரு தனிவகை என்று கூறலாம். மலைமீது அமர்ந்த பெருமானின் இருமருங்கிலும் விளங்கும் முனிவர்களுள் ஒருவர் "ஸ்வஸ்திகாசன" நிலையிலும், மற்ற மூவரும் பத்மாசன நிலையிலும் இருந்து பெருமான் உணர்த்துகின்ற உண்மைப் பொருளை அநுபவித்த நிலையில் உள்ளனர். [இவ்வாதீனத்தின் கொடிமரத்தில் இது போன்றே ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தியின் திருவுருவம் அமைந்து விளங்குவதனை நோக்குதல் நன்று] மலையில் தாவரங்களும், மிருகங்களும் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன.

திருவிளையாடற் புராணம்

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறைஆறு
அங்கமுதல் கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை
இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்து பவத்தொ டக்கை வெல்வாம்.

— பரஞ்சோதிமுனிவர்

ஓவியத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி

பண்டைய ஓவியம் :

இந்தியாவில் சிற்பத்தைப் போலவே ஓவியத்தையும் ஒரு கலையாகப் மக்கள் போற்றி வளர்த்தனர். மக்கள் இதனை "விநோத ஸ்தானங்" களுள் ஒன்றாக எண்ணினார்கள். அரசர்கள், பிரபுக்கள், மக்கள் ஆகியோர் ஓவியம் போன்ற பல கலைகளையும் பயின்றிருந்தார்கள். ஆடல், இசை, ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவை அழகுக்கலைகளில் மிக முக்கிய மானவைகளாகக் கருதப்பட்டன. மக்கள் ஓவியரை அவருடைய கலைக்காகப் பெரிதும் மதித்து வந்தார்கள். மக்களுடைய ஆதரவை மிகுதியாகப் பெற்ற சில சித்திரச்சாலைகள் இருந்தனவென்று இலக்கியங்களால் தெரிகிறது. அவற்றுள் சில அரண்மனையில் இருந்தன. பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் சித்திரச்சாலைகள் பொது மன்றங்களில் இருந்தன. சில சித்திரச் சாலைகள் வண்டிகளில் வைத்து ஊர் ஊராகக் கொண்டு போகப்பட்டன.

ஓவியங்களின் வகைகள் :

கட்டடக்கலையை அழகுபடுத்துவதற்காகச் சிற்பம் பயன்பட்டது போலவே ஓவியமும் பயன்பட்டது. ஓவியங்களுள் பெருபாலானவை கோயில்களிலும், குகைகளிலும், அரண்மனைகளிலும் பின்னர் மடாலயங் களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆதியில் சிற்பங்களின் மீது வர்ணம் தீட்டியிருந்தார்கள். தற்போது இயற்கையின் அழிவால் புறத்தே இருந்த நிறம் அழிந்துபோய் சுவர்கள், தூண்கள், கூரைகள், முதலானவைகளில் தீட்டப்பெற்ற ஓவியங்களை மட்டும் இன்று, நாம் காண்கிறோம். இத்தகைய ஓவியங்களைத் தான் நாம் அஜந்தா, பாக் பாதாமி, சித்தன்னவாசல், எல்லோரா முதலான குகைகளிலும், திருக்குற்றாலம் காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர், திருவஞ்சைக்களம், திருவீழிமிழலை, கும்பகோணம் திருப்பெருந்துறை, திருவையாறு, சிதம்பரம், லேபாட்சி, தாடலத்திரி போன்ற மிகப்பிரசித்திப்பெற்ற திருக்கோயில்களிலும் ஓவியங்களின் சிறப்பதைக் காண்கிறோம்.

ஓவியங்கள் சுவர்களில் மட்டுமே தீட்டப்பெற்றன என்பதில்லை. சித்திரப்படம் என்னும் சொற்றொடர், ஓவியங்கள் சீலையின் மீது தீட்டப் பெற்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. பெரும் பாலும் ஓவியத்தைச் சீலையில் எழுதிக் கவனமாகச் சுருளாகச் சுருட்டி வைத்துக் கொள்வதும் (திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கொலு மண்டபத்தில் இத்தகைய ஓவியத்தைக் காணலாம்). வேண்டியபோது விரித்துப் பார்த்துக் கொள்வதும் வழக்க மாகும். சில வேளைகளில் இத்தகைய ஓவியங்களின் மீது சிறு சீட்டுகள்

தீட்டிவைப்பர். சிபிஜாதகக் கதையிலுள்ள சிபியைத் தீட்டிய அஜந்தா ஓவியத்தின் மீது இத்தகைய சீட்டுத் தீட்டப்பெற்றிருப்பதால் அந்தமுறை மிகப்பழமையான வழக்கம் என்று தோன்றுகிறது.

காகித ஓவியம் :

காகிதம் வந்த பின்னர் ஓவியங்கள் அதன் மீதும் வரையப்பட்டன. அவ்வாறு காகிதத்தின் மீது வரைந்த அழகான ஓவியங்களையுடைய மிகச் சிறந்த ஏடுகள் மேற்கு இந்தியாவிலும், நேபாளத்திலும் கிடைத்தன. இந்து. ஜைன, பௌத்த நூல்களில் பளபளப்பான நிறங்களில் விளக்கப்படங்கள் எழுதப்பட்டன. ஓவியம் தீட்டிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் இந்தியக்கலை வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும்,

மேற்கு இந்தியாவில் கிடைத்த ஜைனக் கையெழுத்துப் பிரதிகளும், நேபாளத்தில் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பண்டைக்கால மரபின் இறுதியில் வரையப்பட்ட சுவரோவியங்களையும், பிற்கால மொகலாய, ராஜ புரத்திர மரபுகளின் ஓவியங்களையும் இணைப்பனவாக இருக்கின்றன.

தட்சண ஓவியம் :

விஜய நகர சாம்ராச்சியத்தின் காலத்தில் தட்சிணத்தில் ஒரு தனிக் கலை முறை இருந்து வந்தது. அதில் மேற்கிந்திய முறையின் சின்னங்கள் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. பீஜப்பூரில் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில் ஒரு தனிக் கலைமுறை இருந்து வந்ததாக இலக்கியங் களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. தட்சிணக் கலைமுறை ஓவியங்கள் சிறப் பாக பீஜப்பூர் கோல்கொண்டா. அகமத்நகர் ஆகிய இடங்களில் சிறந்து விளங் கிற்று. பீஜப்பூரும், கோல் கொண்டாவும் வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர் ஐதராபாத் ஓவியக்கலையை வளர்க்கும் தாயகமாக விளங்கிற்று. இராகமாலா ஓவியங்களையும், உருவச்சித்திரங்களையும் போற்றுகின்ற ஒரு புதிய கலைமுறையானது ராஜபுத்திரர்களிடம் ஊக்கம் பெறலாயிற்று. ராஜபுத்திரக் கலைமுறைக்கு இரண்டு கிளைகள் உண்டு, அதில் ஒன்று ராஜபுத்திரக் கலைமுறை கையாண்ட பொருள்கள் அனைத்தும் இந்துமதம் பற்றியன வாகவே இருந்தன. இந்துக்களின் தெய்வத் திருவுருவங்கள் பல இதில் சித்தரிக்கப்பட்டன.

இராகமாலா ஓவியத்தில்

பத்மாசன வீணைதரர்

இந்தப் பத்மாசன வீணைதர தட்சிணமூர்த்தியின் வண்ண ஓவியம் வடநாட்டில் (ராஜபுத்திரர்களது இராகமாலா ஓவியம்) 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தீட்டப்பட்டதாகும். வடநாட்டுக் கட்டடபாணியில் அமைக்கப்பட்ட சிகரம்வைத்த கொடிகட்டிய மாடியும், அதன் எதிரில் பூந்தோட்டமும் அமைந்துள்ளன. கட்டடத்தின் உட்பகுதியைத் தனியே பிரித்துக் காட்டுவது போல இவ்வோவியம் அமைந்துள்ளது. கீழே உள்ள பகுதி செல்வச் செழிப்பு மிக்கதாகக் காட்டப்பட்டு விலையுயர்ந்த பொருள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகிறது.

கட்டடத்தின் (படம் – 98) முன்பகுதி முகப்பில், நாதத்திற்கே நாயகனைக விளங்கும் சிவபெருமான் இங்கு இசைக்குரு நாதராக (வீணையினை ஏந்தி மீட்டும் சிவபெருமான்) பத்மாசனத்தில் கல்லும் கரையும் படி வீணையின் நாதத்தை எழுப்புகின்றார். இப்பெருமானின் எதிரில் வடநாட்டு நாகரிகத்துடன் விளங்கும் மாணக்கரும் ஓர் நரம்பு இசைக்கருவியுடன் தானும் உடன் இசைத்து அதில் லயித்து உருகுகின்றார். ஓவியத்தின் மேற்பகுதியில் கதிரவன் வட்டவடிவமாகக் காட்சி தருகின்றான். அக்கதிரவனை மேற்குத்திசையில் படிப்படியாக மறையும்படி வீணைதரப்பெருமான் வீணைநாதமூலமாக வழிகாட்டுகின்றார். இங்கு விளங்கும் பெருமான் இரு கைகளுடன் விளங்குகின்றார். காதுகளில் ருத்திராட்ச மணிகள் விளங்குகின்றன. ஜடைகளை ஜடாபந்தமாகக் கட்டிள்ளார். திருமார்பில் பெரிய ருத்திராட்சமாலையும் புஜங்களில் ருத்திராட்சங்களும் அணிந்துள்ளார். நெற்றியில் வெண்ணீறும் சந்தனமும் விளங்க புன்முறுவலுடன் காட்சி தரும் இவ்வண்ண ஓவியத்தை நேரில் கண்டு அனுபவித்தல் சிறப்பாகும்.

ஆதாரம் : – Ragmala Kota – Bundi School late 18 th century Raga kedar : Depicts lord siva guiding the Sun to set by his music courtesy National museum.

தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் ஓவியம்

இத் திருக்கோயிலில் விளங்கும் திருமாளிகைப்பத்தியில் விளங்கும் (பிரதட்சண வீதிச்சுவர்) சுவரிலும் கற்பக் கிருகத்தைச் சுற்றியுள்ள இரண்டு பாதையிலும் இரண்டு அடுக்கு ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலாக உள்ள ஓவியங்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. இதன் அடிப்பகுதியில் இராசராசன் காலத்தில் தீட்டப்பெற்ற சைவ சமய ஓவியங்களைக் காணலாம். அவ்வோவியங்களுள் சுந்தரருடைய திருமணத் தன்று சிவபெருமான் வேதியர்போல் வந்து அடிமையாக்கிய வரலாற்று வண்ண ஓவியமும், அப்சரஸுகளுடன் நடனம் உள்ள சொர்க்கலோக காட்சி ஓவியமும், இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக 'காலைச் சுற்றி அர்த்த யோகப்பட்டத்துடன் கூடியயோக தட்சிணமூர்த்தி' யின் ஓவியம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். மற்றும் திரிபுராந்தகர், திருவிளையாடற் காட்சிகளின் ஓவியங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களை எல்லோரும் காணும் வகையில் மத்திய தொல்பொருள் துறை. இக்கோயிலினுள் ஓர் மியூசியம் நிறுவி அதில் வண்ண ஓவியங்களைச் சேகரித்து வைத்துள்ளனர். இன்றும் அவ்வோவியங்களைக் காணலாம்.

ஓவியம் தீட்டும் முறை :

மறை நூல்களில் காணும் அருவமான கருத்துக்களைப் பருவடிவில் (Abstract & concrete) காட்டும் வண்ணமாகப் பாரத நாட்டு ஓவியம் திகழ்கின்றது. உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் மற்றும் உயிரிலிகள் ஆகிய எல்லாப் பொருள்களையும் இறைவனின் தோற்றமாகவே கருதினர்.

கலவை முறை :

ஓவியம் தீட்டுவதற்கு இந்திய ஓவியர் நெய்வண்ணத்தைவிட நீர் வண்ணத்தையும் ஒட்டு வண்ணத்தையும் பெரிதும் விரும்பினர். இவ்வகைகளைக் கொண்டு பச்சை, சிவப்பு, நீலம் ஆகிய நிறங்களினால் பெரும்பான்மையான சாயல்களை அமைத்தும், அதில் பளபளப்பான வண்ணங்களைப் பூசி, மேலும் அழகூட்டினர். மேலும் மூலிகைச் செடிவகைகளின் சாறுகளையும் வண்ணத்தில் கலந்து கொண்டு ஓவியம் அழியாது இருக்கச் செய்துள்ளனர்.

அளவு முறை :

ஓர் உருவத்தின் பல்வேறு உறுப்புகளும் குறிப்பிட்ட அளவினவாயும் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமான விகிதம் உடையனவாயும் இருக்க வேண்டும் என்பது ஓவியத்தின் விதிகளாகும். ஓவியர் பின்பற்றும் அளவு "தாலம்" என்று வழங்கப்பட்டது. முகத்தின் நீளமே 'தாலம்' என்று

வழங்கப்பட்டது. ஒரு தாலத்தின் பன்னிரண்டி லொன்று அங்குலம் எனப் படும். மனித உருவம் எட்டுத்தால அளவு உயரமுள்ள தென்பது ; பிருகத் சங்கிதை ' 'சுக்கிரநீதி' முதலிய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை வலி யுறுத்துவதன்பொருட்டு '' எறும்புந் தன் கையால் எண்சாண்'' என்ற பழ மொழியும் உள்ளது.

தமிழர் ஓவியம் :

ஒவ்வு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த ஒவு, ஓவம், ஓவியம் என்னும் இம் மூன்று சொற்களும் ஓவியத்தையே குறிக்கின்றன. '' எது ஒன்றன் பிரதிரூபமாக இருக்கிறதோ அதுவே சில்பம்'' என்று கூறிய '' சதபத பிராமணத்தைப் போலவே '' தமிழர்களும் ஒரு பொருளை ஒத்திருக்கும் தன்மையால் சித்திரத்தை மேற்கூறிய மூன்று சொற்களாலும் விளக்கினர் போலும். தமிழ் நாட்டின் தலைநகரில் ஓவியர்களுக்கு எனத் தனியாக ஒரு வீதி இருந்ததைத் தமிழ் நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ''நுண்ணிதின் உயர்ந்த நுழைந்த நோக்கின் கண்ணுள் விளைஞர்'' –என்று மதுரைக் காஞ்சியிலும், '' எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங் காட்டி '' என்று மதுரைகாஞ்சியிலும் '' மையறு படிவத்து வானவர் முதலா – எவ்வகை யுயிர்களும் உவமங் காட்டி' என்று மணிமேகலையும், 'உயிராவண மிருந்துற்று நோக்கி யுள்ளத் திழியி னுருவெழுதி'' என்று அருளிய திருநாவுக்கரசர் பாடலிலும் ஓவியத்தின் மேன்மை கூறப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ ராஜ ராஜதேவர் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய செண்டு வாயில் சித்திர கூடத் தெற்கில் கல்லூரியில் எழுந்தருளி என்ற கல்வெட்டுப் பகுதி தஞ்சாவூர்ப் பெருவுடையார் கோயில் வெளிப்புறத்துக்கு அருகில் இருந்த ஓவிய மண்டபத்தை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. இது போன்றே சிதம்பரம் ஆயிரங் கால் மண்டபம் திருக்குற்றாலம் சித்திரசபை திருவீழிமிழலை. திருவாரூர் தேவாசிரியர் மண்டபத்திலும் தமிழ் நாட்டின் ஓவிய மேம்பாட்டினைக் காணலாம்.

அம்பர்ப் புராணம்

செய்தொழிலின் அளவும்அருட் சத்தி
பதிதலின் அளவும் சித்தாந்தத்தர்
எய்பொருளின் அளவும் முத்துஇருப்பளவும்
அத்துவிதத் தியல்பும் தேறக்
கொய்மலர்நேர் ஒருகைவிரல் ஒவ்வொன்று
மடக்கி இணைகூட்டி ஆன்றோர்
மெய்கெழுமை இனிதுணர்த்தி ஆலடிவாழ்
அரசடியை விரும்பி வாழ்வாம்.

— மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

நாயக்கர் மன்னர்கள் காலத்து ஓவியம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூரை ஆண்டு வந்த இரகுநாத நாயக்கர் காலத்து எழுதப்பட்ட 'ரகுநாதாப் யுதயம்' என்னும் நூலினும் விஜயபவனம் என்ற வேறோர ரண்மனையில் சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சிங்களவர், செஞ்சி நாயக்கர்கள் இவர்கள்மீது தாம் கொண்ட வெற்றிச் சித்திரங்களும் இவர் காலத்தது ஆகும், கும்பகோணம். இராமசாமிக் கோயில், திருவீழிமிழலைத் திருக்கோயில் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் (நாயன்மார்கள் ஓவியம், புராணக் காட்சிகள்) வரையப்பெற்ற ஓவியத்தின் அடியில் தெலுங்கு எழுத்துகளில் காட்சியின் தலைப்பு எழுதப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். மேலும் நாயக்கர் காலத்து ஓவியங்கள் சில தஞ்சாவூர் சரஸ்வதிமஹால் நூலகத்திலும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத் திலும் காணப்படுகின்றன. மேலும் மராட்டியர்கால ஓவியமும் இங்கு உள்ளன. இவ்வாதீனத்தில் விளங்கும் ஓவியங்கள் யாவும், நீர்வண்ணத் தாலும், ஒட்டுவண்ணத்தாலும் வரையப்பட்டவையாகும்.

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்

ஆல்வருக்கம் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே
தென்முகங்கொண்(டு) அறவோ ராய
நால்வருக்குள் இருவருக்கும் ஒருவருக்கும்
நவின்றருளி நவிலொணாத
நூல்வருக்கும் ஒருவருக்கும் நுவலாமல்
நுவன்றனனே நுதற்கண் ணீனைப்
பால்வருக்கைக் கனியை அருள் பசுந்தேனைப்
பரவாமல் பரவல் செய்வாம்.

— திரிகூடராசப்ப கவிராயர்

மராட்டியர் கால ஓவியம்

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்திலும் ஓவியக்கலை பின்று நன்கு வளர்க்கப்பட்டு. மரப்பலகையிலும் காகிதங்களிலும் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டன. சரபோஜி மகாராஜா தமது காலத்தில் சேகரித்து வைத்த ஓவியச் சுருள்கள் மற்றும் காகித ஓவியங்கள், மருத்துவச் செடிகளின் ஓவியங்கள், மிருகங்களின் ஓவியங்கள், கடவுளரின் ஓவியங்கள் ஆகியவைகளை இன்றும் தஞ்சாவூர் சரஸ்வதிமஹாலில் காணலாம்.

தக்ஷிண ஓவிய முறையுடன் நெருங்கிய உறவுள்ள ஓவிய முறையைத் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் ஆதரித்து வந்தார்கள். ஓவியங்களைத், தீட்டியவர்கள் உருவங்களின் சிறுசிறு விஷயங்களைக் கூட மிக நுணுக்கமாகக் கவனித்து வரைந்துள்ளனர். துணியைப் பலகைமீது சேர்த்து வைத்து, அதில் ஓவியம் தீட்டப் பெற்றுளது. இவ்வோவியங்களில் போலி நவரத்தினங்களும் பதிக்கப் பெற்றுள்ளன. உடையிலும் திரைகளிலும் தங்கரேக்கைத் தடவி இருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் மக்கள் பெரிதும் சிவபெருமான் முதலான தெய்வ உருவங்களையும், மன்னர்களின் உருவங்களையும் அழகாய் வரைந்து தமது இல்லத்திலும் கோயில்களிலும், மடாலயங்களிலும் நிறுவி மகிழ்ந்தனர். இவ்வகையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலுள்ள கந்த விலாஸப்பகுதியில் இன்றும் மராட்டியர் காலத்து மன்னர்களின் ஓவியம் காணப்படுகிறது. இதன் விளக்கங்களை ஆதீன வெளியீடு எண் 354 ல் விரிவாகக் காணலாம்.

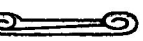

துறைசைப் புராணம்

செம்மலர்நோன் தாள்சேரல் ஒட்டாமல்
உயிரையெல்லாம் தியக்கம் செய்யும்
அம்மலம்க ழீஇமிகுந்த அன்பரொடு
மருவிநீர் அடையு முத்தி
இம்முறையாம் எனநால்வர்க்(கு) இருவிரற்
சின்முத்திரை யாலியம்பி ஆல்கீழ்
மன்மதன்மேல் நுதற்கண்அனல் இறைத்திருந்த
குருபரனை வணக்கம் செய்வாம்.

— சாத்திரம் சாமிநாத முனிவர்

மராட்டியர் காலத்துப் பலகை ஓவியம்

தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் நூலக அருங்காட்சியகத்தில் பலகையில் வரையப்பட்ட இந்த தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் (படம் - 99) ஓவியம் மிகத்தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. இப்பெருமானைவர் கங்கையும் மூன்றும் பிறைச்சந்திரனுடன் கூடிய ஜடாபந்தமும் சிரசில் விளங்க காட்சிதருகின்றார். அதில் ஓரிரு ஜடைகள் வீரிசடையாகவும் உள்ளன. மலைகள் சூழ்ந்த கானகத்தில் தாவரங்களும், மிருகங்களும் உள்ள அவ்விடத்தில், கல்லால மரநிழலில் யோக பட்டை அணிந்து வீராசனத்தில் நேராக வீற்றிருக்கின்றார். பின் கரங்களில் சுடரும், ஜபமணிமாலையும் விளங்குகின்றன. முன்வலக் கரத்தில் வியாக்யான முத்திரையினை முனிவர்களுக்குக் காட்டியும், இடக்கரத்தில் வேதச் சுவடிகளைச் சற்று மேல் நோக்கிய நிலையில் வைத்துள்ளார். வலக் காலின் கீழ்ப்பகுதியில் கத்தியும் கேடயமும் தாங்கிய முயலகனை மிதித்துள்ளார். சர்வாபரணங்களும் திகழப் புலித்தோலாடை அணிந்த பெருமானின் இடுப்புப் பகுதியிலிருந்து திருப்பாதம் வரை பரிவட்டம் (பட்டுத்துணி) அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இடுப்பு வஸ்திரம் இருமருங்கிலும் பக்கவாட்டில் உள்ளன.

இவ்வோவியம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவில் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார். இப்பெருமானின் வலப் பக்கம் ஜடாமகுடத்துடன் விளங்கும் கௌசிகர், காஸ்யபர், பரத்வாஜர் முதலானோர் அமர்ந்த நிலையில் கூப்பிய கரங்களுடன் பெருமானின் ஞான மௌன நிலையினைக் கண்டு அனுபவிக்கின்றனர். இதைப் போன்றே இப்பக்கம் விளங்கும் அத்ரி மகரிஷியும் காணப்படுகின்றனர். முனிவர்கள் ஐவரும் புலித்தோலாடை அணிந்து காணப்படுகின்றனர். காமிகாகமம் இத்தகைய முனிவர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இவ்வோவியத்தைச் சுற்றிலும் கொடியுடன் கூடிய பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபம் விளங்குகிறது. கி. பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் (1700 - 1800) வரையப் பட்ட இப்பலகை ஓவியம் மராட்டியர் காலத்ததாகும். இன்று வரை இவ்வோவியம் புத்தம் புதியதாக விளங்குகிறது.

மராட்டியர் காலத்து காகிதச் சுவடி ஓவியம்

கி. பி. 1700 – 1800 ஆண்டுகளில் தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மராட்டிய மன்னர்கள் ஓவியக்கலையினைப் பெரிதும் போற்றி வளர்த்தனர். அவ்வகையில் இவ்வோவியம் காகிதச் சுவடியில் வரையப்பட்டது ஆகும். இது தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டபடி (படம் – 100) இவ்வோவியம் மூன்று பிரிவுகளாகக் காணப்படுகிறது. ஓவியத்தைச் சுற்றிலும் பூக்கொடிகளால் அமைக்கப் பெற்ற தடுப்பு உள்ளது.

இவ்வோவியத்தின் விளக்கத்தை வலப்பக்கத்திலிருந்து காண வேண்டும். '' ப்ரும்ம வர்த்தம் '' என்ற இடத்தில் முனிவர்கள் எல்லோரும் யாகம் செய்யும் பொருட்டு தத்தமது கரங்களில் சிருக், சமித்து முதலான பொருள்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கையில் '' தத்வம் '' என்ற ஒன்றினை அறிய அவர்கள் மனதில் அவா எழுகின்றது. இதனை அறிய மார்க்கண்டேய மகரிஷியை முனிவர்கள் நாடி, 'மகரிஷியே, சாங்கள் என்றும் சீரஞ்சீவியாகவும், ஞான ஆனந்தமாகவும் விளங்குகின்றீர்கள், இதன் காரணத்தை (தத்வத்தை) எங்களுக்கு அருள வேண்டும்' என்று வேண்டினர். இதுவே முனிவர்கள் கூட்டம் முன்பு வேதியர் போல் உள்ள பகுதியின் விளக்கம் ஆகும்.

'மலையின் மீது நீண்டு பரந்து விளங்கும் ஆலமர நிழலில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானை வணங்கியமையால் இவை எல்லாவற்றையும் பெற்றேன்' என்றார். அவ்வாறே அக்னி, ஜபமாலை, புத்தகம், (சுவடி), சின்முத்திரை காட்டியருளும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானை தத்தமது ஐயங்கள் நீங்கும் பொருட்டு முனிவர்கள் தொழுது நிற்கின்றனர். ஆனால் பெருமானே, மௌனியாக இருந்து அருளினர். இதனைக் கண்ட முனிவர்களும் மகாமௌனியாக இருந்து தாம் பெறவேண்டியவைகளைப் பெற்றனர் (இப்பகுதி கல்லால மரத்தில் தட்சிணமூர்த்தி முன் முனிவர்கள் கூட்டத்தின் விளக்கமாகும்).

இந்த ஓவியத்தின் மூன்றும் பகுதியாக வட்டமிட்டபடி உள்ள விசுவநாதர், விசாலாட்சி கோயில் காணப்படுகிறது. பண்டிதர் ஒருவர் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானது தத்துவார்த்தங்களை, திருக்கோயில் மண்டபத்தில் கூடிய மக்களுக்கு விளக்கம் தருகின்றார். இத்தகைய உபநிஷத் விளக்க ஓவியத்தை ஒரு சிறு காகிதத்தில் அடக்கியுள்ள ஓவியரின் செயல்திறன் போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

துறைசை ஆதீனத்து தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம்

துறைசை ஆதீனம் என்று போற்றப்படும் இவ்வாதீனத்தில் பழம் பெருமை வாய்ந்த ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. தெய்வத் திருவுருவங்கள், அடியவர்கள், ஆதீனத்தின் குருமகாசந்நிதானங்கள், ஆதீனத்தின் முனிபுங்கவர்கள், மன்னர்கள், சேவகர்கள் என்ற நிலையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களை இவ்வாதீனத்தில் உள்ள பன்னிருகை விலாசம், கந்தவிலாசம், வேணு வனவிங்க விலாசம், ஆதீனக் குருமுதல்வர் நமசிவாய மூர்த்திகள் திருக் கோயிலின் முகமண்டபம் மகாமண்டபம், கோஷ்டப்பகுதி, பெரியபூசை மடம், வடக்கு ஒடுக்கம் முதலான இடங்களில் நீர்வண்ண ஓவியங்களையும் ஒட்டுவண்ண ஓவியங்களையும் காணலாம்.

தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம் :

தட்சிணாமூர்த்தி ஓவியம் ஒன்று முகமண்டபத்தின் தெற்கு மாடத்திலும், மகாமண்டபத் தென்புறச் சுவரிலும் ஒட்டு வண்ணத்தால் வரையப்பட்டுள்ளது.

தங்கநிறம் கொண்டு வரைப்பெற்ற தஞ்சை நாயக்கர் காலத்து ஓவியம் (கி. பி. 1700 – 1800), (நீளம் 2½ அடி அகலம் 2 அடி) ஒன்று இவ்வாதீனத்தில் விளங்குகிறது.

இவ்வோவியத்தின் மேற்பகுதியில் சிதம்பரம் கோயிலின் தரைவழைப் படம் (Ground plan) அமைத்து அதன் நடுவில் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் திருவுருவம் வரையப்பட்டுள்ளது.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் திருவாடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் வரைபடமும் அமைத்து அதில் திருஞானசம்பந்தர் பொற்கிழி பெறும் காட்சி, தியாகராஜர் உருவம், கோருபாம்பிகை முதலான தலப்புராணச் செய்திகளை ஓவியமாக வடித்துள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்தாற்போன்று, பத்ர பீடத்தில் சுகாசனமாக ஞான தட்சிணாமூர்த்தி விளங்குகின்றார். இவரது பின் கரங்களில் உருத்திராக்க மாலையும், அக்னியும் விளங்க, முன் இரு கரங்கள் நடு மார்புப் பகுதியினைத் தொட்ட நிலையில் முன் வலக்கரம் ஞானமுத்திரையுடனும் முன் இடக்கரம் சுவடியும் கொண்டு திகழ்கின்றது. அடுத்து திருநந்தி தேவர் சனற்குமாரர், சத்தியஞானர் முதலானோர்க்கு அருளுபதேசம் காட்சி உள்ளது. அதன் பின்னர் பரஞ்சோதி முனிவர் மெய்கண்டார்க்கு உபதேசம் செய்கின்றார்.

இதற்குக் கீழ்ப்பகுதியில் மெய்கண்ட தேவர் திருவுருவம் தொடங்கி இவ்வாதீனத்தின் 14வது பட்டம் ஸ்ரீ வேளூர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் வரையிலான (கி. பி. 1789 – 1845) திருவுருவங்கள் மிகச் சிறிய வடிவமைப்பில் காணப்படுகின்றன. இவ்வோவியம் இவ்வாதீனக் குருபரம் பரையினைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றது

யோக சூத்ர வீராசன மூர்த்தி

இந்த நூற்றாண்டில் வரையப் பெற்ற இக் குருமூர்த்தி கல்லால மரநிழலில் பக்கவாட்டில் அமர்ந்த நிலையில் யோக சூத்திரம் (யோக பட்டையுடன்) கூடிய ஒரு வகை வீராசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். நெற்றிப்பட்டமும் ஜடா மண்டலத்தில் மூன்றும் பிறைச்சந்திரனும் கங்கையும் விளங்கக் காட்சி தருகின்றார். எழில் நிறைந்த (படம் – 101) திருமுகமும் அருள் ஒழுகும் ஞானப்பார்வையும், நெற்றிக் கண்ணும் வினங்க காதுகளில் குண்டலமும், குழையும் தோன்றக் காட்சிதருகின்றார். இவருக்குத் திருமார்பில் உருத்திராக்க மாலையும், கழுத்தில் கண்டா பரணமும் எழிலூட்டுகின்றன. பின் வலக்கரம் ஜபமாலையும், முன் வலக்கரம் சின்முத்திரையும் காட்டுகின்றன. பின் இடக்கரம் அனல் ஏந்தியும், முன் இடக்கரம் டோல ஹஸ்தமாகவும் அமைந்துள்ளன. வலத் தொடையின் மீது வைக்கப்பெற்ற இடது முழங்கால் (வீராசனமாக) இடுப்புடன் சேர்த்து யோக சூத்ரத்தால் (யோகபட்டை) பிணைக்கப் பட்டுள்ளது. சற்று முன்நோக்கிய வலப்பாதம் முயலகன் மீதுபதிந்துள்ளது முனிவர் ஒருவர் மட்டும் கண்ணுற்ற இக்காட்சியினைத் தனது ஞான அநுபவ நிலையினை ஏட்டில் எழுதிவிட்டு, தாமும் அவ்வாறே அமைதியுடன் காணப்படுகின்றார்.

சிற்பம், சுதை இவைகளுள் மிக எளிமையானது ஓவியம் ஒன்றுதான். வரைகோட்டு ஓவியங்களினுலேயே எல்லாவித எண்ணத்தினையும் வெளி படுத்தி விடலாம். சிற்பத்திற்கும், சுதைக்கும், கட்டட அமைப்புக்கும் ஓவியம் மூலமாகத்தான் வடிவங் கொடுத்து முழுமை பெறச் செய்யலாம். இவ்வகையில் இங்கு இடம் பெற்றுள்ள ஞானத்தின் மோனநிலையாக உள்ள தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் வண்ண ஓவியங்கள் சிந்தனைக்கும் கருத்துக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்குதலைக் காணலாம்.

இன்னும் இதுபோன்ற இப்பெருமானின் திருவுருவம் திருக்கோயில் களில் மறைந்துள்ளன. அவைகளை வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுக்கு வழங்குவது ஆராய்ச்சியாளர்களின் கடமையாகும்.

உத்தரகாமிகாகமத்தில்
தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி

* (51-ஆவது படலம்)

சுலோகம் 1 முதல் - 13 முடிய :

தென்முகக் கடவுளின் நிலைத்த இருப்பைச் செய்யும் கிரியையின் ஆரம்பம். அதாவது தட்சிணமூர்த்தியைப் பிரதிட்டை செய்யும் விதி முறைகளின் துவக்கம்.

தட்சிணமூர்த்தியின் பிரதிட்டையைக் கேளுங்கள் :- விளக்கம் செய்தல், பாடுதல், யோகமுறையைக் கூறல். இது போன்ற நிலையில் இருப்பவை மூன்று விதமாகும். சின் முத்திரையினல் விளக்கம் செய்தல், பாடும் படிச்செய்தல் - சரீரமும் ஜீவனும் ஒன்று பட்ட நிலையினைச் செய்வது.

ஞானமுத்திரையாவது கட்டைவிரல் ஆள்காட்டி விரல் இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டும், மற்றைய விரல்கள் உயர்த்திய நிலையிலும் காணப்படுவது ஆகும். இவரது கையில் வீணை இருக்கும். இது இல்லாத போது யோகநிலையினை உணர்த்தும். அதாவது வியாக்யான மூர்த்தி, வீணைமூர்த்தி இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் இல்லாத போது யோக மூர்த்தி யாகக் காட்சி தருகின்றார்.

இவர் நான்கு கைகளையும் - மூன்றுகண்களையும் உடையவர். முல்லைப்பூ போன்ற நிறமுள்ள சந்திரனை ஒப்பவர். உடலின் நிறம்: அதி வெண்மை, பவளம் போன்ற நிறம், தங்கம் போன்ற நிறம், பச்சை வர்ணம் ஆகியவை ஆடைகள். புலித்தோலாடை, + வெள்ளை நிறநூல் ஆடை, அரைவஸ்திரம், மேல்வஸ்திரம் வெண்மையான பூணூல் ஆகியவை சிரசில் உள்ள ரோமங்கள் ஜடாபாரமாகவும், ஜடைகளே மகுடமாகவும், பட்டி காந்தத் தோடும், முண்டமாலையும் கொண்டு விளங்கும். வெள்ளெருக்கம் பூ, கொன்றைப்பூ, பாம்பு, மயில் தோகை, சந்திரன் இவைகளுடன் கங்கையும் விளங்கும். அரைஞாணுடன் மலை உச்சியில் ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானர், புலித்தோலாடை அணிந்து வீராசனத்தில் வீற்றிருப்பார். இடக்காலை மடக்கி வலத்தொடை (வல முட்டிசமீபம்) மீது வைத்தும் அல்லது வலக்காலை மடக்கி இடது தொடை மீது வைத்தும் விளங்கக் கூடிய கோலமும் உண்டு.

---

* (இப்பகுதி 35 முதல் 38 பக்கங்களின் விளக்கம்).

கையில் விளங்கும் புத்தகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே, சகல சந்தேகங்களையும் போக்க வல்லவர் என்பது புலனாகும். மேல் கைகளில் அக்கினியும், பாம்பும், – அபய வரத கரங்களில் புத்தகமும் அட்சமாலையும் தாம்பரையும், நீலோத்பல மலரும் காணப்படுகின்றன. இவரது பார்வை மூக்கின் நுனியைப்பார்த்தவாறு அமையும். (சுலோகம் 14 முதல் 32 வரை சில்ப விஷயங்கள் அடங்கிய இச்செய்திகள் யாவும் இப்புத்தகத்தின் இடையே வருகின்றன.) – சுலோகம் 1 முதல் 13 முடிய விளக்கம் முடிந்தது. 33 வது சுலோகத்தின் விளக்கம் தொடர்கிறது.

சுலோகம் 33 முதல் 44 வரை :

நானவித மிருகங்கள், நானவித பாம்புகள், ரிஷி கூட்டங்கள், சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், தேவலோகப் பாடகர்கள் - பூதங்கள், கின்னரர்கள், புஷ்ப விருஷங்கள், மலைகள், ஆலமரத்தடியில் மணற் குன்றுகள் ஆகியவை விளங்க; மரத்தில் பல கிளைகளும் அவற்றில் பழங்களும் தோன்ற, அதில் நானவித பறவைகளும் விளங்கத் தெற்குத் திசைநோக்கி தென்முகப் பெருமானர் அருள்புரிகின்றார் (என்றவாறு,)

தட்சிணமூர்த்தியானவர் நவரத்தினங்களினாலே இழைக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் புலித்தோல் மீது அமர்ந்து கொண்டு, கௌசிகாதி மகரிஷிகளோடும், இன்னும் அகோர சிவாசாரியார் முதலிய பதினெண்மர்களும் சூழ வீற்றிருப்பார். முனிவர்கள் பரமசிவத்தால் தீக்ஷிக்கப்பட்டு, ஆகம ஞானம் கூடியவருமான தென்திசைப் பெருமானின் உருவ பேதங்களை அறிந்து செய்ய வல்லவராவர். ஞானப்ரத தட்சிணமூர்த்தி, புக்திப்ரத தட்சிணமூர்த்தி, முக்திப்ரத தட்சிணமூர்த்தி - இவ்வகையான திருவுருவங்கள், ஆலமரம் இல்லாமலும் – பூதங்கள் மட்டும் விளங்க உட்கார்ந்த நிலையிலும், நின்ற நிலையிலும் அமைவது உண்டு.

இம் மாதிரியான இலக்கணத்தைக் கூறி, பிறகு தட்சிணமூர்த்தி பிம்பத்தை மந்திர சுத்தி செய்து, ஸ்திர ப்ரதிட்டை செய்யும் முறையும் கூறப்படுகிறது. நாள், கோள் குறைபாடு இல்லா வேளை தன்னில் அஷ்டபந்தனம் செய்து, கும்பாபிஷேகம் செய்வது முறையாகும். சாஸ்திர சம்பிரதாயப்படி யாகசாலையில் ஓமகுண்டம் மற்றும் வேதிகை அமைத்து; அதனை அலங்காரம் செய்து, ஏக குண்டம், பஞ்ச குண்டம், நவகுண்டம் என்ற முறையில் அமைத்து, தட்சிணமூர்த்தியின் சிலா பிம்பத்திற்கு 18 சம்ஸ்காரங்கள் செய்து, ரத்ன நியாசம், கண் திறத்தல், பிம்ப சோதனம், கிராமத்தை வலம் வருதல், போஜனம் செய்வித்தல், முதலான வைகளைச் செய்வது முறையாகும்.

சுலோகம் 45 முதல் 50 வரை :

தட்சிணமூர்த்தி – மற்றும் ரிஷிகளுக்கு வேதிகையின் மேல் கும்பவர்த் தனிகளை வைத்து சயனத்தில் – சுவாமியை அமர்த்தவும், தெற்கே

பரத்துவாஜாதி ரிஷிகளுக்கும், வடக்கே-சனகாதி ரிஷிகளுக்கும் கும்பங்களை வைக்க வேண்டும். தட்சிணமூர்த்தி வர்தனி கலசம், அஷ்டோத்தியசுவர கும்பம், சப்தவிம்சதி கும்பம் இவைகளை வைத்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அக்னி கார்யம் செய்தும், மூர்த்திஹோமம் செய்தும், அர்ச்சனை செய்தும், ஸ்பர்சாகுதி செய்தும் - (என்றவாறு)

சுலோகம் 51 முதல் 56 முடிய :

மூர்த்தியினிடத்தில் பூஜிக்க வேண்டிய முறைப்படி பூசித்து பின்பு ஹோமம் செய்து ஸம்யோஜன பூர்ணகுதி செய்து, திரவியாகுதி, அன்னகுதி, பழஆகுதி, சமித்தாகுதி முதலியவை செய்து, சுப முகூர்த்தத்தில்,

சுலோகம் 57 முதல் 63 முடிய :

சுவாமி கும்பத்திலிருந்து மந்திரங்களைத் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் திருமார்பில் சேர்க்கவும். அம்பிகையின் கலசத்தில் இருக்கும் மந்திரத்தை அவளது பீடத்தில் சேர்க்கவும். ரிஷி கலசத்தில் இருக்கும் மந்திரத்தை அந்தந்த ரிஷியின் மார்பகத்தில் சேர்க்கவும்

அந்தந்த கலசத்தில் உள்ள நீரை அந்தந்த மூர்த்திகளில் அபிஷேகிக்கவும். அதிகமான நைவேத்தியத்தை அர்ப்பணம் செய்யவும், ஏதேனும் விஷயம் (கார்யம்) விடுபட்டிருப்பினும் வேறு ஆகமப் படி செய்யவும்.

ஸ்ரீ கண்டாசார்யருடைய கையில் உள்ள புத்தகத்தில் 18 ஆகமங்களையும் உபாகமங்களையும் பூஜிக்கவும். நடுவில் தட்சிணமூர்த்தியையும், இருபுறங்களிலும் ரிஷிகளையும், வெளியில் பூதங்களையும் தரிசிக்க வேண்டும். யாரொருவர் ஞானமூர்த்தி பிரதிஷ்டையும், உத்ஸவமும் செய்வாரோ, நித்ய பூஜை, விசேஷபூஜை இவைகளைச் செய்வாரோ அவர் இவ்வுலகிலேயே சுகபோகங்களை அனுபவித்துப் பெருமானின் திருவடித் தாமரைப் பேற்றினைப் பெறுவர் என்பதாம்.

தட்சிணமூர்த்தி திருவடிவாழ்க

(தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டை முற்றும்)

அஜிதாகமத்தில் தட்சிணமூர்த்திரூபம்

अजितागमः दक्षिणामूर्तिरूपम

दक्षिणामूर्तिरुच्यते । त्रिनेत्रं चतुर्भुजं चैव किञ्चित्कुञ्चितमूर्धस्य
वामोरूपरिविन्यस्तदक्षिणाङ्घ्रिं सितद्युतिम् । लम्बितं वामपादं स्याद्दक्षिणेतरयोरपि
संदंशमक्षमालां च वरदं चानलं तथा । दधत्कराग्रैर्मुनिभिर्नागोत्रैः सुसंयुतम् ॥
दक्षिणामूर्तिरूपं तु प्रोच्यतेऽन्यञ्जनार्दन । लम्बितं दक्षिणं पादं वामपादं प्रकुञ्चितम्
तस्य जानूपरिन्यस्त वामहस्त प्रकोष्टकम् शेषं पूर्ववदुद्दिष्टम् ॥

தட்சிணமூர்த்தி ரூபம்

மூன்று கண்களும் நான்கு கரங்களும், சிறிது- வளைந்து சுருண்ட கேசங்களை உடையவரும், இடது தொடைமீது வைத்துள்ள வலது காலை உடையவரும் (வீராசனத்தில் சற்றுமாறுதலாக – வலது தொடைமீது இடது தொடைபோட்டு இரண்டு பாதங்களும் கீழ்நோக்கியபடி தொங்க விட்டிருத்தல் இதுபோன்ற சுதைச் சிற்பத்தினைப் பெரும்பாலும் இராஜ கோபுரங்களின் தென்திசையில் காணலாம்) தமது கரங்களில் முறையே பாம்பு, ருத்திராக்ஷமாலை, வரதஹஸ்தம், அக்னி முதலியன கொண்டு பல முனிவர்கள் சூழ தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் விளங்குகின்றார்.

— அஜிதாகமம் Vol - II

திருவானைக்காப் புராணம்

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மெய்த்துயிர்
அம்மலர்த் தாள்நீழல் அடங்கும் உண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியில் கதுவ நல்கிய
செம்மலை அலதுளம் சிந்தியீ தாரோ.

ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர்.

ரௌரவ ஆகமத்தில்
தட்சிணாமூர்த்தி லட்சணம்

रौरवागमः :-

(क्रियापादे पञ्चविंशः पटलः)

दक्षिणामूर्तिलक्षणम्

त्र्यक्षं चतुर्भुजं शान्तमार्जव मार्दवान्वितम् ॥

अन्योन्याङ्गितलौ द्वौ च स्फिक्पिण्डाधः प्रकल्पयेत् ।
हृदये ज्ञानमुद्रां तु ह्यभ्यन्तरमुखं करम् ॥

वरदं वामहस्तं तु कटिसूत्रोपरि न्यसेत् ।
दक्षिणे परहस्तेऽक्षमालाधृग्वामसूचिका ॥

नासाग्रं तु समीक्ष्याक्षि स्वल्पासितप्रकाशकम् ।
अपरे पार्श्वयोश्चैव जटाधाराः प्रलम्बयेत् ॥

ऋषयः पार्श्वयोश्चैव नीत्या तृप्तिं प्रकल्पिताः ।
बाह्वोश्चैव जटाभारे व्याला यानसमन्विताः ॥

मृगपक्ष्यादयश्चैव योगाभ्यासं प्रचारिताः ।
दक्षिणामूर्तिराख्याता योगमूर्तिस्तथैव हि ॥

---

1. த்ரேட்சம் சதுர்புஜம் சாந்தம்
ஆர்ஜவ மார்த்தவான் மிதம் ॥

2. அன்யோன்யாங்க்ரி தலவெள த்வோச
ஸ்பிக் பிண்டா தः பரகல்பயேத் ।
ஹ்ருதயே ஞான முத்ராம் து
ஹ்யப்யந்த்ர முகம் கரம் ॥

3. வரதம் வாமஹஸ்தம் து
கடி சூத்ரோ உபரி ந்யாசேத் ।
தக்ஷிநே பரஹஸ்தே அக்ஷமாலா
த்ருக் வாம சூத்ரிகா ।।

4. நாசாக்ரன் து சமிக்ஷ்யாக்ஷி
ஸ்வர்பாஸித ப்ரகாசம் ।
அபரே பார்ஸ்வயோ ஸ்சைவ
ஜடாதார: ப்ரலம்யேத் ।।

5. ருஷய : பார்ஸ்வயோ ஸ்சைவ
நீத்யா த்ருப்திம் ப்ரகல்பிதா ।
பாஹ்வோ ஸ்சைவ ஜடாபாரே
வ்யாளா யாக சமன்விதா : ।।

6. ம்ருக பக்ஷ்யா தய சைவ
யோகாப்யாஸம் ப்ரசாரிதா : ।
தட்சிணமூர்த்தி ராக்யாதர்
யோக மூர்த்திஸ் ததைவஹி ।।

விளக்கம் :

இங்கு ரௌரவ ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தட்சிணமூர்த்தி லட்சணத்தைக் காண்போம்.

மூன்று கண்களும், நான்கு கரங்களும், அமைதியான முகத் தோற்றமும் நேராக நிமிர்ந்து விளங்கும் மார்பும், சாதுவான தோற்றமும் கொண்டு விளங்கும் பெருமானின் இரண்டு பாதங்களையும் கீழ்நோக்கியபடி தொங்க விட்டபடி அமைக்கவும். வாம ஹஸ்தத்தை (இடதுகரத்தை) வரத ஹஸ்தமாக அமைத்து, கடிசூத்திரத்தின் (அரைஞாண்கயிறு) மேல் வைக்கவும். வலது கையில் ஞானமுத்திரையுடன் கூடிய அக்ஷமாலை ஏற்று இடது கரத்தைக் காட்டுவது போன்று அமைக்கவும். கருமையான பிரகாசத்தையுடைய கண்ணனது மூக்கினுடைய நுனியினைப் பார்த்துக் கொண்டும். தோளின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஜடைகளைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டும், இருபக்கங்களிலும் திருப்தியுடன் கூடிய முகத் தோற்றத்துடன் விளங்கும் ரிஷிகளையும், அமைக்க வேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் ஜடாபாரத்திலிருந்து சர்ப்பங்கள் (பாம்புகள்) போகின்ற நிலையில் அமைத்தல் வேண்டும். மிருகங்களும், பறவைகளும் யோகாப்பிய நிலையினை உடையதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய அமைப்புடன் விளங்கும் பெருமானை யோக தட்சிணமூர்த்தி என்றும் கூறுவர்.

ரௌரவோத்தர ஆகமம்

रौरवोत्तरागमः

दशमः पटलः

दक्षिणामूर्तिप्रतिष्ठाविधिः

(தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டாவிதி)

प्रतिष्ठां दक्षिणामूर्तेर्वक्ष्यामि शृणु ते गुरो ।
प्रासादं कल्पयेदुक्तस्थाने द्वारस्य दक्षिणे ॥ 1 ॥

(प्रतिमाद्रव्यम्)

शिलाभिर्वाथ लोहैर्वा प्रतिमां कारयेत्पृथक् ।

(नेत्रोन्मीलनम्)

प्रासादपुरतो बाह्ये प्रपां कुर्यात्सवेदिकाम् ॥ 2 ॥
प्रक्षाल्य प्रतिमामद्भिर्वेदिकायां निवेशयेत् ।
पूर्वाभिमुखमास्थाप्य प्रतिमां वेष्टयेत्पटैः ॥ 3 ॥
प्रपां पटैः समावेष्ट्य लोचनानि विमोचयेत् ।
लेखयित्वा यथा सूच्या पक्ष्मरेखां च मण्डलम् ॥ 4 ॥
ततः सुवर्णसूच्या तु नेत्रमन्त्रेण लेखयेत् ।
अर्पयेन्मधुसर्पिर्भ्यां हेमदूर्वाभिरक्षिषु ॥ 5 ॥
कृष्णां गां कपिलां वापि स्थापयेत्प्रतिमाग्रतः ।
पृष्टवत्सं च गोवक्त्रं गोलिङ्गेनैव दर्शयेत् ॥ 6 ॥
तदग्रे स्थण्डिलं कुर्याच्छालिभिश्चतुरङ्गुलम् ।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥ 7 ॥
मध्विक्षुरससारं च स्थापयित्वार्चयेत्क्रमात् ।
आपो हि ष्ठेति मन्त्रेण प्रतिमामभिषेचयेत् ॥ 8 ॥
अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्वस्त्रैराभरणैरपि ।

தட்சிணாமூர்த்தி

(ग्रामप्रदक्षिणम्)

रथे वा शिबिकायां वा रङ्गे वारोप्य यत्नतः ॥ 9 ॥
ग्रामं वा नगरं वापि शनैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ।

(जलाधिवासः)

नद्यां वापि तटाके वा प्रतिमां संप्रवेशयेत् ॥ 10 ॥
जलाशये प्रपां कुर्यात्पटेनावेष्टयेत्प्रपाम् ।
कुशैश्च नववस्त्रैश्च प्रतिमां वेष्टयेत्तवः ॥ 11 ॥
प्रवेशयेत्प्रपामध्ये शाययेत्प्राचि शीर्षकम् ।
अब्लिङ्गानि जपित्वा तु पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥ 12 ॥
एकरात्रं त्रिरात्रं वा पञ्चरात्रमथापि वा ।

(प्रतिमायाः प्रासादप्रवेशनम)

जलादुत्तार्य बिम्बं तु प्रोक्षयेत्तु कुशोदकैः ॥ 13 ॥
अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्वस्त्रैराभरणैरपि ।
रथमारोप्य यत्नेन प्रासादं संप्रवेशयेत् ॥ 14 ॥

(मण्डपः, तत्र वेदिकाकुण्डकल्पनं च)

प्रासादस्याग्रतः कुर्यान्मण्डपं चतुरश्रकम् ।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ 15 ॥
तन्मध्ये वेदिकां कुर्यान्नव भागैकभागिकाम् ।
एकहस्तसमुत्सेधां दर्पणोदरसंनिभाम् ॥ 16 ॥
वेदिकायास्ततो बाह्ये नवकुण्डं प्रकल्पयेत् ।
चतुरश्रं भवेत्प्राच्यामाग्नेय्यां योनिरेव च ॥ 17 ॥
दक्षिणे त्वर्धचन्द्रं च त्रिकोणं नैर्ऋते दिशि ।
प्रतीच्यां वर्तुलं कुण्ड वायव्यां तु षडश्रकम् ॥ 18 ॥
उदीच्यां पद्मकुण्डं तु ऐशान्यामष्टकोणकम् ।
ईशानेन्द्रकयोर्मध्ये वृत्तकुण्डं प्रकल्पयेत् ॥ 19 ॥
त्रिमेखलासमायुक्तं नाभियोनिसमन्वितम् ।

(मण्डपालंकारः)

प्रोक्षयेत्पञ्चगव्येन गोमयेनानुलेपयेत् ॥ 20 ॥

स्तम्भान्वस्त्रैः समावेष्ट्य दर्भमालाभिरावृतम् ।
मुक्तादामैर्वितानैश्च ध्वजैश्च फलपल्लवैः ॥ 21 ॥

अङ्कुरैः पूर्णकुम्भैश्च दशास्त्रैरष्टमङ्गलैः ।
मण्डपं समलंकृत्य वेष्टयेच्चित्रकैः पटैः ॥ 22 ॥

(शयनाधिवासः)

स्थण्डिलं कल्पयेत्तत्र वेदिकोपरि शालिभिः ।
शयनं कल्पयेत्तत्र ह्यण्डजाद्यैरनुक्रमात् ॥ 23 ॥

कुशैर्वस्त्रैः समाच्छाद्य प्रतिमां समलंकृताम् ।
शयने शाययेद्रात्रौ प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥ 24 ॥

(कुम्भाधिवासः)

कुशैर्वस्त्रैः समाच्छाद्य ; नवकुम्भेऽधिवासयेत् ।
ससूत्रान्सोदका न्वस्त्ररत्नहेमकुशान्वितान् ॥ 25 ॥

सकूर्चान्सापिधानांश्च नवकुम्भान्प्रकल्पयेत् ।
दक्षिणे कर्णपार्श्वे तु मूर्तिकुम्भं न्यसेत्पृथक् ॥ 26 ॥

परितश्चाष्टकुम्भान्वै विन्यसेद्वेदिकोपरि ।
ईशानमूर्तिं पुरुषं शर्वं घोरं कपर्दिनम् ॥ 27 ॥

सद्यमीश्वरकं वामं शिवमावाहयेत्ततः ।
स्वलिङ्गं समुच्चार्य गन्धाद्यैरर्चयेत्क्रमात् ॥ 28 ॥

(होमः)

पालाशं खादिरं प्लक्षं शम्यश्वत्थमुदुम्बरम् ।
अपामार्गं वटं बिल्वं समित्पूर्वादिषु क्रमात् ॥ 29 ॥

समिद्घृतचरुक्षीरयववेणुप्रियङ्गवः ।
लाजसर्षपमाषाश्च तिला मधुगुलाः स्मृताः ॥ 30 ॥

अग्नेः सदनमासाद्य ह्याज्यभागान्तमाचरेत् ।
यस्यां दिशि स्थिता मूर्तिस्तस्यां कुण्डाधिपः स्मृतः ॥ 31 ॥

तस्मिन्कुण्डे समावाह्य स्वलिङ्गेनार्चयेत्क्रमात् ।
स्वलिङ्गैः समिधो हुत्वा हृदयेन घृतं हुनेत् ॥ 32 ॥

अन्नमन्त्रेन जुहुयादाप्यायेन पयो हुनेत् ।
यवं हुत्वाग्निमीलेन सावित्र्या वैणवं हुनेत् ॥ 33 ॥

प्रियङ्गवमिषे त्वेति त्र्यम्बकेणैव लाजकम् ।
सर्षपं चान्न आयेति मानस्तोकेन माषकम् ॥ 34 ॥

शं नो देव्या तिलं हुत्वा स्वलिङ्गेन मधुं हुनेत् ।
कद्रुद्रेण गुलं हुत्वा प्रत्येकं चाष्टविंशतिः ॥ 35 ॥

प्रतिद्रव्यं कुशैः स्पृष्ट्वा प्रतिमां स्पर्शयेत्ततः ।
पञ्चाङ्गैश्च षडङ्गैश्च मूर्तिनामादिबीजकैः ॥ 36 ॥

पुनराहुतिमाज्येन हुत्वाङ्गैस्तु कुशैः स्पृशेत् ।
त्रयोदशद्रव्ययुतं पूर्वाभिमुखमास्थितः ॥ 37 ॥

स्वमूर्तिलिङ्गमुच्चार्य स्रुचा पूर्णाहुतिं हुनेत् ।
कुशैः स्पृष्ट्वा तु सर्वाङ्गम्'

(रत्नन्यासः, प्रतिमास्थापनं च)

'शयनाद्बिम्बमुद्धरेत् ॥ 38 ॥

पूर्वाभिमुखमास्थाप्य गन्धादिभिरथार्चयेत् ।
प्रासादे स्थापनस्थाने नवरत्नानि विन्यसेत् ॥ 39 ॥

सुवर्णं विन्यसेत्तत्र प्रतिमां संप्रवेशयेत् ।
ईशानेनैव मन्त्रेण स्थापयेन्मूर्तिपैः सह ॥ 40 ॥

सकुशेन करेणैव कुम्भकूर्चोदकेन च ।
स्वस्वलिङ्गं समुच्चार्य प्रतिमायां न्यसेत्क्रमात् ॥ 41 ॥

पञ्चाङ्गानि षडङ्गानि स्वस्थानेषु च विन्यसेत् ।
प्रोक्ष्याभिषेचनं कृत्वा गन्धाद्यैरर्चयेत्क्रमात् ॥ 42 ॥

आचार्यं पूजयेत्तत्र वस्त्रैराभरणैरपि ।
होमकान्पूजकान्मूर्तिधारकान्परिचारकान् ॥ 43 ॥

पूजयेद्धेमवस्त्राद्यैः शिवभक्तान् द्विजानपि ।
प्रायश्चित्ताहुतिं हुत्वा स्विष्टान्तं जुहुयात्ततः ॥ 44 ॥
गुलान्नं पायसान्नं च गुलाज्यदधिभिर्दवेत् ।
ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र यथाविभवविस्तरैः ॥ 45 ॥

इति श्रीमद्रौरवोत्तरे प्रतिष्टातन्त्रे दक्षिणामूर्तिप्रतिष्ठाविधिर्नाम
दशमः पटलः ॥

தட்சிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டா விதி

(10-வது படலம்)

ரௌரவோத்தர ஆகமம்

வாசலின் வலப்பக்கத்தில் (தெக்ஷிணபாகம்) பிரதிமையை வைக்க வேண்டிய இடத்தில் மேடையை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பிரதிமாதிரவீயம்

(உருவம் அமைத்தல்)

கற்சிலையினுலோ, உலோகத்தினுலோ தட்சிணமூர்த்தி உருவத்தினைச் செய்து கொள்ளவும்.

நேத்ரோமிலநம்

(கண்திறத்தல்)

மேடைக்கு எதிரில் வெளிப்பக்கத்தில் வேதிகையோடு கூடிய பிரபை ஒன்று அமைக்கவும்.

பிரதிமையை ஜலத்தினுல் சுத்தம் செய்து வேதிகையில் வைக்கவும். கிழக்கு முகமாக வைத்து (பூர்வாபி முகம்) வஸ்திரத்தைச் சிலையின்மீது சுற்றவும். பிரபையையும் வஸ்திரத்தினுல் சுற்றி கண்களைத் திறக்கவும். ஊசியினுல் கண்களின் ரப்பட்டையையும், மண்ட லத்தையும் (கண்களின் முன்பகுதி) எழுதிப் பிறகு,

தங்க ஊசியினுல் கண் மண்டலத்தின் நடுவில் கண்ணை அமைக்கவும். தங்க அருகம்புல்லால் கண்களில் தேனையும் நெய்யையும் வைக்கவும்,

கருமையான பசுவையோ, கபில நிறமுடைய பசுவையோ திருவுரு வத்திற்கு முன்பாகப், பின்பாகத்தையும், கன்றின் பின்பாகத்தையும், பசுவின் முகத்தையும், பசுவின் முழுவடிவத்தையும் காண்பிக்கவும்,

அதன் முன்பு நான்கு அங்குல உயரம் உள்ளதாகத் தான்யத்தைப் பரப்பவும் கோமயம், கோஜலம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம், (குசோதகம்), தேன், கருப்பஞ்சாறு முதலானவற்றை வைத்து வரிசையாக அதற்குரிய பூசையினைச் செய்யவும், சந்தனம், புஷ்பம், வஸ்திரம், ஆபரணம் முதலானவற்றை வைத்துப் பூசிக்கவும்,

கிராமபிரதக்ஷணம்

(கிராம வலம் வருதல்)

ரதத்திலோ, பல்லக்கிலோ, மஞ்சத்திலோ வைத்து கிராமத்தையோ நகரத்தையோ மெதுவாகப் பிரதக்ஷணம் செய்யவும்.

ஜலாதிவாசம்

(நீரில்வைத்தல்)

நதியிலோ, குளத்திலோ. பிரதிமையைப் பிரவேசம் செய்க. நீர் நிலையில் பிரதிமையை வைக்க ஒரு பிரபையை அமைக்கவும். பிரதிமையைத் தர்ப்பையினாலும், புதிய வஸ்திரத்தினாலும் சுற்றவும். பிரபையின் நடுவில் – கிழக்குப் பக்கத்தில் தலையினை வைத்துப் படுக்கையாக வைக்கவும்.

அப்லிங்காதி " எனும் மந்திரத்தை ஜெபித்துக் கொண்டு புண்யாக வாசனம் செய்யவும். ஓரிரவோ, மூன்று இரவுகளோ, ஐந்து இரவுகளோ ஜலாதி வாசம் செய்து வைக்கவும்.

ப்ரதிமாதியா : ப்ராசாதுப்ரவேஷணம்

நீர் நிலையிலிருந்து எடுத்துத்தர்ப்பை ஜலத்தால் பிம்பத்தை ப்ரோக்ஷிக்கவும். சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலும், ஆடை ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்துப் பூஜிக்கவும். அவர்க்குரிய ரதத்தில் எழுந்தருளச் செய்து பிம்பம் வைக்கவேண்டிய இடத்தினை அடைவிக்கவும்.

மண்டப : தத்ர வேதிகா குண்டகல்ப நம்ச

மேடைக்கு எதிரில் சம அளவு உள்ள மண்டபம் அமைக்கவும். நான்கு துவாரத்தை உடைதாகவும், நான்கு வாயிற்படிகளை உடைய தாகவும் உள்ள மண்டபத்தை (யாகசாலை) அமைக்கவும். மண்டபத்தின் மத்தியில் வேதிகையை அமைக்கவும். ஒன்பதில் ஒரு பாகமுடையதாக வேதிகையை அமைக்கவும். வேதிகைக்கு முன்னால் நவ குண்டங்களை அமைக்கவும். கிழக்குப் பாகத்தில் சதுரகுண்டமும். அக்னி மூலையில் த்ரிகோண குண்டமும், மேற்கில் வ்ருத்தகுண்டமும், வாயுமூலையில் ஷட்கோண குண்டமும், வடக்கில் பத்மகுண்டமும், ஈசான மூலையில் எண்கோண குண்டமும், ஈசான மூலைக்கும் கிழக்குத் திக்குக்கும் நடுவில் வ்ருத்தகுண்டமும் அமைக்கவும். நாபி, யோனி, மேகலா யுக்தமாக ஹோம குண்டங்களை அமைக்கவும்.

மண்டப அலங்காரம்

முதலில் பஞ்சகவ்யத்தினால் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும். சாணத்தினால் அவ்விடத்தினை மெழுகவும். அதில் உள்ள தூண்களை வஸ்திரத்தினால் சுற்றவும். தர்ப்பையை மாலையாகச் செய்து சுற்றவும். முத்து மாலைகளால் விதானங்களை அமைக்கவும். மண்டபத்தைக் கொடிகளாலும், பழவர்க்கங்களாலும், துளிர்களாலும் அலங்கரிக்கவும் முளைவந்த தான்யங்களாலும் பூர்ணகும்பங்களாலும், தசாயுதங்கள், அஷ்டமங்கலப் பொருள்கள் முதலானவற்றாலும் மண்டபத்தை அலங்கரித்து சித்திரங்கள் எழுதின வஸ்திரங்களால் சுற்றி வைக்கவும்.

சயனாதி வாசம்

வேதிகையின் மேலே தான்யங்களைப் பரப்பிவைக்கவும், பரப்பிய இடத்தினைத் தர்ப்பையினாலும், வஸ்திரத்திரத்தினாலும் மூடி, நன்முக அலங்கரிக்கப் பெற்ற பிரதிமையைத் தலை – கிழக்காகவும், முகம் மேல் நோக்கிப் பார்த்தவாறும் இரவில் சயனத்தில் வைக்கவும்.

சூர்பாதி வாசம்

தர்ப்பை, வஸ்திரம் இவைகளால் மூடி – நவகும்பத்தில் சுவாமியினை வாசம் செய்விக்கவும் நூல் சுற்றியதும், நீர் நிரம்பியதும், வஸ்திரம், ரத்னங்கள், தங்கம், தர்ப்பை இவைகளோடு கூடியதும், கூர்ச்சத்தோடு கூடியதும் ஆகிய ஒன்பது புதிய கும்பங்களை அமைத்து வலக்காது பக்கத்தில் மூர்த்தி கும்பத்தைத் தனியாக வைக்கவும். நான்கு பக்கங்களிலும், எட்டு கும்பங்களையும் வேதிகையின் மேல் வைக்கவும். ஈசானமூர்த்தி, தத்புருஷமூர்த்தி, சர்வமூர்த்தி, அகோரமூர்த்தி, கபர்திமூர்த்தி, சத்யோஜாதர், வாம மூர்த்தி, சிவமூர்த்தி முதலானவர்களைத் தனித்தனியே ஆவாஹனம் செய்யவும். மேற்கூறிய மூர்த்திகளுக்குரிய மந்திரங்களைக் கூறி சந்தனம் முதலானவைகளால் பூஜைகளைச் செய்யவும்.

ஹோமம்

புரசு, கருங்காலி, இச்சி, வன்னி, அரசு, அத்தி, நாயுருவி, ஆல், வில்வம், முதலான சமித்துகள் – நெய், ஹவிஸ், பால், எவை, மூங்கில் முதலியனவும் – பொரி, கடுகு, உளுந்து, எள், தேன், வெல்லம் ஆகியவைகளையும் கிரமமாக ஹோமம் செய்யவும்.

அக்னி இடத்திற்கு வந்து, எந்தத் திசையில் மூர்த்தியானது இருக்கின்றதோ அந்தத்திசையில் விளங்குபவரை குண்டாதிபதியாக (அக்னி காரியம் செய்பவர்) நினைக்கவும். அந்தக் குண்டத்தில் அதிபதியை ஆவாஹனம் செய்து அவர்க்குரிய பூஜையினைச் செய்யவும். அந்தந்த மூர்த்திக்குரிய பெயர்களைச் சொல்லி சமித்துக்களால் ஹோமம் செய்யவும். " ஹிருதய " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் நெய் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். " ஹவிசை " ஹோமம் செய்யும் போது " அன்னம் அன்னேன " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யவும். " ஆப்யாயஸ்வ என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினால் பாலை, ஹோமம் செய்யவும். யவம் என்ற தான்யத்தை " அக்னிமேதோக " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்து விட்டு, காயத்ரி மந்திரத்தினால் " மூங்கில் அரிசியையும் ", " ப்ரியங்கு " என்ற கொடிவகை தான்யத்தை " இஷேத்வா " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினாலும், " திரியம்பக " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் பொரியையும், " அக்ந ஆயாஹி " என்ற மந்திரத்தினால் கடுகையும், " மாநஸ்தோ கே நா " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் உளுந்தையும், சந்தோ தேவி " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் எள்ளையும் ஹோமம் செய்து விட்டு, " மதுவாதா " என்று

தொடங்கும் மந்திரத்தால் தேனை ஹோமம் செய்யவும்; " கத்ருதோ "என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் வெல்லத்தையும் - இப்படியாக ஒவ்வொன்றையும் இருபத்தெட்டு முறைகள் ஹோமம் செய்யவும். ஒவ்வொரு திரவியத்தையும் தர்ப்பையினால் தொட்டு பிரதிமையை ஸ்பரிசிக்கவும். பஞ்சாங்கங்களாலும் (9வது சுலோகத்தின்படி), ஷடங்கத்தினாலும் (22-வது சுலோகத்தின்படி) மூர்த்தி மந்திரத்தினாலும் சிருக்கினால் ஹோமம் செய்யவும்.

ரத்னன்யாசம் - ப்ரதிமாஸ்தாபனம்

சயனத்திலிருந்து பிம்பத்தை எடுத்து, அதனைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்தி, சந்தனம் முதலானவைகளால் பூஜை செய்யவும். எந்த இடத்தில் சுவாமியை வைக்க இருக்கின்றீரோ அவ்விடத்தில் நவரத்தனங்களையும், தங்கத்தையும் வைக்கவும். அவ்விடத்தில் பிரதிமையைக் கொண்டு சேர்க்கவும். " ஈசான என்று தொடங்கும் மந்திரத்தினால் ரிஷிகளோடு கூட ஸ்தாபிக்கவும். கையில் தர்ப்பையுடன் கும்பத்திலிருக்கக் கூடிய கூர்ச்ச நீரை " ஸ்வஸ்வலிங்க " என்று தொடங்கும் மந்திரத்தை உச்சரித்து பிரதிமையில் கூர்ச்சத்தால் வைக்கவும். ஐந்து அங்கங்களினாலும், ஆறு அங்கங்களினாலும் (சுலோகம் 9, 11, 21, 22 ன்படி) வைக்கவும். கும்ப நீரை ப்ரோக்ஷித்தும், அபிஷேகம் செய்தும், கந்த புஷ்பங்களினால் பூசிக்கவும். ப்ரதான ஆச்சார்யர்க்கு வஸ்திரங்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள் அளித்து மரியாதை செய்யவும். மற்றவர்களான ஹோமம் செய்தவர்கள், பூஜை செய்தவர்கள், மூர்த்திப் ப்ரதிமையைத் தூக்கி வந்தவர்கள், பரிசாரகர்கள் முதலானோர்களுக்கு வஸ்திரங்கள் முதலியன கொடுத்தும், தரிசிக்க வந்த சிவபக்தர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும் பிரசாதம் கொடுக்கவும்.

பின்னர் ப்ராயச்சித்த ஆஹுதியைச் செய்து " த்விஷ்டகருதே " என்று முடியும் மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும். சர்க்கரைப் பொங்கல், பர்யசன்னம் (பாலில் வெந்த அன்னம்) இவைகளில் வெல்லம், நெய், தயிர் சேர்த்து நைவேத்யம் செய்யவும் அவரவர்களின் சக்திக்கேற்ப அன்னம்பாலித்தல் செய்யவும்.

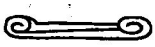

திருக்கோளப் புராணம்

மாலினேன் மலரோன் மைந்தர் நால்வர்க்கும்
சீலமாம் அத்து விதந்தெ ளிந்திட
பாலின் நெய்யென எங்கும் பரந்துங்கல்
ஆலின் மேவும் அடிகளை வாழ்த்துவாம்.

— வேலாயுத தேசிக சுவாமிகள்.

தட்சிணாமூர்த்தி உபநிஷத்

யன்மௌன வ்யாக்யயா மௌனி படலம் க்ஷணமாத்ரதஹ ।
மஹா மௌன பதம் யாதி சஹிமே பரமா கதிஹி ॥

ஓம் சஹன வவது இதி சாந்தி :

(எந்த பரம்பொருளே மௌனமாக இருந்து, விரிவுரையினை மௌன மாக அருளியதோ, அதைக் கண்ணுற்ற முனிவர்களின் கூட்டம் மகா மௌனத்தை அடைந்தார்களோ அந்தப் பரம்பொருளே எனக்கு அருள வேண்டும். '' சஹன வவது '' என்ற தைத்ரிய உபநிஷத் வாக்கியமானது மாணவர்களுக்கு, குரு உபதேசம் செய்கின்ற காலத்தில் குருவும் மாணவருமாக, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிப்பாடத்தை ஆரம்பிப்பது பழங்கால மரபு ஆகும்)

ஓம் ப்ரும்மா வர்த்தே, மஹா பாண்டித வடமூலே, மஹா சத்ராய, சமேதா மஹர்ஷய : ஸௌணகாதஸ்தே ஹ, சமித்பானய ஸ்தத்த்வ ஜிக்ஞாஸவோ, மார்க்கண்டேயம், சிரஞ்சீவினம் உபசமேத்ய பப்ரசுஹ கேநத்வம் சிரஞ்ஜீவஸ்ஸி, கேநவா ஆனந்தம் அநுபவஸி, இதி. பரம ரஹஸ்ய சிவ தத்வ ஞானேந இதி, ஸ ஹோ வாச.

ஹிங் தத் பரம ரஹஸ்ய, சிவதத்வ ஞானம். தத்ர கோ தேவ : கே மந்த்ரா : கோ ஜப : கா முத்ரா । கா நிஷ்டா । கிம் தத்ஞான சாதனம் । க : பரிகர ; । கோ பலி : க : கால : கிம் தத்ஸ்தானம் இதி ।

'' ப்ரும்மவர்த்தம் '' என்ற இடத்தில் முனிவர்கள் எல்லோரும் ஆலமரத்தின் கீழ் யாகம் நடத்த வேண்டி தத்தமது கரங்களில் சமித் முதலான ஹோம திரவியங்களை வைத்துக் கொண்டு '' தத்வம் '' என்ற ஒன்றினை அறிய ஆவலாக இருக்கும் சமயத்தில். யார் இந்த தத்வத்தை நமக்கு அறிவிக்க வல்லார் என்று முனிவர்கள் மந்தியில் வினு எழுகின்றது. இதற்கு முறையாகவும் உசிதமாகவும் அறிவிக்கின்றவர் மார்க்கண்டேய மகரிஷியே ஆவார் என அறிந்து, முனிவர்கள் எல்லோரும் மார்கண்டேய மகரிஷியிடம் தத்தமது ஐயங்களை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அவர்முன் ' ரிஷிப் பெருமானே தாங்கள் எப்போதும் சந்தோஷத்துடனும் சிரஞ்சீவி யாகவும் விளங்குவதற்குக் காரணத்தை எங்களுக்கு நல்கியருள வேண்டும்' என்று முனிவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

அதற்கு மார்கண்டேய மகரிஷி கூறும்போது, மிக, மிக ரகஸ்யமான சிவதத்துவத்தை அறிந்தமையால்தான் என்றார். பின்னர் முனிவர்கள் அந்த சிவதத்துவ ரகசியம் என்றால் என்ன என்று மீண்டும் வினவின

எழுப்பினர். மேலும் அதற்குத் தேவதை யார்? மந்திரங்கள் யாவை? ஜபம் எதுவாகும்? என்ன முத்திரை? நிஷ்டை யாது? தத்வஞானம் சாதனம் யாது? அதற்கு உபாயம் என்ன? அதற்குரிய பலி யாது? காலம் யாது? தத்ஸ்தானம் எது? என்ற வினாக்களையும் முனிவர்கள் எழுப்பினர்கள்.

ஸஹோவாச, ஏன தக்ஷிணமூகக : சிவ :

அபரோக்ஷிக்ருத : பவதி, தது பரம

ரஹஸ்ய சிவ தத்வஞானம்

பரமேஸ்வரன் சாட்சாத்காரமாக இல்லாமல், அபரோட்சமாக தக்ஷிணபி முகமாக இருக்கின்றாரோ, அந்தநிலைதான் பரமரஹஸ்ய சிவதத்வஞானம் ஆகும்.

ய : சர்வோப ரமே சர்வகாலே
சர்வானு ஆத்மனி உபசம்க்ருதிய
ஸ்வாத் மானந்தமுகே மோததே
ப்ரகாச தேவா ச தேவ :
அத்ரய தே மந்த்ர ரகஸ்ய சுலோகா
பவந்தி, மேதா தக்ஷிணமூர்த்தி மந்த்ரஸ்ய
ப்ரும்மா ரிஷி : காயத்ரி சந்த ; தேவாதா
தக்ஷிணஸ்ய : மந்த்ரேண அங்கந்யாஸக :
ஓம் ஆதௌ நம உச்சார்ய ததவ்
பகவதே பவம் ll தக்ஷிணேதிபதம் பஸ்ஸாத்
மூர்த்தயே பதம் முத்ரேத் (1)

அஸ்மத்சப்தம் சதுர்த்யன்தம் மேதாம் ப்ரக்ஞாம் பதம் வதேத் l சமுச்சார்ய தத : வாயூ பீஜம் ச்சம் ச தத : படேத் l அக்னிஜாயாம் ததஸ்வேஷ சதுர்விம்ஷாட்சரோ மநு : ll (2)

எவர் எல்லாம் அடங்கியிருக்கும் காலத்தில் எல்லாவற்றையும் தமது ஆத்மாவில் அடக்கிக் கொண்டு சுவாத் மானந்தத்தில் ஆனந்தப் படுகிறாரோ ப்ரகாசமாக வீற்றிருக்கின்றாரோ அவர்தான் தேவதை. அதற்கு மந்த்ர ரகஸ்ய ஸ்லோகங்கள் இவைகளே மேதா தட்சிணமூர்த்தி மந்திரத்திற்கு பிரும்மா ரிஷியாவார், காயத்ரி சந்தஸ், தேவதா தக்ஷிணமுகர், தட்சிணமூர்த்தி மந்திரத்தால் அங்கந்யாசம் செய்க " ஓம் நமோ பகவதே தக்ஷிணமூர்த்தியே l மஹ்யம் மேதாம் ப்ரக்ஞாம், ச்சம் l பிறகு ஸ்வாஹ : என்று சொல்லவும்.

தியானம் 1

ஸ்படிக ரஜதவர்ணம் மௌளக்திகிம் அக்ஷமாலாம் அமிர்த கலச வித்யாம் ஞான முத்ராம் கராக்ரே 1 ததத்முரக கட்சியம் சந்த்ரஸுடம் த்ரி நேத்ரம் விதுருத விவித பூஷம் தக்ஷிணமூர்த்திமீடே ll (3)

மந்த்ரண்யாச :

ஆதௌ வேதாதி முச்சார்ய ஸ்வராத்யம் ச விஸர்க்கஹம் 1 பஞ்சார்னம் ததவ்உத்ருத்ய அந்தரம் சர்விசர்க்சஹம் 1 அந்தே சமுத்ரேத்ராம் மனுரேஷ நவாக்ஷர : (4)

முத்ராம் பத்ரார்த்த தாத்ரிம் ச பரஸு ஹரினம் பாஹுபீர் பாஹு மேகம் ஜர்ன்வாசக்தம் ததாநோ புஜகா பில சமாபத்தகட்ச்யோர் வடாத : 1 ஆஸீந சந்த்ர கண்ட ப்ரதி கடித ஜடாக்ஷீரக்கௌர த்ரிநேத்ர : தத்யாத் ஆத்யாஹ : ஸுகர்த்தயை முனிபிர் அபிவிர்தோ பாவ சுத்திம் பவோ ந : (5)

மந்த்ரேன ந்யாஸ :

பிரும்ம ரிஷின்யாஸக :

தாரம் ப்ரும் நம உச்சார்யா மாயாம் வாக்பவ மேவச 1 தக்ஷிணம்பதம் உச்சார்ய தத : ஸ்யான் மூர்த்தயே பதம் ll (6)

ஞானம் தேஹி பதம், பக்ஷாத் வன்னிஜாயாம் ததோ நமேத் 1 மனுரஷ்டாதசார்னேயம் சர்வ மந்த்ரேஷு கோபித : (7)

பஸ்ம வ்யாப்பான்டுராங்க : சசிசகல தரோ ஞான முத்ராக்ஷ மாலா வீணுபுஸ்ததர் விராஜக்கரகமல தரோயோக பட்டாபிராமா : வியாக்யா பீடே நிஷன்நோ முனிவர நிகரை : ஸேவ்யமான ப்ரஸன்ன ஸவ்யால க்ருத்திவாஸா : சததம்மவது நோ தட்சிணமூர்த்தி ரீஸ : (8)

மந்த்ரேன ந்யாஸ :

ப்ரும்மரிஷி ந்யாஸ :

தாரம் பரம் ரமாபீஜம் வதேத் சாம்பசிவாய ச 1 துப்யம் சாலி ஜாயாம் ச மனுத்துவாதச வர்ண : ll (9)

வீணும் சரை : புஸ்தகம் அட்சமாலாம் விப்ரானம் அப்ராபகலம் வரதக்யம் 1 பரீந்த்ர கட்சியம் முனிபீஹி : ஷீகாதை : ஸேவ்யம் வடாத : க்ருதநீடமீடே ll (10)

விஷ்ணு ரிஷி :

அனுஷ்டுப் சந்த :

தேவதா தக்ஷிணஸ்ய :

மந்த்ரேன நியாஸ :

தாரம் நமோ பகவதே தூப்யம் வடபதம் தத : l மூலேதி பதம் மூச்சார்ய வாளிநே பதம்முத்தரேத் ll (11)

ப்ரக்யாம் மேதா பதம் பக்ஷாதாதி ஸித்திம் ததோ வதேத் l தாயிநே பதமுச்சார்ய மாயிநே நம உத்தரேத் ll (12)

வாகீஸாய த: பக்ஷான்மகா ஞானபதம் தத : வன்னிஜாயாம் ததஸ்த்துவேஷ துவார்த்ரீம்ஷத் வர்ணகோ மனு : l ஆனுஷ்டுபோ மந்த்ரராஜ : சர்வமந்த்ரோத் தமோதம : ll (13)

த்யானம் :

முத்ரா புஸ்தக வன்னி நாகவிலஸத் பாஹும் ப்ரசன்னானம் முக்தாஹார விபூஷணம் சசி கலாபாஸ்வத் க்ரீடோஜ்வலம் அக்யானு பகம் ஆதீமானுதீமா இராமர்த்தம் பவாநி பதிம் ந்யாக்ரோ தாந்த விவாளிநம் பரம் குரும் த்யாயாமி அபீஷ்டாப்தயே ll (14)

மௌநமுத்ரா சோஹ ஆதி யாவதாஸ் திதி : சனிஷ்டா பவதி ததஅபேதேந மந்த்ராம்ரேடனம் ஞானச்சாதனம் l சித்தே ததேகதானதா பரிக்கர : l அங்கசேஷ்டார்பனம் பலி : l த்ரிநிம் யாமாநி கால : துவாதஷாத் தபதம் ஸ்தானமிதி l தே ஹ புந : ச்ரத்தானுஸ்தம் ப்ரத்யூக : கதம் வாஅஸ்யோதய : l சிம் சொருடம் l கோ வாஅஸ்யோபாஸக ஆதி l

சஹோவாச :

வைராக்யனதல சம்பூர்ணே பக்தி வர்த்தி சமன்விதே l ப்ரபோத பூர்ணபாத்ரே து ஞப்தி தீபம் விலோகயேத் ll (15)

மோகான்த காரே நிஸ் ஸாரே உதேதி ஸ்வயமேவஹி வைராக்யம் அரணிம் க்ருத்வா ஞானம் க்ருத்வா து சித்ரகும் ll (16)

காடதாம் மிஸ்ரம் சம்ஸாந்த்யை கூடமர்தம் நிவேதயேத் l மோஹ பாணுஜ சங்க்ராந்தம் விவேகாக்யம் ம்ருகண்டுஜம் ll (17)

தத்வா விசார பாஸேந பத்தம் த்வைத பயாதுரம் l உஜ்ஜீவயன் நிஜாநந்தே ஸ்வஸ்வரூபேந சப்ஸ்தித ll (18)

ஷேமுஷீ தக்ஷிண ட்ராக்தோ ஸாஸ்யாபிக்ஷ்நே முகம் l தக்ஷிணபிமுக: ப்ரோக்த : சிவோசவ் ப்ரும்ம வாதிபி : ll (19)

சர்காதி சாலே பகவான் விரிஞ்சிஹி உபாஸ்யையும் சர்க்க சாமர்த்யம் ஆப்ய l துதோஷ சித்தே வாஞ்சிதார்தாம் ச லப்துவா தன்ய : ஸோபாஸ் யோபாஸ்கோ பவதி தாதா ll (20)

ய இமாம் பரம ரஹஸ்ய சிவதத்வவித்யாம் அதிதேச சர்வபாபேப்யோ முக்தோ பவதி l ய யேவம் வேத ச கைவல்யமனு பவதிதியுபநிஷத் ll ஓம் சகாநாவவது இதி சாந்தி : இதி தக்ஷிணமூர்த்தி யோபநிஷத் சமாப்தா ll

மார்க்கண்டேய மகரிஷியிடம் முனிவர்கள் மீண்டும் வினவுதலும் - பதிலும்

சௌனகாதி மகரிஷிகள் மறுபடியும் நம்பிக்கையுடன் கூட மார்கண்டேய மகரிஷியிடம் வினவினர்கள்.

இந்த சிவதத்வ பரம ஞானம் எவ்விதம் உண்டாகும்? அதன் சொரூபம் என்ன? இதன் உபாஸகர் யார்?

இதற்கு மார்கண்டேய மகரிஷி கூறுகையில் - அறிவு என்ற பாத்திரத்தில், வைராக்யம் என்ற தைலத்தை நிரப்பி, பக்தி என்றதான திரியோடு கூடியதாக ஆக்கி ஞானம் என்ற தீபத்தைக் காணவேண்டும் என்றார்.

உபயோக மற்ற அக்ஞானம் என்ற இருட்டில் வைராக்யத்தை சுரணியாக வைத்து, ஞானத்தை மந்தாக வைத்துக் கொண்டால் காகைவே இந்த ஞானம் தீ உண்டாகும்.

அக்ஞான இருளைப் போக்க மார்க்கண்டேயரிடம், வினவ வேண்டும்,

தத்துவ ஆராய்ச்சி என்ற ஒன்றினை ஆராய்ச்சி செய்யாதிருத்தல் என்ற கயிற்றால் கட்டப்பட்ட துவைத பாவத்தினால் கஷ்டப்படுகின்றவனை தன்னுடைய ஆனந்தத்தில் தங்கள் தங்கள் ரூபத்துடன் இருந்து ஆனந்திக்கச் செய்வார்.

ஞானம் என்பது தெட்சிண திசையாகும். முகத்தைப் பெருமானவர் தெற்குநோக்கி வைத்திருப்பதால் தெட்சிணாபிமுகர் - தட்சிண மூர்த்தி என்று சொல்வர்.

பிரும்ம தத்துவத்தைக் கூறும் வாக்யம் :

சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் பிரும்ம தேவரானவர் தெட்சிணாபி முகனை உபாசித்து சிருஷ்டித்தலுக்கான சாமர்த்தியத்தை அடைந்து இஷ்டகாம்யங்களை அடைந்து சந்தோஷம் கொண்டாரோ, பாக்ய சாலி ஆனாரோ அந்த பிரும்ம தேவன் உபாசிக்க வேண்டிய தெய்வத்தை உபாசித்தவரானார்.

எவரொருவர் இந்த பரம ரஹஸ்யமான சிவதத்வ வித்தையைக் கற்றுக் கொள்கின்றாரோ, அவர் சகலவிதமான பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டவராக ஆகிறார். இப்படி உள்ளதனை எவர் அறிகின்றாரோ அவர் மோக்ஷத்தை அனுபவிப்பர் என்று உபநிஷத் கூறுகிறது.

[தியான சுலோகங்களுக்கும் உபநிஷதுக்கும் அறிஞர்களின் வாயிலாக விளக்கம் பெறவேண்டும்,

மேதா ஸூக்தம்

மேதா தேவீ ஜுஷமாண ந ஆகாத்விச்வாசீ பத்ரா ஸுமனஸ்யமாண l
த்வயா ஜுஷ்டா ஜுஷமாண துருக்தான் ப்ருஹத்வதேம விததே ஸுவீரா:ll
த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்ப்பவதி தேவி த்வயா ப்ரஹமாகத ஸ்ரீ ருதத்வயா l
த்வயா ஜுஷ்டச்சித்ரம் விந்ததே வஸுஸாநோ ஜுஷஸ்வ த்ரவிணே
ந மேதே !

மேதாம் ம இந்த்ரோ ததாது மேதாம் தேவீ ஸரஸ்வதி l
மேதாம் மே அச்வினவுபாவாதத்தாம் புஷ்கரஸ்ரஜா ll
அப்ஸராஸு ச யா மேதா கந்தர்வேஷு ச யன்மன : l
தேவீ மேதா மனுஷ்யஜா ஸா மாம மேதா ஸுரபிர் ஜுதாம் ll
ஆமாம் மேதா ஸுபிர் விச்வரூப ஹிரண்யவர்ண ஜகதீ ஜகம்யா l
ஊர்ஜஸ்வதீ பயஸா பின்வமாண ஸா மாம் மேதா ஸுப்ரதீகா ஜுஷந்தாம்ll

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

அம்பைத்தல புராணம்

முன்னேக்கி வணங்கியவ ணிருந்தருளும்
ஒருநான்கு முனிவர்க் கெல்லாம்
பின்னேக்கி அறிதலறப் பெரிதவர்கள்
முகம்நோக்கிப் பிறக்கும் சோதி
தன்னேக்கின் நோக்காத தகைமை
யெலாம்தா ராதுதந் தளித்த
தென்னேக்கி ஓரால்கீழ் அடியிருக்கும்
தேசிகனைச் சிந்தை செய்வாம்.

— அரிகரமையர்

தட்சிணமூர்த்தி அஷ்டோத்ர நாமாவளி

ஓம் அகண்டாய நம :
அகர்த்தரே
அகாமாய
அகாரண்ய
அகேயாய
அக்ரோதாய
அசங்காய
அசஞ்சாரிணே
அசரீரிணே
அசலாய 10
அச்சுதாய
அட்சராய
அணவே
அத்வையாய
அநந்தாய
அநாதயே
அநாதிமுக்தாய
அநாவிர்தாய
அநுபரதேயே
அநூதநாய 20
அநேகரூபாய
அபயாய
அபரிச்சின்னய
அபரோட்சாய
அபேதாய
அபோக்த்ரே
அப்பிபிரமேயாய
அப்பிரவிர்த்தாய
அப்பிராண்ய
அப்ரசே 30

ஓம் அம்ருதாய நம :
அலோபாய
அவ்யாகிர்தாய
ஆதயே
ஆத்மனே
ஆனந்தரூபாய
உன்னதாய
ஏகரூபாய
காரண்ய
கூடஸ்தாய 40
சக்தியாய
சத்ரூபாய
சம்பவே
சர்வகாரண்ய
சர்வகதயாய
சர்வசமாய
சர்வக்ஞாய
சர்வதோமுகாய
சர்வர்காரராய
சர்வாதாராய 50
சர்வாதிஷ்டாடய
சர்வாத்மனே
சர்வர்பாவாய
சாட்சினே
சாந்தாய
சின்மாத்திராய
சிவாய
சுத்தாய
சுவப்ரகாசாய
சுயம்பிரகாசாய 60

(ஒவ்வொரு நாமாவளிக்குமுன் ஓம் என்றும் முடிவில் நம : என்று சேர்த்துச் சொல்லவும்)

ஓம் சுலபாய நம :
சூன்யாய
க்ஷேத்திரக்ஞாய
ஸ்தாணவே
ஞானஸ்வரூபாய
த்ருகஸ்வரூபாய
நாநாரூபாய
நிஷ்கிரியாய
நிஷ்ப்ரகிருதயே
நிஷ்ப்ரபஞ்சாய 70
நித்யமுக்தாய
நித்யானந்தாய
நித்யாய
நிர்வயாய
நிராகாராய
நிராதாராய
நிரீந்திரியாய
நிரீஸ்வராய
நிருபத்திரவாய
நிருபாய 80
நிர்க்குணாய
நிஸ்சம்பந்தாய
நிர்ஜிவாய

ஓம் நிர்த்தோஷாய நம :
நிர்பத்திராய
நிர்மலாய
நிர்லேபாய
நிர்விகல்பாய
நிர்விகாரிணே
நிர்விசேஷாய 90
நிர்விஷயாய
நிர்விருதாய
பரமானந்தாய
பரமார்த்தாய
பரிபூர்ணாய
பிரத்தியட்சாய
ப்ரஹ்மணே
புத்தாய
புராதனாய 100
மகதே
மகாசூன்யாய
மனோவாசாமகோசராய
முக்தாய
யதார்த்தவஸ்துனே
வஸ்துவே
விபவே

ஸ்ரீமத் அகண்ட பரிபூர்ணசச்சிதானந்த சோதி ஸ்வரூப குருவே
நம : 108

தட்சிணமூர்த்தி உபநிஷத்

॥ दक्षिणामूर्त्युपनिषत् ॥

यन्मौनव्याख्यया मौनिपटलं क्षणमावृतः
महामौनपदं याति स हि मे परमा गतिः ॥

ॐ सहनाववत्विति शान्तिः ॥

ॐ ब्रह्मावर्ते, महाभाण्डीरवटमूले महासत्राय समेताः महर्षयः शौनकादयस्ते ह, समित्पाणयस्तत्त्वजिज्ञासवो मार्कण्डेयं चिरंजीविनमुपसमेत्य पप्रच्छुः केन त्वं चिरं जीवसि केन वानन्दमनुभवसीति । परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानेनेति स होवाच । किं तत्परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानम् । तत्र को देवः । के मन्त्राः । को जपः । का मुद्रा । का निष्ठा । किं तज्ज्ञानसाधनम् । कः परिकरः । को बलिः । कः कालः । किं तत्स्थानमिति । स होवाच । येन दक्षिणामुखः शिवोऽपरोक्षीकृतो भवति तत्परमरहस्यशिवतत्त्वज्ञानम् । यः सर्वोपरमे काले सर्वानात्मन्युपसंहृत्य स्वात्मानन्दसुखे मोदते प्रकाशते वा स देवः । अत्रैते मन्त्ररहस्यश्लोका भवन्ति । मेधा दक्षिणामूर्तिमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । देवता दक्षिणास्यः । मन्त्रेणाङ्गन्यासः । ॐ आदौ नम उच्चार्य ततो भगवते पदम् । दक्षिणेति पदं पश्चान्मूर्तये पदमुद्धरेत् ॥ 1 ॥ अस्मच्छब्दं चतुर्थ्यन्तं मेधां प्रज्ञां पदं वदेत् । समुच्चार्य ततो वायुबीजं च्छं च ततः पठेत् । अग्निजायां ततस्त्वेष चतुर्विंशाक्षरो मनुः ॥ 2 ॥ ध्यानम् ॥ स्फटिकरजतवर्णं मौक्तिकीमक्षमालाभमृतकलशविद्यां ज्ञानमुद्रां कराग्रे । दधतमुरगकक्ष्यं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं विधृतविविधभूषं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥ 3 ॥ मन्त्रेण न्यासः । आदौ वेदादिमुच्चार्य स्वराद्यं सविसर्गकम् । पश्चार्णं तत उद्धृत्य अन्तरं सविसर्गकम् । अन्ते समुद्धरेत्तारं मनुरेष नवाक्षरः ॥ 4 ॥ मुद्रां भद्रार्थदात्रीं स परशुहरिणं बाहुभिर्बाहुमेकं जान्वासक्तं दधातो भुजगबिलसमाबद्धकक्ष्यो वटाधः । आसीनश्चन्द्रखण्डप्रतिघटितजटाक्षीरगौरस्त्रिनेत्रो दद्यादाद्यः शुकाद्यैर्मुनिभिरभिवृतो भावशुद्धिं भवो नः ॥ 5 ॥ मन्त्रेण न्यासः ब्रह्मर्षिन्यासः तारं ब्रूंनम उच्चार्य मायां वाग्भवमेव च । दक्षिणापदमुच्चार्य ततः स्यान्मूर्तये पदम् ॥6॥ ज्ञान देहि पदं पश्चाद्वह्निजायां ततो न्यसेत् । मनुरष्टादशार्णोऽयं सर्वमन्त्रेषु गोपितः ॥7॥ भस्मव्यापाण्डुराङ्गः शशिशकलधरो ज्ञानमुद्राक्षमाला-

वीणापुस्तैर्विराजत्करकमलधरो योगपट्टाभिरामः । व्याख्यापीठे निषण्णो - मुनिवरनिकरैः सेव्यमानः प्रसन्न सव्याल कृत्तिवासाः सततमवतु नो दक्षिणामूर्तिरीशः ॥ 8 ॥ मन्त्रेण न्यासः । (ब्रह्मर्षिन्यासः) । तारं परं रमाबीजं वदेत्सम्बशिवाय च । तुभ्यं चानलजायां च मनुर्द्वादशवर्णकः ॥ 9 ॥ वीणा करैः पुस्तकमक्षमालां विभ्राणमभ्रामगलं वराढ्यम् । फणीन्द्रकक्ष्यं मुनिभिः शुकाद्यैः सेव्यं वटाधः कृतनीडमीडे ॥ 10 ॥ विष्णू ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । देवता दक्षिणास्यः । मन्त्रेण न्यासः । तारं नमो भगवते तुभ्यं वटपदं ततः । मूलेति पदमुच्चार्य वासिने पदमुद्धरेत् ॥ 11 ॥ प्रज्ञामेधापदं पश्चादादिसिद्धि ततो वदेत् । दायिने पदमुच्चार्यं मायिने नम उद्धरेत् ॥ 12 ॥ वागीशाय ततः पश्चान्महाज्ञानपदं ततः । वह्निजायां ततस्त्वेष द्वात्रिंशद्वर्णको मनुः । आनुष्टुभो मन्त्रराजः सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः ॥ 13 ॥ ध्यानम् । मुद्रापुस्तकवह्निनागविलसद्बाहुं प्रसन्नाननं मुक्ताहारविभूषणं शशिकलाभास्वत्किरीटोज्वलम् । अज्ञानापहमादिमादिमगिरामर्थं महानीपतिं न्यग्रोधान्तनिवासिनं परगुरुं ध्यायाम्यमीष्टाप्तये ॥ 14 ॥ मौनमुद्रा । सोऽहमिति यावदास्थितिः सनिष्ठा भवति । तदभेदेन मन्त्राम्रेडनं ज्ञानसाधनम् । चित्ते तदेकतानता परिकरः । अङ्गचेष्टार्पणं बलिः । त्रीणि धामानि कालः । द्वादशान्तपदं स्थानमिति । ते ह पुनः श्रद्दधानास्तं प्रत्यूचुः । कथं वाऽस्योदयः । किं स्वरूपम् । को वाऽस्योपासक इति । स होवाच । वैराग्यतैलसंपूर्णे भक्तिवर्तिसमन्विते । प्रबोधपूर्णपात्रे तु ज्ञप्तिदीपं विलोकयेत् ॥ 15 ॥ मोहान्धकारे निःसारे उदेति स्वयमेव हि । वैराग्यमरणिं कृत्वा ज्ञानं कृत्वा तु चिल्लगुम् ॥ 16 ॥ गाढतामिस्रसंशान्त्यै गूढमर्थं निवेदयेत् । मोहभानुजसंक्रान्तं विवेकाख्यं मृकण्डुजम् ॥ 17 ॥ तत्त्वविचारपाशेन बद्धं द्वैतभयातुरम् । उज्जीवयन्निजानन्दे स्वस्वरूपेण संस्थितः ॥ 18 ॥ शेमुषी दक्षिणा प्रोक्ता सा यस्याभीक्षणे मुखम् । दक्षिणाभिमुखः प्रोक्तः शिवोऽसौ ब्रह्मवादिभिः ॥ 19 ॥ सर्गादिकाले भगवान्विरिञ्चिरुपास्यैनं सर्गसामर्थ्यमाप्य । तुतोष चित्ते वाञ्छितार्थाश्च लब्ध्वा धन्यः सोपास्योपासको भवति धाता ॥ 20 ॥ य इमां परमरहस्यशिवतत्त्वविद्यामधीते स सर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति । य एवं वेद स कैवल्यमनुभवतीत्युपनिषत् ॥

ॐ सहनाववतिवति शान्तिः ॥

इति दक्षिणामूर्त्युपनिषत्समाप्ता ॥

தட்சிணமூர்த்தி த்ரிசதி நாமாவளி

ஓம் ஓம்காரரூபாய நம :
ஓம்காரக்ருஹ கர்பூரதீபிகாய
ஓங்காரஸை லபஞ்சாஸ்யாய
ஓங்காரோத் யானகோகிலாய
ஓங்காரவனமாயூராய
ஓங்காரகமலாகராய
ஓங்காரகூட நிலயாய
ஓங்காரதருபல்லவாய
ஓங்காரசக்ரமத்யஸ்தாய
ஓங்காரேஸ்வரபூஜிதாய 10
ஓங்காரபரஸம் வேத்யாய
நந்தீஸாய
நந்திவாஹனய
நாராயணய
நராதாராய
நாரீமானஸமோஹனய
நாந்திஸ்ராத்தப்ரியாய
நாட்ய ததபராய
நாரதப்ரியாய
நானஸ்த்ரரஹஸ்யக்ஞாய 20
நதீபுலினஸம்ஸ்த்திதாய
நமராய
நமரப்பிரியாய
நாகபூஷணய
மோஹனப்ரியாய
மஹாமான்யாய
மஹாதேவாய
மஹாதாண்டவபண்டி தாய
மாதவாய
மதுராலாபாய 30
மீனகேதநாயகாய
மூனயே

ஓம் மதுபுஷ்பப்ரியாய நம :
மானினே
மானனீயாய
மதிப்ரதாய
மஹாயக்ஞப்ரியாய
பரகாய
பக்தகல்பமஹாதரவே
பூஸயாய 40
பூதிதாய
பக்தவத்ஸலாய
பகவதாய
பவாய
பவாப்திதரணோபாயாய
பாவவேத்யாய
பவாபஹாய
பவரனீவல்லபாய
பானுபூதிபூஷிதவிக்ரஹாய
கணதிபாய 50
கணரார்த்யாய
கம்பீராய
குணக்ருதகுரவே
கானப்ரியாய
கணதாராய
கௌரீமானஸமோஹனய
கோபாலபூஜிதாய
கோப்தாகௌராங்காய
கிரிஸாய
குஹாய 60
வரிஷ்டாய
வீர்யவந்தாய
விதுஷாய
வித்யாதாராய

ஓம் தனப்ரியாய நம :
வஸந்தபுஷ்பசுரமாயா
லங்க்ருதமூர்த்தயே
வித்வத்ப்ரியாய
வீதிஹோத்ராய
விஸ்வாமித்ரவரப்ரதாய
வாக்பதிர்வரதாய 70
வாயுரவாராஹீஹ்
ருதயங்கமாய
தேஜப்ரதாய
தந்த்ரமயாய
தாரகாஸுரஸம்ஹராய
தாடகாந்தக ஸம்பூஜ்யாய
தாரகாதிப பூஷணய
த்ரியம்பகாய
த்ரிகாலக்ஞாய
தூஷாராசல மந்திராய
தபனக்னிஸஸங்கா க்ஷாய 80
தீர்த்தாடன பராயணய
திரிபுண்டர விலஸத்பால
பலகாய
தருணய
தரவே
தயாலவே
தக்ஷிணமூர்த்தயே
தானவாந்தகபூஜிதாய
தாரித்ரியநாஸகாய
தீனரக்ஷகாய
திவ்யலோசனய 90
திவ்யகரத்னஸகீர்ண
கண்டாபரணபூஷிதாய
துஷ்டராக்ஷஸத்ரபக்னய
துராராத்யாய
திகம்பராய
திக்பாலகஸமாராத்ய
சரணேதீன வல்லபாய

ஓம் தம்பாசாரஹராய நம:
க்ஷிப்ரகாராய
க்ஷத்ரியபூஜிதாய
க்ஷேத்ரக்ஞாய
க்ஷாமரஹிதாய 100
க்ஷௌமாம்பரவிபூஸராய
க்ஷேத்ரபாலரசிதாய
க்ஷேமகராய
க்ஷீரோடமாக்ருதாய
க்ஷீராப்திஜாமனோஹர
பூஜிதாய
க்ஷயரோகஹ்ருதாய
க்ஷபாகரதராய
க்ஷோபவர்ஜிதாய
க்ஷிதிஸௌக்யதாய
நாநாரூபதராய 110
நாமரஹிதாய
நாத்தத்பராய
நரநாதப்ரியாய
நக்னய
நாநலோகஸமர்சித்யாய
நௌகாரூடாய
நத்பர்தாய
நிக்மாஸவாய
நிரஞ்ஜனய
நாநாஜினதராய 120
நீலலோஹிதாய
நித்யயௌவனய
மூலாதாரதிசாரஸத்தாய
மஹாதேவீ மனோஹராய
மாதவார்சித பாதாப்ஜாய
மாகபுஷ்பார்சனப்ரியாய
மன்மதாந்தகராய
மித்ராய
மஹாமண்டலஸம்ஸ்த்திதாய
மித்ரப்ரியாய 130

ஓம் மித்ரநந்தஹராய நம:
மண்டலவர்தனய
மன்மதாநேகதிக்காரலாவண்
யாஞ்சித விக்ரஹாய
மித்ரேதுக்ருதசக்ராட்யாய
மேதினீரதனயகாய
மதுவைரிணே
மஹாபாணய
மந்தராசலமந்திராய
தன்வீஸஹாயாய
த்ரைலோக்யமோஹனய 140
த்ரிகாலமயாய
த்ரிகாலக்ஞானஸம்பன்னய
த்ரிகாலக்ஞானதாயகாய நம
த்ரயீரிபுணஸம்ஸேவ்யாய
த்ரிஸக்திபரிஸேவிதாய
த்ரிணேத்ராய
தீர்த்தபலதாய
தந்த்ரமார்கவரப்ரதாய
த்ருப்திப்ரதாய
தந்த்ராய 150
யந்தராய
மந்த்ரதத்பரஸேவிதாய
த்ரயீலிகாமயாய
யக்ஷாய
இன்னராத்யமரார்சிதாய
யமபார்தாஹரார்ய
யக்ஞநாயகாய
யக்ஞமூர்த்திப்ருதே
யக்ஞேஸாய
யக்ஞஸத்கர்த்ரே 160
யக்ஞவிக்னவினாஸனய
யக்ஞகர்மப்லாத்யாய
யக்ஞபோக்தாயுகாவஹாய
யுகாதியுஸாய
யதுபதிஸேவிதாய

ஓம் மஹதாஸ்ரயாய நம:
மாணிக்யகங்கணகராய
முக்தாஹாரவிபூஷிதாய
மணிமஞ்ஜீரசரணய
மலயாசலநாயகாய 170
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய
முக்திகராய
முகுதாய
முனிஸன்னுதாய
மோஹினீநாயகாய
மாயாபதயே
மோஹனரூபத்ருதே
ஹவி:ப்ரியாய
ஹவிஷ்யாசயே
ஹரிமானஸகோசராய 180
ஹராய
ஹர்ஷப்ரதாய
ஹாலாஹலபோஜனதத் பராய
ஹரித்வஜஸமாராத்யாய
ஹரிபூஜாபராயணய
ஹாரீதவரதாய
ஹாஸாய
ஜிதராக்ஷஸஸம்ஹதயே
ஹ்ருத்புண்டரீகநிலயாய
ஹரபக்தவிவத்க்ஷய 190
மேருஸைலக்ருதாவாஸாய
மந்த்ரிணீப்ரிஸேவிதாய
மந்த்ரக்ஞாய
மந்த்ரதத்வார்தாய
பரிகஞானய
மதாயஸாய
மஹாதேவீஸமாராத்யதிவ்ய
பாதுகார்சிதாய
மந்த்ராத்மகாய
மந்த்ரமயாய
மஹாலக்ஷ்மீஸமர்சிதாய 200

ஓம் மஹாபூதமயாய நம :
மாயாபூஜிதாய
மதுரஸ்வராய
தாராதரோபகமதாய
அதராஸ்யந்தன
ஸம்ஸ்த்திதாய
த்ருவஸப்பூஜிதாய
தாத்ரீநாதபக்திவரப்ரதாய
த்யானகம்யாய
த்யானநிஷ்டஹ்ருத்பத்
மாந்தரபூஜிதாய
தர்மாதீனய 210
தர்மரதாய
தனதாய
தனப்ரியாய
த்ருத்யக்ஷார்சனப்ரீதாய
த்ரவித்வஜ்ஜன ஸரயாய
ப்ரணவாக்ஷரமத்யஸ்த்தாய
ப்ரபவே
பௌராணிகோத்தமாய
பத்மாலயாபதிஸ்துதாய
பரஸ்த்ரீவிமுகப்ரியாய 220
பஞ்சப்ரஹமமயாய
பஞ்சமுகாய
பரமபாவனய
பஞ்சபாணப்ரம்தனய
புராராதயே
பராத்பராய
புராணந்யாயமீமாம்ஸதர்
மஸாஸ்தரப்ரவர்தசாய
க்ஞர்னப்ரதாய
க்ஞானகம்யாய
க்ஞானதத்பரபூஜிதாய 230
க்ஞாளவேத்யாய
க்ஞாசீஹீனய

ஓம் க்ஞேயமூர்த்தி நம :
ஸ்வரூபத்ருதே
க்ஞானதாத்ரே
க்ஞானதியே
லோகக்ஞான வைராக்யஸம்யு
தாய
க்ஞான முத்ராஞ்சிதகராய
க்ஞாதமந்த்ராய
கதம்பிகாய
க்ஞான வைராக்யஸம்
பன்னய 240
வரதாய
பரக்ருதிப்ரியாய
பத்மாஸனஸமராராத்யாய
பத்மபத்ராயதேக்ஷணய
பரம்ஜ்யோதிஷே
பரம்தாம்னே
ப்ரதானபுருஷாய
பராய
ப்ராவ்ருட்விவர்தகாய
ப்ராவ்ருண்ணதியே 250
ப்ராவர்தகேஸ்வராய
பிநகபாணயே
பக்ஷீந்த்ரவாஹனராத்ய
பாதுகாய
யஜமானப்ரியாய
யக்ஞபதயே
யக்ஞபலப்ரதாய
யாகாராத்யாய
யோகிகம்யாய
யமபீடாஹரோயதயே
யாதாயாதாதிரஹிதாய 260
யுதிதர்மபராயணய
யாதோஹிதயே
யாதவேந்த்ராய

ஓம் யக்ஷகின்னரஸேவிதாய நம:
சந்தோமயாய
சத்ரபதயே
சத்ரபாலனதத்பராய
சந்தஸ்ஸாஸ்த்ராணிநிபுணாய
சாந்தோக்யபரிபூஜிதாய
சின்னப்ரிய:ய 270
சத்ரஹஸ்தாய
சன்னமந்த்ரஜபப்ரியாய நம:
சாயாபதயே
சந்த்மகார்யாய
சலஜாத்யாதிதூரகாய
சாத்யமானமஹாபூதயே
பஞ்சகஸ்வாதுதத்பராய
ஸுராராத்யாய
ஸுரபதயே
ஸுந்தராய 280
ஸுரநாயகாய
ஸுமுகாய
ஸுபகாய

ஓம் ஸௌம்யாய நம:
ஸித்தமார்கபரவர்தகாய
ஸர்வஸாஸ்த்ரரஹஸ்யக்ஞாய
ஸோமாய
ஸோமவிபூஷணாய
ஹாடகாபஜடாஜூடாய
ஹாடகாய 290
ஹாடகப்ரியாய
ஹரித்ராகுங்குமோபேத
திவ்யகந்தப்ரியாய
ஹரயே
ஹாடகாபரணோபேத
ருத்ராக்ஷக்ருதபூஷணாய
ஹைஹயேஸாய
ஹரிபுராய
ஹரிமானஸதோஷணாய
ஹயக்ரீவஸமாராத்யாய
ஹயக்ரீவவரப்ரதாய
ஹாராயிதமஹோபக்ஷஸுராத
மஹோரதாய 300

கல்வெட்டுகளில் தட்சிணமூர்த்தி

தமிழ்நாடு எண்ணற்ற திருக்கோயில்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த தமிழகத் திருக் கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றினைப் பறைசாற்றுவனவாக அமைந்துள்ளன.

தமிழகத்துக் கோயில்கள் பண்டைக் காலத்திலிருந்து பல்வேறு அமைப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இதன் அமைப்பு முறைகளை ஒட்டித் திருக்கோயில்கள் பல வகைப் பெயர்களையும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆரூர்ப்பூங்கோயில், கச்சூர் ஆலக்கோயில், கடம்பூர்க் கரக்கோயில், மீயச்சூர் இளங்கோயில், வைகல் மாடக்கோயில், கருப்பறியல் கொகுடிக் கோயில் என இன்றைக்கு சுமார் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருக் கோயில்களின் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள பெயர்களைத் திருநாவுக்கரசர் தமது திருப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்

திருக்கோயில்களை நிர்மாணிக்கும் மன்னர்களும் சமயத்தலைவர்களும், மக்களும், அவ்வக்கோயில்களில் மூல மூர்த்திகளைக் கருப்பக்கிருகத்தில் பிரதிட்டை செய்தும், திருவீதியில் உலாவருவதற்காகப் பஞ்ச லோகத்தில் செய்யப்பட்ட உற்சவமூர்த்திகளைத் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளச் செய்தும் வழிபடலாயினர்.

திருக்கோயிலின் வழிபாட்டிற்காக அளிக்கப்படும் நிவந்தங்கள், ஆபரணங்கள், உற்சவமூர்த்திகளின் விபரங்கள், பாத்திரங்கள் முதலிய அனைத்து விவரங்களையும் கல்லிலே செய்திகளாக வெட்டினர். இதனைத் துணையாகக்கொண்டு மன்னர்களின் ஆட்சிமுறை, சமயப் பற்று, தர்ம சிந்தனை முதலியனவற்றை அறிகின்றோம்.

சிவாலயங்களில் பெரும்பாலும் பஞ்சமூர்த்திகளின் உற்சவ விக்ரஹங்கள் காணப்படும். குறிப்பிட்ட சில ஆலயங்களில் மட்டுமே தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் உற்சவமூர்த்தி திருவுருவம் காணப் படுகிறது. இப்பெருமானுக்கு உரிய நிவந்தங்களையும் உற்சவமூர்த்தியின் லக்ஷணங்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் கல்வெட்டுகளில் அந்நாளில் பொறித்துவைத்தனர். அவ்வகையில் தட்சிண மூர்த்திப் பெருமான்பற்றிய கல்வெட்டுகளை இங்குக் காண்போம்.

திருவாவடுதுறை :

இத்தலம் காவிரியின் 86வது திருத்தலமாக போற்றப்படுவது ஆகும். இறைவன் ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர், இறைவி – அதுலகுச நாயகி. ஷே திருக்

கோயிலில் 35 - கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அதில் உற்சவமூர்த்திகளின் விபரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒடி உற்சவமூர்த்திகளில் தட்சிணமூர்த்தியும் ஒன்றாகும்.

கல்வெட்டு இருக்குமிடம் – கர்ப்ப இல்லின் மேற்குப்புறச் சுவர் பல திருமேனிகளையும் சில பிரதிமங்களையும் உணர்த்தும் கல்வெட்டு வெளிப்படுத்துகின்றது.

சிற்றம்பலத் திருமேனி முதல் ஆடி அருளும் உடையாரும், ஆட்டத்திற்கு வாசிக்கும் பூதமமைந்த பீடமும் பிரபையும் (திருவாசி) உட்பட முழ உயரத்து ஒருவர். இவர் நம்பிராட்டியார் பீடமும் பிரபையுமுள்பட இருந்த ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர்.

சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர் : இவர் நம்பிராட்டியார் பத்மத்தோடும் ஒரு முழ உயரத்து ஒருவர்: திரிபுவன சுந்தரர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர் கணபதியார் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர் சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் ஒரு சாணும் ஒருவிரல் உயரத்து ஒருவர், சேஷத்திரபால தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர், மேற்படி தேவர் பீடம் உட்பட ஒரு சாணே நால்விரல் உயரத்து ஒருவர், இடபவாகன தேவரும் பிராட்டியாரும், இடபமும், பீடமும் பிரபையுமுட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர். பிச்சத்தேவர் மானும் பூதமும் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ மூவிரல் உயரத்து ஒருவர். அர்த்தநாரித்தேவர் பத்மத்தொடு ஒருமுழம் ஒட்டை உயரத்து ஒருவர். " தட்சிணமூர்த்தி ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர் (தக்ஷிணமூர்த்தி க ... ... செடி ... . யொருமுழ வுசரத்தொருவர்)"

பள்ளிக் கட்டில் நம்பிராட்டியார் பீடமுட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர். அஸ்திர தேவர் நடுவுமாகத் தண்டொடும் ஒருவர். இடபதேவர் பீடமுட்படத் திருக்காம்பு அளவும் ஈரொட்டை உயரத்து ஒருவர். சண்டேசுவர தேவர் பீடமுட்பட இருந்த ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர். திருநாவுக்கரைய தேவர் ஒரு முழமும் நான்கு விரல் உயரத்து ஒருவர். சிவஞான சம்பந்த அடிகள் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். நம்பி ஆரூரனர் பத்மத்தோடு ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். திருக்காளத்திப்பிச்சர் தம்மையாக வார்த்த ஒருமுழ உயரத்துஒருவர்.

அறையணிநல்லூர் :

திருக்கோவலூர் ரயில்வே நிலையத்திற்குத் தென்கிழக்கே அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இதுநடுநாட்டுத் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் தலத்துள் இதுவும் ஒன்று. தற்காலத்தில் அறகண்ட நல்லூர் என்று வழங்கப்பட்டு

வருகிறது. ஸ்ரீ அருள்நாயகி சமேத அறையணிநாதேசுவரர் திருக் கோயிலில் 96 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இதில்

"வீரமே துணையாக" என்று தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தியை உடைய இராசகேசரிவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழ தேவரின் 46-வது ஆட்சியாண்டில் கீழையூர் மலையமான் நானூற்றுவன் மலையமானாகிய இராசேந்திர சோழ சேதுராயன், இத்திருக்கோயிலில் தட்சிணமூர்த்தியை எழுந்தருளுவித்து, அத்தேவர்க்கு நித்திய வழிபாட் டிற்கும் விளக்கினுக்கும் வீரசோழநல்லூர் நிலங்களின் வரிகளைக் கொடுத்துள்ளான்.

இன்னும் இதுபோன்ற அநேக கல்வெட்டுகள் (தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் சம்பந்தப் பட்டவைகள்) பலதிருக்கோயில்களில் காணப் படுகின்றன. வரலாற்று அறிஞர்களும், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஞானத்தை அருளும் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் பற்றிய கல்வெட்டுகளை மட்டும் புத்தகமாக தொகுத்துக்கொடுத்தால் தமிழகமக்கள் இம் மூர்த்தியின் பெருமையினை நன்கு அறிவர்.

திருக்கருவைத் தலபுராணம்

தழலிடைஉற் றிடுமெழுகொத்
தளமுருகிச் சலசமலர்க்
கழலிணைவீழ்ந் திறைஞ்சியநால்
வருக்குமுனம் கருணையுடன்
செழுமறையின் பொருள்சொலத்தென்
திசைநோக்கிக் கல்லாலின்
கிழலிருந்த பரம்பொருளெம்
கெஞ்சிலிருந்(து) அருள்செயுமால்

— வீரப்ப முதலியார்.

ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் அளித்த தட்சிணமூர்த்தி

(தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ:

உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் உடையார்
ஸ்ரீ ராஜ ராஜீச்வரம் உடையார் கோயிலில்
யாண்டு இருபத்தொன்பதாவது வரை எழுந்தரு
ளிவித்த செப்புத் திருமேனிகள் :

உடையார் கோயிலில் முழத்தால் அளந்து கல்லில் வெட்டின :

ஆஸநமாக எழுந்தருளி இருந்த பார்வதத்
துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்லப்
பதின் எண்விரல் உசரத்து நாலு ஸ்ரீ
ஹஸ்தம் உடையராகக் கனமாக எழுந்தருளு
வித்த தக்ஷிணமூர்த்திகள் ஒருவர்,

இவரே எழுந்தருளி இருந்த பார்வதத்தில் அடியில் ஒருமுழமேய் பதிற்று விரல் நீளத்து ஒருமுழமேய் நால்விரல் அகலத்துப் பன்னிரு விரல் உசரத்து பார்வதம் ஒன்று;

இதன் மேல் பன்னிருவிரல் உசரத்து ஒன்பதிற்று விரல் நீளத்து எண்விரல் அகலத்து பார்வதசிகரம் இரண்டு ;

இந்த சிகரங்களோடுங் கூடச் செய்த பாதாதிகேசாந்தம் நால்விரல் உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த கின்னரர் இருவர்;

பாதாதி கேசாந்தம் மூவிரலரை உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த கின்னரிகள் இருவர்;

தேவர் ஸ்ரீ பாதத்தில் கீழ்க் கிடந்த பாதாதிகேசாந்தம் பதிற்று விரல் நீளத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த முசலகன் ஒன்று.

இருந்த ஆஸநத்துக்கு மேல் கேசாந்தத்தளவுஞ் செல்ல பன்னிரு விரல் உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த ரிஷிகள் இருவர்;

இருந்த ஆஸநத்துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்ல எண்விரல் உசரத்து இரண்டு கைய் உடையராகக் கனமாகச் செய்த ரிஷிகள் இருவர்;

புச்சாதிபணைந்தம் அறுவிரல் உசரத்துக் கனமாகச் செய்த பாம்பு ஒன்று;

இருந்த ஆஸநத்துக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்ல மூவிரல் உசரத்து இரண்டு கைய் உடையர்களாகக் கனமாகச் செய்த கர்ண பிராவிருதர்கள் இருவர்;

பர்வதத்திற் கிடந்த புச்சாதி சிகாந்தம் ஐய்விரலரை நீளத்துக் கனமாகச் செய்த புலி ஒன்று;

பர்வதத்துக்கு மேல் அக்ரத்தளவுஞ் செல்ல ஒரு முழ மேய் எண் விரலரை நீளத்து அறு விரலேய் ஆறு தோரைச் சுற்றும் உடையதில் வேருகச் செய்து தைத்த மஹாசர்கை ஒன்பதும் இவற்றுள் அனுசாகை நாற்பத்திரண்டும் உடைத்தாகக் கனமாகச் செய்த ஆலவிருக்ஷம் ஒன்று;

மூவிரலே நாலு தோரை நீளத்து ஒரு விரலே இரண்டு தோரை அகலத்து நாலு தோரை கனத்து செய்து திருவிளக்குக் குடுத்தவை தூக்கின பொக்கணம் ஒன்று.

அறுவிரலே ஆறு தோரை நீளத்து ஒருவிரலரைச் சுற்றிற்கனமாகச் செய்த கைப்பும் இதனோடுங் கூட ஐய்விரல் நீளத்து மூவிரற் சுற்றிற் செய்த கைத்தழை ஒன்று; (ஷி கல்வெட்டு ஷி கோயிலின் வடபுறத் திருச்சுற்றில் ஒரு தூணில் உள்ளது தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள் எண் 50 ல் காண்க).

வயிரவன் கோயிற் புராணம்

காரணமாகி அனைத்துலகி னுக்தம்
கலைகணைப் ஆதியோ டந்த
நாரணன் பிரமன் இன் னமும்துருவி
நண்ணரும் நுண்ணிய பொருளாய்ச்
சீரணவுறு மாகால்வரைச் செய்த
தேசிக சிகாமணி யாகி
ஆரணம் பழிச்சும் ஆல் நிழல் அமர்ந்த
அடிகளே அகத்திடை அமைப்பாம்.

— நடராச கவிராயர்.

DAKSHINAMURTI

1. WE have already stated that Siva is a great master of *yoga* music and dancing and have described in detail his dances in the chapter on "Nrittamurtis." As a teacher of *yoga*, music and other sciences he is known by the name of Dakshinamurti. One account gives an explanation regarding the etymology of this name: it states that because Siva was seated facing south when he taught the *rishis yoga* and *jnana* he came to be known as Dakshinamurti. This aspect of Siva is always invoked by students of science and arts. The great Sankaracharya, among several other celebrities, have sung the Praise of this aspect of Siva, which is as remarkable for its peacefulness as the Nrittamurti is for joyfulness.

2. Dakshinamurti is viewed in four different aspects namely, as a teacher of *yoga*, of *vina* of *jnana* and as also an expounder of other Sastras (*Vyakhyanamurti*). Of these, the last form is the one which is most frequently met with in temples. It has already been mentioned elsewhere that in all Hindu temples, both Saiva and Vaishnava, the niche on the south wall of the central shrine should have the figure of Dakshinamurti enshrined in it.

VYAKHYANA DAKSHINAMURTI:

3. As an expounder of the *Sastras*, Dakshinamurti should be represented as seated on a secluded spot on the Himalayas, under a banyan tree, on a seat covered with a tiger's skin; or, as another account has it, on a white lotus (*padmasana*). The right leg of Dakshinamurti should be hanging below the seat while the left one bent and rested across on the right thigh. The kind of sitting posture adopted here is called the *virasana*. The leg hanging down may or may not rest on the back of the *Apasmarapurusha*. Dakshinamurti should have three eyes and four arms: of these the front right one is held in the *jnanamudra* or the *sandarsanamudra** pose and the

* Thia is known as the samdamsa in the Natya - sastras, a name which occurs also in the agamas.

front left hand may be kept in the *varada* pose or stretched straight in the *danda* pose, the elbow resting upon the left knee in that latter posture.

Even when the hand is in the *varada* pose it should rest upon the left knee but with the back of the hand touching it. The back right hand should hold the *akshamala*, while in the back left hand there should be either *agni* (fire) or a *sarpa* (snake). In one account it is stated that one of the left hands may be, as already stated, in the *varada* or the *danda* pose; if it is in the former pose, it might keep a book, the other left hand holding a snake, fire or a lotus or a *nilotpala* flower. The various parts of the body of Dakshina-murti should be free from bends—a rigidity indicative perhaps of the resolute will and force of thought of the god in the aspect of the teacher. His head might be adorned with a *jatabhara*, *jatabandha*, *jatamandala* or *jatamakuta*; or the *jatas* might be held together with a *patta-bandha*.

In any case the mass of *jatas* should be embellished with the flowers of the *durdhura* (*dhatura*) and other wild plants, as also with a serpent on the left and with small tinkling bells, the *kapala* and the crescent moon on the right side. In the middle of the *jatabhara* there should be visible the smiling face of the river-goddess Ganga. The complexion of Dakshinamurti is pure white, resembling a sphatika (crystal) according to another account the colour of Dakshinamurti may be white red, yellow or black. His person should be adorned with all ornaments clothed with perfectly white clothes and tiger's skin should wear a white *yajnopavita* and have on his chest a coat of white sandal paste. In his left ear there should be a *Sankhapatra* and in the right ear a kundala, or there may be only the *sankha-patra* or the *kundala* in both the cears A garland of *rudrakshas* should be hanging round the neck and descending as far down as the chest. The countenance of the god should be absolutely free from even a trace of mental perturbation. His sight must be fixed upon the tip of the nose; according to the *Karanagama* the sight must be fixed on the tip of the toe. The *Silparatna* adds that this aspect of Siva which preaches the *dharma* or law is very auspicious to the devotees and grants all good to its worshipper.

4. Surrounding the great teacher - god, are to be *rishis* eager to learn the *sastras*. The names of the *rishis* are given differently in different works ; for example, the *Amsumadbhedagama* mentions the *rishis* Narada, Jamadagni, Vasishta, Bhrigu, Bharadvaja Sanaka and Agastya. The Kamikagama mentions the names Kausika, Kasyapa, Bharadvaja, Atri and Gautama and omits the names of two others though it gives the number of *rishis* as seven. The *Karanagama* gives the names of Agastya, Pulastya, Visvamitra and Angirasa only. These *rishis* should have *jatamakutas* on their heads, the garland of *rudraksha* seeds round their neck and white *yajnopavitas* on their person. Their bodies should be covered with ashes (*vibhvti* or bhasma) and be clothed in white garments. The height of these *rishis* should not exceed that of the chest of Dakshinamurti. It is stated in the *Kamikagama* that the complexion of the *rishis* Kausika and Kasyapa should be dark, of two others (unmentioned in the text) yellow, of Bharadvaja red and of Atri and Gautama a mixture of dark and red. In grouping them on a panel around the figure of Dakshinamurti, two may be placed on one side and three on the other, or three and three on each side, or three and four on either sides.

5. The god Dakshinamurti should be adored by *kinnaras*, *devas* and others.

6. The Apasmara - purusha should hold his right hand in the *sarpa - mudra* pose, that is, hold the palm of his hand in the form of the hood of a cobra, in front of the cobra which he should hold in his left hand.

7. The *Dakshinamurti Upanishad* and the *Sutasamhita* give the esoteric meaning of the figure of Dakshinamurti It is stated that He is the supreme god who, at the end of an aeon (*kalpa*) absorbs with in himself the whole universe and remains resplendent with joy, Dakshinamurti is such a deity. *Jnana* (knowledge) is known also a *dakshina* and since *dakshina* is ever in front of Siva and is gazing at him in the aspect of Dakshinamurti, he is called Dakshinamukha. The Apsmara - purusha under his foot is the personification of the ignorance of the living beings, which he keeps under subjection under the tread of his foot. The book he holds in

his hand contains all wisdom and illuminates the souls of beings. The *akshamala* which he carries in his hand is the representation of the *tatvas*. His body is composed of eterna bliss and eternal energy; the wide-spreading banyan tree casting deep shade is the symbol of *maya* (illusion) and the *vrishabha* of Siva is *dharma* (law). Dakshinamurti is teaching the *rishis* who are already deeply versed in the Vedas the *atma-vidya* (knowledge of self and soul) and rescuing them from *samsara* (bondage). He is himself imperishable, without birth or death and the *kamalasana* or the lotus-seat upon which he is seated is the symbol of the sacred syllable *Om*.

8. Eight photographs are reproduced in illustration of the above description. Of these the first illustration, Pl. LXXI, comes from Deogarh and represents a very fine piece of sculpture. This panel has its central figure Dakshinamurti seat on a raised platform placed under a tree, with his left leg hanging and the right one bent and rested upon the seat. On his head is a *jatabandha*; the back right hand carries an *akshamala* and the front right hand is held in the *jnanamudra* pose. The back left hand carries a long object which is not easy to identify; perhaps it represents a cadjan manuscrip: or a bundle of *kusa* grass (*kurcha*) the front left hand carries a pot, perhaps an *amritaghata*, as required in the *Vishnudharmottara*.

He wears round his loins a garment which descend as far down as the knees; an his left shoulder and escending below as far as the left thigh and lying on it is a *Krishnajina* (or deerskin), the head and front legs of the deer being clearly visible there: this skin is worn in the *upavita* fashion. The whole figure is slightly bent forward and a few *jatas* are seen descending over the shoulders. The face portrays beautifully the calmness that is insisted upon by the *agamas* and the sight is fixed below.

9. Below his seat and near his left leg are seen two deer, also listening to this exposition of *dharma*. This brings to mind the analogy of the representations of Buddha's preaching the *dharma* wherein also the same animals are introduced as members of the audience. Behind stands an

ascetic with crossed arms and legs and carrying on his left hand an *akshamala*; he has a tapering beard and his *jatas* are tied up in a knot on the crown of his head.

10. To the left of Dakshinamurti is seated a person as tall as himself. He is also seated underneath a tree on a rocky seat. This may either be a *rishi* or Siva himself in the aspect of the Vyakhyana – Dakshinamurti; on the latter supposition the other person (seated to the right) must be taken to be Yoga - Dakshinamurti. However it is not possible to say definitely whom this figure represents. The right hand of this image though carrying an *akshamala* is held in the *chin - mudra* pose, while the left hand is held in the *bhusparsamudra* pose.

Its head is adorned with a neatly executed *jatamakuta* and its body is covered with a deer skin in the *upavita* fashion. The right leg is let down the seat and is resting on the ground and the left leg is bent and kept on the seat The garment covering the lower portion of the body descends as far below as the knees. As in the case of the other figure there is behind it a smaller one, also an ascetic, whose right hand, holding an *akshamala*, is kept in the *chinmudra* pose and the left hand carries a water pot. Below the seat of this image is a lion couchant with its head resting upon its forelegs which are kept crossed over each other.

11. There are *devas* and *gandharvas* who are shown as flying in the air over the heads of these two central figures carrying flower garlands in their hands. Higher up and in a separate compartment is sculptured Brahma as seated on a *padmasana*; as usual he has four heads; but only two arms; the right hand is kept in the *chinmudra* or abhaya pose and the left carries a *kamandalu*. On both sides of Brahma are a *deva* and his *devi*, flying in the air and praising him.

12 The second image whose photograph is reproduced as fig. 1, on Pl, LXXII, is to be found in the Siva temple at Avur in the Tanjore district. It is also a well executed piece of sculpture. In this image the *jatas* are bound together by a *lalatapatta* of elaborate workmanship. In the left ear

is a *patrakundala* and in the right a *makarakundala*; on the chest are the *yajnopavita* and a necklace of *rudraksha* seeds; there are also the *chhannavira* and the *udarabandha* and a cloth worn in the *upavita* fashion. The front right hand is kept in the *chinmudra* pose and the front left hand, which rests on the left knee, bears a book. In the backright hand is the *sarpa* (snake) while in the back left hand is *agni* (fire). The right leg hangs down the seat and is placed upon the Apasmarapurusha and the left foreleg rests upon the right thigh. This image belongs to the early Chola period.

13. The photograph reproduced on Pl. LXXIII is of a comparatively modern sculpture to be found in a Siva shrine built in the second *prakara* of the temple at Tiruvorriyur. It is coarse in its execution and lacks effect. The *jatas* in this case are spread fanwise and are bound at their base by a *lalatapatta*. The image has the same objects in its hands as the one noticed above (Pl. LXXII, fig. 1) But there is in addition the figure of a *rishi* seated below the seat of Dakshinamurti, with its hands held in the *anjali* pose. The seat on which Dakshinamurti is seated in fig. 1, Pl. LXXII, is a *bhadrapitha* while in Pl. LXXIII it is the mountain represented in the usual conventional manner.

14. The fourth illustraion, fig. Pl LXXI, is exactly similar to the third; but there are two *risais* sculptured separately and seated on either side of the central figure.

15. The fifth illustration, fig, 1. Pl. LXXIV, is from Suchindram in South Travancore. The image is of a comparatively recent date. It has on its head a carefully worked up *jatamakuta*; and a few stray *jatas* are seen flowing down on the shoulders. The posture assumed herein is the sukasana. In the right back hand is seen a lotus flower, in the back left hand a sarpa while the front right hand is held in the *chinmudra* pose and the front left hand carries a book.

16. Fig. 2, Pl. LXXIV, is the photograph of the figure of Dakshinamurti found in Kaveripakkam and belongs to the Pallava period. Herein, the deity has on his head heavy curls

of hair constituting the *jatabhara*; he carries the *akshamala* in his back right hand, *agni* (?), in the back left hand and a book in the front left hand; the foant right hand is held in the *vyakhyana-mudra* poes The right leg is hanging below the seat, while the left one is kept bent in the *utkudikasatna* posture. Round the neck are two *haras* (necklaces) on the chest, the *yajnopavita* and in one ear a *urittahundala*: the other ear wears no ornament. Below the seat are to be seen a deer and a cobra listening to his discourse.

17. Fig. 1. Pl. LXXV, is the reproduction of a photograph of the Jnana - Dakshinamurti kept in the southern niche of the central shrine of the Siva temple at Tiruvengavasal in the Pudukottah State. In this case, the deity is represented as seated with his left leg kept in the *utkutikasana* poseturand on it is stretehed the front left arm. Fig. 2, on the same plate is that of a bronze statuette belonging to the collec - tion of Mr. Kay, Madras. It is almost similar to the figure on Pl LXXIII; the only difference is that in the figure belonging to Mr. Kay, the back right hand keeps *agni* and the back left one, a snake, whereas in the Tiruvorriyur image the order is reversed.

JNANA - DAKSHINAMURTI:

18. There is not much difference between the Vyakhyanamurti and the Jnanamurti. In the lattre the general posture of Siva is exactly the same as in the former, but in the back right hand there should be the *akshamula*, and in the back left hand a *utpala* flower. The front right hand in the *jnanamudra* pose, whereas the front left hand may be kept in the *abhaya* or the *danda* pose.

YOGA - DAKSHINAMURTI.

19. This form of Dakshinamurti may be sculptured in three different ways. In the first, the two legs of the image should be crossed as in the *svastikasana*; while the front right hand should be held near the chest in the *yogamudra* pose and the front left hand should rest upon the lap in the characteristic *yogic* posture. In the back right hand there should be the *akshamala*, and in the back left hand a lotus flower. The gaze must be fixed on the tip of the nose;

and a few *jatas* should hang over the shoulders. This image of Dakshinamurti should be surrounded by *rishis* who should be adoring him.

20. In the second mode of representation of Yoga Dakshinamurti the left leg of the figure should be bent in the *utkutikasana* posture: Surrounding the body of the figure and its left leg should be a *yogapatta* The right leg should be hanging down the seat. The front left arm should be kept stretched and be resting by the elbow on the knee of the bent left leg. The rest of the description is identical with that given for the first form.

21. The third form is required to be sculptured thus: The two legs are bent and crossed in a more or less vertical position (as in the figure of Yoga - Narasimha), and round these and the body is passed a *yogapatta* to keep the legs in position. The front two arms are stretched and kept resting on the knees. In the back right hand there should be the *akshamala* and in the back left hand a *kamandalu* The *jatas* should be disposed of in the form of a *jatamandala*, and in it should be the crescent moon, a snake and other objects The colour of the body of this aspect of Dakshinamurti is white, but his neck should be represented as of black colour. The image should be adorned with all ornaments including a number of snake ornaments.

22. The illustration on Pl. LXXVI, is a well - carved figure of Siva in the *yogasana* posture. It is enshrined in a fane situated in the south *prakara* of the Siva temple at Tiruvorriyur. The inscrip - tions on the walls of this shrine refer to the image set up in it as Padampakkanayinar and state that it was set up in the fifth year of the reign of the Chola king Viarajendradeva (about A. D. 1067 - 8). From the position of this shrine with reference to the main central shrine, that is, to the south side of it, and from the posture and other features of the image itself enshrined therein, it may, without fear of contradiction, be stated to be the first form of Jnana - Dakshinamurti described above.

The figure has a well executed *jata - makuta* ornamented with jewelled discs and bands round it: *kundalas* in the ears, and *hara* and neeklace of *rudraksha* seeds and *yajnopavita*

on the chest The forearms are adorned with a number of bracelets and the upperarm with *Keyurs* The legs are crossed one over the other so as to bring the soles up ; this is exactly the *yoyic asana* called the *svastikasana* In the back right hand there appears to have been a *sula*, whose shaft alone now remains, the head being broken; in back left hand is the *kapa* ; the front right hand is held in the *chinmudra* pose and the front left hand also in the pose characteristic of an expounder of sciences. This image now goes by the inexplicable name of Gaulisvara and near it and to its proper right is set up in more recent times the figure of Sankaracharya ; on the base of the seat of this latter are carved the figures of his four great disciples.

23. The second form is illustrated by Pl. LXXVII. The original of this photograph is in the Kailasa-nathasvamin temple at conjeevaram In this sculpture Siva has his leg bent and rested vertically on the seat and this leg and the body are bound together by the *yogapatta*. The front right hand is held in the *yogamudra* pose, while the front left hand is in the *abhaya* pose. The back right hund keeps an *akshamala* and the back left hand keeps *agni* or a lotus flower.* The right leg is hanging down the seat. Siva is as in the previons instances seated under the shade of a banyan tree and belowhis seat are deer lying, with their heads lifted up to Siva. Below his right elbow is a cobra with anuplifted hood, also gazing at the enehanting figure of Siva. Above the head of Siva are seen seated a pair of *bhutas* on either side. On three niches situated on either side respectively of Dakshina murti (not shown in the picture) are *rishis* sitting and listening

* At some later period of the history of this temple. when the surface of the stones of which the sculptures are composed began to peel off, they have all been covered with thin coat of plaster. The plesterer not being able to make out the exact nature of some badly injured objects has shaped slightly different things in their stead : thus, a lotus flower that is required by the agamas seems to hava been evidently mistaken for the most likely objcct in the back left hand of Siva, namely agni.

to the preaching of the *Dharma* or *Yoga* by Siva.* The image whose photograph is reproduced as Pl. LXXVII ; is almost similar to that on Pl. LXXVII : the back right hand, in this instance, carries a cobra. Dakshinamurti is seen sitting here upon a *bhadrapitha* placed upon a hill.

24. Pl. LXXIX is the photograph of the image of Dakshinamurti to be found in the Siva temple at Nanjangodu in the Mysore Province. This represents, only so far as its sitting posture goes, the third form the Yoga - Dakshinamurti The *asana* assumed is that form of *vtkutikasana* desctibed under the third form. The legs are bound with the body with a *yogapatta* But in fact the image is a combination of all aspects of Dakshinamurtis — namely. the Yoga, the Vina - dhara and the Vyakhyana forms ; it is the Yoga form because its sitting posture is *yogic* ; the Vinadhara because it carries in its back left hand a *uina* and Vyakhyana because its front right hand is in the *cainmudra* pose and the front left hand carries a book The figure is seated below a banyan tree and the *lanahhana* (the totemistic emblem) the bull, is carvedin a counter - sunk surface on the pedestal in front Below the seat and in the middle of it is seated a Lingayat priest who holds in his left hand a *linga* On either side of this *guru* are his disciples with their hands in the *anjali* pose. A *prabhavali* is placed behind the figure of Dakshinamurti on the jambs of which are standing one on each side a *rishi* with the hands in the *anjali* pose.

VINADHARA - DAKSHINAMURTI.

25. As a great teacher of music, both instrumental and vocal, Siva is worshipped in the form of Vinadhara-

* Mr. Alex Rea in his " The Pallava Architecture " describes a panel containing the images of Dakshinamurtri and the rishis thus : " in this panel, eleven seated sages are listening to the exhortations of SiVa, who is repreented in a panel on the north side of the central shrine He is armed with different symbolical weapons, and seems to be preaching war " (!) Such mistakes are fairly common in his publications and hence need no serious refutation : nor are his drawings reliable, for, to quote an instance, a sankha in the hand of an image is wrongyl represented in the drawing as a padma.

Dakshinamurti. The description of the image of this aspect of Dakshinamurti is found in the *Kamika* the *Amsumad bheta* and the *Karaagamas*. The *Amsumadbhedagama* states that the left legshould be kept in the *utkutika* posture and the two front hands should hold the *vina*: the rest should be exactly similar to the description of the Vyskhyanamurti According to the *Kamikagama* the Gana – Dakshinamurti should have his front right and left hands held in the *kataka* pose, the former with its palm facing below and the latter facing above. The *kataka* pose being slightly different in form, the *Kamikagama* calls the pose the *sarpakara*. The left arm should be lifted up and the right arm lowered below, so as to hold in proper position the long-handled musical instrument, the *vina*. The *vina* should be hold at the top by the left hand and by the right hand at the lower end; the resonating body of the instrument should rest on the right thigh. The lower right hand should be manipulating the strings of the instrument.

26. The measurement of the vina is next given as follows: the *uina* should be projecting three *angulas* beyond the right thigh and four *angulas* above the left *kataka-hasta* The distance between the two points specified above is the length of the *vina danda* or the hollow shaft of the instrument whose wiath at the top should be two *angulas*. The gourd resonator: attached at the lower end should be six *angulas* in diameter and three *angulas* in height.

27. A few general observations are added also about the figures of Dakshinamurti: It is stated that the face of Dakshinamurti should be turned towards the hand held in tne *sandarsanamudra* pose; also the gaze of the god may be fixed on this hand. Surroun-ding the figure of Dakshinamurti there should be different kinds of animals and reptiles, sages (*mums*) and ascetics (*siddhes*), *uidyadharas*, *bhutas* and *kinnaras* Siva should be seated in a place on the mountain where all sorts of flowering trees and plants grow luxuriantly and under a banyan tree, on the right side of its trunk, on a jewelled *pitha* covered with a tiger's skin and he should present a benign look: and the *rishis* the ancestors of the *Sivadvijas* (Saiva brahmanas) should be seated round him. The figure of Dakshinamurti may be sculptured as seated or standing surrounded or not by *rishis*

with his legs either resting or not upon the Apasmara - purushai and with or without the banyan tree, *bhutas* and others mentioned above.

28. Two photographs, Pls. LXXX and LXXXI. are reproduced in illustration of the Vinadhara – Dakshinamurti; both of them are identical in shape and in the details of moulding. * Siva is seen standing with his right leg kept firmly on the ground, while the left log is placed a little forward slightly bent. The front two hands are held in the *kataka* pose, the left one looking up and the right one looking down. Evidently a separately cast *vina* was intended to be inserted in the hands whenever wanted and hence this instrument is not to be seen in either image. The back right hand carries a *parasu* and the back left one a *mriga*. There are all sorts of elaborately sculptured ornaments on the person of the figures. The first figure (Pl. LXXX) belongs to the Madras Museum, while the second (Pl. LXXXI) is to be found in the temple at Vadarangam in the Tanjore district. The second, an earlier piece of sculpture, is of very high artistic value ; the first is of rather inferior workmanship.

---

* These two images figure on Pls, XV and XVI of Mr. O. Ct Gangoly's South Indian Bronzes. Besides these, he has reprodueed two other photograPhs of the same aspeot of Siva on Pls I and XIV. In every detail all the four figures agree forinstance, in all the right leg stands stands straight o the ground whils the left one is slightiy bent ; all four have four arms, the back hands of which carry the parasu and th mriga and the two front hands are hald in the kataka poses required in the agamas and are evidently meant to keep a vina in them ; the very same ornaments, head-gear and clothing are to be seen on all the images. In the case ot Pl. I, there is a slight divergence from the description of the agamas, namely, the left leg instead of being placed dirtctly on the ground, is held supported on its head by a bhuta — which deviation is one ot the artistie embeliishme ts of the master - sculptor. In spite of the striking similarity nay identity among the four images, they are called by different names ; thus, the figure on Pl. I is said to be Kaiasamhara or Kalakalamurti ; that on Pl. XIV, Gangadhara that on Pl. XX, Chandrasekhara or Somadhari ; and lastly ; tha on Pl. XVI, Prameswara Swami (sic). It is not quite clear either from the dhyana - sloKas quoted or from the short descriptive notes added to each if the identifiations are jnstrfiable at all.

In this sculpture, Arddhanarisvara has four arms ; in one of the right hands he holds the *parasu* wriggling round which is to be seen a snake, one of the favourite animals of Siva ; the same arm has a *sarpa - valaya* round it. The remaining right and one of the left hands hold a *vina* in them and play upon it On the right upper arm there is a snake ornament ; there is a *sarpa - kundala* in the right ear. On the right half of the head is the *jatamakuta* bearing on it the crescent moon, the skull and other ornaments, An exceedingly well wrought necklace adorns the neck. There is also the *yajnopaoita* on the chest. This side is draped from the loins down to the knees with deer's skin. The right legs is somewhat bent and is resting upon an ornamented platform The female half has a *karanda - makuta*, a knot of hair with bands of jewelled ornaments running across it, a large number of *kankanas* on each forearm and a well executed *keyura* ; there are *mekhalas* or girdles keeping in position the silk garment which descend down to the ankles.

On the foreleg is an anklet. The other left hand holds a *nilotpala* flower. The whole of the head is surrounded with a *prabhamandala* To the left of Arddhanarisvara is a female attendant standing with the right arm hung down and the left arm bent and carrying in it a vessel ; she is also beautifully adorned with all ornaments and is draped in a fine cloth Her hair is done up in a, knot, *dhammilla*. To the right of the central image is the bull of Siva, meek and quite, with its eyes casting glances on the ground before it. Behind the bull is a human figure with a thorouhly emaciated body ; it may be representing either Bhairava or the *rishi* Bhringi. Its hands are held in the *anjai* pose. On the right and left of the head of the central figure are the representations of Devas with their consorts fiying in the air and praising Siva. Below the platform on wich stands the figure of Arddhanarisvara, are sculptured small figures of the *ganas* some dancing and others playing upon different musical instruments.

14. பருதியப்பர் கோயில் தேரில் உள்ள தட்சிணமூர்த்தி, (தஞ்சாவூர் to ஒரத்த நாடு போகும் வழியில் உள்ளது இத்தலம்.)

15 திருக்கொறுக்கை - யோகீஸ்வரர் கோயில் - உற்சவ தட்சிணமூர்த்தி

16. தற்காலத்தில் அமைந்த அமெரிக்காவில் - சுவாமி தயானந்தா அவர்களின் சீரிய முயற்சியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட தட்சிணமூர்த்தி தனிக்கோயில் விளங்குகிறது. (ஆதாரம் – ஞானபூமி 1990. அக்டோபர் மாத இதழ், பக்கம் – 23ல் காண்க.)

17. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் – சிதம்பரத்திற்கு மேற்கே திருநாரையூர் திருக்கோயிலில் அலங்கார மண்டபத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி – மேலும் தேவ கோஷ்டத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி

18. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் – திருக்கோயிலின் சுவாமி விமானத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் (திரிதள விமானம்) அமர்ந்த கோலத்தில் (சுதைச் சிற்பம்) விளங்கும் வீணதர தட்சிணமூர்த்தி

19. திங்களூர் – (திருப்பழனம் அருகில்) திருக்கோயிலில் விளங்கும் யோகமூர்த்தி

20. திருப்பூந்துருத்தி சிவாலயத்தில் உள்ள வீணதர தட்சிணமூர்த்தி

21. சுந்தரப் பெருமாள் கோயில் மேலச்சாலை – மெயின் ரோட்டில் விளங்கும் ஓர் சாதுவின் சமாதிக் கோயிலில் 3 அங்குல உயரத்தில் தட்சிணமூர்த்தி செப்பு விக்ரகம் ஒன்று வழிபாட்டில் உள்ளது. இருகரங்களுடன் தட்சிணமூர்த்திப் பெருமான் சுகாசனமாக விளங்க, இடப்பக்கம் அம்பிகையும் அமர்ந்து காட்சி தருகின்றாள். பெருமாலின் வலக்கரம் சின்முத்திரையாகவும், இடக்கரம் வரத ஹஸ்தமாகவும் உள்ளது. இதனை சக்தி சமேத வரத ஹஸ்த ஞானமூர்த்தி என்றும் கூறலாம். இத்தகைய திருவுரு சக்தியினை " மேதாப்ரஞாப்ரதாயினி " என " தெக்ஷிணக்குடத்தீப மகாத்மியம் " என்னும் வடமொழித் தலபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி இத்திருவுரு அமைந்துள்ளது.

22. அமெரிக்காவில் தட்சிணமூர்த்திக்கெனத் தனி ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. " பென்சில்வேனியாவில் " அமைந்துள்ள இந்தக் கோயிலில் இருக்கும் தட்சிணமூர்த்திச் சிலை நமது நாட்டில் உருவாக்கப்பட்டது. சுமார் 1500 கிலோ எடையுள்ள இச்சிலையினை ஐந்து சிற்பிகள் உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள் (ஆதாரம் : ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் ஜனவரி 1991 – இதழ்).

23. மூன்றும் குலோத்துங்கனால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட திருபுவனம் திருக்கோயிலின் மகாமண்டப விதானத்தின் சுற்றுப் பகுதியில் இரண்டு தட்சிணமூர்த்தி உருவங்கள் 1½ அடி உயரத்தில் உள்ளன.

24. திருப்பனந்தாள் - ஸ்ரீ அருணஜடேஸ்வரர் கோயிலில் விளங்கும் மேற்குக் கோபுரத்தின் தென்பகுதியில். பெருமானவர் அம்பிகையினை மடியில், அமர்த்திக் கொண்டும் தனது முன் இடக் கரத்தால் இடுப்பினைத் தழுவியும், முன் வலக்கரத்தால் சின்முத்திரையினைக் காட்டியும், பின் இருகரங்களில் தாமரை கமண்டலம் கொண்டு முனிவர் நால்வருக்கு முன்பாக வீராசனமாக பிரம்மமத தட்சிணமூர்த்திப் பெருமானின் சுதைச் சிற்பம் 5 அடி உயரத்தில் விளங்குதலைக் காணலாம்.

25. மருத்துவக்குடி – ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் ஆலயம் – தஞ்சை மாவட்டம் - மலைமீது அமர்ந்த கோலம்.

26. கொல்லுமாங்குடி – ஸ்ரீ மசாகாள நாதர் ஆலயம் – தஞ்சை மாவட்டம் – வியாக்யாந தட்சிணமூர்த்தி.

27. ஸ்ரீ சுவர்ணகிரீசுவரர் கோயில் – அசிக்காடு - மயிலாடுதுறைவட்டம் – உடுக்கையும் நெருப்பும் ஏந்தியுள்ள தட்சிணமூர்த்தி.

28. தஞ்சைமாவட்டம் – உத்தராபதிசுவரர் கோயில் – திருச்செங் காட்டங்குடி – கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம்.

29. பிரம்மபுரீஸ்வரர் கோயில் – திரிதலம் – செங்கை அண்ணா மாவட்டம் – உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி – கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு சிற்பம்.

பயற்றணீச்சுவரர் தலபுராணம்

மித்திரருக்(கு) அறம்பொருள் இன்பென்பவையை
மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
சித்திரமாய் அளிக்குமொரு முழுமுதலே
சனகாதி தெளிவிலேருக்கு
எத்தரையும் அறியொண்ணு அழியாத
செல்வத்தின் இன்பத்தைச்சின்
முத்திரையின் மரக்காலால் அளந்தபொரு
ளாளிபதம் உன்னி வாழ்வாம்.

— கனகசபைக் கவிராயர்.

தட்சிணமூர்த்தி பத்ததி

॥ श्री दक्षिणामूर्तये नमः ॥

* अस्यश्री दक्षिणामूर्तिमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः
गायत्री छन्दः दक्षिणामूर्तिर्देवता ।
ओं बीजं. स्वाहा शक्तिः । मम श्री दक्षिणामूर्ति-
प्रसाद सिध्यर्थे जपे विनियोगः ।

ओं नमो भगवते अङ्गुष्ठाभ्यां नमः (नमः)
दक्षिणामूर्तये तर्जनीभ्यां नमः (स्वाहा)
मह्यं मध्यमाभ्यां नमः (वषट्)
मेधां अनामिकाभ्यां नमः (हुं)
प्रज्ञां कनिष्ठिकाभ्यां (वौषट्)
प्रयच्छ स्वाहा करतलकरपृष्ठाभ्याम् नमः (फट्)
एवं हृदयादिन्यास(ा)ः ॥
ओं आं ओं अङ्गुष्ठाभ्यां .
ओं ईं ओं तर्जनीभ्यां
ओं ऊं मध्यमाभ्यां
ओं ऐं अनामिकाभ्यां
ओं औं ओं कनिष्ठिकाभ्यां
ओं ओं ओं करतलकरपृष्ठाभ्यां
एवं हृदयादिन्यासः ॥
भूर्भुवस्वरोमिति दिग्बन्धः ।

ध्यानम् –

स्फटिकरजतवर्णं मौक्तिकीमक्षमाला-
ममृतकलशविद्यां ज्ञानमुद्राः कराग्रैः (कराब्जैः)
दधतमुरगकक्षं सोमसूर्याग्निनेत्रं
स्फटिकरुचिरगात्रं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥
पञ्चोपचारैरभ्यर्च्य ॥ मनुं जपेत् नमः ।
ओं नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेधां
प्रज्ञां प्रयच्छ स्वाहा । पुनः पञ्चपूजां कृत्वा

॥ शुभं भूयात् ॥

---

* இப்பகுதி தஞ்சாவூர் சரபோஜி சரஸ்வதி மகாலில் கிடைக்கப்பெற்ற கையெழுத்துப் பிரதியின் மூலம் ஆகும். டி கையெழுத்துப் பிரதியின் மொத்த ஏடுகள் 14 ஆகும். அதில் கடைசி 4 பக்கம் மட்டும் (தட்சிணமூர்த்திக்குரியது) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ தட்சிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்

॥ श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

मन्दस्मित स्फुरित मुग्धमुखारविन्दं
कन्दर्पकोटिशतसुन्दरदिव्यमूर्तिम् ।
आताम्रकोमल जटाघटितेन्दुलेख-
मालोकये वटतटीनिलयं दयालुम् ॥ 1

कन्दलित बोधमुद्रं कैवल्यानन्द संविदुन्निद्रम् ।
कलये कञ्चन रुद्रं करुणारसपूरपूरितसमुद्रम् ॥ 2

ओं जयदेव महादेव जय कारुण्यविग्रह ।
जयभूमिरुहावास जय वीरासनस्थित ॥ 3

जय कुन्देन्दुपाटीरपाण्डुराङ्गाङ्गजापते ।
जय विज्ञानमुद्राक्ष मालावीणालसत्कर ॥ 4

जयेतरकरन्यस्त पुस्तकास्तरजस्तमः ।
जयापस्मार निक्षिप्त दक्षपाद सरोरुह ॥ 5

जय शार्दूल चर्मैक परिधान लसत्कटे ।
जय मन्दस्मितोदार मुखेन्दु स्फुरिताकृते ॥ 6

जयान्तेवासिनिकरैरावृतानन्दमन्धर ।
जय लीलाजितानङ्ग जय मङ्गलवैभव ॥ 7

जय तुङ्गपृथूरस्क जय सङ्गीतलोलुप ।
जय गङ्गाधरासङ्ग जय शृङ्गारशेखर ॥ 8

जयोत्सङ्गानुषङ्गार्य जयोत्तुङ्ग नगालय ।
जयापाङ्गैक निर्दग्ध त्रिपुरामरवल्लभ ॥ 9

जय पिङ्गजटाजूट घटितेन्दु करामर ।
जयजातुप्रपन्नार्ति प्रपाटनपटूत्तम ॥ 10

जय विद्योत्पलोल्लासि निशाकर परावर ।
जयाविद्यान्धतमस्त्रध्वसनोद्भासिभास्कर ॥ 11

जय संसृतिकान्तारकुठारासुरसूदन ।
जय संसारसावित्र तापतापित पादप ॥ 12

जयदोषविषालीढ मृतसञ्जीवनौषध ।
जय कर्तव्यदावाग्नि दग्धान्तर सुधाम्बुधे ॥ 13

जयासूयार्णवामग्नजनतारणनाविक ।
जयाहताक्षि रोगाणा मतिलोक सुखाञ्जन ॥ 14

जयाशाविषवल्लीनां मूलमालानिकृन्तन ।
धयाघतृणकूटाना ममन्द ज्वलितानल ॥ 15

जय मायामदेभश्री विदारण मृगोत्तम ।
जय भक्तजनस्वान्त चन्द्रकान्तैकचन्द्रमाः ॥ 16

जय सन्त्यक्तसर्वाश मुनिकोक दिवाकर ।
जयाचलसुताचारु मुखचन्द्र चकोरक ॥ 17

जयाद्रि कन्यकोत्तुङ्ग कुचाचल विहङ्गम ।
जय हैमवती मञ्जु मुखपङ्कज बम्भर ॥ 18

जय कात्यायनी स्निग्ध चित्तोत्पल सुधाकर ।
जयाखिल हृदाकाश लसद्युमणि मण्डल ॥ 19

जयासङ्ग सुखोत्तुङ्ग सौधक्रीडन भूमिप ।
जयसंवित्सभासीम नटनोत्सुक नर्तक ॥ 20

जयानवधि बोधाब्धि केलिकौतुक भूपते ।
जय निर्मलचिद्योम्नि चारुद्योतित नीरद ॥ 21

जयानन्द सदुद्यान लीलालोलुप कोकिल ।
जयागम शिरोरण्य विहार वरकुञ्जर ॥ 22

जय प्रणव माणिक्य पञ्जरान्तश्शुकाग्रणीः ।
जयसर्वकलावार्धि तुषार करमण्डल ॥ 23

जयाणिमादिभूतीनां शरण्या खिल पुण्यभूः ।
जय स्वभावभासैव विभासित जगत्त्रय ॥ 24

जय स्वादिधरित्र्यन्त जगज्जन्मादि कारण ।
जयाशेष जगज्जाल कलाकलनवर्जित ॥ 25

जय मुक्तजनप्राप्य सत्यज्ञान सुखाकृते ।
जयदक्षाध्वरध्वंसिन् जय मोक्षफलप्रद ॥ 26

जय सूक्ष्म जगद्व्यापिन् जय साक्षिन् चिदात्मक ।
जय सर्व कुलाकल्प जयानल्प गुणार्णव ॥ 27

जयकन्दर्पलावण्य दर्प निर्भेदनप्रभो ।
जयकर्पूरगौराङ्ग जयकर्म फलाश्रय ॥ 28

जयकञ्जदलोत्सेक भञ्जनोद्यतलोचन ।
जय पूर्णेन्दुसौन्दर्यगर्वनिर्वापणानन ॥ 29

जय हासद्विजोद्दस्त शरच्चन्द्र महाप्रभ ।
जयाधर विनिर्भिन्न बिम्बारुणिम विभ्रम ॥ 30

जय कम्बुविलासश्री धिक्कारि वरकन्धर ।
जयमञ्जुलमञ्जीररञ्जित श्रीपदाम्बुज ॥ 31

जय वैकुण्ठसम्पूज्य जयाकुण्ठमते हर ।
जय श्रीकण्ठसर्वज्ञ जय सर्वकलानिधे ॥ 32

जयकोशातिदूरस्थ जयाकाश शिरोरुह ।
जयपाशुपतध्येय जयपाश विमोचक ॥ 33

जयदेशिक देवेश जयशम्भो जगन्मय ।
जयशर्व शिवेशान जयशङ्कर शाश्वत ॥ 34

जयोङ्कारैकसंसिद्ध जयकिङ्करवत्सल ।
जय पङ्कजजन्मादि भावितांघ्रियुगाम्बुज ॥ 35

जयभर्ग भवस्थाणो जयमस्मावकुण्ठन ।
जयस्तिमित गम्भीर जयनिस्तुलविक्रम ॥ 36

जयास्तमितसर्वाश जयोदस्तारिमण्डल ।
जयमार्तण्डसोमाग्नि लोचनत्रयमण्डित ॥ 37

जयगण्डस्थलादर्श विम्बितोद्भासिकुण्डल ।
जय पाषण्डजनतादण्डनैकपरायण ॥ 38

जयाखण्डितसौभाग्य जयचण्डीश भावित ।
जयानन्तांत कान्तैक जयशान्तजनेडित ॥ 39

जय त्वय्यन्तसंवेद्य जयाङ्ग त्रितयातिग ।
जयनिर्भेदबोधात्मन् जयनिर्भावभावित ॥ 40

जयनिर्द्वन्द्व निर्दोष जयाद्वैतसुखाम्बुधे ।
जयनित्यनिराधार जयनिष्कळनिर्गुण ॥ 41

जयनिष्क्रियनिर्माय जयनिर्मलनिर्भय ।
जयनिश्शब्दनिस्स्पर्श जयनीरूपनिर्मल ॥ 42

जयनीरस निर्गन्ध जयनिस्पृह निश्चल ।
जयनिस्सीम भूमात्मन् जयनिष्पन्द नीरधे ॥ 43

जयाच्युत जयातर्क्य जयानन्य जयाव्यय ।
जयामूर्त चयाचिन्त्य जयाग्राह्य जयाद्भुत ॥ 44

इति श्रीदेशिकेन्द्रस्य स्तोत्रं परमपावनम् ।
पुत्रपौत्रायुरारोग्यसर्वसौभाग्यवर्धनम् ॥ 45

सर्वविद्याप्रदं सम्यगपवर्गविधायकम् ।
यः पठेत्प्रयतो भूत्वा ससर्वफलमश्नुते ॥ 46

दाक्षायणीपतिदयार्द्रनिरीक्षणेन
साक्षादवैति परतत्वमिहैव धीरः ।
नस्नानदानजपहोमसुरार्चनादि
धर्मैरशेष निगमान्तनिरूपणैर्वा ॥ 47

अवचनचिन्मुद्राभ्यामद्वैतं बोधमात्रमात्मानम् ।
बूते तत्त्व च मानं पुस्तक भुजगाग्निभि र्महादेवः ॥
कटिघटित करटिकृत्तिः कामपि मुदां प्रदर्शयन् जटिलः ।
स्वालोकिनः कपाली हन्त मनोविलय मातनोत्येकः ॥
श्रुतिमुखचन्द्रचकोरं नतजनदौरात्म्यदुर्गमकुठारम् ।
मुनिमानस सञ्चारं मनसा प्रणतोस्मिदेशिक मुदारम् ॥

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்ரம்

॥ श्रीदक्षिणामूर्ति मानसिकपूजास्तोत्रम् ॥

मुद्राक्षमाला मृतपात्रविद्या व्याघ्राजिनार्धेन्दुफणींद्रयुक्तम् ।
योगीन्द्रपर्जन्य मनस्सरोजभृङ्गंभजेहं हृदिदक्षिणास्यम् ॥ 1

स्फुटवटनिकटस्थं स्तूयमानावभासं पटुभुजतटबद्धव्याघ्रचर्मोत्तरीयम् ।
चटुलनिटलनेत्रं चन्द्रचूडं मुनीशं स्फटिकपटलदेहं भावये दक्षिणास्यम् ॥ 2

आवाहये सुन्दरनागभूषं विज्ञानमुद्राञ्चित पञ्चशाखम् ।
भस्माङ्गरागेण विराजमानं श्रीदक्षिणामूर्तिमहात्मरूपम् ॥ 3

सुवर्णरत्नामलवज्रनीलमाणिक्य मुक्तामणियुक्तपीठे ।
स्थिरोभव त्वं वरदो भवत्वं संस्थापयामीश्वर दक्षिणास्यम् ॥ 4

श्रीजाह्नवीनिर्मलतोयमीश चार्घ्यार्थमानीय समर्पयिष्ये ।
प्रसन्नवक्त्राम्बुजलोकवन्द्य कालत्रयेहं तवदक्षिणास्यम् ॥ 5

कस्तूरिकामिश्रमिदं गृहाण रुद्राक्षमालाभरणाङ्कितांङ्ग ।
कालत्रयाबाध्यजगन्निवास पाद्यं प्रदास्ये हृदिदक्षिणास्यम् ॥ 6

मुदाहमानन्द सुरेन्द्रवन्द्य गङ्गानदीतोयमिदंहिदास्ये ।
तवाधुना चाचमनं कुरुष्व श्रीदक्षिणामूर्ति गुरुस्वरूप ॥ 7

सर्पिः पयो दधि मधु शर्कराभिः प्रसेचये ।
पञ्चामृतमिदं स्नानं दक्षिणास्य कुरु प्रभो ॥ 8

वेदान्तवेद्याखिलशूलपाणे ब्रह्मामरोपेन्द्रसुरेन्द्रवन्द्य ।
स्नानं कुरुष्वामलगाङ्गतोये सुवासितेस्मिन् कुरुदक्षिणास्य ॥ 9

कौशेयवस्त्रेण च मार्जयामि देवैश्वराङ्गानि तवामलानि ।
प्रज्ञाख्यलोकत्रितयप्रसन्न श्रीदक्षिणास्याखिललोकपाल ॥ 10

सुवर्णतंतूद्भव मर्ग्यमीश यज्ञोपवीतं परिधत्स्वदेव ।
विशालबाहूदरपञ्चवक्त्र श्रीदक्षिणाभूर्ति सुखस्वरूप ॥ 11

कस्तूरिकाचन्दनकुङ्कुमादिविमिश्रगन्धंमणिपात्र संस्थम् ।
समर्पयिष्यामि मुदा महात्मन् गौरीमनोवस्थितदक्षिणास्य ॥ 12

शुभ्राक्षतैश्शुभ्रतिलैस्सुमिश्रै स्संपूजयिष्ये भवतःपरात्मन् ।
तदेकनिष्ठेन समाधिनाथ सदाहमानन्द सुदक्षिणास्य ॥ 13

सुरत्नदाङ्गेय किरीटकुण्डलं हाराङ्गुलीकङ्कणमेखलावृतम् ।
खण्डेन्दु चूडामृतपात्रयुक्तं श्रीदक्षिणामूर्तिमहं भजामि ॥ 14

मुक्तामणिस्थापितकर्बुरप्रसूनैस्सदाहं परिपूजयिष्ये ।
कुक्षिप्रपुष्टाखिललोकजाल श्रीदक्षिणामूर्तिमहत्स्वरूपम् ॥ 15

दशाङ्गधूपं परिकल्पयामि नानासुगन्धान्वितमाज्ययुक्तम् ।
मेघाख्य सर्वज्ञ बुमेन्द्रपूज्य दिगम्बर स्वीकुरु दक्षिणास्य ॥ 16

आज्येन संमिश्रमिमं प्रदीपं वर्तित्रयेणान्वितमग्नियुक्तम् ।
गृहाण योगीन्द्र मयार्पितं भो श्रीदक्षिणामूर्तिगुरो प्रसीद ॥ 17

शाल्योदनं निर्मलसूपशाकभक्ष्याज्यसंयुक्तदधिप्रसिक्तम् ।
कपित्थ सद्राक्ष फलैश्च चूतै स्सापोशनं भक्षय दक्षिणास्य ॥ 18

गुडीम्बु सत्सैन्धवयुक्ततक्रं कर्पूरपाटीर लवङ्गयुक्तम् ।
यज्ञेश कामान्तक पुण्यमूर्ते पिबोदकं निर्मलदक्षिणास्य ॥ 19

स्वमार्गनिर्यज्जलमाशु देव कुरूत्तरापोशनमभ्रकेश ।
प्रक्षाळनं पाणियुगस्य शर्व गण्डूषमापादय दक्षिणास्य ॥ 20

सम्यग्जलेनाचमनं कुरुष्व स्वस्थो भव त्वं ममचाग्रभागे ।
चिदाकृते निर्मलपूर्णकाम विनिर्मितं पावन दक्षिणास्य ॥ 21

ताम्बूलमद्य प्रतिसंगृहाण कर्पूरमुक्तामणिचूर्णयुक्तम् ।
सुपर्णपर्णान्वितपूगखण्डमनेकरूपाकृति दक्षिणास्य ॥ 22

नीराजनं निर्मलपात्रसंस्थं कर्पूरसंदीपित मच्छरूपम् ।
करोमिवामेश तवोपरीदं व्योमाकृते शङ्कर दक्षिणास्य ॥ 23

ततःपरं दर्पणमीश पश्य स्वच्छं जगद्दीपितचक्रभास्वत् ।
माणिक्यमुक्तामणिहेमनीलं विनिर्मितं पावनदक्षिणास्य ॥ 24

मन्दारपङ्केरुहकुन्दजाजीसुगन्धपुष्पाञ्जलिमर्पयामि ।
त्रिशूलढक्काञ्चितपाणियुग्म ते दक्षिणामूर्तिविरूपधारिन् ॥ 25

भिरामम् ।
शिवमनोनाथ ममापराधं क्षमस्व यज्ञेश्वर दक्षिणास्य ॥ 26

नमोनमः पापविनाशनाय नमोनमः कञ्जभवार्चिताय ।
नमोनमः कृष्णहृदि स्थिताय श्री दक्षिणामूर्तिमहेश्वराय ॥

தட்சிணாமூர்த்தி நவரத்நமாலா ஸ்தோத்ரம்

॥ दक्षिणामूर्तिनवरत्नमालास्तोत्रम् ॥

मूले वटस्य मुनिपुङ्गवसेव्यमानं मुद्राविशेष मुकुळीकृतपाणिपद्मम् ।
मन्दस्मितं मधुरवेषमुदारमाद्यं तेजस्तदस्तु हृदि मे तरुणेन्दुचूडम् ॥ 1

शान्तं शारदचन्द्रकान्तिधवळं चन्द्राभिरामाननं
चन्द्रार्कोपमकान्तिकुण्डलधरं चन्द्रावदातांशुकं ।
वीणां पुस्तकमक्षसूत्रवलयं व्याख्यानमुद्रां करैर्बिभ्राणं
कलये हृदा मम सदा शास्तारमिष्टार्थदम् ॥ 2

कर्पूरगात्रमरविन्ददळायताक्षं कर्पूरशीतलहृदं करुणाविलासम् ।
चन्द्राधशेखरमनन्तगुणाभिरामसिन्द्रादिसेव्यपदपङ्कजमीशमीडे ॥ 3

दृयुद्रोरथस्खर्णमयासनस्थं मुद्रोल्लसद्बाहुमुदारकायम् ।
सद्रोहिणीनाथ कळावतंसं भद्रोदधिं कञ्चन चिन्तयामः ॥ 4

उद्यद्भास्करसन्निभं त्रिणयनं श्वेताङ्गरागप्रभं बालं
मौञ्जिधरं प्रसन्नवदनं न्यग्रोधमूले स्थितम् ।
पिङ्गाक्षं मृगशावकस्थितिकरं सुब्रह्मसूत्राकृतिं भक्तानामभयप्रदं
भयहरं श्रीदक्षिणामूर्तिकम् ॥ 5

श्रीकान्तद्रुहिणोपमन्युतपनस्कन्देन्द्रनन्द्यादयः प्राचीना
गुरवोपि यस्य करुणालेशाद्गता गौरवम् ।
तं सर्वादिगुरुं मनोज्ञवपुषं मन्दस्मितालङ्कृतं चिन्मुद्रा-
कृतिमुग्धपाणिमळिनं चित्ते शिवं कुर्महे ॥ 6

कपर्दिनं चन्द्रकळावतंसं त्रिनेत्रमिन्दुं प्रतिमक्षिताज्वलम् ।
चतुर्भुजं ज्ञानदमक्षसूत्रपुस्ताग्निहस्तं हृदिभावयेच्छिवम् ॥ 7

वामोरूपरिसंस्थितां गिरिसुतामन्योन्यमालिङ्गितां
श्यामामुत्पलधारिणीं शशिनिभां चालोकयन्तं शिवम् ।
आश्लिष्टेन करेण पुस्तकमथो कुम्भं सुधापूरितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरैर्मुक्ताक्षमालं भजे ॥ 8

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।
कञ्चन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दळं वन्दे ॥ 9

॥ इति श्रीदक्षिणामूर्ति नवरत्नमालास्तोत्रम् ॥

தட்சிணமூர்த்தி நவரத்நமாலா ஸ்தோத்ரம்

மூலே வடஸ்ய முநிபுங்கவ ஸேவ்யமாநம்
முத்ரா விஸேஷ முகுளீக்ருத பாணிபத்மம்
மந்தஸ்மிதம் மதுரஷே முதாரமாத்யம்
சேஜஸ் ததஸ்து ஹ்ருதி மே தருணேந்து
சூடம் ll 1

ஸாந்தம் ஸாரதசந்த்ர காந்திதவளம்
சந்த்ராபி ரமாநநம்
சந்த்ரார்க்கோபம காந்தி குண்டலதரம்
சந்த்ராவதா தாம்ஸுகம் l
வீணும் புஸ்தக முஷ்ஸுத்ர வயம்
வ்யாக்யாந முத்ராம் கரை l
பிப்ராணம் கலயே ஹ்ருதா மம ஸதா
ஸாஸ்தார மிஷ்டார்த்ததம் ll 2

கர்ப்பூரகாத்ர மரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
கர்ப்பூர ஸிதல ஹ்ருதம் கருணாவிலாஸம் l
சந்த்ரார்த்த ஸேகர முதந்த குணபிராமம்
இந்த்ராதி ஸேவ்ய பதபங்கஜ மீஸ்மீடே ll 3

த்யுத்ரோரத ஸ்வர்ணமயாஸந ஸ்த்தம்
முத்ரோல்லஸத் காய முதாரகாயம் l
ஸத்ரோஹிணீ நாத களாவதம்ஸம்
பத்ரோததிம் கஞ்சந சிந்தயாம : ll 4

உத்யத் பாஸ்கர ஸந்நிபம் த்ரிணயநம்
ஸ்வேதாங்க ராகப்ரபம்
பாலம் மௌளஞ்ஜிதரம் ப்ரஸந்நவதநம்
ந்யக்ரோத மூலே ஸ்திதம் l

பிங்காக்ஷம் ருகஸாபக ஸ்த்திதிகரம்
ஸுப்ரஹ்ம ஸூத்ராக்ருதிம்
பக்தாநா மபயப்ரதம் பயஹரம்
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்திகம் ll 5

ஸ்ரீகாந்த த்ருஹிணேபமந்யு தபந
ஸ்கந்தேந்த்ர நந்த்யாதய :
ப்ராசீநா குரவோபி யஸ்ய கருண
லேஸாத் கதா கௌரவம் l
தம் ஸர்வாதிகுரும் மநோஜ்ஞவபுஷம்
மந்த ஸ்மிதாலங்க்ருதம்
சிந்முத்ராக்ருதி முக்தபாணி நளிநம்
சித்தே ஸிவம் குர்மஹே ll 6

கபர்திநம் சந்த்ர களாவதம்ஸம்
த்ரிநேத்ரமிந்தும் ப்ரதிமுக்ஷதா ஜ்வலம் l
சதுர்புஜம் ஜ்ஞாநத மக்ஷஸூத்ர
புஸ்தாக்நி ஹஸ்தம் ஹ்ருதி பாவயேச் சிவம் ll 7

வாமோருபரி ஸம்ஸ்த்திதாம் கிரிஸுதாம்
அந்யோந்ய மாலிங்கிதாம்
ஸ்மேராஸ்ய முத்பல தாரிணீம் ஸஸிநிபாம்
சாலோகயந்தம் ஸிவம் l
ஆஸ்லிஷ்டேந கரேண புஸ்தகமதோ
கும்பம் ஸுதா பூரிதம்
முத்ராம் ஜ்ஞாநமயீம் ததாந மபரை :
முத்ராக்ஷமாலம் பஜே ll 8

வடதரு நிகட நிவாஸம்
படுதர விஜ்ஞாந முத்ரித கராப்ஜம் i
கஞ்சந தேஸிக மாத்யம்
கைவல்யாநந்த கந்தனம் வந்தே ll 9

தட்சிணமூர்த்தி சகஸ்ர நாமாவளி

ஓம் பரஸ்மை நம :
பரஸ்மை
பரார்த்தாய
பராத்பராய
மந்த்ராய
பராதீதாய
குரவே
குணஸ்ரீதாய
நகாரார்த்தாய
நகாரக்ஞாய
நராராயணப்ரியாய
நகசாபாய
நகாக்ரஸ்தாய
நாதாய
நடநாயகாய
நடேசாய
நாதமூலாந்தாய
நாதாத்பரே
நாகபூஷணாய
நாகோபவீதினே
நாசாக்ரியாய
நவீயக்வ்யாக்ர போஜநாய
நதிதராய
நவதநுவே
நவதத்வாதியாயாய
நக்ஷத்ரமாலினே
நந்திசாய
நாமபாராயணப்ரியாய
நக்நவேசாய
நவரசாய
நாதார்த்தாய
நமஸ்ப்ரியாய

ஓம் நவக்ரகேசாய நம :
நந்தியக்ராய
நவாந்தாய
நந்திவாகநாய
நரூபாய
நகுணாய
நாந்தாய
நபாஷ்யாய
நவ்விநாசநாய
நதோஷாய
நாககௌபீனாய
நாகாங்குளிவிபூஷணாய
நாகஹாராய
நாககேசாய
நாககேயூரகங்கணாய
நபோமயாய
நபாக்ராந்தாய
நபஸ்தாய
நயனத்ரயாய
நபோ அந்தரிக்ஷப்ரும்யங்காய
நவிகாராய
நபாவநாய
நந்தாய
நயனத்ரிசாய
நத்வாய
நாராயணப்ரியாய
மோக்ஷக்ஞாய
மோக்ஷபலதாய
மோக்ஷார்த்தாய
மோக்ஷஸாதநாய
மோக்ஷதாய
மோக்ஷநாதாய

ஓம் மோக்ஷசாம்ராஜ்ய போகதாய நம:
மோக்ஷக்ரகாய
மோக்ஷவராய
மோக்ஷமந்த்ர தீபகாய
மோகநாய
மோகநாதீஸ்வராய 70
மௌல்யக்ரேந்துகுல
குலாதராய
மோசிதாகாய
மோகநாசாய
மோகசோகார்த்தி பஞ்சநாய
மோகதாபசுதாவர்ஷிநே
மோகரோஹமகவ்ஷதயே
மோகவ்ருக்ஷகுடாரிநே
மோகாரண்யதவாநலாய
மோகாந்தகாரமார்த்
தாண்டாய
மோதக்ரோதாதிசம்ஹராய 80
மோகசைலமகரவஜ்ரிநே
மோர்கவ்யாளகருடாய
மோகவாரநபஞ்சாஸ்யாய
மோககூலஹரீதாரசநாய
மோகபுத்திவிதூரஸ்தாய
மோகாத்மஜனஸந்தகாய
மோகினீதோஷரஹிதாய
மோகினிவிஷ்ணுவல்லபாய
மோகினிலாவகாப்ரிதாய
மோகினிப்ரியவந்திதாய 90
மோகினிபூஜிதவதாய
மௌக்திகாதிவிபூஷண்ய
மௌக்திகஸ்ரீமகாதிவ்ய
மாலிகாபரண உஜ்வலாய
மௌனார்த்தாய
மௌனமுத்ராங்காய
மௌனிஸ்ரேய

ஓம் மௌனசித்தகராய நம:
மௌனசித்தாய
மௌனஹார்த்தாய
மௌனீமண்டலமத்யகாய 100
மௌனக்ருத்கூடநிலயாய
மௌனசித்தஸபாநடாய
மௌனாங்கநாபதயே
மௌனமகார்ணவசுதாகராய
மௌனஹ்ருத்பங்கஜமதவே
மௌனதத்வார்த்த போதகாய
மௌனவ்யாக்யாநசின்முத்ரா
கராப்ஜாய
மௌனதத்பராய
பகவதே
பவரோகக்கணய 110
பஷாய
பத்ராய
பவோத்பவாய
பவவ்ஷதயே
பயாபக்நாய
பஸ்மோத்தூலிதவிக்ரஹாய
பாவக்ஞாய
பாவனாதீதாதய
பாரதீஸ்வரவந்திதாய
பஸ்மருத்ராக்ஷ
பூஷாக்யாய 120
பாவாபாவவிவர்ஜிதாய
பாஷார்த்தாய
பஸிதாய
பாரகவே
டர்க்காய
பவவிமோசனாய
பாஸ்வராய
பரதாய
பாஸாய
பாஷ்யாய 130

ஓம் பாகவதஸ்துதாய நம:
பக்தப்ரியாய
பக்தவஸ்யாய
பக்தஸம்ஸ்துதவைபவாய
பக்தஸித்தார்ணவேந்தவே
பக்தசாயுஜ்யதாயகாய
பாக்யபத்மதிவாகராய
பாஸ்கராயுதசுப்ரபாய
பகமாலினே
பஸ்மாங்காய 140
பக்தபவ்யாய
பயங்கராய
பயாபயாய
பயத்வம்சினே
பவபாதகநாசகாய
பவ வ்ருக்ஷகுடாரிணே
பவதூலதநஞ்சயாய
பவாந்தகாய
பவாதீதாய
பவார்த்திக்நாய 150
பாஸ்கராய
பட்ச்யாசநராய
பத்ரமூர்த்தயே
பைரவாய
பத்ரதாயகாய
பக்தார்த்திபஞ்சநாய
பக்தவக்ஸலாய
பக்தபத்ரதாய
கணேசாய
கணராஜே 160
கண்யாய
கம்பிராய
கஜநாஸ்ரயாய
கர்வக்ணய
கர்ஷிதாய
கங்காதராய

ஓம் கரளகந்தராய நம:
கணேசஜனகாய
கர்க்யாய
கபஸ்திநே 170
கவாம்பதயே
காங்கேயசுப்ரியாய
கங்காவந்திதாய
காரளாசநாய
கௌரிபதயே
கோக்ஷிரசுப்ரிதாய
கவ்யமஞ்சனய
கவ்யாபிஷேகசந்துஷ்டாய
சஜாரயே
கஜசர்மத்ருதே 180
கவ்யாம்ருதான்ன சுப்ரீதாய
கவ்யாஜ்யாஹுதி போஜனய
கவயஸ்ருங்காபிஷேகப்ரியாய
ககணசஞ்சாரிபாய
காணபத்யஜனப்ரிதாய
காணபத்யாதிசன்மதாய
ககணதிப்ரிதிவியந்த
பூதாத்மநே
காணலோலுபாய
காடம்ஆலிங்கனன்னந்த
கௌரிசம்போததேசிகாய
கமநாய 190
கஷ்வரேஷ்யா
காளவாய
கதிப்ரதாய
கந்தக்நாய
கந்தரஹிதாய
கந்தாய
கந்தர்வசம்ஸ்துதாய
கந்தபுஷ்பார்சனப்ரிதாய
கந்தலிக்தகளேபராய
கந்தாபிஷேகசுப்ரிதாய 200

ஓம் கந்தமால்யவிபூஷிதாய நம :
காங்கேயஜனகாய
கத்யாய
கண்ட மண்டல ஸோபிதாய
கங்காதிஸ்நாநபலதாய
கஜாரூடாய
கதாதராய
கணேசஸ்கந்தநந்தீஸ
விஷ்ணுப்மேந்தரபூஜிதாய
வரதாய
வாமதேவாய 210
வாமநாய
வசுதாயகாய
வாணீஸம்போதநகுரவே
வரிஷ்டாய
வாமதேவிதாய
வடவே
வருதிநே
வர்மிநே
வடவாளிநே 220
வாக்பதேயே
வாதரோகஹராய
வாக்மிநே
வாசஸ்பதிசமர்ச்சிதாய
வாசாலகாய
வடச்ஸாயாசம்ஸ்ரயாய
வகுலப்தியாய
வராய
வரானந்தாய
வராரோஹாய 230
வரப்ரபவே
வடாரண்யபதயே
வாளிநே
வரக்ஞானவிசாரதாய
வாலிவைரிப்ரியாய
வாத்யாய

ஓம் வாஸ்தவ்யாய நம :
வாஸ்துபாய
வ்தாய
வதேஸாய 240
வாசகாந்தஸ்தாய
வசிஷ்டாதிதபோநிதயே
வாரிஜாதசுமப்ரக்யாய
வாமதேவமுனிப்ரீயாய
வனஜாக்ஷார்சிதபதாய
வனபில்வஜடாதராய
வனஜாங்க்ரயே
வரோக்ருஷ்டாய
வரோத்ஸாகாய
வரேஸ்வராய 250
வராஸ்ச்ர்யாய
வரபதேயே
வஜ்ரிநே
வஜ்ரேஷவந்திதாய
வஞ்சுலாய
வஞ்சகராய
வளிநே
வஸ்யாதிதாயகாய
நேதிவர்ணத்மிகாய
ந இத்யாக்ஷராத்ம
சுசம்க்ஞகாய 260
நேத்யர்னஸ்ரவணப்ரிதாய
நேத்யக்ஷரசமாஸ்ரிதாய
நேத்யக்ஷரசம்யுக்தாய
நேத்யக்ஷரமநுப்ரியாய
நேதிசப்தார்ன
மந்த்ரஸ்யாயதாய
நேதிவர்ணந்தசம்ஸ்திதாய
நேதிமந்த்ரநடாரம்பாய
நேதிமந்த்ராக்ரசம்ஸ்ரயாய
நேதிதிவ்யசப்தசங்கல்ப்தாய
நேதிசப்தாந்த்ராத்மகாய 270

ஓம் தேஷு தேஷுச்
காலக்ஞாய நம :
தேஷுதேஷு பலப்ரதாய
தேஷுதேஷு குணநந்தாய
தேஷுதேஷு இஸ்த
வாங்கிதாய
தேஷுதேஷு மனோபிஇக்ஞாய
தேஷுதேஷு வராதிகாய
தேஷுதேஷு சுப்புண்யக்ஞாய
தேஷுதேஷு ஸ்வதர்மதாய
தைலப்ரியாய
தைலத்தீபாய 280
தைலாங்க மஞ்சனய
தைலாபிஷிக்தாய
தைலான்னசுப்ரியாய
தைல ஸோபனய
தைலார்ஜியபானசம்துஷ்டாய
தைலவாஸாய
திலான்னபூஜை
தைலோபாவ அநுக்ரகேஸாய
தைலோபாவ குணத்மகாய
தோரணலங்க்ருதா
நந்தாய 290
தோரணங்க்கித மந்திராய
தோரணத்வர சதுராய
தோமராத்யாயுதான்விதாய
தோதாத்ரீஸாதி ஸம்துத்யாய
தௌலசூக்ஷ மாந்தராத்
மகாய
தௌலஷ்ணீ ஸ்துக்கினியாய
தௌலஷ்ணீவத்ஸ்தவ
ஸ்ராவ மனோகராய
தௌணீர புஷ்ப விசிக
சந்தான மதனந்தகாய
தம்பக்தஜன சுப்ரீதாய நம
தம்பக்தசு மனோகராய 300

ஓம் தம்பத தியான சுலபாய நம :
தம்பதாத்யான துர்லபாய
தத்வார்தாய
தத்வமூலக்ஞாய
தத்வாக்ராய
தத்வபோதிதாய
தத்பராய
தக்ஷணேபக்த சர்வாபீஷ்ட
பலப்ரதாய
தக்ஷிணய
தக்ஷிணமூர்த்தயே 310
தாரபுத்ராதிதாயகாதி
தாத்ரே
தமனசந்துஷ்டாய
தயாளவே
தானவாந்தகாயே
தபிசீமுனிசுப்ரீதாய
தக்ஷாத்வரவிநாஸகாய
தபிப்ரியாய
தயாசிந்தவே 320
தாட்சாயன்பிகாபதயே
தத்யன்னசக்தக்ருதாய
தாந்தாய
தாசரதிப்ரியாய
தத்னு அபிஷிக்தாய
தாமாக்ரியாய
தந்திசர்மசுவஸ்த்ரப்ருதே
தாமப்ரியாய
தசபுஜாய
தசார்த்தமுகபங்கஜாய 330
தசாயுதவரதராய
தசதிக்பாலஸேவிதாய
தர்ப்பக்ஞய
தர்ப்பசயனய
தர்பனோதரபாலகாய
தர்பாசனய

ஓம் தயாமூர்த்தயே நம:
தகர்ராகாஸமத்யகாய
தாமஸோபிதவக்ஷோப்ருதே
தாடிமீபலசுப்ரீயாய 340
தசதிக்தசநாமார்ச்சாய
தசவக்த்ரதபப்ரியா
தாசப்ரியாய
தாசபூஜ்யாய
தாசிதாஸஸித்ப்ரதாய
தானரூபாய
தானபுன்யாய
தாத்ருராம்பலதாயகாய
தளபத்மாசனரூடாய
தளத்ரயதருஸ்திதாய 350
தளத்ரயஸ்ரீவ்ருக்ஷாக்ரியாய
தளபில்வார்சனப்ரியாய
தளதூர்வாதராய
தார்ட்யாய
தயாக்ருதயமந்திராய
தகனேத்பாசிபாலாக்ஷாய
தகனதிரிபுராந்தகாய
தயாந்தோளிதபூர்ணாக்ஷாய
தட்சிணபிமுகான்மிதாய
க்ஷமாரூபாய 360
க்ஷமாநந்தாய
க்ஷமாசித்தாய
க்ஷமாநிதயே
க்ஷமார்ணவாய
க்ஷமபூர்ணாய
க்ஷம்யாய
க்ஷமணரதாகாய
க்ஷ்ணேக்ஷ்ணே
க்ருபாசித்தாய
க்ஷாமதோபவிவர்சிதாய
க்ஷாரார்ப்தி
சம்ஸ்துத்யாய 370

ஓம் க்ஷாராதிரஸவர்ஜிதாய நம:
க்ஷணீகார்ச்சனசுப்ரீதாய
க்ஷணீராதிமகோரகாய
க்ஷணீகஸ்தவசுப்ரீதாய
க்ஷணார்தேஇஷ்டவரப்
பரதாய
க்ஷாமக்ஞய
க்ஷாமரஹிதாய
க்ஷாமதோஸசுபிக்ஷதாய
க்ஷாத்ரக்ஞய
க்ஷாத்ரசத்ருக்கனய 380
க்ஷாத்ரசங்குலநாசதாய
க்ஷிப்ரேசாய
க்ஷிப்ரசந்த்ராத்ரே
க்ஷினபுன்னியபராதிகாய
க்ஷிணசந்திரஜடாகூடாய
க்ஷிணயுரவிவ்ருதிதாய
க்ஷிப்ரவிக்நேசஜனகாய
க்ஷித்யந்தரசமாஸ்ரீதாய
க்ஷித்யாதிகுடிலாத
ப்ராந்தமந்த்ரசிம்ஹாசன
ஸ்திதாய
க்ஷீத்ரப்ரயோக
சப்ரஹர்த்தரே 390
க்ஷீத்ரவ்ருக்ஷகுடாரிகாய
க்ஷீத்ராசலமகாவஜ்ரினே
க்ஷுத்ரகர்மஜனஜ்ஞாந்தகாய
க்ஷும்பீஜஸ்ரவ ஜ்ஞாந்தாய
க்ஷும்காரஹ்ருதயாலயாய
க்ஷும்க்ஷும்ஸ்மரணசான்யித்
யாய
க்ஷும்க்ஷீக்ஷும்மந்த்ரநாயகாய
க்ஷேமாலயாய
க்ஷேமகராய
க்ஷேமாரோக்ய
பலப்ரதாய 400

ஓம் க்ஷேம சம்பத்ப்ரதாத்ரே நம :
க்ஷேத்ரபால சமர்ச்சிதாய
க்ஷேத்ரக்ஞாய
க்ஷேத்ரபலதாய
க்ஷேத்ராக்ஷேத்ரசுபாலகாய
க்ஷௌளத்தர சாராபிஷிக்த
அங்காய
க்ஷௌளத்தர ஸாரமேகராய
க்ஷோப் பீஜாய
க்ஷயகுல்மாதிசர்வரோக
விபஞ்சநாய
நகார ரூபாய 410
நாந்நார்த்தாய
நகாராக்ஷாய
நகாரவிதே
நகரஸ்ருங்கநிலயாய
நாநாவர்கபலப்ரதாய
நகாரபிந்து மத்யஸ்தாய
நாரதாதி முனிஸ்துதாய
நாகாராந்தாதிமத்யஸ்தாய
நாநாகமசாரவிதே
நகாராஸ்வமஹாவேகாய 420
நவநீதாம்ருதப்ரியாய
நகாராஸ்யாய
நாங்கஜிஹ்வாய
நபால திலகோஜ்வல
நகார வஜ்ரனந்தாய
நாநாச்சரியசு மண்டபாய
நகார நிகமார்த்தஜ்ஞாய
நாகபூஷணபூஷிதாய
நகாராகம தத்வக்ஞாய 430
நாநாசுரமுனிஸ்துதாய
நாதசாக்ஷரசம்யுக்தாய
நாநாக்ன சமாவ்ருதாய
நவாந்தாக்ஷர நாதாந்தாய
நவ பில்வ சதாப்ரியாய
நமாதிபஞ்சார்ணமயாய
நவசித்தஸமர்ச்சிதாய
நவோநவேத்யாயுஷ்யதாய
நவசக்தி உபதேச காய
நாகேந்த்ராங்குலி
வலயிதே 440
நாகவல்லிதலப்ரியாய
நாமசாஹஸ்ரசுப்ரீதாய
நாமாநந்த சுசம்மீதாய
நாநாவாத்யாரவ அந்தஸ்தாய
நாநாசப்தாந்தர ஆத்மகாய
நாநாபல ரஸப்ரீதாய
நாளீகேளாம்ருதப்ரியாய
நாநாவிகார ரஹிதாய
நாநாலங்கார ஸேபிதாய
நாரங்க சுபலானதந்தாய 450
நாராயண விதிஸ்துதாய
நரநாரக சம்மக்ன
சமுத்தரண பண்டிதாய
நாதியாந்தாக்ஷரமனவே
நாதிபஞ்சாக்ஷராத்மகாய
நமகைடபி சமனகய்டி
ஸ்துத்யாய
நாத்யந்தாய
நயனத்ரயாய
நத்ருப்தாய
நித்யசம்த்ருப்தாய
நாகார நயனத்யுதயே 460
மூர்த்தாய
மூர்த்திஸ்வராய
மூர்த்தயே
மூர்த்திஸாதாக்ய காரணுய
மூர்த்திமூலாத்மகாய
மூர்த்தி பேதாய
மூர்த்தி த்வயாத்மகாய
மூர்த்திதிரயாய

ஓம் மூர்த்திவராய நம :
மூர்த்திபஞ்சஸ்வரூ
பத்ருதே 470
மூர்த்தி ஷட்காய
மூர்த்தி அஷ்டாத்மகே
மூர்த்தபின்ன விநாயகாய
மூர்த்தி வீபஞ்சக தனவே
மூர்த்தி ஏகாதசாத்மகாய
மூர்த்தி துவாதஸபுரிஸாய
மூர்த்தாமூர்த்தாந்தரகாய
மூர்த்தித்ரயோதசி பூஜ்யாய
மூர்த்தி பஞ்சதசீமனவே
மூர்த்தா மூர்த்த
த்வீபேதாய 480
மூர்த்தி சோடஸ காமத்ருதே
மூர்த்யாத்மபஞ்சகிம்
சாங்காய நம :
மூர்த்திஷட்த்ருஸம்த்
உஜ்வலாய
மூர்த்திஅஷ்டாஷ்டகரூபினே
மூர்த்திருத்ரஸதாக்ரகாய
மூர்த்திஸாஹஸ்ர ருத்ரேஸாய
மூர்த்திகோட்டி
அதிகாவ்ருதாய
மூர்த்திஅந்தாய
மூர்த்திமத்யஸ்தாய
மூர்த்தியக்ரகாய 490
மூர்த்தி தேசிகாய
மூர்த்தியாத்யந்தாதி ரஹிதாய
மூர்த்தியானந்தைஹ
சின்மயாய
மூர்த்தி ப்ரும்மனே
மூர்த்தி பேதாய
மூஷிகாருட சுப்ரியாய
மூலமூர்த்தயே
மூலகுரவே

ஓம் மூலசக்தயே நம :
மூல்யகாய 500
மூடபாபவிதிர்முக்தாய
மூகதோஷவிபஞ்சகாய
மூக்காரிநே
மூலபாபக்நாய
மூலதோரிகுலாந்தகாய
மூலாஸ்ரகுலத்வம்ஸிநே
மூர்க்கதந்தப்ரபின்னகாய
மூலவாதாதிரோகக்கனுய
மூலக்ஷாரப்தபாபவிதே
மூர்த்தாமூர்தாதிசகலலிங்க
நிஷ்கலதத்பராய 510
ஏகாக்ஷராய
ஏகநாதாய
ஏகாந்தாய
ஏகமோக்ஷதாய
ஏகாசனுய
ஏகபரர்ய
ஏகார்த்தாய
ஏனஹஸ்தாய
ஏகமுத்ராகராய
ஏகதத்வார்த்தாநுஸித
புஸ்தகாய 520
ஏஷனர்த்ரயதோஷக்னுய
ஏகதாரகமத்யகாய
ஏகதந்தப்ரியாய
ஏகாநந்தமோக்ஷசுகப்ரதாய
ஏகாஸ்யாய
ஏகசந்துஷ்டாய
ஏலாஜிவஸுசுப்ரியாய
ஏகேஸ்வராய
ஏகஜோதிஷே
ஏகதியே 530
ஏகாக்ரகண்யாய
ஏகாம்ராய

ஓம் ஏகபதே
ஏகசித்தித்தாய
ஏகானேகாய
ஏகரஸாய
ஏகாங்கிநே
ஏகசுந்தராய
ஏகதந்தாய
ஏகசக்தயே 540
ஏகசிதே
ஏகவல்லபாய
ஏகாக்ஷரஞாய
ஏகாக்ராய
ஏகாக்ஷரகலாத்மிகாய
ஏகப்ரபவே
ஏகவிபுவே
ஏகபுத்தயே நம :
ஏகபுஜே
ஏக தீராய 550
ஏகசூராய
ஏகவிதே
ஏகநிஸ்சலாய
ஏக நித்யாய
ஏகத்ருடாய
ஏக சத்யாய
ஏக ஜ்ஞாய
ஏகதிபத்ய வரதாய
ஏகசாம்ராஜ்ய மோக்ஷதாய
மேதாப்ரதாய 560
மேரு கர்ப்பாய
மேருஸ்தாய
மேரு மந்திராய
மேருஸ்ருங்காக்ராய
மேத்யாய
மேதாவிநே
மேதினிபதயே
மேகஸ்யாமாய

ஓம் மேகநாதாய
மேகவாகன வந்திதாய 570
மேஷாதி ரூட விநுதாய
மேஷராசிஸ்வர அர்ச்சிதாய
ம்லேச்ச கோபாய
ம்லேச்ச கராய
ம்லேச்ச சம்பர்கதோஷவிதே
ம்லேச்சாரயே
ம்லேச்சதகனாய
ம்லேச்ச சங்கவிநாஸகாய
மேருஷ்டமாய
மேருபுஜாய 580
மேதாவாணீ அபிவந்திதாய
மேரு பார்ஸ்வாய
மேகலாட்யாய
மேருகர்வ விபேதநாய
மேதாங்ரயே
மேதாவஸநாய
மேதாக்ஞான ப்ரதாயகாய
மேதாமந்த்ராசனரூடாய
மேதாவித்யா ப்ரமோதகாய
மேதா ஷத்யாதிபாய 590
மேதா மகாசாரஸ்வதப்ரதாய
மேஷாஸ்ய வரதர்ப்பக்னாய
மேஷாஸ்ய க்ரது நாசகாய
மேஷாஸ்ய சமகஸ்தோத்தர
துஷ்டாய
மேஷாநன ப்ரியாய
மேஷாஸ்ய ஜனகாஹ்லாதாய
மேஷாநன பிதுரு ஸ்துதாய
மேதினி காந்த பூதாத்மனே
மேதினி பாலன ப்ரதாய
மேதின்யப்தியந்த சுகராய 600
மேதினி பதி வல்லபாய
மேதின்யாதி
த்ரிலோகேஸ்யாய

ஓம் மேதினி வல்லப அர்ச்சிதாய
மேதினி காந்த சம்பூர்ணய
மேதார்த்தாய
மேருவந்திதாய
மேரு கோதண்ட கம்பிராய
மேதார்சுஷே
மேக்காலான்விதாய
தர்மாய 610
தர்மர்சனய
தர்மினே
தர்ம தாம்னே
தராதிபாய
தாராபிஷேக சந்துஷ்டாய
தராதர பதேஹே பத்யே
தர்மேஷ்டாய
தர்மவாஹாய
தாராணுத்யஷ்ட யோகதாய
தாத்ரே 620
தாத்ரீஸ்வராய
தான்யதனபூஷணதாயகாய
தர்மாத்யக்ஷய
தனுத்க்ஷாய
தர்மக்ஞாய
தர்மபாலகாய
தர்மாலயாய
தர்மவ்ருத்தாய
தர்மிஷ்டாய
தர்மசூசகாய 630
தனேச மித்ராய
தரித்ரி தாயகாய
தனய
தாதுலிங்க அர்சன ப்ரிதாய
தார்த்ரிஸார்த்த
கலேபராய நம
தன்வினே
தனுர்தராய

ஓம் தாரிணே
தாராசங்காபிஷிக்தாய
தீப்ரக்ஞாய 640
தீரசம்பூஜ்யாய
தீப்ராக்ஞாய
திஷ்ணாத்மகாய
தீப்ரபாய
தீமதயே
தீர்த்யே
தீர பக்தஜனப்ரியாய
துர்த்தூரகுஸுமப்ரிதாய
தூபதீபமனோகராய
தூமாதிக்ரஹதோஷ்க்ஞாய 650
தூர்ஜடையே
தூம்ரவாஸவ்ருதே
தேனுமுத்ராப்ரியாய
தேனுவத்ஸலாய
தேனுவந்திதாய
தைர்யப்ரதாய
தைர்யவீர்யாய
தைம்தீம்க்ருதாடாங்கிரிகாய
ப்ரபவே
ப்ரபாகராய 660
ப்ராக்ஞாய
ப்ரபாமண்டலமத்யாகாய
ப்ரசித்தாய
ப்ரணவாகார்ராய
ப்ரயோகார்த்தாய
ப்ரசேதஸே
ப்ரமுகாய
ப்ரணவப்ராணய
ட்ரணதர்ய
ப்ரணவாத்மகாய 670
ப்ரவீணய
ப்ரவராய
ப்ராக்ஷாய

ஓம் ப்ராசினாய நம:
ப்ராணவல்லபாய
ப்ராணாத்மநே
ப்ரபலாய
ப்ராணிநே
ப்ரான்முகாய
ப்ரார்தநாய 680
ப்ராஜாயை
ப்ரஜாபதயே
ப்ரமானக்ஞாய
ப்ரகடாய
ப்ரமதாதிபாய
ப்ராரம்பாய
ப்ரமதாருடாய
ப்ராசாதாய
ப்ராணரக்ஷகாய
ப்ரபாகராய 690
ப்ரதாபிநே
ப்ராக்ஞாய
ப்ரகரனாய
ப்ரதிநே
ப்ராப்தயே
ப்ராகாம்யசித்தேஸாய
ப்ரலாபக்ஞாய
ப்ரபுபரபவே
ப்ரமாதிநே
ப்ரமாத்ரே 700
ப்ரமோதாய
ப்ரஜ்வலாய
ப்ரஸவே
ப்ரகோபாய
ப்ரக்ருதயே
ப்ருத்வியை
ப்ராதர்
ப்ராக்ருதரக்ஷநாய
ஞானாய

ஓம் ஞானப்ரதாய நம:
ஞாத்ரே
ஞானிநே
ஞானவிக்ரஹாய
ஞானார்த்ததாய
ஞானரூபினே
ஞானேஸாய
ஞானபுஷ்களாய
ஞானானந்தாய
ஞானசட்சுஷே
ஞானதியே 720
ஞானபக்திதாய
ஞானார்த்தாய
ஞானநிகமாய
ஞானாஸ்யாய
ஞானசங்ரஹாய
ஞானசாக்ஷிநே
ஞானபுன்யாய
ஞானாக்ராய
ஞானசுந்தராய
ஞானாதிகாய 730
ஞானமுத்ராய
ஞானக்ஞாய
ஞானகௌதுகாய
ஞானபூர்ணாய
ஞானநிதயே
ஞானக்ருதே
ஞானமந்திராய
ஞானமந்த்ராய
ஞானமயாய
ஞாத்ருஞானவிவர்தகாய 740
ஞானாமிர்தாய
ஞானதீபாய
ஞானவிதே
ஞானவித்ருமாய
ஞானபுஷ்பாய

ஓம் ஞானகந்தாய நம
ஞானவிக்ஞானமங்களாய
ஞானாசலாய
ஞானபானவே
ஞானாதயே 750
ஞான சம்ப்ரமாய
ஞானபுவே
ஞான சம்பந்நாய
ஞானேச்சாய
ஞானசாகராய
ஞானாம்பராய
ஞானபாவாய
ஞான அக்ஞானப்ரபோதகாய
ப்ரதேகாய
ப்ரதமாரம்பாய 760
ப்ரஜ்ரும்பாய
ப்ரக்ருதிபதயே
ப்ரதிபன்முகதர்ணாந்த
திதிராசிருக்ஷபூஜிதாய
ப்ரார்த்தனாபலசம்பூர்ணாய
ப்ரார்த்திதார்த்தபன்பரதாய
ப்ரத்யும்நாய
ப்ரபவாத்யப்த வந்தி தாய
ப்ரமத ப்ரபவே
ப்ரமத ப்ருந்த விநுதாய
ப்ரமத ப்ருந்த ஸோபிதாய
ப்ரமத ப்ருந்த சம்முகாய
ப்ரமத ப்ருந்த மத்யகாய
ப்ரமார்சித யுக்மாங்கிரினே
ப்ரமதஸ்துத வை பவாய
ப்ரமதஸ்துதி சந்துருப்தாய
ப்ரமதாநந்த கோஷிதாய
பரமதத்வார கர்பாந்த ப்ரம
தேசானபாலிதாய
ப்ரமத ப்ருந்த சுப்ரீதாய
ப்ரமதா திஷ்டித ஆலயாய

ஓம் ப்ரதான புருஷா காராய நம
ப்ரதான புருஷார்த்ததாய
ப்ரதான புருஷார்த்யக்ஷாய
ப்ரதான புருஷ ப்ரியாய
ப்ரதான வனிதார்த் தாங்யாய
ப்ரத்யேகம் பவுருஷப்ரயதாய
ப்ரதானலிங்க மூலஸ்தாய
ப்ரதான பரமேஸ்வராய
ப்ரதான ப்ரும்மபூதாத்மனே
ப்ரதான ப்ரும்மதேஸிகாய
ப்ரதானப்ரும்மதத்வார்த்
தாய 790
ப்ரதான ப்ரும்ம தத்பராய
ப்ரதான ப்ரும்ம தத்வக்ஞாய
ப்ரதான ப்ரும்மச்சர்ய ப்ருதே
ப்ரதான ப்ரும்மரந்த்ராந்தாய
ப்ரதான ப்ரும்ம பீடாகாய
ப்ரதான லிங்க சம்பூதாய
ப்ரதமா வர்ணாஸ்ரிதாய
ப்ரதமா வரணேயாம்யாதிக்
முகாய
ப்ரகடாத்புதாய
ப்ரஜ்வலர்க்னி ப்ரதிகாஸாய
ப்ரஜ்வாலார்க அயுதப்பரபாய
ப்ரபேந்து கோடி சதுர்ஸாய
ப்ரதிவத்ரம் த்ரிலோசனாய
ப்ரயாச பக்த ரஹிதாய
ப்ரயாசார்த்த லகுப்ரதாய
ப்ரயாகார்த்யகில சரித்ஸ்நான
புண்யபலப்ரதாய
ப்ரபாவ சம்பத் விபவ ப்ரதாய
ப்ராரப்த நாசனாய
யதார்த்தாய
யஜமானார்த்தாய 810
யக்ஞபுஜே
யக்ஞசாதனாய

ஓம் யக்ஞகர்த்ரே நம:
யக்ஞபர்த்ரே
யக்ஞேசாய
யக்ஞபோஜனாய
யஸஸ்கராய
யஸஸ்விநே
யக்ஞேஷ்டாய
யக்ஞநாசனாய 820
யாக்ஞவல்க்யமுனிப்ரிதாய
யக்ஞகோடிபலப்ரதாய
யக்ஞோபவீதிநே
யக்ஞேஸவந்திதாய
யஸப்ரதாய
யாஜுஷாய
யாஜுஷாதீஸாய
யஜுர்வேதமநுப்ரியாய
யமாந்தகாய
யமபயத்வம்ஸிநே 830
யாம்யமுகோஜ்வலாய
யமுளிஜடாஜூடாய
யமாநுஜசமர்ச்சிதாய
யந்த்ரா
யந்த்ராலயாய
யந்த்ரிநே
யந்த்ரமந்த்ராதிநாயகாய
யதீஸ்வராய
யதிப்ரீதாய
யவாந்நப்ரீதமானஸாய 840
யதார்த்தபக்தசுலபாய
யதார்த்தபலதாயகாய
யதார்த்தஜனசந்துஷ்டாய
யதார்த்தபரமேஸ்வராய
யானாஸ்வ கஜ சந்தார்த்ரே
யாதனா துக்க நாசனாய
யாசனாய
யாசகார்த்தாய

ஓம் யாசிதாய நம:
யாசித அர்த்த தாய 850
யாசகார்த்தாதி சந்துஷ்டாய
யஜுஸ்ஸாம மநுப்ரியாய
யாமா யாமாதி சம்பூஜ்யாய
யாமினி பூஜ கேஷ்டதாய
யக்ஷேஸ்வராய
யக்ஷராஜ ப்ரியாய
யக்ஷேஸ வந்திதாய
யக்ஷராக்ஷ்ஸ பைஸாச
ப்ரும்ம ரக்ஷோ நிக்ருந்தனாய
சந்தோமயாய
சந்தோவிதே 860
சந்தஸாம்பத்யே
சந்தஸ்ஸாராய
சந்தோபுவே
சந்தஸாம்பேதபோதகாய
சந்தஸ் தன்வார்த்த நிலயாய
சந்தகிங்கினிமாலிகாய
சந்நவீராங்கிதாய
சத்ர சாமராதி பரிவிருதாய
சத்தரப்ர தாய
சத்ர தராய 870
சத்ரைக விபவ ப்ரதாய
சத்ர தான ப்ரியாய
சத்ர வ்ஜ்ஞாதி சுபூஜிதாய
சாயாபதி சஹஸ்ரார்பாய
சாயாவல்லபபூஜிதாய
சாயா தேவி ஸ்துதாநந்தாய
சாயா நந்தன வந்திதாய
சாயா விருக்ஷ சிதோகக்னாய
சாயா நானாத த்யுதிப்ரதாய
சாயா பில்வத்ரு மூலஸ்தாய
சாயா ரண்ய அந்தரக்ர ஹாய
சாயா தளோத்பன்ன சீதாய
சாயா மாருத ஸௌக்யதாய

ஓம் சர்வா பாதக சம்ஹர்த்ரே
சர்வா தோஷ விவாரணாய
சர்வாடஞ்சகபாபக்நாய
சர்வா சுத க்ருதார்சனாய
சர்வா பதி சதார்த்திக்நாய
சின்ன மிதே
சின்ன சம்ஸயாய
சின்னபின்னாய
சிதார்த்திக்நாய
சிதேளகாய
சின்ன கோபனாய
சின்னகாலாய
சின்ன கலாய
சின்ன மஸ்தாவர ப்ரதாய
சின்ன ஸ்நேஹாய
சின்ன கூடாய
சேதிதா சுரகானனாய
சேதிதாரி குல க்ரூராய
சின்ன ம்ருத்யு பயங்கராய
சின்ன தட்சக்ரதவே
சின்ன பத்ர வர்யாச்சின்ன
ட்ரியாய
சவி சந்நாய
சடாத்கராய
சாயாவட்சமார்ஸிதாய
ஸ்வ மிதே
ஸ்வதந்த்ராய
ஸ்வர்திதாய
ஸ்வர்ஹா காராய
ஸ்வதார்மிகாய
ஸ்வகர்த்தரே
ஸ்வாஸினாதாய
ஸ்வஸ்தாய
ஸ்வாதந்த்ரிய வல்லபாய
ஸ்வவஷக்ருதே
ஸ்வசார்யார்தாய

ஸ்வஹா பத்யே
ஸ்வஸ்ய காரணாய
ஸ்வயம் ப்ரபவே
ஸ்வயம் ஜ்யோதிஷே
ஸ்வம் ப்ரும்மனே
ஸ்வம் பராயணாய
ஸ்வாத்மக்ஞாய
ஸ்வமனோதர்மாய
ஸ்வயம் தேவாய
ஸ்வயம் பரஸ்மை
ஸ்வம்ஸ்வம் தேவாய
ஸ்வ ஸ்வ நாதாய
ஸ்வவீராய
ஸ்வ சுந்தராய
ஸ்வயம் சித்தாய
ஸ்வயம் சாத்யாய
ஸ்வயம் வராய
ஸ்வகர்மவிதே
ஸ்வயம் புதாயே
ஸ்வயம் சித்தயே
ஸ்வயம்புவே
ஸ்வயம்குணாய
ஸ்வாத்யாயாய
ஸ்வதனாய
ஸ்வபாபாய
ஸ்வபதயே
ஸ்வமனோகராய
ஸ்வருக்ஞாய
ஸ்வபரா பாராய
ஸ்வயம் யோனயே
ஸ்வரூபகாய
ஸ்வரூபாய
ஸ்வயம் ஜ்யாதாய
ஸ்வயம் மாத்ரே
ஸ்வயம் பித்ரே
ஸ்வயம் குரவே

ஓம் ஸ்வரம் தாத்ரே நம:
ஸ்வயம் ஸ்வாஹா
ஸ்வயம் ஸ்வதா
ஹல்லகேசாய
ஹஹார்த்தாய
ஹம்ஸஸ்ஸோஹம் சுமந்த்ர விதே 960
ஹம்ஸ மந்த்ரார்த்த தத்வேஸாய
ஹம்ஸார்த்தாய
ஹாடகேஸ்வராய
ஹாலாஸ்ய நாதாய
ஹரிணீடங்கதாரினே
ஹரிப்ரியாய
ஹாஸ்ய பஸ்மீக்ருதபுராய
ஹாடகாதி நிதிப்ரதாய
ஹாரோ ரகாய
ஹம்ஸ வாதாய 970
ஹரிகேஸோபவீதகாய
ஹாடகாத்ரி மகா சாபாய
ஹரிப்ரும்மேந்த்ர வந்திதாய
ஹானீதுக்கவிநாஸிநே
ஹானீவ்ருத்தி விவர்ஜிதாய
ஹயக்ரீவார்சித பதாய

ஓம் ஹரிசோதரி நாயகாய நம:
ஹவ்யப்ரதாய
ஹவிர்போக்த்ரே
ஹாலாஹலதராய 980
ஹராய
ஹரிப்ரும்ம சிரோப்ருந்த கிங்கினிதாமபூஷிதாய
ஹரிசப்தாய
ஹராநந்தாய
ஹடாத்சாரஅஸகாய
ஹவிஷே
ஹந்த்ரே
ஹம்ஸாய
ஹனியசே
ஹம்பீஜாய 990
ஹம்க்ருதயே
ஹரயே
ஹத்யாதிபாபசம்ஹர்த்ரே
ஹயேப சிவிகா ப்ரதாய
ஹர்ம்யேசாய
ஹர்ம்யகுடஸ்தாய
ஹர்ம்ய சோபுர மந்திராய
ஹர் ஹேஹிசப்த ஸமஜ்ஞய
ஹாஸ்ய ஸோபி முகாம்புஜாய

ஹாலா ஹல விஷோத் பங்க காலதேவ அபயப்பரதாய 1000
ஹார சம்பக கல்ஹார நீப ஸம்யாக பூஷிதாய
ஹார சேபூர மகுட பூஷாலங்க்ருத விக்ரஹாய
ஓம் ஹஸ்தி விபஞ்ச நிர்வ்யூட சூல வஜ்ராதி சூப்ரபாய நம
ஹரி ஸ்வேத வ்ருஷா ரூடாய
ஹாடக ஸ்ரீ சபாபதயே
ஹர்ஷ ப்ரதாய
ஹர ஹரி ப்ரும்மேந்த்ர பரமேஸ்வராய

இதி ஸ்ரீ மேதா தட்சிணமூர்த்தி மந்த்ராண்ணத்யாத்மக அஷ்டோத்ர சகஸ்ரநாமாரி

ஓம் அஸ்து ஸ்ரீ

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே
வித்யா வாஸாய தீமஹி
தந்நோ தட்சிண மூர்த்திஹி ப்ரசோதயாத்

ஸ்ரீ தட்சிணமூர்த்தி காயத்ரி.

நிறைமதி முகமும் முக்கணும் மூரல்
நிலவுசெவ் வாயும் ஈரிரண்டு
நறைமலர்க் கரமும் சிவமணி வடமும்
ஞானமுத் திரையுமாய் நால்வர்க்கு
அறநெறி உணர்த்தி அருள்செய்து கல்லால்
அணிநிழல் இனிதுவீற் றிருந்த
மறைமுதல் நடுவீ றறியொணு ஞான
வடிவினைக் கருத்தினில் வைப்பாம்

— வாசுதேவ முதலியார்

தட்சிணமூர்த்தி நவரத்னமாலிகா ஸ்தோத்ரம்

॥ दक्षिणामूर्तिनवरत्नमालिकास्तोत्रम् ॥

तेजःकिंचित्काञ्चनटङ्कीकपिशाभान् बिभ्रद्भ्रूनुद्भटकापर्दकलापान् ।
भस्मालेपस्मेरललाटं वटमूले दृष्टं दुष्टापस्मृतिहारि स्मरहन्तृ ॥ 1

न्यग्रोधाधो धिक्कृतधाराधरधीर ग्रीवाभोगं भोगिकुलाकल्पमनल्पम् ।
मुग्धाकारं मुग्धनिशानाथवतंसं मुग्धस्मेरं मोहविरामं विमृशामः ॥ 2

नासादत्तालोकनयानाव्यसरोरुट्किञ्जल्काळिपिङ्गजटाजूटकवत्या ।
प्रौढापस्मारस्मयिताघस्मरशक्त्या चिह्नीभूतं चित्कळया मामकमन्तः ॥ 3

विद्यारूपे वेदगिरामे कविमृग्ये नद्यामौळौ नर्तनशीलालकचूडे ।
आलीनं मे मानस्रमालीढमनोभूगाढाहङ्काराङ्कुरलालाटकृशानौ ॥ 4

वैयाघ्रत्वक्चित्रपटीकुसकटीका टीकाकारज्ञानसमुद्रानिगमोक्तेः ।
मुक्तेर्माता मूलमपारस्य महिम्नश्चिद्वैदग्ध्री काचन चित्ते मम भाति ॥ 5

इन्दूत्तंसं काळिमकण्ठं शिखिनेत्रं सिन्दूरोष्ठंशुद्धतनुं बद्धफणीन्द्रम् ।
भाधीशाभाभासुरहासं भवमन्तश्शार्दूलत्वग्वाससमीशं वरिवस्ये ॥ 6

मुद्रा काचित् ज्ञानमयी यं मुनिशंसन्मोहध्वांतोत्कर्तनवैकर्तनमूर्तेः ।
आर्तिं मिन्वादाशयलग्नामनिशं नो नैयग्रोधीं मूलभुवं चाधिशयाना ॥ 7

नीहारांभो हारसितैरावतगङ्गा पाटीराळीभूतिसुधातधौवळक्षम् ।
सद्रुद्राक्षस्रग्धरमुद्राक्षमनक्षस्पंदं मन्दस्मेरमनादिं गुरुमन्तः ॥ 8

घोरापस्मृत्युत्कटपृष्ठे विनिविष्टो यस्यैकोङ्घ्रिः स्तत्पृथुलोरु स्थितिरन्यः ।
वस्तुध्यानादुद्भूतनिष्पन्दशरीरं शान्तं तेजस्तन्महिमानं समुपासे ॥ 9

एतां मालां नवमणिरूपामादिगुरोर्भक्त्या नित्यं पठति च यो जाड्यविमुक्तः ।
अष्टाचत्वारिंशति साहस्रसमत्वं गत्वा तस्मिन् विलयमुपैत्येव स धन्यः ॥

॥ इति श्री नवनाथसिद्धकृत दक्षिणामूर्ति नवरत्नमालिकास्तोत्रम् ॥

தட்சிணமூர்த்தி மந்த்ர வர்ணபதஸ்துதி

॥ दक्षिणामूर्ति मन्त्रवर्णपदस्तुतिः ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्ति त्रयश्शिखाः ।
तस्मै तारात्मने मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥ 1

नत्वायं मुनयस्सर्वे परं यान्ति दुरासदम् ।
नकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥ 2

मोहजालविनिर्मुक्तो ब्रह्मविद्याति यत्पदम् ।
मोकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥ 3

भवमाश्रित्य यं विद्वान् नभवोह्यभवत्परः ।
भकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥ 4

गगनाकारवद्भान्तमनुभात्यखिलं जगत् ।
गकाररूपिणे मेधादक्षिणामूर्तये नमः ॥ 5

वटमूलनिवासो यो लोकानां प्रभुरव्ययः ।
वकाररूपिणे ... ॥ 6

तेजोमिर्यस्य सूर्योऽसौ कालकुक्षिकरो भवेत् ।
तेकार रूपिणे ... ॥ 7

दक्षत्रिपुरसंहारे यः कालविषमज्ञने ।
दकाररूपिणे ... ॥ 8

क्षिप्रं भवति वाक्सिद्धिर्यन्नामस्मरणान्नृणाम् ।
क्षिकाररूपिणे ... ॥ 9

णकारवाच्यो यस्तुतं सन्दीपयति मे मनः ।
णकाररूपिणे ... ॥ 10

मूर्तयोह्यष्टधा यस्य जगज्जन्मादिकारणम् ।
मूकाररूपिणे ... ॥ 11

तत्त्वं ब्रह्मासि परममिति यद्गुरुबोधितः ।
सरेकतात्मनेमे ... ॥ 12

येयं विदित्वा ब्रह्माद्या ऋषयो यान्ति निर्वृतिम् ।
येकाररूपिणे ... ॥ 13

महतां देवमित्याहुर्निगमागमयोर्शिवः ।
मकाररूपिणे ... ॥ 14

सर्वस्य जगतोह्यन्तर्बहिर्यो व्याप्य संस्थितः ।
सकाररूपिणे ... ॥ 15

त्वमेव जगतस्साक्षी सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ।
मेकाररूपिणे ... ॥ 16

दामेति धातुसृष्टेर्यत्कारणं कार्यमुच्यते ।
धाङ्काररूपिणे ... ॥ 17

प्रकृतेर्यत्परं ध्यात्वा तादात्म्यं याति वै मुनिः ।
प्रकाररूपिणे ... ॥ 18

ज्ञानिनोयमुपास्यन्ति तत्वातीतं चिदात्मकम् ।
ज्ञाकाररूपिणे ... ॥ 19

प्रज्ञा सञ्जायते यस्य ध्याननामार्चनादिभिः ।
प्रकाररूपिणे ... ॥ 20

यस्यस्मरणमात्रेण नरो मुक्तस्सबन्धनात् ।
यकाररूपिणे .... ॥ 21

छवेर्यन्नेन्द्रियाण्यापुर्विषयेष्विह जाड्यताम् ।
छकाररूपिणे ... ॥ 22

स्वान्तेविदां जडानां यो दूरे तिष्ठति चिन्मयः ।
स्वाकाररूपिणे ... ॥ 23

हारप्रायफणीन्द्राय सर्वविद्याप्रदायिने ।
हाकाररूपिणे ... ॥ 24

॥ इति श्रीमेधादक्षिणामूर्ति मन्त्रवर्णपदस्तुतिः ॥

ப்ரபஞ்ச ஸார-ஸார ஸங்கிரஹம்

(26-வது படலம்)

* ॥ प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहे ॥

॥ षड्विंशः पटलः ॥

अथ दक्षिणामूर्तिमन्त्रविधानमुच्यते —

श्रीशुक ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । दक्षिणामूर्तिर्देवता । ओं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओं ह्रीं दक्षिणामूर्तये ह्रां हृत् । ओं ह्रीं तुभ्यं ह्रीं शिरः । ओं ह्रीं वटमूलनिवासिने ह्रूं शिखा । ओं ह्रीं ध्यानैकनिरताङ्गाय ह्रैं कवचम् । ओं ह्रीं नमो रुद्राय ह्रौं नेत्रत्रयम् । ओं ह्रीं शम्भवे ह्रः अस्त्रम् ॥

ध्यानम् —

मुद्रां भद्रार्थदात्रीं सपरशुहरिणां बाहुभिर्बाहुमेकं
जान्वासक्तं दधानो भुजगवरसमाबद्धकक्षो वटाधः ।
आसीनश्चन्द्रखण्डप्रतिघटितजटः क्षीरगौरस्त्रिणेत्रः
दद्यादाद्यैश्शुकाद्यैर्मुनिभिरभिवृतो भावशुद्धो भवो वः ॥

ओं ह्रीं दक्षिणामूर्तये तुभ्यं वटमूलनिवासिने ।
ध्यानैकनिरताङ्गाय नमो रुद्राय शम्भवे ह्रीं ओं ॥

इति मन्त्रः । ज्ञानप्रधानोऽयं मन्त्रः ।

अक्षरन्यासः —

कालिकश्रुतिदृग्गण्डद्वयनासास्यके दश ।
दोस्सन्धिकण्ठस्तनहृन्नाभिकट्यन्धुषु क्रमात् ।
पत्सन्धिषु पुनर्द्वाभ्यां मन्त्रवित् व्यापकं न्यसेत् ।

इति षट्त्रिंशदक्षरैर्न्यासः । विंशतिसहस्रोत्तरं त्रिलक्षं जपः । दुग्धाप्लुतैस्तिलैर्वा साज्येन पयोन्धसा वा द्वयेन वापि दशांशं होमः ॥

अथ पूजा — पूर्वोक्तपञ्चाक्षरविधिना संपूजयेत् ।

[* நன்றி - தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் நூலகம்]

जप्त्वैवं मन्त्रमेनं दिनमनु गिरिशं पूजयित्वा च हुत्वा
स्तुत्वा नत्वा मनोवाक्तनुभिरवहितः प्राप्य कामानशेषान् ।
व्याख्याता चागमानां भुवि कविषु वरः साधुवेदान्तवेदी
वादी सौऽद्वैतविद्याफलममलतरं यातिशैवं पदं तत् ॥

अथ दक्षिणामूर्तिमन्त्रप्रसङ्गात् संहारदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

मध्येलिङ्गं लिखित्वा तदुपरि परितो भूपुरद्वन्द्वमध्यौ
शूलानष्टासु दिक्षु प्रबलरिपुगणौधार्यपस्मारनुत्यै ।

एवमस्य यन्त्रम् ॥

तन्मध्ये चिन्तयामः करतलविलसत्पुस्तकाक्षस्रगग्निं
व्याख्या सहारसंज्ञं सकलसुरगुरुं दक्षिणामूर्तिमीशम् ॥

ओंकारसंहारदक्षिणामूर्तये नमः । ओंकारसंहारदक्षिणामूर्तये आदिभैरव-भूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसब्रह्मराक्षसीदानवदानवीक्षुद्रक्षुद्री अशून्यं शून्यं आवशय आवशय ऊर ऊर उरुळ उरुळ एर एर पशप्पेशे प्रोडिण्याह स्वाहा । इति पिशाचनिष्टात्तप्रधानीयं मन्त्रः ॥

अथ प्रसङ्गात् नवाक्षरदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

* ओं अ नमश्शिवाय अ ओं । इति मन्त्रः ॥
अज्ञानेन्धनदीप्ताग्नेः ज्ञानाभिज्वालरूपिणे ।
आनन्दाज्यहविःप्रीताह्यस्मभ्यक्ज्ञानं प्रयच्छ मे वा इति ॥

लकुटीदक्षिणामूर्तिमन्त्रः —

उभयोरपि अनुष्टुबुक्तवदङ्गानि । तत्र मूलमन्त्रवर्णस्थाने नवाक्षरीमन्त्रस्य द्वितीयवर्णादिक्रमेण योजयाक्षत्र विशेषः ॥

तत्र लकुटीध्यानविशेष उच्यते —

न्यग्रोधस्य तरोरधः शुकमुखैः शुश्रूषुभिः संवृतं
व्याख्यातत्परमष्टभोगिविलसद्भूषं शिवं दण्डिनम् ।
स्वर्णाभं सजटामलेन्दुशकलं वीरासनाध्यासितं
व्याघ्रत्वक्पटलम्बिपन्नगतनुं न्यस्तात्मपुस्तं भजे ॥

---

* ओं अं नमश्शिवाय अं ओं इति ड पाठः

वामे तु न्यस्तदण्डं करसरसिरुहे दक्षिणे ज्ञानमुद्रां
कुर्वन्तं चासने स्वे कनकमणिमये संस्थमम्भोजनेत्रम् ।
मूले न्यग्रोधदारोरमरमुनिगणैः पूज्यमानन्दरूपं
ध्यायेत् हंसाभिधानं परमुदयुतं दक्षिणामूर्तिमीशम् ॥

अथ नवाक्षरीन्यासः —

ब्रह्माद्यशेषगुर्वादिवन्दनं कृत्वा, पाशुपतास्त्रेणांगुलिन्यासकरशोधनतालत्रय-दिग्बन्धनाग्निप्राकारान् विधाय, ह ह ह इति मूलाधारहृदयभ्रूमध्यगतसुषुम्ना-नाडीपर्वत्रयं भङ्क्त्वा हस्रैं इति मूलाधारगतं तेज द्वादशान्ते नीत्वा, हस्रौं इति द्वादशान्तगतं तेजः मूलाधारं नयन्, द्वादशान्तस्थितसुधामण्डलामृतबिन्दुरूपेण मूलमन्त्राक्षराणि ध्यात्वा, मन्त्रं सकृदुच्चार्य, शुद्धोऽयं मन्त्र उत्पन्न इति भावयित्वा, प्रणवेन षट्प्राणानायम्य, मूलेन केशादिपादपर्यन्तं व्याप्य पीठन्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा —

गुं गुरुभ्यो नमः । पृथिव्यै नमः । कैलासाद्रये नमः । वटवृक्षाय नमः । स्फटिकमण्डपाय नमः । रत्नसिंहासनाय नमः । इति मूलाधारादारभ्य हृदय-पर्यन्तं न्यस्त्वा, पुनर्धर्मादीन् सप्तदशपटले गोमालविधाने प्रोक्तप्रकारेण न्यसित्वा, वामायै नमः, ज्येष्ठायै नमः, रौद्र्यै नमः, काळ्यै नमः, कलविकरिण्यै नमः, बलविकरिण्यै नमः, बलप्रमथिन्यै नमः, सर्वभूतदमन्यै नमः, मनोन्मन्यै नमः ९ ओं नमो भगवते सर्वगुणात्मशक्तियुक्ताय अनन्ताय योगपीठात्मने नमः । इति हृदये अष्टदळेषु न्यसित्वा, मूलमन्त्रोच्चारणपूर्वकं श्रीदक्षिणामूर्तये नमः इति पीठे मूर्तिं विन्यस्य, पञ्चोपचारान्समर्प्य, पाद्यमिदमर्घ्यमिदमाचमनीयक-मिदमित्येतानि समर्प्य, मूलमन्त्रस्य द्वादशवारं जपेन कुम्भकं कुर्वन्, अन्तः-पातितं तेजः दक्षिणनासिकया दक्षिणकरतळे निपात्य, तत्करतलपृष्ठपार्श्वे व्याप्याङ्गमन्त्रैरंगुलिन्यासषडङ्गन्यासौ कृत्वा, ऋष्यादिस्मरणपूर्वकं मूलमन्त्रै-स्त्रिर्व्याप्य मूलमन्त्रस्याष्टाक्षरन्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा —

नेत्रद्वय श्रोत्रद्वय नासिकाद्वयास्यलिङ्गाग्रगुह्येषु, शिरोललाट नेत्रयुगास्य-कण्ठहृत् जानुपादेषु, बाहुपादसन्ध्यंगुळीषु अक्षरान् न्यसेत् । एषा षडावृत्त्या सृष्टिः ॥

ततो मूलेन त्रिर्व्याप्य, पार्श्वद्वयपृष्ठनाभिहृत्कण्ठदक्षिणांसककुद्रामांसेषु; शिरोललाटनेत्रद्वयनासिकाद्वयास्येषु, बाहुद्वयमूलसन्ध्यंगुल्यग्रेषु, दक्षिणहस्ततर्जन्यंगुष्ठपर्वद्वन्द्वमध्यमानामिकापर्वद्वन्द्ववामहस्ततर्जन्यंगुष्ठपर्वद्वन्द्वेषु, वाममध्यमानामिकापर्वद्वन्द्ववामकनिष्ठिकापर्वत्रयदक्षिणकनिनिष्ठिकापर्वत्रयेषु न्यासं कुर्यात्। एवं कृते मूलमन्त्रस्य षडावृत्तिर्भवति। एषा स्थितिः॥

ततो मूलेन त्रिर्व्याप्य वामपादतलतदुपरितत्पार्श्वद्वयसमस्तजङ्घातत्पार्श्वद्वयोरुतत्पार्श्वद्वयेषु, एवं दक्षिणपादवामहस्तदक्षिणहस्तेषु, वामपादोक्तरीत्या, नाभ्यादिहृदन्तं, वामकट्यादितत्स्तनान्तं, दक्षिणकट्यादितत्स्तनान्तं, हृदादिमस्तकान्तं, मस्तकादि (मस्तके) चतुर्दिक्षु मूर्ध्नि च, पञ्चावृत्त्या न्यसेत्। एषा पञ्चावृत्त्या संहृतिः॥

मूलेन त्रिर्व्याप्य, पुनः सृष्टिस्थिती विन्यस्य पुनश्च त्रिर्व्याप्य, ईशानाय मूर्ध्ने नमः। तत्पुरुषाय वक्त्राय नमः। अघोराय हृदयाय नमः। वामदेवाय गुह्याय नमः। सद्योजाताय पादाभ्यां नमः। इति अंगुष्ठाद्यंगुलिन्यासक्रमेण शिरोवदनहृद्गुह्यपादेषु सूलन्यासं कृत्वा, ईशानाय ऊर्ध्ववक्त्राय नमः, तत्पुरुषाय पूर्ववक्त्राय नमः, अघोराय दक्षिणवक्त्राय नमः, वामदेवाय उत्तरवक्त्राय नमः, सद्योजाताय पश्चिमवक्त्राय नमः, इति पञ्चवक्त्रस्थानेषु पञ्चन्यासं कृत्वा मूलेन त्रिर्व्याप्य, मूलमन्त्रेण प्रणवेन वा संपुटितमातृकान्यासं कृत्वा, मूलस्त्रिःन्याप्य, षडङ्गऋषिछन्दोदेवताश्च न्यस्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्। तत्र दक्षिणामूर्तिदेवस्येति विशेषः। एवं कृत्वा पुनर्ध्यान्वा जपेत्॥

अथ दक्षिणामूर्तिप्रमङ्गात् मेधादक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि कल्पान्तरोक्तोऽत्र योग्यतावशात् लिख्यते —

ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री छन्दः। मेधादक्षिणामूर्तिर्देवता। मेधा बीजम्। स्वाहा शक्तिः। मम दक्षिणामूर्तिप्रीत्यर्थे (प्रसादसिध्यर्थे) विनियोगः। आं हृत्। ईं शिरः। ऊं शिखा। ऐं कवचम्। औं नेत्रम्। अः अस्त्रम्॥

ध्यानम् —

भस्मव्यापाण्डराङ्गश्शशिशकलधरो ज्ञानमुद्राक्षमाला-
वीणापुस्तैर्विराजत्करतलकमलो योगपट्टाभिरामः।

व्याख्यापीठे निषण्णो मुनिवरनिकरैः सेवितस्सुप्रसन्नः
सव्याळः कृत्तिवासाः सततमवतु नो दक्षिणामूर्तिरीशः ॥

ओं नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेधां प्रज्ञां प्रयच्छ स्वाहा ॥ इति मन्त्रः । प्रज्ञापदरहितो वा मन्त्रः । ज्ञानपथालोऽयं मन्त्रः ॥

कृष्णाष्टमीमारभ्य कृष्णचतुर्दशीपर्यन्तं चत्वारिंशत्सहस्रं जपेत् । आज्येन दशांशं पुरश्चरणाहोमः । लक्षं वा जपेत्, विष्णवालये वा पश्चिमद्वारशिवालये वा । अस्मिन्पक्षे क्षीरप्लुतशुद्धतिलैराज्येन पायसान्नेन वा दशांशं पुरश्चरण-होमः ॥

अथ पूजा —

प्रासादोक्तपीठे समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमावरणम् । स्वरद्वन्द्वाष्टकेन द्वितीयावरणम् । कचटतपयशळादिवर्गैरष्टधा विभक्तैः तृतीयावृतिः । सरस्वत्यै० ब्रह्मणे० सनकाय० सनन्दनाय० सनातनाय० सनत्कुमाराय० * शुक्राय० वेदव्यासाय० नारदाय ९ इति चतुर्थ्यावृतिः । पार्वत्यै० सुभगायै भद्रायै० क्रीडायै० शान्त्यै० रौद्र्यै० काळयै० विजृम्भायै० ८ एताभिः पञ्चम्यावृतिः । इन्द्रादिभिः षष्ठी ॥

हस्तस्थपुस्तकास्स्वच्छाः प्रोक्तास्स्युः स्वर्णभूषणाः ।

एवं ध्यात्वा अर्चनीया इति शेषः । अथास्य मन्त्रस्य न्यासोऽपि लिख्यते —

प्रथमं गुर्वादिवन्दनं कृत्वा मन्त्राङ्गषष्ठास्त्रेण वा, पाशुपतास्त्रेण वा, ताळत्रयादिदिग्बन्धनं कृत्वा, हकारत्रयोच्चारणेन मूलाधारहृदयभ्रूमध्यगत-पर्वत्रयभञ्जनं कृत्वा, हस्रैं इति मूलाधारगतं तेजो द्वादशान्तं नीत्वा, हस्रैं इति द्वादशान्तगतं तेजः मूलाधारे नीत्वा, द्वादशान्तस्थितसुधामण्डलनिर्गळि-तामृतबिन्दुरूपेण शुद्धानि मन्त्राक्षराणि ध्यात्वा, मूलमेकवारं जप्य, शुद्धो मन्त्र उत्पन्न इति ध्यात्वा, यमिति वायुबीजेन षोडशवारं मनसा पठितेन रेचकस्थूलसूक्ष्मकारणशरीरत्रयशोषणकरं कृत्वा, रं इत्यग्निबीजेन द्वात्रिंशद्वारं मनसा पठितेन पूरणं पूर्वोक्तशरीरत्रयदहनकरं कृत्वा, शुद्धं शरीरत्रयमुत्पन्नं ध्यात्वा, मूलेन केशादिपादान्तं त्रिशो व्याप्य पीठन्यासं कुर्यात् । तत्प्रकारस्तु

---

* शुक्राय इत्यस्मिन्स्थाने शुकाय इति भवितव्यमिति भाति ।

पूर्वं सप्तदशपटले गोपालकविधाने प्रोक्तः। तत्र नवशक्तयस्तु पूर्वस्मिन्नेव पटले प्राक् प्रासादमन्त्रविधाने प्रोक्ता न्यस्तव्याः॥

पुनः श्रीदक्षिणामूर्तये नम इति कर्णिकायां मूर्तिं विन्यस्य मानसपूजां कृत्वा, आसनस्वागतपाद्यादयुपचारान् दत्वा, द्वादशवारं मूलं जप्त्वा कुम्भकं कृत्वा, मूलमन्त्रं तेजोरूपतया ध्यात्वा दक्षिणनासिकया दक्षिणकरे निपात्य, मूलेन तत्तेजः करतलपृष्ठेषु व्याप्य, अङ्गमन्त्रैरंगुलिन्यासं कृत्वा, मूलेन त्रिशो व्याप्य अक्षरन्यासं कुर्यात्॥

मूर्ध्नि पश्चाल्ललाटे च चक्षुषोः श्रवणद्वये।
नासापुटद्वये पश्चात् गण्डयोर्दन्तयोरपि॥
जिह्वाग्रे नासिकाग्रे च ओष्ठ्योर्युगळे गळे।
हृदयोरोजयुग्मे च नाभौ पृष्ठे च गुह्यके॥
ऊर्वोर्जान्वोश्च जङ्घायां पार्ष्ण्योः पादयुगे तथा।
सर्वाङ्गसन्धिषु परं न्यसेद्विद्वानतन्द्रितः॥

अस्मिन्पक्षे मूलमन्त्रे प्रज्ञापदं त्यजेत्। एवमक्षरान् न्यस्त्वा, पुनः योगन्यासं कुर्यात्॥ तत्प्रकारस्तु —

आधारं तु चतुष्पत्रे प्रणवं कर्णिकोपरि।
पत्रेषु चतुरः पश्चात् हृदयेऽष्टदलाम्बुजे॥
कर्णिकायां न्यसेद्बीजं पत्रेष्वष्टसु विन्यसेत्।
अष्टौ च द्विदळे पश्चात्कर्णिकायां न्यसेत् शिवम्॥

शिवो हकारः॥

द्वे द्वयं च ततः पश्चात् सहस्रारं शिरोऽम्बुजे।
कर्णिकायां न्यसेत् शक्तिं बालार्कशतरूपिणीम्॥

बीजशक्ती वक्ष्यमाणे।

सप्ताक्षराणि शिष्टानि सहस्रारे शिरोऽम्बुजे।

विन्यस्यैवमित्युक्तप्रकारेण मूलमन्त्रवर्णैः योगन्यासं कृत्वा, मूलेन एकवारं व्याप्य, मूर्तिपञ्जरन्यासं कुर्यात्॥

ओं अ ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय महादेवाय धात्रे नमः। ओं आं ह्रीं ह्रौं नमः शिवायार्यम्णे नमः। ओं इं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय रुद्राय मित्राय नमः। ओं ई ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय शङ्कराय वरुणाय नमः। ओं उ ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय नीललोहितायांशाय नमः। ओं ऊं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय ईशानाय भगाय नमः। ओ एं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय विजयाय विवस्वते नमः। ओं ऐं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय भीमाय इन्द्राय नमः। ओं ओं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय कपर्दिने पूष्णे नमः। औं औं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय हराय पर्जन्याय नमः। ओं अं ह्रौं ह्रौं नमः शिवाय स्थाणवे त्वष्ट्रे नमः। ओं अः ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय नीलकण्ठाय विष्णवे नमः। इति ललाट-नाभि-हृदय-कण्ठ-दक्षिणपार्श्व-तदंस तद्वल-ककुत्सु न्यसेत्॥ *

पुनः काननवृत्तेत्यादिषु स्थानेषु मातृकान्यासं कृत्वा मूलेन विशेत् व्याप्य, ओं आं (अं) ओं हृदयाय नमः। ओं इं अं शिरः इत्यादि षडङ्गन्यासं कृत्वा ऋष्यादींश्च विन्यस्य, औं बीजम्। स्वाहा शक्तिः। इत्युक्त्वा, पुनः प्राणप्रतिष्ठा-मन्त्रेण देवतात्मको भूत्वा ध्यात्वा मानसपूजां कृत्वा, गण्डूषादिकं कृत्वा, मूलेन पुष्पाञ्जलिं संभाव्य, ओं तत्सदितः पूर्वमिति मन्त्रेण ब्रह्मार्पणं दत्वा,

शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवस्सर्वमिदं जगत्;
शिवो यजति भूतानि यश्शिवस्सोऽहमेव सः॥
त्वमेवाहमहं च त्वं संविन्मात्रवपुर्धर।
आवयोरन्तरभ्रान्तिर्नश्यत्वाज्ञावशात्तव॥

इत्यर्थानुसन्धानपुरस्सरं मूलमन्त्रं जपेत्।

अथ प्रयोगः —

पालाशपुष्पैरयुतं होमाद्विद्यानिधिर्भवेत्।
प्रत्यहं मण्डलादर्वाक् कवीनामग्रणीर्भवेत्॥

प्रयोगान्तरम् —

भुञ्जानः प्रयतो मन्त्री गोमूत्रे पक्वमोदनम्।
भिक्षान्नमथवा मन्त्रयुतद्वितयं जपेत्॥
अश्रुतं वेदशास्त्रादि व्याचष्टे नात्र संशयः।

---

* अत्र अक्षरसंख्यानुरोधेन स्थानानि न भवन्ति।

படம் 1

படம் 2

படம் 3

படம் 4

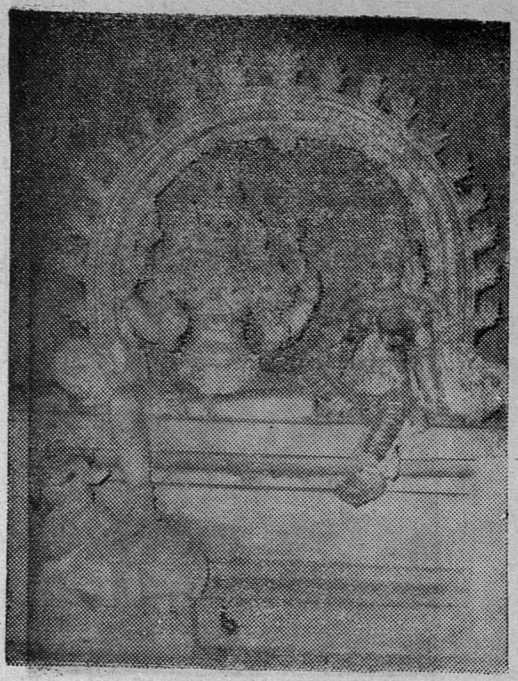

படம் 6

படம் 8

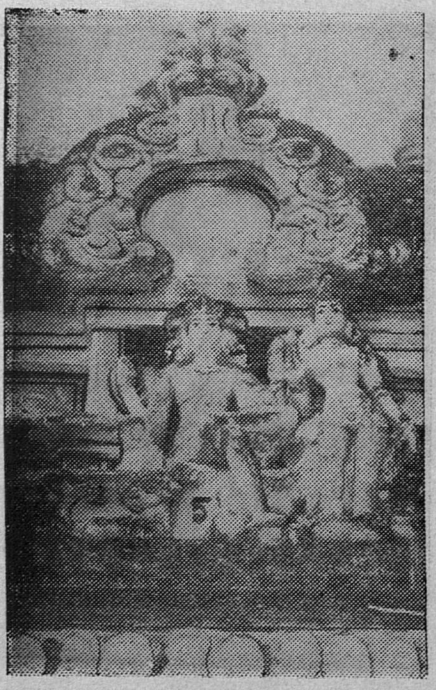

படம் 5

படம் 7

படம் 9

படம் 10

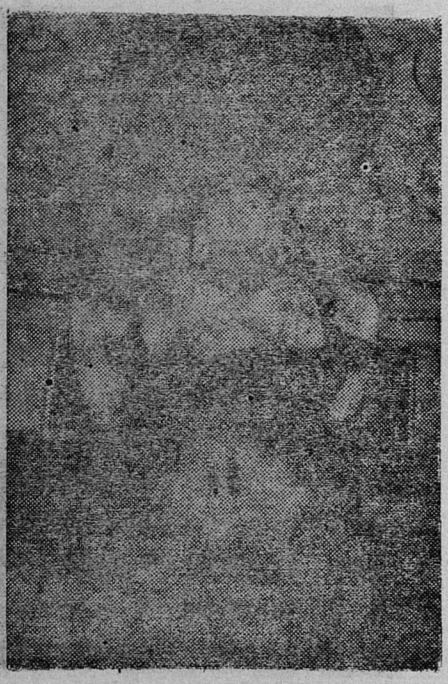

படம் 11

படம் 12

படம் 13

படம் 14

படம் 15

படம் 16

படம் 19

படம் 20

படம் 21

படம் 22

படம் 23

படம் 24

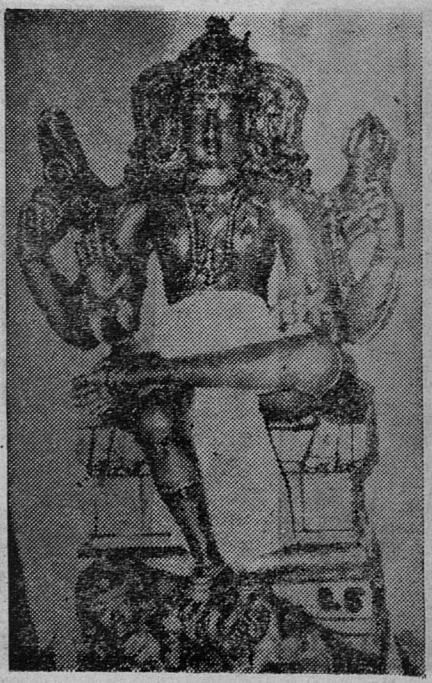

படம் 25

படம் 26

படம் 27

படம் 28

شكل 29

شكل 30

شكل 32

شكل 33

படம் 34

படம் 35

படம் 36

படம் 37

படம் 38

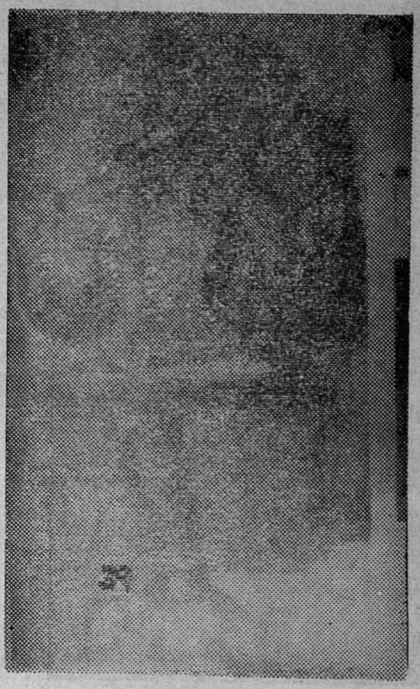

படம் 39

படம் 40

படம் 41

படம் 42

படம் 43

படம் 44

படம் 45

படம் 46

படம் 47

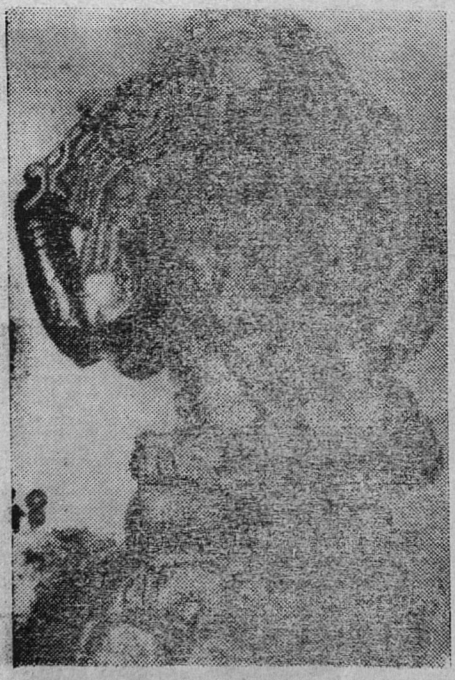

படம் 48

படம் 49

படம் 50

படம் 51

படம் 52

படம் 53

படம் 54

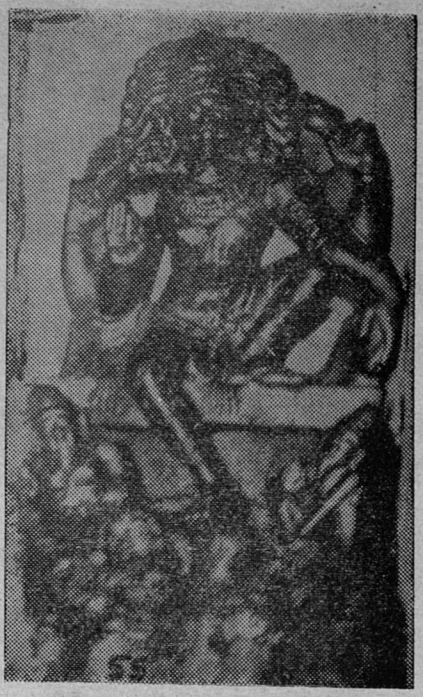

படம் 55

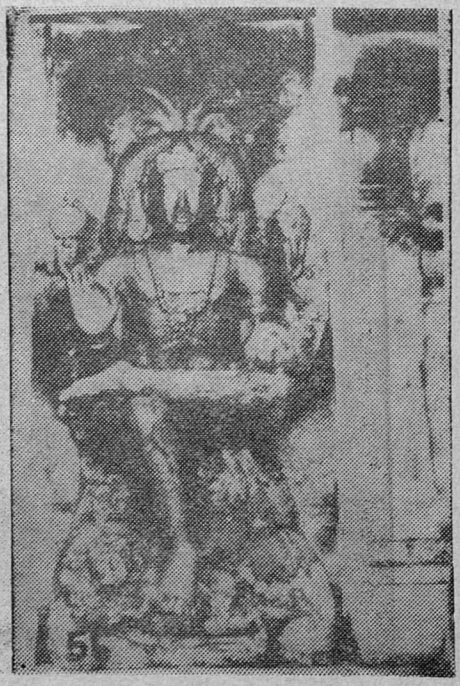

படம் 56

படம் 57

படம் 58

படம் 59

படம் 60

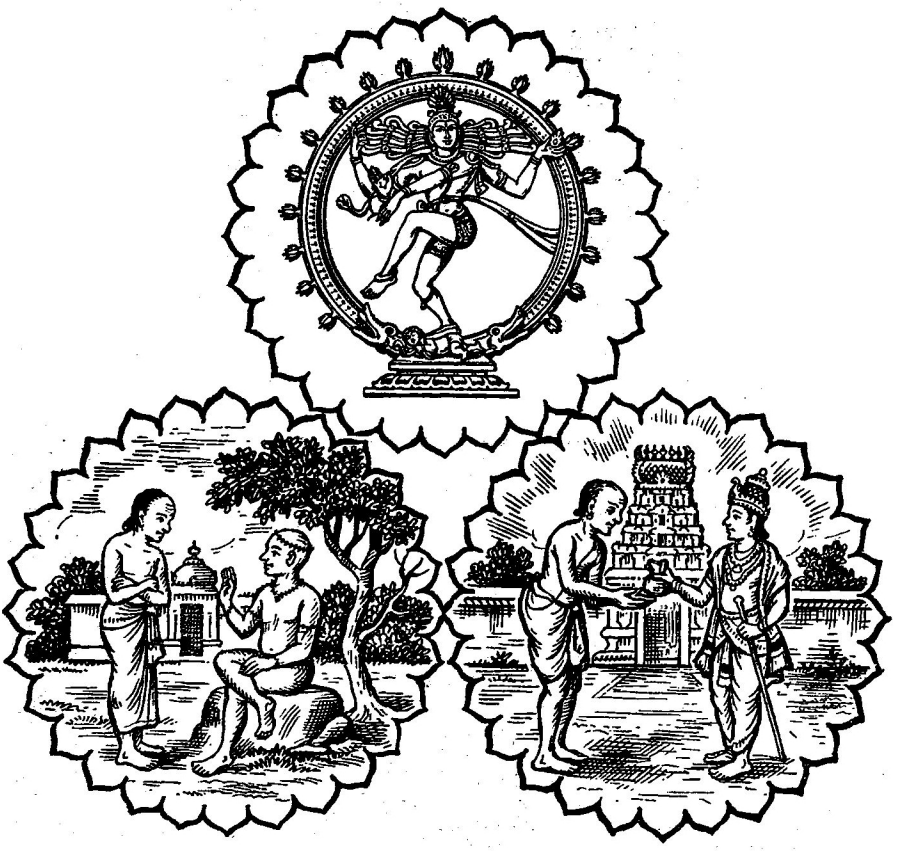

प्रयोगान्तरम् —

स्वहस्ते जलमादाय प्रातःकाले तु साधकः ।
पञ्चविंशतिवारं वा तदर्धं वाभिमन्त्रयेत् ॥

तज्जलं प्राशयेन्नित्यं षण्मासात्साधकोत्तमः ।
महावाग्मी भवेन्नित्यं गङ्गास्रोतःप्रवाहवत् ॥

अथ मेधादक्षिणामूर्तिमन्त्रप्रसङ्गात् साम्बदक्षिणामूर्तिमन्त्रोऽपि लिख्यते —

आनन्दवामदेव ऋषिः । भोग, पङ्क्तिः छन्दः । साम्बदक्षिणामूर्तिर्देवता । औं ऐं हृत् । नमः क्लीं शिरः । शिवाय सौः शिखा । ओं ऐं कवचम् । नमः क्लीं नेत्रम । शिवाय सौः अस्त्रम् ॥

ओं बीजमिति नाभौ । ऐं शक्तिरिति दक्षिणांसे । क्लीं कीलकमिति वामांसे न्यसेत् ॥ ध्यानम् —

वामोरोरुपरिस्थितां गिरिसुतामन्योन्यमालिङ्गितां
श्यामामुत्पलधारिणीं शशिनिभं चालोकयन्तीं शिवम् ।
आश्लेषेण करेण पुस्तकमथो कुम्भं सुधापूरितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरे मुक्ताक्षमालां भजेत् ॥

ओं ऐं नमः क्लीं शिवाय सौः । इति मन्त्रः । विद्याफलप्रधानोऽयं मन्त्रः ॥

தட்சிணாமூர்த்தி
முதல் பாகத்திலுள்ள திருவுருவங்கள்

(I-PART)

1. திருக்கழுக்குன்றம்–ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலேஸ்வரர் திருக்கோயில் யோக தட்சிணாமூர்த்தி

2. திருவிடைமருதூர் - ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் அம்மன்கோயிலில் – திருமாளிகைப் பத்தியில் உள்ள – ஞான தட்சிணாமூர்த்தி

3. தஞ்சாவூர் – ஸ்ரீ பிரகதீஸ்வரர் திருக்கோயில் வீணாதர தட்சிணா மூர்த்தி – செப்புத்திருமேனி கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு தஞ்சை கலைக் கூடத்தில் உள்ளது.

4. தஞ்சை மாவட்டம் – பொன்விளைந்தான் பட்டி – வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி கி. பி. 7 – ஆம் நூற்றாண்டு செப்புத்திருமேனி தஞ்சை கலைக்கூடத்தில் உள்ளது.

5. திருவிடைமருதூர் – ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயில் சித்திரப் பிரகாரத்தில் உள்ள சக்தி தட்சிணாமூர்த்தி – சுதைச்சிற்பம்

6. திருவிடைமருதூர் – ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருகோயில் • சுவாமி சன்னிதி மகாமண்டபத்தின் இடப்பக்கம் விளங்கும் சாம்ப தட்சிணாமூர்த்தி – சுதைச்சிற்பம்

7. திருவையாறு – ஸ்ரீ பஞ்சநதேஸ்வரர் திருக்கோயில் - ஹரிகுரு சிவயோக தட்சிணாமூர்த்தி.

8. சுரட்டப்பள்ளி – ஸ்ரீ வன்மீகேச்வரர் திருக்கோயில் – ரிஷபாரூட ஞானயோக சக்தி தட்சிணாமூர்த்தி – முதலாம் புக்கராயரால் கட்டப்பட்டது கி. பி. – 1344 – 77.

9. திருவாவடுதுறை – ஸ்ரீ கோமுக்தீஸ்வரர் திருக்கோயில் தட்சிணா மூர்த்தி

10. திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோயில் - கருப்பக் கிருகத்தின் தெற்கு தேவகோஷ்டத்தில் விளங்கும் தட்சிணமூர்த்தி.

11. திருவிடைமருதூர் – ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி திருக்கோயில் சித்திரப் பிரகாரத்தில் – இராஜலிங்கார்சன தட்சிணமூர்த்தி

12. ஷி திருக்கோயில் – சித்திரப்பிகாரம் – மகாராஜ லீலாசன தட்சிணமூர்த்தி

13. ஷி திருக்கோயில் – சித்திரப்பிரகாரம் அபய தட்சிணமூர்த்தி

14. ஷி திருக்கோயில் – சித்திரப்பிரசாரம் தட்சிணமூர்த்தி (வ. எண் 11 முதல் 14 முடிய உள்ள சுதைச் சிற்பங்களாகும்.

15. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – திருவாலங்காடு ஸ்ரீ வடவாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோயில் – தேவ கோஷ்டம் - தட்சிணமூர்த்தி)

16. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – நரசிங்கம் பேட்டை ஸ்ரீ சுயம்புநாதர் திருக்கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி.

17. மயிலாடுதுறை - ஸ்ரீ மயூரநாத சுவாமி திருக்கோயில் - வியாக்யான தட்சிணமூர்த்தி.

18. சமீபகாலத்திய திருவுருவம் – சுவாமிமலை – திருக் கோயிலில் உள்ளது. ஜடாபந்தம் அழகு காண வேண்டிய ஒன்றாகும்.

19. வட-ஆர்க்காடு மாவட்டம் – தக்கோலம் – திருவூறல் மகாதேவர் திருக்கோயில் - உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி.

20. காஞ்சீபுரம் – கருக்கினில் அமர்ந்தாள் சக்தி ஆலய – தட்சிண மூர்த்தி (சுகாசன தட்சிணமூர்த்தி)

21. திருவல்லம் – (தொண்டை நாட்டுத்தலம்) ஸ்ரீ பில்வநாதீஸ்வரர் திருக்கோயில் உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி.

22. பாரீஸ்நாட்டின் " Guimet " மியூசியத்தில் – தட்சிணமூர்த்தி காலம் 16ஆம் நூற்றாண்டு செப்புத்திருமேனி – **Vijayanagara Period.**

23. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – திருப்பூந்துருத்தி - ஸ்ரீ புஷ்பவனநாதர் திருக்கோயில் உத்குடிகாசன வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி

22. திருக்கச்சனம் - ஸ்ரீ கைச்கின்னேஸ்வரர் திருக்கோயில் – மேதா தட்சிணாமூர்த்தி

25. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – திரு ஆவூர் ஸ்ரீ பசுபதீஸ்வரர் திருக்கோயில் – தட்சிணாமூர்த்தி

26. ஆவங்குடி – ஸ்ரீ ஆபத்சகாயர் திருக்கோயில் தெற்கு கோஷ்டத்தில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தி – இத்திருக்கோயிலில் தட்சிணாமூர்த்தி உற்சவர் விளங்குகின்றார்.

27. திருநெல்வேலி மாவட்டம் – ஊர்க்காடு - திருக்கோட்டியப்பர் திருக்கோயில் – தட்சிணாமூர்த்தி

28. திருநெல்வேலி மாவட்டம் - அந்தாள நல்லூர் - ஸ்ரீ மூன்றீஸ்வரர் திருக்கோயில் தட்சிணாமூர்த்தி

29. திருநெல்வேலி மாவட்டம் – பிரமதேசம் ஸ்ரீ கைலாசநாதர் திருக்கோயில் – கால்மாறி அமைந்த தட்சிணாமூர்த்தி

30. திருநெல்வேலி மாவட்டம் – சேரன்மாதேவி - ஸ்ரீ அம்மநாத சுவாமி திருக்கோயில் - மான். மழு ஏந்திய தட்சிணாமூர்த்தி

31. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – ஆனாங்கூர்(திருவாவடுதுறைக்கு அருகில்) மேதா தட்சிணாமூர்த்தி.

32. கலிங்கநாடு - யோக தட்சிணாமூர்த்தி - கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம்.

33. திருவியலூர் (திருவிடைமருதூர் அருகில்) – தட்சிணாமூர்த்தி முற்காலச். சோழர்களின் திருப்பணி – ஸ்ரீ சிவயோகநாத சுவாமி கோயில்.

34. இராமம் (முண்டீச்சுரம்) – சென்னைதிருச்சி பெருவழிச் சாலையில் திருக்கோயிலூரை அடுத்த 3 கி. மீ. தொலைவில் பெண்ணையாற்றங் கரையில் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ சிவலோக நாதர் கோயில் - தட்சிணாமூர்த்தி.

35. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் - எறும்பூர் – ஸ்ரீ கடம்பவனேஸ்வரர் திருக்கோயில் அர்த்தபத்மாசன யோக தட்சிணாமூர்த்தி,

36. திருச்சி மாவட்டம் - கொடும்பாளூர் – மூவர் கோயில் – வீணதர தட்சிணமூர்த்தி - கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு - இரண்டாம் ஆதித்தியன் காலத்தது என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

37. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் – வேளச்சேரி - ஸ்ரீ தண்டீஸ்வரர் கோயில் உத்குடி காசன தட்சிணமூர்த்தி.

38. தஞ்சை மாவட்டம் – திருவிடைமருதூர் வட்டம் - ஆடுதுறை (தென்குரங்காடுதுறை) ஸ்ரீ ஆபத்சகாயேசுரர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு-செம்பியன் மாதேவியார் திருப்பணி.

39. தஞ்சைமாவட்டம் – ஆனங்கூர் (திருவாவடுதுறைக்குக் கிழக்கே 3 கி. மீ. தூரம்) – ஸ்ரீ அடஸ்தீஸ்வரர் திருக்கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி - கி பி. 10 நூற்றாண்டில் உத்தம சோழர் காலத்திலும், செம்பியன் மாதேவி காலத்திலும் திருப்பணி செய்யப்பட்டது.

40. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - திருமணஞ்சேரி அருள் வள்ளல் நாயகர் கோயில் – உத்தம சோழன் காலத்திய தட்சிணமூர்த்தி.

41. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – திருவேள்விக்குடி - திருக்கலியாணசுந்தரர் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி – உத்தம சோழன் காலம்.

42. ஷ மாவட்டம் – திருவாரூர் கோயிலினுள் தனிக் கோயிலாக விளங்கும் அசலேஸ்வரம் திருக்கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி - காலம் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

43. சித்தூருக்குத் தென் மேற்கில் 26 கி. மீ. தொலைவில் உள்ள சோம நாதேஸ்வரர் கோயில் – ரிஷபாரூட வீணதர தட்சிணமூர்த்தி முதற்பராந்தக சோழன் காலம்.

44. திருச்சி மாவட்டம் – துறையூர் - மூலத்தானுத்துப் பரமேஸ்வரர் கோயில் – நின்ற கோலத்தில் வீணதர தட்சிணமூர்த்தி காலம் முதலாம் ஆதித்திய சோழன்.

45. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - மயிலாடுதுறை வட்டம் - புஞ்சை கிராமம் - நற்றுணை ஈஸ்வரன் கோயில் தட்சிணமூர்த்தி கி. பி. 10–ஆம் நூற்றாண்டு.

46. திருவையாறு – கைலாசநாதர் திருக்கோயிலில் - தட்சிணமூர்த்தி காலம் முதலாம் இராசராசன்.

47. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – நன்னிலம் வட்டம் – திருச்செங்காட்டங்குடி – உத்தராபதீஸ்வரர் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி காலம் கி. பி. 985 – 1070

48. திருச்சி மாவட்டம் - திருநெடுங்களம் – திருநெடுங்கள நாதர் கோயிலின் தேவகோஷ்டத்தில் – யோக தட்சிணமூர்த்தி சிற்பம் கோயில் முதலாம் ஆதித்த சோழன், பாண்டியர்கள், விஜயநகர வேந்தர்கள் முதலானோர் திருப்பணி.

49. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் – திருக்கோடிகா (திருவாவடுதுறைக்கு அருகில்) - திருக்கோடீஸ்வரர் – வீணாதர தட்சிணமூர்த்தி (இதனைத் திரிபுராந்தகர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்). இடைக்காலச் சோழர்களின் திருப்பணிகளில் இதுவும் ஒன்று.

50. உத்தமத்தூர் – திருச்சிக்கு 34 கி. மீ. தொலைவில் உள்ள சித்தநாதேஸ்வரர் கோயில் தேவகோஷ்டம் தட்சிணமூர்த்தி இக்கோயிலின் திருப்பணி முதலாம் ஆதித்தியன் காலத்தில் தொடங்கப் பெற்று இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் முடிவுற்றதாக வரலாறு.

51. திருப்பைஞ்ஞீலி – நீலிவனநாத சுவாமி கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி முதல் - ஆதித்திய சோழன் காலம்.

52. திருச்சி – திருவானைக்கா ஜம்புகேஸ்வரர் திருக்கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி இக்கோயில் கோச்செங்கணான் காலத்தைச் சார்ந்தது – பின்னர் முதலாம் ஆதித்திய சோழன் திரும்பவும் திருப்பணி செய்துள்ளான்.

53. வடஆர்க்காடு மாவட்டம் – செய்யாறு வட்டம் – திருவோத்தூர் வேதாநாதேஸ்வரர் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி பிற்காலச் சோழர் காலத்துச் சிற்பம்.

54. சித்தலிங்க மடத்தில் வியாக்ர புரீஸ்வரர் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி ஆய்விற்குரிய சிற்பம்.

55. திரிசூலம் (பல்லாவரம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து 3 கி. மீ. தூரம்) தர்மபுரீஸ்வரர் கோயில் – உத்குடிகாசன தட்சிணமூர்த்தி-இது 13–ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பமாகும்.

56. மயிலாடுதுறை வட்டம் – நீடூர் – சோழ நாதேஸ்வரர் கோயில் சோம நாதேஸ்வரர் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி.

57. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் – இலவனாசூர் – (இறைவனரையூர்) அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி உத்தம சோழன் காலத்துச் சிற்பம்.

58. மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள பல்லவராயன் பேட்டை சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயில் - ஐடாமண்டலத்துடன் தட்சிண மூர்த்தி – இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தைச் சார்ந்த சிற்பம்.

59. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் – திருவெண்ணெய் – நல்லூர் – அருட்டுறை நாயனார் கோயில் – தட்சிணமூர்த்தி - இரண்டாம் இராசராசன் காலத்துச் சிற்பம்.

60. திருச்சி பெருவழிச்சாலையில் துறையூர் நந்திகேஸ்வரர் திருக் கோயில் - தட்சிணமூர்த்தி – இது மூன்றும் இராசராசன் (கி. பி. 1246 - 1280) காலத்தைச் சார்ந்த சிற்பமாகும்.

61. மயிலாடுதுறை – வள்ளலார் கோயில் மேதா தட்சிணமூர்த்தி.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மா[illegible] அருமறை பாவையும்
[illegible]துதித்(து) ஏத்தும் அறிவரும்
[illegible]என் பார்குளத் தூரினுள்
[illegible]டிக்கும் பிரானையே.

— மாதவச் சிவஞானச்சுவாமிகள்,